ANONİM

Beatrice

Fetişizmin Kapalı Dünyası

Chiviyazıları Littera

Katherine'in gözleri döndü. Frederick'in aşk malzemesinin yuvarlak burnu onun enfes mağarasının içine girip güzelce yerleşirken Frederick'in iki dizide titredi, başı geriye düştü. Geriye, Katherine'in omuzlarından aşağıya doğru bastırmak kalmıştı. Kıçının arsız yanakları sonunda Frederick'in çıplak dizlerinin üzerine kıvranarak yaklaştı; acılı bir hareketle üzerine yerleştiğinde Katherine'in boğazından şok ve zevk karışımı olduğu izlenimi veren hafif bir hırıltı çıktı.

Chiviyazilari

Beatrice

Fetişizmin Kapalı Dünyası

Anonim

Çeviri

Sibel Seren Kilimci

Chiviyazilari

Kitabın Özgün Adı
Beatrice

Yazar
Anonim

İngilizceden Çeviren
Sibel Seren Kilimci

Teknik Düzenleme
Grandis İletişim

Seri / Sıra No
Chiviyazilari: 122 / Aykırı Edebiyat: 12

ISBN
975-8663-16-X

Adres
Bahariye Caferağa Mh. Sakız Sk. Parkpalas Apt.
No: 12 A Blok Daire: 3 81300 Kadıköy - İstanbul
Faks: 0216 414 49 64
E-posta: chiviyazilari@hotmail.com / chiviyazilori@ttnet.net.tr

Copyright
Chiviyazilari Yayınevi © 2002

Kapak
Özcan Sapan

Baskı/Tarih
Birinci Basım 2002

Baskı:
Kitap Matbaası

İçindekiler

Editörden 9
Önsöz 11

1. Bölüm 19
2. Bölüm 27
3. Bölüm 39
4. Bölüm 49
5. Bölüm 59
6. Bölüm 73
7. Bölüm 81
8. Bölüm 95
9. Bölüm 119
10. Bölüm 127
11. Bölüm 143
12. Bölüm 153
13. Bölüm 161
14. Bölüm 175

15. Bölüm 189
16. Bölüm 197
17. Bölüm 209
18. Bölüm 223
19. Bölüm 237
20. Bölüm 271
21. Bölüm 279

Chiviyazilari **Littera-Aykırı Kitaplar** dizisinde sanat ve sanat eleştirisi ürünleri yayımlanır. Littera, yarının bilgisini bugünden kurmayı ve yaşamda karşılıklarını üretmek yolunda çaba harcayan yazar ve okurların buluştuğu bir yayın pratiği olmayı amaçlıyor. Aykırı kitaplar dizimizde ise, çeşitli nedenlerle lanetlenmiş, yasaklanmış, ama sonuçta edebiyat dünyasının temel taşları arasında yer almış eserleri tam metin olarak bulacaksınız.

Aykırı edebiyat dizimizin on ikinci kitabı olan Beatrice, Viktorya İngilteresinin önemli kitaplarından biridir.

Yazım ve anlatım özelliği edebi bir metni öylesine çağrıştırır ve öylesine zengin imgelerle yüklü

bir metindir ki Anonim olma özelliği tamamen gölgelenmiş durumdadır. Ama Viktorya İngilteresinde sansür acımasız bir şekilde işler... Hemen hemen bütün kitaplar inceden inceye araştırılır ve adeta ceza vermek için açıkların arandığı bir dönemdir...

Ne "The Parfumed Garden" ne "Kama Sutra" ne de Oscar Wilde'in "Teleny"si bu uygulamalardan azade tutulamazlar. Daha önce de yayımladığımız "Harem" yine Anonim olarak o dönemde bile yayımlanamamıştır.

Herhangi bir ülkenin tarihinde bu kadar Anonim eser bulunmamaktadır. Bu eserlerin birçoğu gerçek anlamda Anonim olmakla birlikte bazılarıysa dönemin verdiği korkunun sonucu olarak herhangi bir isim bulamamıştır...

Keyifli okumalar...

Önsöz

Beatrice, geç Viktorya döneminde yazılan en çok dikkate şayan ve şehvani, erotik romanlardan biridir. İlk baskısı 1920 yılında Paris'te yapılmış görünüyor ama 19. Yüzyılın sonlarında yazılan pek çok aykırı roman tümden yitip gittiğine göre daha önce yapılmış baskıları da olabilir. *Beatrice*, cinsellik yönelimli roman alanında nispeten ender rastlanan bir kitaptır: Genç bir kadın, kartondan kesilmiş bir figür olarak değil ama çekingenlik, tereddüt ve kabaran arzularının tüm nüanslarıyla ortalık yerde görülecek şekilde resmedilir. *Beatrice* ile –ya da Beatrice'in anlatıcısıyla– kendimizi anlaşılması zor bir dünyada buluruz. Viktorya döneminin çok sayıdaki kadın ve erkek kahramanından farkla Beatrice, itaatkâr bir kadın ya da erkek değilseniz, romanın tüm seyri boyunca ahlaki açıdan doğru yönde nadiren değişir. O takdir-

de bile dile getirilen duyarlılığı, 19. yüzyılın sonları gerçekten onun zamanı ise, "onun" zamanının genel edebiyatıyla uygunluk arz etmesi son derece güç olan bir ölçüde, sıra dışıdır. Çok az kanıt olsa da onun 19. yüzyılın son dönemine ait olduğuna inanma eğilimi vardır. Erotik türdeki bazı romanların tarihini belirlemek kolaydır. Tarzların, kendilerine özgü bütünsel tatları, daha sonra taklit etmeye kalkan bir yazarın her bölümde ayak uydurmakta belki de zorlanabileceği sürekli bir coşkusu vardır. Bazıları olaylar ya da insanlardan ziyade şeylerden söz ederken tarihlerini ifşa ederler. Örneğin, yarıklı külotlardan söz edildiğine rastladığımız *Rosa Fielding* (1862) böyledir. O döneme kadar tuhaf biçimde (ya da değil) tüm sınıflardan kadınlar külot giymezdi. Yarıklı külotlar 1860'ların başlarında (ilk olarak Fransa'da) piyasaya çıktı ve kadınların külotlarını çıkarmadan "doğal fonksiyonlar"ını yerine getirebilmeleri için icat edildi. Zamanın çok ağır elbiseleri ve (ekseri) kat kat jüponlar göz önüne alındığında, bunun pratik bir girişim olarak görülmesi gerekir. Şüphesiz, daha sonraki taklitçiler bu tür referansları romana sokabilirler ama bunu yapış tarzı -rast gele erotica yazarlığı yapan kişilerin daha beceriksizce yaptıkları gibi değil- bir incelik gerektirir.

Bu durum kendini, *Beatrice*'de ara sıra görülen ışık huzmeleriyle açığa vurur. Birkaç kez rastlanılır ama bu da yeterlidir. Özellikle, en etkileyici olanı, gazla aydınlatmadan söz edilmesidir; ya da daha doğrusu belirli bir zamanda gazla aydınlatmanın olmamasıdır. Gazla aydınlatma William Murdoch'un sunumunun ardından İngilte-

re'de ilk kez gösteri amaçlı olarak 1807'de yapıldı. Edinburg ve Glasgow'a 1818 yılında geldi. Ama o tarihten sonra, bugün bizim metropol bölgeler olarak kabul ettiğimiz yerleşim yerlerinin dışına yayılması düzensiz ve yavaş oldu. Evlerde gazın daha güvenli kullanımına imkân veren gaz gömlekleri 1866'ya dek piyasada yoktu. Elektrikle aydınlatma 1875'den itibaren görünmeye başladı. Elektrikle aydınlatmanın yapıldığı ilk kamu binası 1881'de Londra'daki Savoy Tiyatrosu idi. *Beatrice*'de *"Elektrik, o dönemde Londra'nın dışına çıkmamıştı ve gaz borularının döşenemeyecek denli de taşra kentinden uzak olduğumuz söylenirdi"* satırları yer alır. Bu cümlede yalnızca söylenen değil, söyleniş biçimi açısından da adamakıllı bir otantik nitelik vardır. Benzer bir ifadeye My Secret Life'de *(Gizli Yaşamım)* muhtemelen 25 yaşlarındayken bir kızın peşine düşen Walter'in *"O sıralarda 3. sınıf vagonlarda ışık yoktu"* sözlerinde rastlanır. Bu sözler, olayı, Gladstone'nun bu tür tren vagonlarının ışıklandırılması talimatını verdiği 1838 yılının öncesine yerleştirir.

Farklı bir fırça darbesi *Beatrice*'in 20. bölümünde indirilir: *"Mutfaktan tereyağı, peynir ve otların kokusu geliyordu. Hepsine o sabah kalan ekmeğin rayihası karışıyordu. Süt taş kavanozlarda bekliyordu ve üstü ince bir tülle kapatılmıştı. Taş duvarlı kilerde kıvırcıklar minik elmasları andıran soğuk su damlacıklarıyla parlıyordu."* Sanki çok uzun zaman önce, kısa bir anın hissel algılanışına katılıyoruz gibi! Ve "hepsine" kelimesinin kullanımı nihai damgayı vuruyor.

Bu nedenle, görünüşe bakarak bu türde ekseri "alışıl-

madık" ve romanı zaman zaman "döneminin ilerisi"ne koyan yazım tarzına rağmen, *Beatrice*'in yazım tarihinin kesin olmamakla birlikte 1885-1895 yılları arasında olduğunu söyleyebiliriz.

Yazım stili, romanın orasına burasına bir garip not düşürür. Cümlelerin bazılarında bir sürrealizm izi vardır. Daha romanın en başında, "*Kocamın evindeki tavanlar çok fazla yüksekti. Benden kaçarlardı*" ifadesi yer alır. Gayretli ama başarısız bir şair de uzaktan uzağa varlığını hissettirir: "*Çayıra uzanıp, kuşların kanatlarını, kelebeklerin yanıp sönüşünü izlerdik.*"

Her ne kadar bir ipucu yakalamadan önce nesir yazarlarından ziyade şairlere başvurmamız gerekse de Viktorya dönemindekilerin "bu şekilde yazmadığını" kendimize söylemeye başlamamalıyız. Robert Browning'in külliyatı, 19. yüzyılın ortasıyla sonu arasındaki dönemin hayal gücü kuvvetli insanlarının her zaman "tantanalı dil"le yazmadıklarının kanıtıdır. Ya da elinizdeki bu kısa ömürlü erotik romandan bir diğer dev adım atmak için ilk büyük eseri 1875'de çıkan diğer bir büyük İngiliz şairi Gerard Manley Hopkins'in inanılmaz kelime oyunu ve "zembereğinden boşanmış ritmi" örnek gösterilebilir. Şiirine daha önce rast gelmemiş olanlar bir Viktorya dönemi şairinin aşağıdaki türden dizeler üretebilmiş olduğuna "inanmak"ta zorlanabilir:

"Bu sabah yakaladım,
atını sürerken,
sabahın dalkavuğunu,
gün ışığı krallığının büyük oğlunu,
Benekli şafağın cezbettiği Şahin'i..."

Aşikâr ki dilin bu türlü ustaca kullanımını, *Beatrice* gibi bir romanı, bir erotik ehemmiyetsizlikle karşılaştırmaya kalkamayız. Bununla birlikte romanın, kendi zamanında değil de daha sonra, 1920'lerin başlarına dek uzanacak denli geç bir dönemde yazıldığını farz edersek yazarın giderek artan biçimde bu tür edebiyata rast geldiğini tahmin edebiliriz. O sırada orta yaşlarında olan yazar, en azından 1890'lara ait yeterli anıya sahip olacaktır ve dönemin zihinde canlandırılması kolaylaşacaktır. Zira, yazarlar, kesin biçimde yirmili yıllarda örneğin Paris'te Gertude Stein'in eserinde olduğu gibi *("Bir gül bir güldür bir güldür bir gül")* dikkatle planlanmış bir deneme dönemine giriyorlardı.

Stile ilişkin teoriler açısından söylenecek çok şey vardır. Daha yirmi yıl önce, bu tür içerik, edebe aykırı görülürdü; zira o sırada Old Bailey'deki bir jüri *Lady Chatterley's Lover'ı (Bayan Chatterley'in Aşığı)* -oğlancılığı ve diğer bütün şeyleri içermesine rağmen- aklarken *Last Exit Brooklyn (Brooklyn'e Son Çıkış)* gibi daha büyük yol ayrımlarının ifadesi olan eserler yayımlanmamıştı.

Beatrice'de "kırbaçlamalar" vardır; evet ama hiçbiri zorla değildir. Açık bir şekilde bunları öyle görmemeye eğilimliyizdir. İlişkilerinin doğasını görünüşe göre kabul etmiş olan ya da etmeye başlayanlar arasında söz konusudur. Aslında kırbaçlamalarda belli bir şefkat (Bazıları bunun biraz sinsi bir şefkat olduğunu düşünebilir) vardır.

Burada mazoşizmden o kadar olmasa da sadizmden çok uzaktayızdır. Kırbaçlanan ve kırbaçlayan arasındaki "öğretme" mefhumu, bu türden fetişist edebiyatta her za-

man görülür. O eski, "Senin iyiliğin için" deyişi kaçınılmazdır ve kişiyi bu tür faaliyetlerin kökenlerinin yattığı çocukluk sahnelerine geri götürür: Ceza, mutluluktur.

Elbette geç Viktorya döneminde yazılan bir roman için bize sunulan giysilerin bir bölümü alışılmadıktır. Etekler imkânsız bir şekilde çok kısadır, elbiseler "sıkıca sarar", jartiyerlerin yerini metal şeritler alır. Yine de o sırada giyilen tuhaf sahne kostümlerinin pek çoğunu ve dansçıların çıplak bir görünüm veren ten renginde bütün bedeni saran taytlarla sahneye çıktıklarını göz önüne alırsak, bunların hiçbiri, "imkansız" değildir. Bir keresinde Londra'da zenginlerle düşüp kalkan tanınmış bir fahişe bir baloya saçının renginin farklı olmadığını kanıtlamak için üstünde, herkesin içinde açtığı söylenilen ince bir pelerinle gelmişti yalnızca. Viktorya döneminin pek çok hali vakti yerinde şahsı, yakın çevrelerinde tıpkı Yunanlılar ve Romalılar gibi toplumsal gelenekleriyle övünürlerdi. Değişen bir şey yok. Yirminci yüzyılın ortaları, pek çok kişinin düşündüğü gibi, ilk kez erotizm ya da cinsel özgürlüğü icat etmedi.

Beatrice "klanı"nın obsesif faaliyetleri elbette dikkate şayandır. Onlar, kendilerine ait sessiz bir mantıkla, bir anlamda bizlerin Beatrice'in varlığına neredeyse inandığımız noktaya dek yollarına devam ederler. Oysa, bizler için söz gelişi Rosa Felding'in var olduğuna inanmak biraz zor olurdu. Hal böyleyken, obsesifliğine rağmen, roman, kendisini, dar ya da fetişistik bir okuyucu kitlesiyle sınırlamaz. Eroticanın genel seyrine göre çok daha fazla tedbirli biçimde dört harfli kelimelerin kullanılması nedeniyle tüm romanı kimi zaman açıkça belirtilenden

çok ima edilen bir cinsellik atmosferi kaplar. Başka yazarların, anlatımı daha fazla kaba hale getirebileceği yerlerde kullanılan kısa ifadelere ara sıra rastlanır: "*Beyefendiler, onlara sırayla bindiler. Genel kızlardı; bu tür arzulara teslim edilen tarla kızları olduklarına inanıyorum. Kıymetleri yoktu.*"

Bu metinde "*Tarla Kızları*" (ilkbaharda ve yazın tarımsal işlerde istihdam edilen genç kızlar) teriminin kullanımı, yazarın yaşamış olması gereken döneme ilişkin bir diğer işarettir. Çok daha ilerki bir dönemin yazarının böyle bir terimi kullanmayı aklından geçirmesi ya da ondan haberdar olması son derece kuşkuludur. Az önce aktarılan pasajdan Disraili'nin "iki ulus"unun -orta sınıf ve "diğerleri"- açık bir iması çıkmaktadır. Orada ikincisi ya cinsellik ya istihdam açısından ve sık olarak da her ikisi olarak kullanılır. Yemek odasındaki masanın üzerinde hizmetçi bir kızı becermek, -yine Walter'e bakın,- bir "beyefendi" için ender yapılan bir iş değildi. Hamile kalırsa işten atılabilirdi.

Beatrice, dünya içindeki bir dünyada yaşar. Tüm fetişistik dünyalar kapalı dünyalardır, yine de bu durumda anlatı o nedenle zenginleşir ve kendi kendini açıklayıcı olur. Kendi cezalarıyla –hiçbirine korkunç denemez– "arınan" Beatrice, Viktorya döneminin romanında bir kahraman olan korkaktan kendinin daha aşağı olmadığını fark eder. Bizler, daha önce de belirttiğim gibi, tıpkı televizyonlarda gösterilen Brezilya dizilerindeki bazı karakterlerin var olduğuna inandığımız gibi neredeyse onun varlığına inanacak noktaya gelebiliriz. Ama ruh halindeki değişimlerin bazıları çekici olsa da, ona Su-

perwoman ya da Batgirl'den daha fazla inanamayız. Ve bu, elbette, iyidir, zira, eğer o tümden "gerçek" olursa alçalır ya da bir canavar haline gelir.

Beatrice, kendi gerçeksizliği tarafından gizlenir. Tüm kurgusal karakterler de böyledir. Kehribarın içindeki lekelerdir. Onlara asla dokunamayız. Beatrice en azından gaddarlıktan sakınır. Tam "ahlaksızlık", dünyasında bir konvansiyon olarak kabul edilir. Pornotopya açısından yaşamının büyük bölümünü yaz mevsiminde yaşar; ara sıra ilkbahara ya da sonbahara da şöyle bir bakılır. Seksüel eylemleri, olduğundan asla abartılı değildir. Viktorya dönemi erotikasının büyük bölümünde rastlanan sonu gelmeyen sevişmeler burada yoktur. Tuhaf olsa da bir "gerçeklik" hissi geçerlidir. Erkekler cinsel olarak nispeten kısa bir süre içinde tükendiklerini ispatlarlar ve böylece serf olmaya uygun düşerler. Biseksüel olan kadınlar sonunda istedikleri gibi hareket etmekte özgür olan yegane kişilerdir.

Beatrice, aslında, sesini hiç yükseltmese de en yüksek kadın özgürlüğünün simgesi olarak nitelendirilebilir. O takdirde bile erkeklerin gözünde kız kardeşi kadar arzulanır olmaya kurnaz bir şekilde devam eder. Belki, onun marifeti de budur.

Patrick Henden, Ph. D.
Cambridge, İngiltere

1.
Bölüm

Zamanın kokusunun sindiği kasvetli eski odalar hoşuma gitmez.

Kocamın evindeki tavanlar çok fazla yüksekti. Benden kaçarlardı. Geceleri onlara erişmek için ellerimi uzatır ama dokunamazdım. Edward ne yaptığımı sorduğunda, ellerimi gökyüzüne dokunmak için uzattığımı söylerdim. Anlamazdı. İkimiz, çok mu gençtik o zamanlar yoksa?

Haftada bir kere geceliğimi çıkarır benimle sevişirdi. Kimi zaman karşılık verir kimi zaman da kıpırdamadan yatardım. Kimi zaman konuşur, kimi zaman tek kelime etmezdim. Ne söyleyeceğimi bilmezdim. Kavga ederdik. Üvey annesi bizi azarlardı. Sesimizi duyardı. Ses, büyük, yüksek tavanlı odalarda, havada yükselen, inen, yere düşen, yanık kağıt parçaları gibi taşınır, sürüklenirdi.

Kapılar yarılarına kadar açıktı hep. Bazen kocaman bir bulutun üzerindeymişçesine yatağa uzanır, kamışı ile oynardım. Bazen arkamı dönerdim ve o da kamışını kıçımın arasına sürterdi. Hoşuma giderdi. Geceliğimi yukarıya doğru sıyırmış bir şekilde arkam ona dönük uzanır, hayallere dalardım. Sürtünme, hoştu. Bazen kıçımın yanaklarıyla kamışını iyice sıkıştırırdım.

Evi terk etmeden önceki gece kavga ettik. Sözlerimiz havada uçuşan baloncuklar gibi kapıdan dışarıya kaçtı. Üvey annesi onları yakaladı. Odamıza girdi ve bizimle konuştu. Yağ lambası hâlâ yanıyordu.

"Size şarap getireyim; mutlu olmalısınız," dedi. Geceliği soluk ve şeffaftı. Göğüslerini gördüm. Balon gibiydiler. Kasık kemiğinin karartısını, orasındaki kılları, şeytansı biçimlenişini gördüm.

"Evet, şarap, harika olur," dedi Edward. Solgun ve zayıftı. Kamışı gibi. Kavga ederken bile onu avucumun içinde tutmuştum. Bir kuşun sıcak ensesi gibiydi. Yuvama girmesini istemiyordum.

Üvey annesinin aşağıda hizmetçiyle konuşmalarını işittim. Hizmetçi her zaman uyanıktı. Şişenin ve kadehlerin çıkardığı tıngırtıları duydum. Hâlâ yan yana yatakta uzanıyorduk. Üvey annesi elinde bir tepsiyle döndü ve kapıyı kapadı. Kadehleri doldurdu. İlaç içmeye kalkar gibi yatakta doğrulduk.

"Angela, canım, uzan," dedi Edward. Babasıyla, Edward 14'ündeyken evlenmişti. Babasının Hindistan'da olduğu son aylarda Edward'ı vaftiz ismini kullanmaya tevşik etmişti. Tahminime göre 40 yaşlarındaydı. Tam olgun bir kadındı.

Yatağa girerken şarap şişesi devrildi ve çarşafa döküldü. Edward ikimizin arasındaydı. İçkilerimizi içerken çıkardığımız sesler yüksek tavanda yankılanıyordu. Şarap tam kıvamında soğutulmuştu. Karnım onu ısıtıyordu. Hareket etmeyen bir arabanın içinde oturan insanlar gibiydik. Gevezeliğe kendimizi kaptırdık. Şişe hızla boşaldı.

"Uyumalıyız, uzanmalıyız," dedi Angela, uyuyana kadar sizinle kalayım".

Ağzından ilk kez böyle bir istek çıkmıştı. Tavan aşağıya indi. Daha evvel hiç böyle yapmamıştı. Elimi kaldırıp ona dokundum. Buluttan yapılmıştı. Oda sıcaktı. Edward uyluğuma elini koydu. Geceliğimi santim santim yukarı doğru sıyırdı. Dokundu. Apış arama doğru çıkıp kürküme, yuvama dokundu. Vajinamın dudakları kayganlaşmış ve yumuşaktı. Kıpırdamıyordum. Diğer taraftaki elinin de hareket ettiğini hissettim. Çarşafın o tarafta titrediğini gördüm.

Hepimizin gözleri açıktı. Bakmıyordum ama biliyordum. Yumuşak, ıslak sesler. Kıçımı hareket ettirmemeye çalıştım. Hizmetçi tepsiyi almaya içeri girecek miydi? Edward'ın parmak uçları düğmemi buldu. Kendimi zengin, kimsesiz, yolunu şaşırmış hissediyordum. Ayaklarım aşağıya doğru uzandı ve açıldı. Ayak parmakları hareket ediyordu. Öbür tarafında çarşaf hâlâ kıpırdıyordu.

Edward hareketlendi. Parmağı ıslaklığımla kayganlaşmıştı. Kalçasının üzerinde bana doğru döndü. Sivri uçlu aletinin itişini hissettim. Eli yuvama yapışmıştı.

"İyi geceler öpücüğü, Beatrice."

Sesi üzerimde ama yine de çok uzaktaydı. Rüzgârın esintisine karışan kısık bir sesti. Yüzümü ona doğru çe-

virdim.

"Evet, iyi geceler öpüğücü," dedi Angela.

Sesi gibi denizin üzerinde yüzen bir yaprak. Ağzı ağzımla buluştu. Doldurucusu çıplak uyluğuma dayanmış titriyordu. Kamışını saran parmaklar benim parmaklarım değildi. Parmağı içime girdi. Kıpırdamadım. Ağızlarımız hareketsiz bir şekilde birbirine yapıştı. Çayırlarda koşuyordum, babam beni kovalıyordu. Annem ve kız kardeşim Caroline gülüyorlardı. İnce ve keskin çığlıklar atıyordum. Sesleri uzakta ufka doğru sürüklenip gidiyor ve orada küçük bayraklar gibi dalgalanıyordu.

Elimi kaydırırken Angela'nın eline rastladım: kamışı saran parmaklarının üzerinde yüzükler vardı. Ağzımı Edward'ın ağzından çektim ve gözlerimi dikip tavana baktım. Yine yükselmiş, daha yükselmişti. Kuşlar rüzgârda sürüklenircesine tavandan uçup gitti. Edward'ın eli uyluklarımın yavaş yavaş açılmasını sağladı. Gevşemiş, ıslaklığımla yapış yapış bir şekilde yatıyordum. Yatak sanki altında bir motor çalışıyormuş gibi titriyordu.

Konuşma cesaretim geldi.

"İyi geceler öpücüğü," dedim. Zihnim boş değildi. Renkli bir kâğıt, bir kaleydoskop vardı içinde. Girdap gibi dönüşünü izliyordum. Aşk gelecek miydi?

Edward öbür tarafa döndü. Aletinin başı, dönerken bacağımı ateş gibi yaktı. Geceliği çadır gibi kalkmıştı. Dudakları Angela'nın dudaklarının üzerine düştü. Angela'nın eli hâlâ kamışındaydı. İlkin hareketsiz yatıyordu. Çarşaf hareketlendi, titredi, aşağı yukarı dalgalandı. Nefes alışında gecedeki geçitlerin gizleri vardı.

Edward, titriyor ve inliyordu. Dudakları birbirine ke-

netlenmişti. Dillerinin seslerini duyuyordum.

"Edward –hayır, şimdi değil!"

Sonra da konuşmalarını: Sıradan bir şekilde konuşuyorlardı.

"Oh, yaramaz çocuk seni!"

Çarşaf çadır gibi oldu. Uyluklarının açılışını, kesif kıllı yuvasından sızan sıcaklığı hissettim. Kıçı oynuyor, çarşafa sürtüyor, etin ete çarpmasından şapırtılar çıkıyordu. Dizlerini kendine doğru çekti. Onu uyluklarının arasına aldı. Küçük ıslak sesler. Kayış sesleri. Bacaklarım açıktı. Gittim, yittim. Beni tanımıyorlardı. Yatak yukarı kalktı, sarsıldı. Başımı çevirdim. Plajda diğer insanlara bakan biri gibi baktım.

Onları tanıyor muydum?

Gögüs uçları, kahverengi fincan tabaklarında Edward'ın diliyle yıkanmış küçük mumlar gibi duruyordu. Elleriyle omuzlarını kavramıştı. Gözleri ve dudakları hasbıhal edermiş gibi kapalıydı. Uyluklarının arasında kalçası hummalı sarsıntılarla çalışıyordu. Şap şap diye çıkan küçük sesler. Angela'nın kıçı hareket etmeye başladı, titremelerle sarsılıyordu.

Çıt çıkarmadan çarşafı ayağımla aşağıya doğru ittim. Buruştu, kırıştı, kaydı ve baldırlarının kıvrımlarını açığa çıkardı. Edward'ın ağzı, Angela'nın ağzına gömüşmüştü. Angela'nın elleri Edward'ın sırtını tırmalıyordu. Hareketleri daha da hızlandı. Kamışı, piston gibi mekanik bir biçimde çalışıyordu.

Gecenin içinde inleme. İnlemenin mutluluğu. Onun huzurlu mutluluğu var mıydı? Oraya kadar çıkmak istemedim. Ağzımda çiğnemek için bir kökü beyaz olan

uzun tatlı bir ot parçası istedim.

Angela nefes nefeseydi. Kaba bir sesti bu. İçeri girişlerinin, emişlerin çıkardığı sesler. Taşakları Angela'nın kıçına şap şap diye çarpıyordu. Bu ses hoşuma gidiyordu. Soluyan dudaklarının arasında dilleri çalışıyordu.

"Ah! Bir tanem, izin ver geleyim."

Edward kollarının ön kısmı üzerinde doğruldu, kalçaları parlıyordu. Angela'nın elleri Edward'ın kollarını sıkıca kavradı. Bakıyordum. Yan tarafta bulutlu, bir plaj vardı. Lambalar hâlâ yanıyordu. Kapatmayı unutmuşlar mıydı?

"Oh Edward!"

İyi geceler öpücüğü.

Edward Angela'nın üzerine yığıldı, titreyişlerle. Angela'nın baldırları yukarı kalktı ve onun kalçalarını sıkıca sardı. Son bir giriş, dibe doğru dalış. Kamışını sızdı, boşalması bitti. Sönmüş balonlar gibi halsiz kaldılar. Sesleri söndü. Tavanı duyuyordum. Döşeme çatırdadı. Yatak çöküyor muydu?

Edward aramıza yuvarlandı ve çıtını çıkarmadı. Gece tamamlanmıştı. Yumuşak bir solucan gibi olan penisi uyluğuma değerek ıslattı. Yapış yapıştı. İçinde kalan da dışarıya sızdı. Artık yuvam için çok küçüktü.

Gece hareketlendi ve üzerime çıktı. Uykumun arasında karşı koymadım. Yağ lambası daha az yanıyordu titreyerek. Bizi izledi mi? Ara sıra her şeyi biliyormuşcasına kıçımı salladım. Rüyalarımda külot giyiyordum. Kıçıma tokat atılıyordu. Tokat atılıyordu çünkü içimde bir kamış vardı. Yumuşak hareketlerimiz sırasında bacaklarım açıldı. Bileğim Angela'nınkine dokundu. Kımıldama-

dı. Ayaklarımız yine nazikçe sürtündü. Parmaklarımız çok samimiydiler.

Edward üzerimde işini bitirdi ve geldi. Uzun ve kuvvetli sıcak titremelerle fışkırdı içime sıcak ve ıslak. Meniler uyluklarımdan aşağıya aktı. Hareketsiz yatıyordum. Gelmemiştim. Bana zevk vermemişti. Gögüslerimin uçlarına dokunulmamıştı.

Sabahleyin evi terk etme kararı aldım. Angela bana gülümsüyordu. Nedeni o muydu bilmiyordum.

Angela gece için açıklama getirdi: "Şaraptandı. Onu mutlu etmeliyiz." Sabahlığın altından iri ve yuvarlak kıçı görünüyordu. Edward bizi öptü. Pencereler açık beraberce kahvaltı ettik

Evden çıkarken her ikisini de öptüm.

Onlara sevecen davranmıştım.

2.
Bölüm

Uzun bir aradan sonra geri dönüldüğünde, evler insana daha küçük gelir. Odalar küçülür. Ölü yankıları taşırlar. Bırakılmış olan aranır ama çekmeceler boşaltılmıştır. Mobilyalar taşınmıştır. Saklamak istenilen küçük kâğıt parçaları bile yok olup gitmiştir. Küçük kâğıt parçalarını severim. Kendime yazdığım notları, adresleri, doğum günlerini, yıldönümlerini.

Kendime yazdığım notların tümü kayıptı. Onları yanıma almış mıydım? Artık elbiselerimin rengine uymayan iki makara ibrişim tuvalet masamın bir çekmecesinin dibinde duruyordu. Biri leylak rengi, diğeri uçuk mavi. Güzeller. Bir zamanlar büsküvileri gardırobumun üst rafındaki bir kavanozda saklardım. Biri onları yemiş. Kız kardeşim Caroline'e ne olduklarını sordum.

"Beatrice, üç yıl önceydi o. Sen yedin onları," dedi.

Kimse şaşırmış görünmüyordu. Her zaman sakin bir evdi zaten. Bağıranlardan nefret ederiz.

Geri döneceğimi biliyorlardı.

"Hiç evlenmemeliydin," dedi babam. Sert sert suratıma baktı ve ekledi: "Sana söylememiş miydim? Kaç yaşındasın?"

"Yirmi beş," diye yanıtladım sanki bir yabancıya hitap ediyormuşçasına. Mavi kadife perdeleri çekip pencerenin çerçevesini yukarı kaldırınca tozlar güneş ışığında dans etmeye başladı.

"Hizmetçi iyi temizlik yapmıyor," dedi babam. Gözlerimde serzeniş mi gördü? Yanımda ayakta duruyordu ve büyüklüğünü hissediyordum. Saatinin altın zinciri güneşin solgun ışığında parlıyordu. Ortalık sessizdi, çünkü sessizliği seviyorduk. Bir ekmekçi arabası caddeden aşağı doğru tekerleklerini tıkırdatarak gidiyordu. Evin yan girişinin tam karşısında bir hizmetçi belirdi. Beyaz şapkasını yatık bir şekilde takmıştı başına. Elini kaldırdı, ekmekçi atının dizginlerini çekti. Bir kedi parmaklıklarda sinsi sinsi dolaşıyordu.

Babam canlandı. Yanımdan geçerken uylukları kıçıma hafifçe dokundu.

"Hemen Madras'a dönmem gerekiyor Beatrice. Burada rahat edersin." Yatağımın yanında duran gül ağacından dolabın üzerine parmağıyla bir çizgi çekti. Tozun üzerinde iz kaldı.

"Rahat ederim, baba. Çok kalacak mısın orda? Madras epey uzak."

"Bir yıl, yavrum, daha fazla değil. Thomas amcan sana ve kız kardeşine göz kulak olacak. Daha önce gel-

seydin çayırda ilk yaz güneşinde yürüyüş yapabilirdik."

"Evet, baba yapardık."

Amcam ve Maude yengem bizlere yakın oturuyorlardı. Yıllardır orada yaşıyorlardı. Yakındık birbirimize. Babamın eli omuzumdaydı. Küçüldüğümü hissettim. Arkamda bir nöbetçi, bir koruma gibi duruyordu. Thomas amcamı seviyor muydum? Bunu ağzımla değil, aklımla sordum. Onlar kardeşti. Akrabalık bağı vardı.

"Jenny de orada olacak mı?" diye sordum hareketsizliğimde. Ekmekçi arabası, koşumlardan çıkan şıngırtıyla yoluna devam etti. Sokak yine bir fotoğraftaki gibi sessizleşti. Hizmetçi bir somun ekmeği, bakireliğinde sıkı sıkı tutarak, mutfağın yanında, pencerelerin ardındaki kasvetin öfkeyle baktığı bulaşık yıkama bölümüne gitmişti. Taze ekmeğin buğulu kokusunu ardında bırakarak.

"Jenny senin gibi büyüdü. Onu daha çok seveceksin. Vücut gelişimini tamamladı ve üstelik güzel. Amcan himayesi altında onu iyi biçimlendirdi," diye yanıtladı babam.

Kalçalarım büyüdü. Uzun ipek elbisemin altında biçimlendiler. Tam gelişmişliklerinin gururuyla vücuduna dokundular, kavisleriyle çekiciliğini onurlandırdılar. Vücudunun baskısını hissettim. Evliliğim öncesindeki günlerdeki gibi aramızda bir rahatlık vardı. Çayırda uzanıp, kuşların kanatlarının açılışını, kelebeklerin yanıp sönüşünü izlerdik. Arkama yaslanırdım. Babamın eli saçıma, saçımın uzun sarı akışına dokunurdu. Kıçımın biçimlenişi her yaz gelişi olgunlaşırdı.

"Şarap içelim. Gel, dönüşünü kutlayalım," dedi babam.

Elinin ilk dokunuşunu izledim. Alt kata indik. Cilalı

tırabzan avucumun altında takılmadan kaydı. Caroline bir şezlongun üzerinde tertemiz giyinmiş bizi bekliyordu. Babamın talimatıyla çıngırağı çaldı. Hizmetçi Sophie geldi. Şarap sipariş edildi.

Şarap şişe camının serinliği içinde geldi. Babam kadehlere doldurdu. Kanepe hepimizi aldı. İki rahip yardımcısı gibi onun iki tarafına oturduk. Sonra Sophie yanımızdan kalktı, arkasından kapıyı kapatarak çıktı. Yalnızlığımızda oturduk.

"Fransız usulü içelim," dedi babam. Eskiden pek düşkün olduğumuz bir keyifti bu. Ama o sıralarda ben 21, Caroline 17 yaşındaydı. Şarap şimdi yine dudaklarımızın üzerinde parlıyordu. Başlarımızı omuzlarına dayamıştık. Kadehlerimizden şaraplarımızı yudumluyorduk. Babam ağzını şarapla doldurdu ve yüzünü yüzüme çevirdi. Sakalından bıyığından şarap damlıyordu. İçersi sıcaktı. Eli bacağımın üzerindeydi.

Babam Caroline'e döndü. Aptalca bir utangaçlıkla çenesini kaldırarak yüzünü sakladı Caroline. Sesleri, kısık sesleri, şarap ve dudaklardan çıkan sesleri duydum. Bir yabanarısı vızıldadı ve sanki içeriye girmeye çalışır gibi cama vurdu, sonra dönüp gitti. Bahçıvan uzun otları tırpanıyla avlıyordu. Bekledim. Şarap yine ağzıma geldi. Dudakların fısıltısı. Çorabım elbisemin altında kabarıklık yapmıştı ve avucu onun üzerindeydi. Dillerimizin uçları birbirine dokundu ve geri çekildi. Fransız tarzı içme böyle mi olurdu? Babam Paris'e gitmiş miydi? Bildiğime göre gitmişti.

Uzun süre öyle oyalandık. Caroline'in elbisesi hışırdadı. Göremedim. Babamın bedeninden dolayı göremedim.

Şişe boşaldı ama kum saati gibi yavaş yavaş. Şarap bedenime nüfuz etti. Hava sanki titriyordu ve sonunda Caroline yüzü kıpkırmızı bir şekilde kalktı. Elbisesini düzeltti. Gözlerinde büyük bir aptallık bakışı vardı.

"Odana git Caroline," dedi babam. Kadehinde hâlâ şarap vardı. Hayalet gibi sessiz bir şekilde gitti Caroline; yüzünün kızarıklığı da bir puronun dumanı gibi havada dağıldı.

"Daha genç," dedi babam. Ses tonu sıkıntılıydı. 18 yaşındayken göğüslerimin üzerine şarap döküp öperek içmişti. Şarap içimde iyilik ve sıcaklık birikintileri oluşturdu. Damarlarımda yolculuk edip, kafamın içini doldurdu.

"Tavan arasına çıkalım," dedi babam. Eli elimi kavrayıp kapayarak tutuyordu. Kalkarken ayağı şişeye çarptı, şişe devrildi. Son bir yudumluk sıvı ağzından aktı. Gözlerimizi birbirimize dikip baktık ve gülümsedik.

"Gelecek misin, Beatrice? Son bir kez." Sesinde bir hüzün vardı.

Yukarı çıktık, adımlarımız sessizdi. Caroline'in odasının kapısı kapalıydı.Yukarı doğru kavis yapan merdivenlerin üzerindeki desenli halı ayak seslerimizi yutuyordu. Birinci katta misafir odaları vardı. Eski günlerde, ebeveynlerimin verdiği uzun hafta sonu partileri sırasında isteyenler geceleri yatak odasından yatak odasına geçerdi. Dudaklarım bunu söylemese de bilirdim. Geceleri ayakların fısıltısını, kayar gibi esrarlı gidişlerini duyardım. Odalara yerleşimle ilgili ayarlamalar annem tarafından tedbirli bir şekilde yapılırdı. Çevremizde bu tür şeyleri hanımefendiler ayarlardı hep. Beyefendiler bunu nimet gibi görürlerdi. Yatak yayları gıcırdardı.

Bunları Caroline'e anlatmıştım ama bana inanmamıştı. İnlemeler ve bastırılmış çığlıklar; şehvetin kucaklaşan sesleri duyulurdu. Sabahları çarşaflarda küçük soluk gri lekeler görülürdü.

Tavan arasına babamla gidişimi kimse görmemişti. İkimizin arasındaki bir oyun, bir sırdı bu. Saflığımızdı.

Tavan arasında eski sandıklar, annemin ıskartaya çıkardığı ya da yerine başkalarını aldığı masalar, hoşuna gitmeyen vazolar, rengi solmuş ipekten yapılmış çiçekler duruyordu. Nakışları tamamlanmamış goblen parçaları iki sandalyenin arkasına yayılmıştı. Güneş ışığı tozla kaplı pencereden süzülerek giriyordu.

Merdivenden çıkıp tavan arasına girdik ve ayakta durduk. Çatı penceresinin yanında uzak köşede benekli kır rengi bir oyuncak at duruyordu. İyi huylu ve yakışıklı at -vernikli boyasıyla parlıyor, geçip giden o uzun günleri düşünüyordu. Pencerenin eşiğinde ölü arılar duruyordu. Şefkat duyarak üzüldüm onlar için. Babamın eli hâlâ elimi tutuyordu. İleriye doğru götürdü beni. Dizlerim, oturma yeri çökmüş olan bir koltuğun kabartmalı kumaşına dokundu. Koltuğun üzerinde bir ayna ile bir fırça duruyordu ve her ikisi de bir kaplumbağa kabuğuna dayanmıştı. Eski günlerde kullandığım için buradaydılar.

Babam bana sırtını döndü ve pencereden dışarıya karaağaçların tepelerine doğru baktı. İçime bir titreme geldi ama durdurdum. Yavaş ve dikkatli bir şekilde elbisemi, jüponumu çıkardım ve sandalyenin üzerine koydum. Bunların altında beyaz batist kombinezonum ile pembe kurdeleleri uyluklarımın solukluğunu süsleyen beyaz kü-

lot giyiyordum. Kahverengi ipek çoraplarım parlıyordu. Bekledim.

Babam döndü. Düşünceli düşünceli bana baktı ve yaklaştı. "Büyümüşsün. Üç yıl gibi kısa bir sürede bile büyümüşsün," dedi, "atını nereye süreceksin?"

Güldüm. "Eriha'ya," diye yanıtladım. Nerede olduğunu bilmezdim Eriha'nın ama hep bu ismi söylerdim. Başını salladı, elleri fırçayı aradı. Aynayı elime aldım. Babam, sert kılları olan fırçayla uzun ve sıkı hareketlerle saçımı düzeltti. Saçlarım, hafifliğiyle, omuzlarıma döküldü. Altın sarılığı parlıyordu. Babam memnun olmuştu.

"Güzel," dedi babam "Hava yolculuk için uygun. Hanımefendim ata binecek mi?"

Beraberce adım attık. Atın dizginlerini tuttu, oynamasın diye. Bir zamanlar ayaklarımı atın üzerinde hemen hemen düz olarak tutardım. Büyüdüğüm için dizlerimi çok fazla bükmek zorunda kaldım. Kıçım eğerin arka kısmı üzerine doğru kaydı ve atın kır kalçalarına doğru çıkıntı yaptı. Babam arkama geçti ve bir eliyle atı sallamaya başladı. Diğer eliyle gerilmiş kıçıma yavaşça tokat atıyordu.

"Benim güzel balkabağım şimdi daha büyük," diye mırıldandı. Omuzlarım sarktı. Kıçım havaya kalkmış yüzüm atın güçlü kavisli ensesine bastırılmış bir şekildeydi. Atın sallanması hızlandı. Her zamanki gibi sıkı sıkı tutundum. Eski tahta döşeme altımda sallanıyor, inip kalkıyordu. Tokatlar kıçımın yanaklarına sırayla iniyordu.

"Oh! Yeter!" dedim soluyarak.

Her şey tekrar ediyordu.

"Eriha'ya çok var," diye güldü babam. Mutluluğunu

beynimin içinde hissettim. Kıçımın yanakları yanıyor ve sızlıyordu. Dizlerim titriyordu. Üzengilerin demiri botlarımın tabanlarına sıkı sıkıya yapışmıştı.

"Yeter, baba!" diye yalvardım. Eli inip kalkmaya devam etti. Ay'ımın üzerinde parmaklarının bıraktığı izi hissedebiliyordum.

"İki mil var... Az sonra orda olacaksın. Vardığında ne yapacaksın?"

"Hizmetçi kızları çağıracağım. Beni yıkayıp güzel kokular sürecekler. Çıplak olarak ipek bir divana uzanacağım. Şekerlemeler getirecekler bana. Köleler şarap getirecek, içine bıız atıp içeceğim."

Tüm kelimeleri hatırlıyordum. Onları hayallerimde yaratmış sonra dışarıya gün ışığına çıkarmıştım.

"Misafirliğine gelip şarabını paylaşabilir miyim?" diye sordu babam. Eli son kez duvarlarda yankılanan bir tokat indirdi. Soluyarak bir, "Evet," çıktı ağzımdan. Yan tarafa kaykıldım ama beni hemen yakaladı. Ayaklarım üzengilerden çıkabilecek kadar yukarı kaldırdı beni. Onun üzerine çöktüm. Kıçımın her iki yanağı da alev alevdi. Kucaklaşmamızın baskısıyla göğüslerim kombinezonumun dantelasının üzerinden yumuşak olgunluğuyla dışarı taştı. Göğüs uçlarım meydandaydı. Kıçımın yanaklarına ellerimle yapışmış, yüzümü babamın göğsüne gömmüştüm.

"Güzeldi. Artık seni kırbaçla tanıştırmalıyım," diye mırıldandı.

Bu sözler yeniydi. Oyunumuzun bir parçası değildi. Aşağıya doğru baktığımda göğüs uçlarımı, dikilmiş kahverengi tomurcukları gördüm. Bu sözleri unutmuş muy-

dum yoksa? Belki de bir kere provasını yapmıştık. Küçüklük anıları gibi geçmişin tozlu izinde yitip gitmişti belki de gitmişlerdi. Tekrarlanmamış anıların kurumuş lekeleri gibi.

"Canım yanar," dedim.

"Hayır, küçük. Öylece kal orada!" Ellerimi koyacak yer bulamadım. Tavan arasının uzak köşesine gitti ve geri geldi. Yumuşak deriden yapılmış bir muhafaza vardı elinde. Onu açtı. Bir kırbaç duruyordu içinde. Abanozdan oyulmuş sapın ucu topuz biçimindeydi. Ağacın damarlarında paralel oymalar vardı. Diğer uçtan deri ipler çıkıyordu. Uzunluklarının 70 santimden büyük olmadığına hükmettim. İncelerek gelen uç kısımlarına gevşek düğümler atılmıştı.

"Belki az sonra... Şimdi onu yastığının altına koy Beatrice."

Bunu söylerken muhafazayı bir kenara attı. Kırbacı aldım. Topuzlu ucu ipeksi kayganlıktaydı. Sırımlar uyluğuma değiyordu. Utancımdan ensemde bir tendon kabardı. Üzerinde gezinen babamın parmağı gıdıklanma hissiyle vücudumun kıvranmasına yol açtı. Kıçım hâlâ alev alev yanıyordu. Saatinin tiktaklarını duyuyordum. Kırbacın sapı sanki hiç elden bırakılmamış gibi sıcaktı.

Benden uzaklaştı. Sallanan sırımlar çorabımın parlaklığını okşadı. Babam elbisemi giymeme yardım etti. Elleriyle, elbiseyi kalçalarım ve kıçımın üzerinde düzelterek vücuduma tam oturmasına özen gösterdi. Gözleri buğulandı. Huysuz bir şekilde kıpırdanıyordum. Saçlarım tarandı ve yeniden parladı. Ağzı ağzımın üzerine yeniden indi. Parmakları ensemin narin kavisi boyunca hareket etti.

"Güzeldi, Beatrice. Bu iş için büyümüş gelişmişsin, daha da olgunlaşmışsın. Tokatlar canını yaktı mı?"

Başımı salladım ama sonra gülümsedim, "Biraz," dedim. İkimiz de güldük. Geçmişte oyunumuzun sonunda, daha önceden tavan arasına koyduğumuz buz kutusunun içindeki şarabıçıkarıp içerdik. Bu kez önce içmiştik ve bu içimizi kaynatmıştı.

Parmakları kıçımın kavisini, külotumun altında sımsıkı duran parlak yuvarlaklığını yokladı. Öpüştük ve dereden tepeden konuştuk. Bir daha tavan arasına hiç gelmeyeceğimi düşünüyordum. Parmaklarımızın becerikli arayışlarında anılar vardı. Sonunda aşağıya inmeye karar verdik. Önden inen babam yarı yolda durdu ve arkam dönük şekilde aşağıya inişime rehberlik etti. Elleri yolu göstermek üzere eteğimin altından yukarılara doğru kaydı.

Salona girdiğimizde Caroline kitap okuyordu. Uysal ve araştıran gözleri sorularla doluydu.

"Yeni bir kameriye var; gel, sana göstereyim Beatrice," dedi babam. Hayır anlamında başımı salladım, hizmetçinin bavullarımı açmasına göz kulak olmam gerekiyordu. Babam bağışlardı beni. Gözlerinden okudum bunu. Bakışları Spanyeller gibi, topuklarımda uzun adımlar atarak izlediler.

"Botların boyalı; yedek olanı," diye bağırdı arkamdan Caroline. Sanki düşüncelerimi kesmek amacıyla söylemişti bunu. Babam onun yanına gitti ve ayağa kaldırdı onu.

"Hadi işçiler kameriyeyi bitirmişler mi bakalım," dedi.

Gözleri'nden çıkan bakışlar kelebekler gibi uçuşuyordu Caroline'in. Döndüm ve amaçlı bir şekilde durup kalkışını izledim. Vücudu benimki gibi inceydi. Mavi

elbisesi yay gibi kıvrımlarını gözler önüne seriyordu. Çardağın altından geçişlerini pencereden izledim. Yeni yapının olduğu yerden kaba elbiseli üç işçi çıkıp yanlarına doğru yaklaştılar ve şapkalarına dokunarak selam verdiler. Babam saatine baktı ve onlarla konuştu. Bir süre sonra kameriyenin yanından dolanıp ana yola, araba yoluna doğru yürüdüler.

Ya çalışma saatleri ya da işleri bitmişti. Babam memnuniyetsiz görünmüyordu. Caroline tereddüt etti ama babam onu çekti. Aptallığı o zaman bile benim için ayan beyan ortadaydı. Etekliğinden geçen güneş ışınları bedeninde parlıyor ve siluet halinde bacaklarının hatlarını ortaya çıkarıyordu. Evlenmemişti ama belki bakire de değildi.

Kadife perdelere parmaklarımla dokundum, dokunuşuma yumuşaklığıyla hitap ediyordu. Üstünde yürüdüğü çim ayak seslerini yutuyordu. Kameriyenin kapısı durduğum yerden görülüyordu. Babam kapıyı açtı ve içeriye girdiler. Kapı kapandı.

Oradan ayrılamadım; bekledim. Nefesim pencerenin camını buğulandırdı. Kapı yeniden açılmadı. Fundalar ve kara çamlar bakıyorlardı bana ama kameriyenin duvarları ifadesizdi.

Yukarı odama çıkarken Caroline'in içten içe ağlayışını duyduğumun fantezisini kuruyordum.

3.
Bölüm

Caroline gülümsediğinde bilirim bir şey vardır ama ne olduğunu bilmem.

Kırbaç yastığımın altında el sürülmemiş bir şekilde duruyordu. Babam yolculuğa çıkmak üzereydi. Evde bir hareketlilik vardı. Bavullar, valizler. İki fayton gerekiyordu, biri bagajlar için.

Hareketinden önceki gece, elimi yastığın altına kaydırdım ve kırbaca, sapının kayganlığına, kıvrım kıvrım duran sırımlarına dokundum. Başparmağım penis biçimindeki sapın üzerine oyulmuş damarları izledi. Yuvarlak tepesine, tombul eriğe doğru hareket etti. Onu uzun uzun okşadıktan sonra yataktan kalktım ve koridorun karanlığı boyunca yürüdüm. Babamın yatak odasının kapısı aralıktı.

Ayaklarımın ucuna basarak yürüdüm ve hiç ses çı-

karmadan şifoniyerden bir yastık daha aldım.

Caroline'in odasının kapısı yarıya kadar açıktı. Normal olarak geceleri benimki gibi kapalı olurdu. Yatakta oturduğunu umarak kapının aralığından içeriye baktım.

Uysal haliyle yatağına uzanmış yatıyordu. Saçları yastığının üzerine dağınık bir şekilde düşmüştü. Geceliğinin eteği yukarı doğru çekilmiş uyluklarını onların arasındaki kül sarısı kıllardan karanlık çatı örtüsünü gözler önüne seriyordu. Gözleri kapalı, dudakları aralıktı.

Şaşırtmayı umarak sessizce ona doğru yürüdüm. Hareket etmiyordu. Bacakları iffetsiz bir tavırla açıktı. İnce parmakları uyluklarının içinde –sıkı zevk etinin orda- kayıtsızca kıvrılmıştı. Parmaklarının arasında zevk dudakları sarkıktı. Soluk ay ışığında, orasında tıpkı parmaklarında olduğu gibi bir parıltı varmış gibi geldi bana. Nefes alış verişi bir çocuğun nefes alış verişi gibiydi.

Elimle omuzunu salladım. Gözleri uyuşuk bir şekilde açıldı.

"Üstün açık kalmış. Hadi, yaramazlık yapma," diye azarladım. Bu tür azarlamalarım genellikle hoşuna giderdi.

Ellerim baldırlarının altına kaydı ve tuttuğu yeri kaldırdı. Bir hemşirenin hareketleriyle çarşafı ve battaniyeyi üzerine çektim. Kıçının yanaklarının altında hafiften bir ıslaklık vardı. Bir koluyla gözlerini kapatıp bir şeyler geveledi ağzında.. Hareketimi tamamlamayan sözcüklerdi bunlar...

"Kameriyede bugün çok kaldınız," dedim. Yanıt vermedi. Kolunu, kendini savunma eylemi içinde daha da yüzüne bastırdı. "Bizler günahkârız," dedim. Çarşafın altında ayakları alıngan biçimde kıpırdadı ve sonra

öylece hareketsiz kaldı. Bir baykuş, cadıları çağırırcasına ötüyordu.

"Günahkâr," diye belli belirsiz fısıldadı. Dersini tekrarlayan bir çocuk gibiydi. Ağzına eğildim ve öptüm. Dudakları boyun eğdi ve odadan çıktım.

Saatler beyaz bulutların geçişi gibi hızla geçti. Babam ertesi gün öğleden sonra saat üçte yola çıktı. Kapılar açıktı. Faytonlar bekliyordu. İkinci fayton, sanki çok uzun, çok geçen günlerden geriye çekiliniyormuşcasına yığılmış bavullarını taşıyordu. Holde öpüştük, kıçlarımız sevgiyle okşandı. Faytoncular bekliyordu. Atlardan, pislikleri ve samanın karışımı olan bir koku geliyordu. Koşumların şıngırtısı, tekerleklerin çakırtısı vardı. Ve gitti babam; okyanuslara gitti; denizlerin ötesine. Güneş etkili ışınlarıyla canlıydı. Bronzlaşacağım diye geçirdim aklımdan. Vücudumu güneş ışınlarına bırakacaktım; kırmızı ve dik göğüs uçlarımı da.

Caroline konuşmadı. Huysuzluğu üzerindeydi. Sophie, salonda oraya buraya koşturuyordu. Bana "Küçükhanım Beatrice!" yerine "Hanımefendi!" diye hitap etti. Hoşuma gitti. Efendi gitmiş evin, hanımefendisi olmuştum. Çay içeceğimi ama çörek yemeyeceğimi söyledim.

"Ben çörek istiyorum," dedi Caroline. Yüzü asıktı. Onu cezalandırmaya niyetliydim belki kameriye yüzünden, belki de yatakta bacaklarını ayırıp yatmasından; bilmiyorum. Treni kalkmış yolcular gibiydik. Konuşmadan çayları içtik. Aklımız dünkü bulutlardaydı. Sophie sessizce içeri girip çıkıyordu. Kapının çıngırağı çaldı. Çıngırağın sesi, koridorları, odaları geçip, pencerelerin ötesindeki taşlı bahçede çınladı sanki.

Alice, başlığını düzeltip beyaz önlüğünü çarpık biçimde bırakarak kapıyı açmaya gitti. Gelen amcamdı. Hizmetçi gelişini duyurdu ve amcam şefkatli bir şekilde ikimize doğru eğilerek selam verdi. Yüzü hafif kırmızı, ne uzun ne kısa, yere sağlam basan bir erkekti. Küçük bir fabrikası ile ilçenin çeşitli yerlerinde çok sayıda saraç dükkanının sahibiydi. Sophie çaylarımızı tazeledi. Babamdan konuştuk.

"Jenny geldi mi?" diye sordum. Sesim tavan arasındaki sesimin bir yankısıydı. Amcam evet anlamında başını salladı. Yeleğini iyice düzeltti. Bu arada Alice de başlığını düzeltmişti.

"Duruluyor. Yararlı bir eğitim verdiğine inanıyorum," dedi.

"Ders veriyor mu?" diye sormaya cesaret ettim. Gözleri dolgun göğüslerimin üzerinde gezindikten sonra Caroline'inkilere takıldı.

"İkisi de aynı," diye ilan etti. "Akşam yemeğine geliyorsunuz!"

Soru sormamıştı. Emirden çok ricayı tercih ederdim. Açık kahverengi gözleri babamınkiler gibiydi. Üzerimde aradılar, buldular ve ışıl ışıl oldular. Ağırlıklarını uyluklarımın üstünde hissettim.

"Sekizde," dedim. Akşam yemeğini yedikleri saati tam olarak biliyordum. Ayağa kalktım. "Amca, müsadenle!"

Tahmin ettiğim gibi nazik bir şekilde benimle beraber ayağa kalktı. Caroline'in bakışlarını izledi ve düştü. "Sana eşlik edeyim," dedi amcam. Beklenmedik bir şeydi bu. Odama gideceğimi söylemeyi ben arzu ederdim ama bunu tahmin ettiğinden kuşkulanarak sustum. Acaip

bir andı. Sanki babam sakalını kesmiş, başka bir takım elbiseyle geri dönmüş gibiydi. Reddetmeye korktum. Odamın kapısında bir an tereddüt ettim ama bakışında belirli bir zorlama vardı. Kapı arkamızdan kapandı.

"Beatrice, kırbacı getir," dedi amcam.

Bir "Hayır!" mırıltısı dudaklarımın ucuna geldi ama sonra geri gitti. Kırbaçtan haberli olması bana bir ihanet gibi geldi; tuhaf ve saçma bir ihanet. Yüz ifadesi her şeye rağmen şefkatliydi. Davet beklemeden bana doğru ilerledi ve kucakladı. Ona doğru acemice eğildim. Tütün kokusu vardı üzerinde. Limanın anıları da ekliydi..

"Seninle ilgilenmeli, ihtimam göstermeliyim, Beatrice. Nedenleri var bunun."

Sözünü ettiği nedenlerini aradım ama bulamadım. Nazik bir şekilde parmak uçları elbisemin arkasındaki küçük düğmelere doğru indi. Çenem, ceketinin göğüs cebine dayanmıştı. Biraz saçma ama içinde ne olduğunu merak ettim.

"Kırbacın sırımları çok değil mi?"

Çenemi kaldırdı. Gözlerim bakışında yüzdü. Dudaklarım aralandı. Beyaz inci dişlerim göründü.

"Dudaklarını yala, Beatrice, onları ıslak görmek istiyorum."

Farkında olmadan itaat ettim. Dilimin pembe ucunu görünce gülümsedi. Bir başka beden bir sincap gibi hızla içime girmişti. Başka bir bedendeydim sanki ama yine de o beden benimkiydi. Hareketlendiğimizi hissettim. Dimdik geriye doğru kaydım. Baldırlarım yatağımın yuvarlak kenarına dokundu. Sağ eli kıçımı aradı ve tümseğin altına kaydı.

"Arkaya doğru uzan da kırbacı al. Yastığının altında. Dönmeden," dedi. Parmakları kıçımın yanaklarına daha ateşli bir şekilde yapıştı. Bir utanma duygusu kapladı içimi. Ensemde bir tendon gerildi. Diğer elini belime dolamıştı. Geriye doğru eğildim ve aradım. Parmaklarım pistonu bulmak için uğraşıyordu. Hareketlerimde bana yardımcı oluyordu.

Abanoz sap elime geldi. Kaydı. Yeniden kavradım. Hemen yanıma doğru çektim. Hâlâ emrettiği gibi geriye doğru eğilmiş vaziyetteydim.

"İyi. Seninle ilgilenirken itaatkâr olacaksın. Şimdi konuş ama hareket etme. Seni böyle istiyorum!"

"Ya Caroline?" diye sordum. Sırlar ifşa olmak üzere miydi? Gözlerim tavandaki çatlaklara takıldı.

Her şey doğaldı. Ne söyleyeceğimi bilmiyordum.

"Olacak. Eğitilmen gerekiyor. Doğrul şimdi; gel, bastır vücudunu bana!"

İsteğimi yitirmiştim, dönmeye çalıştım ama nafile. Arkamdaki eli beni yukarı doğru çekerek kendine yapıştırdı. Göğüslerim balon gibi şişti. Eli kıçımdan bastırıp destekliyordu. Babam bana hiç böyle davranmamıştı. Kollarına rahatça bırakırdım kendimi ve bir şey söylemezdim. Arada bi tavan arasında sırları fısıldardık birbirimize ama küçük sırlardı onlar.

Erkekliğinin kökü kasıklarıma kadar dayandı. Bayılsam bile elinden kurtulamazdım. Birden beni bıraktı. Kimsesiz bir çocuk gibi sırt üstü yatağa düştüm. Kırbacın sırımları dizlerimin üzerinde sallanıyordu.

"Sekizde," dedi amcam. Pantalonundaki kabarıklık hayli büyüktü. Babamınkinde de bunu görmüştüm ama

gözlerimi kaçırmıştım. Başımı eğdim. İçimde tatmin edilmek için ağlayan bir yalnızlık vardı. Evet dedim. Göğüs uçlarım korsajımın altında acıyordu.

Amcam, içimde boşluklar yaratarak gitti. Doğruldum ve pencederen tıpkı babamı izlediğim gibi gidişine tanık oldum. Güneş şemsiyesi taşıyan siyahlar giymiş bir kadın, bir erkeğin kolunda, geçip gitti. Uzaktan, çok uzaklardan hayatını ucu ucuna kazanan bir satıcının bağırışı geldi kulaklarıma. Aşağıdan sesler geliyordu. Anlamsız itiraz sözleri. Caroline neden hep karşı çıkardı? Ne kadar aptaldı! Yeniden oturdum ve kırbacı okşadım. Tavan arasında tadına bakacaktım, biliyordum. At, sallanacaktı. Bal kabağım külotumdan fırlayarak havaya dikilecekti. Babama göğüs uçlarımı göstermiştim. Günahkârdık bizler.

Sabahleyin tek başıma olacak, temiz havada yürüyecektim.

Kıçım kırbacın tadına bakmamıştı. Tuvalet masamın aynasının önüne geçtim ve eteğimi kaldırdım. Belki de külot giymeyecektim artık. Fırfırlı paçaları güzeldi. Pembe kurdeleler uyluklarımın yumuşak derisine sarkıtıyorlardı uçlarını. Acemi bir biçimde sırımları kıçımın yanaklarına vurdum. Birazcık acıdı.

Eriha'ya gitmek, külotumu indirmek ve kasık kemiğimi sergilemek istedim. Oramdaki bukleler, yumuşak, yay gibi ve sıktı. Kırbacın sırımları kıçımın yarığı içine vuracaktı. Atın benekli kır boynuna, parlaklığına sarılacak ve ağlayacaktım. Şarap gözyaşları dökecektim. Pencerenin pervazındaki ölü arılar hareket edecekti. "Yeryüzündeki bütün kıçların en iyisiyle her şey güzel olur,"

demişti bir keresinde babam bana. Gülmüştük.

"Pangloss!" diye ilan ettim. Voltaire'imi biliyordum. "Pangloss ve kıç tefsiri!" dedi babam. Sözlerinde saflık vardı.

Elbisemin söküklerini diktim ve saçımı taradım. Hizmetçilere asla bunları yaptırmaya düşkün biri değilimdir. Caroline salonda beni hep öyle durduğuna inandıracak denli sükûnetle oturuyordu. Ona meydan okumam gerekiyordu. Yanına gidip oturdum. Sakinliğime şaşırdı sanırım.

"Amcam seni öptü mü?" diye sordum. Başını, "Hayır!" anlamında salladı. Yanakları parlak kırmızıydı. "Peki bacaklarını elledi mi?" diye ekledim. Ensesini geriye çekip öperken soluğu ağzımın içinde yankılandı. Elim korsajını aradı. Çözülmüş bir düğme vardı.

Göğüs uçları dikti.

İkinci ve üçüncü düğmeleri çözerken küçük elim göğüslerinin arasına sıkıştı. Kaygan tepeler sıkıydı ve olgunlaşmıştı; benimkilerden yalnızca bir parça küçüktüler. Karşı koymaya çalıştı ama ondan daha güçlüydüm. Aramızda duran kollarını kaldırmaya çabaladı ama kolum kararlı bir şekilde buna engel oldu. Dudakları çaresizlikten taç yaprağı biçimini aldı. Nefesi sıcaktı. Elim aşağıya doğru kayarak leziz su kabağını avuçladı. Başparmağımın kökü göğüs ucuna hafifçe dokundu.

"Apış aranda mıydı, Caroline?" diye mırıldandım. Neden ya da kimden söz ettiğimi söylemedim. Başı, "Hayır," anlamında sert bir şekilde sallandı. Gözleri fener gibiydi. "Ağzında mıydı? Pürüzsüz, sıcak başı ağzında mıydı?" diye didikledim. Suratındaki ifade şaşkınlıkla donup kaldı. Başı geriye düştü. Dişlerinin üzerin-

deki dilini yaladım ve güldüm. Onu bırakıp ayağa sıçradım. "Ne kadar aptalız biz!" diye güldüm. Arkamı döndüm ve maskem düşmeden uzaklaştım.

Ağzıma hiç almamıştım. Caroline'in ağzı ekseri hırçındı. Bu işe mükemmel uyardı. Gül ve sapı. Saklanıp onun günahını izlerdim. Şahlanan fatihin üzerinde ağzının nazik şekilde hareketi, taşaklar aleti yakalamış olan avucunun iki yanından sarkıyor. Gözleri yarı kapalı, kirpikleri heyecandan titriyor. Kamış daha hızlı hareket ediyor ve boğulacakmış gibi oluyor. Ritmi ayarlayan bir el başından tutuyor. Yanakları penisin daha derine girişiyle şişiyor. Güçlü kasıklar isteksizliğine karşı çalışıyor.

Ve fışkırma. Adamın, ağzından çıkarmaması için Caroline'in yüzünü ellerinin arasına alması gerekiyor. Hazır hale gelmiş et zonkluyor..

"Em, Caroline!" sesi derinden ve emredici. Başı eller arasında sıkıca tutulmuş, parmakları sarı saçlarını taraklamış. Elbisesinin altında göğüsleri oynuyor.

Burada günah var: Lastikten yapma çiçekler, mobilyalarla aşırı kalabalık odalar, piyanonun üzerindeki gümüş çerçevedeki mürekkep renginde fotoğraflar arasında günah var. Kaçtığım limonlukta rüzgârdan dalgalanan eğreltiotlarının yapraklarına gözümü diker bakardım. Babamın treni terminale ulaşmış olmalıydı. Çantaları taşınır; Liverpool Caddesi'ndeki liman treni onu bekler. Kadınlar, vagon pencerelerinden gelişini izlerler. Güneşlikler çekilir, yüz ifadeleri ayarlanır. Kadınlar ince oğlak derisinden hassas ciltler; üzerine kadife gibi pürüzsüz dokunmuş eldivenler giymişler. Taşaklar sallanıyor. Damarlar.

"Em, Caroline, em!"

Meni yoğun ve tuzludur. Bir keresinde avucumun içinde tadına bakmıştım. Benim damlalalarım da tuzludur. Kocamınkinden daha daha güçlü ve babamın kalın kamışının üzerinde sulandığımda...

O zamanlarda kimsesiz gibi bir yalnızlık duygusu içindeydim. Caroline'e döndüm. Elbisesini iliklemekten başka bir hareket yapmamıştı. Hizmetçi yağ lambasıyla az sonra içeri girecekti. Caroline gözlerini halıya dikmiş bakıyordu. Gözlerini yukarıya hiç kaldırmayacaktı. Ruh halini biliyordum. Dizlerimin üzerine çöktüm ve dudaklarımı uyluklarına bastırdım.

"Yapma!" dedi. Sesi bir trenin uzaktan çalan düdüğü gibi uzaktı.

Oğlak derisinden eldivenler. Güneşlikler çekili. Penis şahlanmış. Kırbacımın topuzu. "Günah yok. Var mı?" diye sordum Caroline'e. Günah, bir zamanlar Pazar Okulu'nda kıkırdamaktı. Şimdi uyluklarımızın arasındaki arzuydu.

"Bilmiyorum," dedi Caroline. Sesi küçük bir ince metal parçası gibi düştü. Bana kızgındı.

Bütün isteğim kaçtı. Onu da korumak istemiştim. Az sonra, banyo yapıp akşam yemeği için üzerimizi değiştikten sonra, hemen hemen sekiz olacaktı saat. Başımı kaldırıp baktım. Dik dik bakıyordu bana.

Belki de benim gibi o da başına gelecekleri biliyordu.

4.
Bölüm

Maude yenge bizi bekliyordu. Siyah dik yakalı kadife bir elbise giymişti. Ona yakıştığını düşündüm. Elbisesinin eteği arka kısımda çok moda olan biçimde yerde sürünüyordu. Saçı topuz yapılmıştı. Pırlanta küpeleri parlıyordu.

Yengem, benden 2-3 santim daha uzun boyluydu ve vücudu tam formundaydı. Göğüsleri ve kıçı saldırgan biçimde çıkıntılıydı. Kırk yaşındaydı, amcamdan daha genç görünüyordu. Gözleri merhametli ama hükmediciydi. Her ikisinin de babamla arası sıkı fıkı olmasına rağmen ne Caroline ne de ben onca yıl onlarla pek görüşmemiştik Reşit olmayanlar her zaman kulak verilmeye layık görülmezdi.

Jenny'den söz ettim. Onu görmeyi çok istiyordum. Yatılı bir okulda bir yılı beraber geçirmiştik.

"Sonra," dedi yengem. Yemek odasındaki masa mum ışığıyla aydınlatılmıştı. Yengem, mumu yağın kokusuna tercih ederdi. Elektrik, o dönemde Londra'nın dışına çıkmamıştı ve gaz borularının döşenemeyecek denli de taşra kentinden uzak olduğumuz söylenirdi. Üç yıl sonra bir sihir gerçekleşecek ve boru hatları gelecekti. Benim kabulüm, o akşam olmayacağını biliyordum gerçi, eski tarzdaki yağ lambalarının ışığında olacaktı. Kaba bir ifadeyle, Sosyetenin oynak genç kızlarının, külotları aşağıya indirilip bir yatağın üzerinde alıştırıldığı söylenirdi. Kulübe yaşamı ve diğer fakirhaneler hakkında erkeklerin serbest bir şekilde düzdüğünün dışında bir bilgimiz yoktu.

Evlenmiş ve artık ayrılmış olmama rağmen, görüleceği üzere pek çok açıdan birçok kadına göre masum sayılırdım. Yemekte, yengem ve amcam bizimle hâlâ bugünmüş gibi geçmişten konuştular. Yengem, Caroline üzerine bir damla şarap döktüğünde, pek cık-cıklandı. Lekeyi silsin diye hizmetçi çağrıldı.

Kahveler içildikten sonra yengem, "Gece burada kalırsınız," dedi. Likörlerimizi yudumluyorduk ve hiçbir şey söylemedik. Jenny hâlâ ortaya çıkmamıştı. Odasında yemek yiyip yemediğini merak ettim tedirgin bir şekilde. Kırbaçlanmış mıydı yoksa? Onlara çocukken, daha doğrusu amcama gelmişti. Yetim olduğu söylenirdi. Aslını kimse bilmiyordu. Yokluğuna itiraz etmek, kalkmak, çıkıp gitmek için güç bulmaya çalıştım ama ikisinin de gözleri bütün ağırlığıyla üzerimdeydi.

On buçukta yengem saate baktı. "Tom, onu yukarı çıkar," dedi. Avuç içlerim nemlendi. İsmimi kullanma nezaketini göstermemiş olsa da kimi kastettiğini biliyordum.

Caroline bir şey demedi. Beni kurtarmayacak mıydı?

Evleri, iç kısmının düzenlenişi tersine olmakla birlikte bizimkinin aynısıydı. Belki de bu değişiklik sembolikti. Merdivenler hole girişte sağda olacağına soldaydı. Eve girerken, kırbacı, holde, zaman zaman pelerin ve bastonların asıldığı büyük maun portmantonun arkasına saklamıştım.

"Odana git, arkandan geliyorum," dedi amcam. Oda şöyle bir gösterilmişti daha önce bana. Kendi odam gibi birinci kattaydı. Aynadaki görüntüler gibi sol sağ ile yer değiştirmişti. Perdeler kahverengi renkteydi, Kıvrımlarının kenarları fildişi renginde püsküllerle süslenmişti. Odada insanı ürperten bir hava vardı. Mobilyalar bana bakıyordu. Odanın kaybolmasını, duvarların yıkılmasını, havanın beni yukarı çıkarmasını ve gecenin mavi karanlığında yükseklerde gezdirmesini istiyordum. Halı ayağımın altında deniz gibi dalgalanıyordu. Yatağa doğru yavaş adımlarla yürüdüm. Uzun süs yastığının üzerine iki yastık konmuştu. Kırbacım orda mıydı?

Aramayacaktım. Reddediyordum. Bu benim odam değildi. Alışkanlıktan duvardaki küçük bir dolabı açtım ve şaşırtıcı bir şekilde kendim için orada bulundurduğum bir şişe likör ile iki küçük kadehle karşılaştım. Keyif dudaklarımda izini bıraktı ve sonra çekip gitti. Dolabı kapatıp döndüm. Amcam odaya girmişti. Elinde bir kırbaç tutuyordu. Kısa adımlarla bana doğru geliyordu. Elimi avucumdan, terden kayganlaşan avucumdan tuttu.

"Beatrice, eğil ve ellerini açık olarak yorgana koy."

"Amca; lütfen!"

Ağzım titriyordu. Benim ağzım olmasını istemiyordum

onun. Eli uzandı ensemi okşamaya başladı. İrkildim. Parmakları teskin edici bir şekilde hareket ediyordu.

"İtaat edeceksin, Beatrice!"

Gördüklerim benim dünyamda değildi. Kimin dünyasıydı bu? Caroline ve yengem beni mi çekiştireceklerdi?

"Kimse gelmez," dedi amcam. Kapı güvenilir bir şekilde kapalı duruyordu. Bir aradaydık. Tavan arasında babam ve ben dünyanın tepesinde durmuştuk. Kırbaç hareket etti. Sapını kıçımın yuvarlaklığının çevresinde ve altında eğriler çizerek, oyarak gezdirdi. Dudakları enseme sürtünüyordu.

"Amca; lütfen yapma!"

Ondan kendimi kurtardım. Ayakta titriyordum. Ağır ağır yağan yağmur gibi kırbacın sırımları dizinin üzerine düştü. Gözleri merhametliydi. Kolu uzandı. Çenemi tuttu ve kaldırdı.

"İhtiyacın olan şeyler var, Beatrice! Yukarda kilitli odalar var. Anahtarları burada."

Gözlerimiz karşılaştığında gözümü kırpmak istemedim." Dünyaya gözlerin açık gir ve öyle geri dön."

"Evet mi?" diye sordum. Sesimde tahakküm vardı. Başkaldırma cesareti mi gösteriyorum? Kırbaç, elinden kaydı ve desenli halının üzerine düştü. Beni kırbaçlamayacaktı. Kırbaçlayamayacaktı. Biliyordum bunu. Mutluluk duydum. Konuşmamı, eleştirilerimi sorularımı bekliyordu.

"Odalarda ne var?" diye sordum.

Elimi tuttu. Yürüdük. Merdivenler bizi kabul etti. Caroline belki de karanlık bahçede, bahçıvanın gündüz kesmeye çalıştığı uzun otların içinde geziniyordu. Otlar bizi kabul ederdi. Gözleri toprak, göğüs uçları küçük çi-

çekler olurdu. Apış arasındaki kıllar yosun olurdu. Evin alt katında sessizlik vardı. İkinci katın koridoru boyunca yürürken, amcam anahtarları şakırdatıyordu. Bir kapı açıldı.

Aynı bizim tavan arası! Kopyasını yapmışlardı. -Çatı penceresi haricinde... Ama bu ayrıntının pek önemi yoktu. Kapı ağır bir "Klik," sesiyle kapandı. Yalnızdık. Amcamın kolu omuzuma dolandı. Konuşamadım.

"At, aynısı. Bütün her şey aynı, Beatrice!"

Doğruydu. Sandıklar, kutular, kırık mobilya parçaları, eski vazolar, hepsi de evimizde olabileceği şekilde duruyordu

Eli sırtımı sıvazladı... Elbisemin üzeride sıcaklık hissettim.

"Atın yanına git, Beatrice!"

Hareket ettim, devrilen şeylerin, sevgi objelerinin, sevdiğim eşyaların arasında yolumu açarak yürüdüm. At, büyük, parlak ve yeniydi. Üzengiler pırıl pırıldı, eyer ve dizginler parlıyordu. Benekli kır at benimkinin aynıydı. Yelesini okşadım. Kendi atımın yelesinin haddinden fazla sıklıkla yapıştığım bölümü aşınmış ve incelmişti. Ama bununki yeni ve kalındı. Derisi canlı deri gibi kokuyordu. Başımı döndürüyordu.

Son bir an döndüm ve kapalı kapıya doğru baktım. Caroline uzun otların arasındaydı. Kahvaltıya dönecekti. Rüyalarımın kuytu yerlerinden saflığında saf, gözlerinden toprak düşerek, göğüs uçları tomurcuklanmış, apış arasının altın sarısı bukleli yosunuyla dönecekti.

Bekliyordum. Birileri burnumu sürtüyordu. Babamın altındaki deniz hareketlendi. Yelkenli geminin tahtaları

çatırdayacaktı. Sular kararmıştı. Oğlak derisinden eldivenler dalgaların üzerindeki meni ile kirlenmişti. Tuzlu meni. Suyun yalayan çarpışı.

Ellerim arkamda kıpırdamadan duruyordum. Amcam düğmeleri çözdü. Elbisem omuzlarımdan aşağıya iki yana düştü. Belime indi ve oraya yığıldı. Hareketsiz duruyordum. Elleri, eteğimi kaldırırken, kıçımın dışarıya doğru olan tatlı kavisinin tadını çıkardı. Külotumu, uyluklarımın nefasetini gördü. Tenimin ipeksiliğini severim.

"Bin!" dedi amcam. Bacağımı kaldırdım. Etek aşağıya kaydı, bacaklarımı sardı. Sanki yorulmuşçasına geriye düştü ayağım. "Elbiseni çıkar!" diye fısıldadı.

Göz gözü görmesin istedim. Ama ne mümkün. Odanın her tarafına dizilmiş yağ lambaları titrek ışıklarıyla -parlayarak yayılan küçük ışık mesajlarıyla- aydınlatıyorlardı her yanı. Elbisemi üzerimden çıkarırken saçlarım darmadağın oldu. Tarayacak kimse yoktu. Jüponum ayak bileklerime düştü. Köpükten; meni köpüğünden çıkarmış gibi onun içinden çıktım. Gecenin karanlığında, deniz bedenimi yalıyordu. Kamarada sessiz bir şekilde bacaklarım ayrık bir şekildeydim.

Üzengiye ayağımın ucuyla basarken amcam kıçımı avuçlayarak yükselmeme yardımcı oldu.

Eriha'yı bilmiyordu. Hâlâ sırlarım vardı. At, sarsıldı, yayların üzerinde sallanıyormuşçasına hareket etti. Kadife gibi pürüzsüz ve sessizdi. Ensesine yapıştım. Çıplak kıçım geriye doğru çıktı. Bal kabağım sıcaktı.

"Ah," diye inledim ilk tokatta ve ikincisi geldi. Acıda daha önceden tanıdık bir tatlılık vardı. Belki de heyecanımdandı. Heyecanlı mıydım? Kalçalarım avuç içiy-

le vurduğu tokatların altında kıvranıyordu. Sırtım eğiliyordu. Ata sıkıca yapıştım. Kıçımın yanaklarını sıkıştırmış cıyak cıyak bağırıyordum. Caroline duyar mıydı? Derin bereketli otların altında duyar mıydı?

Onuncu tokatta çöktüm, düşerken güçlü tutuşuna tutundum. Eller kıçımın çıkıntılaşmış yanaklarına yapıştı. Utandım. Yüzümü sakladım. Parmakları külotumun altından yanaklarımı ayırdı. Babanın sık sık öğrettiği gibi hareketsiz durmaya çalışıyordum. Topuklarım sallanıyordu. Onlara da hakim oldum.

"Peki!" dedi amcam. Memnun olmuştu. Gözlerimi kapattım, tavan arasındaymışım gibi yaptım. Mutluydum. Kıçımdaki acıdan gözlerimden yaşlar gelmiş, parlıyordu. "Şimdi daha olgunsun Beatrice, böylesi daha iyi."

Şarap istedi canım. Aşağıda Caroline'in yanına gitmek, onu uzun otlardan kurtarmak istedim. Amcamın kollarındaydım. Göğüs uçlarım ortadaydı.

"Daha iyi değil mi, Beatrice?"

Yanıt vermeli miydim? Vermemem gerektiğini biliyordum. O da bunu umuyordu sanırım. Suskunluğum hoşuna gitti. Kafası karışık, genç kızlık hali arıyordu orada; kıçımın yanakları avuçlarının içine ağırlıklarını veriyordu.

"Kollarını kaldır, Beatrice ve başının arkasın koy!"

Bir oyundu bu; yeni bir oyun. İtaat ettim. Sol kolumun dirseği yanağını dürttü. Soluğu yüzümü ısıtıyordu. İtaatkârdım. Tavan arasında hiç bunu yapmamıştık. Bir keresinde Noel arifesinde gecenin keyfi içinde yukarı odama götürülmüş, külotum çıkarılmıştı. Yoksa onu rüyamda mı görmüştüm? Yarın oğlak derisinden, uzun,

dirseklerime kadar gelen eldivenler alacağım. Oğlak derisi en ince deridir. Ete duyarlıdır. Sap gibi bir şey kalkıyor.

Amcam kombinezonumu santim santim yukarı kaldırıyordu. Altımda bir şey yoktu. Titredim. Kalçalarım hareketsiz duramayacaktı. Kaldırdı, göğüslerimin ipeksi kavunlarına dek kaldırdı. Ve sonra daha da yukarı. Parlak daireler içinde koyu göğüs uçları önündeydi artık...

"Hayır!"

Silkindim, döndüm, düşer gibi oldum. Nefes nefeseydim. İtaatkâr olmak istemiyordum. Kombinezonumun dantelli kenarı yukarı doğru sıyrılırken göğüs uçlarıma dokundu.

"Amca, hayır!"

Ağlıyordum, yere düştüm. Donuk kırmızı desenleri olan mor bir halı vardı döşemenin üstünde. Tavan arasında halı yoktu. Toz burun deliklerime girerdi. Kombinezonum, parlak kabaklarımın, göğüs uçlarımın, göğüslerimin üzerinde buruştu.

Amcam yanıma çöktü. Elleri omuzlarımı sıkı sıkı tutuyordu. Kabaklarıma gözlerini dikmiş bakıyordu dik dik. Eğildi. Uzun dili göğüs uçlarımı yaladı. Sırtım geriye doğru çıktı ama elleriyle ikaz eder bir şekilde sıkarak hareketsiz durmamı sağladı.

"Kırbaçlanacak mısın?" diye sordu.

Gözlerim ayna görevi görüyor ruh dünyamı yansıtıyordu. Dik dik ona baktım. Saçlarım halının üzerine dağılmıştı. Bir erotik şehvet tablosu gibi görünüyor olmalıydım. Göğüs uçlarım, yaladığı yerlerde ıslaktı. Gerilmişlerdi. Döşeme altımda yüksek bir yelkenli gemi-

nin altındaki dalgalar gibi hafif hafif hareket ediyordu. Madras'da kadınlar bronzlaşmış, kalçaları yumuşamış olmalıydı.

"Kalçalarını kaldır!" dedi amcam.

Topuklarım halıya gömüldü. Bir an için başkaldırı halinde durdum. Sonra dizlerim eğildi, kıçım havaya kalktı. Köprü kurmuş gibiydim. Parmakları külotumun bağcıklarını, güzel kurdeleleri aradı. Sonunda çözülerek teslim oldular. Gözlerim kapalı, külotumun çıkarılışını hissettim. Göbeğimin kavisi göründü. Apış aramdaki bukleler parladı.

Tam o sırada bir gürültü oldu.

Kapı açıldı ve genç bir kadın ağır siyah kostümüyle kapının girişinde duruyordu. Siyah çizmelerinin burunları parlıyordu.

Jenny idi.

5.
Bölüm

Jenny beni odama götürdü. Elbisemi yanıma aldım. İçeriye girdiğinde doğrulmuştum; külotumun kurdeleleri yeniden bağlanmıştı. Amcam ayağa kalkmış, onu alnından öpmüştü.

"Oyun oynuyorduk," dedim. Yatağın üzerine oturdum. Jenny'nin nasıl geldiğini merak ediyordum. Belki de duvar kâğıdının arkasında hep oradaydı. Çalılıkta bir ses gibiydi.

Baykuş ötüyor. Geceyi çağırıyor. Bir yanı daha yaşlı, bir yanı daha genç görünüyordu. -Hem daha yaşlı, hem daha genç.- Giyim kuşamı ciddiydi, elbisesi boynuna kadar düğmeliydi. Yüzü, Bizans dönemine ait gibiydi; belki Giotto'un bir tablosundan çıkmıştı. Uzun sık saçları arkasına taranmış ve bir kadife parçasıyla bağlanmıştı.

"Oyunlar güzeldir," dedi Jenny. Yanıma gelip bacak-

ları bitişik, elleri kucağında oturdu. Kendimi rahatlamış hissettim. Yukarıda kendime ihanet mi etmiştim? Amcam babacan bir şekilde kapıya kadar bizi izlemişti. Jenny konuşuyordu. Sözler havada uçuşuyordu. Zihnimin geniş ağında yakalıyordum sözlerini.

"Ona iyi davranmalısın Beatrice. Hepimiz iyi davranırız ona."

"Şimdi mi geldin?" diye sordum. Ellerim titremiyordu. Sesim canlı ve berraktı. Oysa amcamla odadayken konuşamaz haldeydim, geveliyordum. Ne kadar aptalca!

Kombinezonumun geniş yakasının altından taşan göğüslerimin derisi parlak, sıkı ve dolgundu. Jenny onlara baktı. Bakışını gördüm. Eskiden, onlara kalmaya gittiğimde ya da o bize kalmaya geldiğinde beraber soyunurduk. Tam o sırada bir şey hatırladım. Hiçbir zaman inanamadığım bir ayrıntı...

Bize kalmaya geldiği bir hafta sonunda, altı ya da yedi yıl önceydi, annem bana, "En iyisi Jenny bu gece misafir odasında yatsın," dedi. Jenny'nin tuhaf göründüğünü düşünmüştüm. Öylece oturuyor sadece dinliyordu. Sanki benim evet dememi istiyormuşçasına bana dönüp hafifçe başını sallamıştı.

O gece, gecenin içinde sesler duymuştum. Gecenin yarısıydı. Saate bakmıştım –zamanı kesinleştirmek istediğimde bana hep, "Evet!" diyen küçük saate. Sesler yükseliyordu. Derinin şaklamasına benzer seslerdi. Jenny'nin inlemesi kulağıma gelir gibi oldu sanki. Hizmetçiler bazen geceleri orda burda dolaşırlarken sesler çıkarırlardı. Ama o gece hizmetçiler de yatıyordu.

Bir ses, "Sen iyi bir kızsın, Jenny," dedi. Annemin

sesiymiş gibi geldi bana. Rüyalarım ekseri garip olurdu. Yatağın içinde oturdum. Deri şaklamaları, küçük çığlıklar devam etti; babamın sesine benzer bir ses de duyuluyordu. İnsan sesleri ve şaklamalar birbirine karışıyordu. Bir kadın sesinin mırıldandığını duydum: "Daha sert, biraz daha sert. Ah, ne şeker görünüyor!"

Hafif bir çığlık duydum, tiz bir inleyiş ve sonra sessizlik. Şarıl şarıl akan sular gibi nefes alış verişlerin sesi. Yatak yayları gıcırdıyordu. Gecenin küçük canları. İki adam aşağıda evin önünden geçip gidiyor olmalıydı. Muhitimizden olmadıkları sesleriden belliydi. Biri bağıra çağıra konuşuyordu ve sonra sesler yitip gitti.

"Yeni geldim," dedi Jenny. "Gardrobunda elbiseler var. Baktın mı?"

Beni kaldırdı. Aynaları donuklaşmış kapaklar açıldı. Jenny bir raftan gümüş hissi veren şatafatlı kabartma desenleri olan siyah ipek çorapları aldı. Yanında siyah satenden küçük bir bel korsesi çıkardı. Göğüslerimin altına gelen üst bölümündeki dantelin küçük püsküllleri de gümüş rengindeydi. Gardrobun üst kısmından da en ince deriden yapılma uzun yüksek ökçeli botlar çıkardı. Bağcıkların dolandığı çengeller gümüş rengindeydi. Topuklar ince, uzundu.

"Caroline nerede?" diye sordum.

Gözleri parlak taşlar gibiydi.

"Bunlarla daha güzel görüneceksin, Beatrice... Kim?"

"Caroline."

"Evet, biliyorum. Kombinezonunu, çoraplarını ve ayakkabılarını çıkar. Bunları giy üstüne!"

Bir hediye verirmişçesine onları bana uzattı. Aldım.

Botlar hafifti. Baldırlarıma kadar geliyordu.

"Geç oldu," dedim. Dudaklarımı yaladım. Amcam dudaklarımı ıslak görmek istemişti. Jenny gülümsemedi. Kombinezonumu sıyırıp başımın üzerinden çıkarttı. Sudan çıkan bir köpek gibi saçlarımı salladım. Sanki bir yaşında huysuz bir çocukmuşum gibi dikkatli bir şekilde çömeldi ve külotumu, ayakkabılarımı çıkardı. Ayakkabısız uyluklarım daha tombul görünüyordu.

"Kasık kemiğin tam gelişmiş, –şahane bir tepecik-" dedi. "Güzelsin Beatrice. Kalçaların erkeklerin taptığı keman biçiminde."

"Eve gitmek istiyorum," dedim. Keyfim kaçmıştı. Caroline'nin yüzü benim yüzümdü. Dudaklarım düşünceden titriyordu.

"Düzelirsin;" dedi Jenny. Beni gıdıkladı. Gıdıklanmaktan nefret ettiğimi biliyordu.

Kıvrandım, güldüm, göğüslerim sallandı. Yuvarlanıp yatağa sırt üstü düştüm. Kıçıma tokat attı. Çığlık attım. Parmakları parlak bir şekilde yayıldı üzerinde. "Muhteşem bir kıç," dedi, "arası, bir kadının kalbi kadar derin."Kalkamayayım diye elleriyle üstüne bastırdı. Dizi belimdeydi.

"Giyeceksin, Beatrice. Yaramaz değilsin, değil mi?"

"Hayır!" dedim. Amcamın külotumu indirdiğini görmüştü. Apış aram sunulmuştu. Yukarıdaki odaya girdiğinde ise amcam durmuş sanki yalnızca sohbet ediyormuşuz gibi ayağa kalkmıştı. "Annemle babamın odasında ne yapıyordun?" diye sordum.

"Ne?" diye sordu sert bir biçimde. Benim düşüncelerimi, anılarımı bilmiyordu. Avucunun içi kıçımın üzerin-

de sızladı yine. "Giyin!" diye emretti, "en çok çoraplarınla hoşuma gidiyorsun. Bacakların tam onun için; tombul, tatlı. İtaatsizlik etme. Kalk!"

Ona itaat ettim. Uzun botlarla yürümek ilk seferinde zor geldi. Sıkıyordu. Üst kısımları çorapların koyu konçlarının 7-8 santim altına kadar geliyordu. Yürürken zorluk çektiğimi söyledim. Korse, belimi kıstırıyordu. Kalçalarım dışarı çıkmıştı.

Yukarı doğru kavis yapan göbeğimi çevreliyordu korse. Karnım bembeyaz parlıyordu.

"Onlarla yavaş ve heybetli adımlarla yürüyeceksin -çizmelerin de amacı bu zaten- Beatrice, bir dene bakalım!"

Ondan uzaklaşarak yürüdüm. Yüksek topuklar düşecekmişim gibi çarpılıyordu. Bacaklarım zorlanıyordu. Çıplak kıçımın titrek hareketlerini hissediyordum.

"Dur!" diye emretti. Sırtım ona dönük durdum. Bileklerimden tutup kollarımı arkaya çevirdi. Bir metal şıkırtısı duyuldu. Bileklerim bağlanmıştı. Ağlamak ve yüzümü saklamak istedim. Sıra ayak bileklerimdeydi. Niçindi bütün bunlar?

"Uzan, Beatrice!"

Yüzüstü yatağa sepetlendim. "Onu yapmak istemiyorum," dedim. Neyi kastettiğimi bilmiyordum. Jenny, "Sus, sus!" dedi ve çoraplarımın konçlarını düzeltti. Ayak parmaklarım botların içinde birbirine kenetlenmişti. Jenny yüzümü çevirdi ve eğilip ağzımdan öptü. Olgun dudaklar. Gül dudaklar!.. Beni doğrulttu ve gözleri vakurca bakarak geceyi doldurdu.

"Burada biraz kalacaksın," dedi bana. Dönüp yürüdü. Hareket etmeye çalışırken bir metal çıngırtısı duyuldu.

"Lütfen yapma, Jenny!"

Kapıdaydı. "Seni hep sevdim Beatrice," dedi.

"Lütfen yapma, Jenny."

Duymadı. Kapı kapandı. Gecenin sessizliğinde yalnızdım. Caroline nerdeydi? Dinledim; tıpkı çocukken, odamda perdelerin akşam ışığına kapandığında dinlediğim gibi dinledim. Dinledim, duydum: Ayak sesleri yumuşaktı. Duyulan seslere, duyulmayan sesler dekarışıyordu. Rüzgâr mıydı bu? Yarı çıplak ve bağlıydım, bu halimle tuhaftım. Jenny yaramazlık yapmıştı her halde. Gelecek ve beni çözecekti ve ben yazlık elbisemi giyecek ve beraber piknik yapacaktık. Caroline bir ağaca bağlanacaktı. Çörekleri kemiren küçük beyaz dişlerimizi izleyecekti. Limonata boğazlarımızdan aşağı çağlayarak akacaktı. Dünyanın sonu asla gelmeyecekti.

Caroline' de tavan arasında kombinezonunu çıkardı mı?

Sesler duydum. Caroline'in sesini. Gülüyordu. Jenny de gülüyordu. Bağırmamam gerekiyordu biliyordum. Kapımın dışında bir süre durdular ve yukarı devam ettiler. Amcamın tavan arasında onu beklediğini hayal ettim.Düşlerimde...

Yeniden sessizlik oldu. Duvarlar kalınlaştı. Uyukluyordum. Sıkı sıkıya bağlı uyukluyordum. Kapı açıldı. Yoksa rüya mı görüyordum? Göz kapaklarımın aralığından Jenny'yi gördüm. Benim giyindiğim gibi giyinmişti. Yalnızca ne çoraplarında ne korsesinde sırmalar vardı. Siyah saten külot giymişti ama paçalı değildi. Kenarları uyluklarının arasına girmişti.

Maude yenge de ardından içeri girdi. Kapı kapandı. Kulaklarından uzun altın süsler sarkan yakut küpeler

sallanıyordu. Ağzı kızıldı. Kırbaç elindeydi.

O sahici bir yenge miydi? Genç kızlığımda bahçede yengeler vardı. Çiçeklerin ve çalıların arasında yürürlerdi. Annem ve babam bazen onları öperdi. Geniş ve düz tabaklardan lezzetli şeyler yerdik. Hizmetçiler sessizdi, hayalet gibi hareket ederlerdi. Çay yarı şeffaf fincanlardan içilirdi. Amcamın ilk karısının evi terk ettiği ve öldüğü söylenirdi. Ben öldüğüne inanmıyordum. Ama evi terk ettiğini biliyordum. Bu durumu çok zaman sonra işitmiştim. İsmi, Lucy idi. 18 yaşındaydı. Amcam o zaman güçlü bir erkekti. Lucy'nin veremeyeceği bir cinsel teslimiyet peşindeydi. Güzeldi Lucy ama çekingendi. Sonunda amcamın sabrı tükendi. Onu şehvetin doruğunda görmeyi arzulamış, o bunu reddetmişti. Sabrının taştığı bir gece Kâhyayı çağırdı. Lucy çıplak bir şekilde yatağın kenarında uzanmıştı. Önce amcam, sonra da Kâhya sırasıyla arkadan becerdiler onu.

Kâhya şehvet düşkünü, kaba bir adamdı. Bu tür fanteziler bilinmeyen şeyler değildi. Amcam, öyle anlaşılıyor ki, seyrederken zevkten kendinden geçmişti. Lucy'yi kıçından ilk o becerdiğinden, Lucy ikincisinde daha uysal ve kabul edici olmuştu. Bununla birlikte kısa bir süre sonra evi terk etmişti. Avustralya'ya gittiğini söylediler. Öldüğü açıklandı ama asla kanıtlanmadı. Amcam yeniden evlendi.

Maude yengem şimdi yatağın üzerinde oturuyordu. Ağırlığını hissediyordum. Kalçamın üzerine doğru eğildi, sırtım ona dönüktü. Eli kıçımın yanağını okşadı ve açık olan saçlarımı geriye doğru taradı.

"İyi miydi?" diye sordu.

Jenny, soru sorulmayı beklermişçesine ayakta duruyordu. "İyiydi," dedi. Memnun oldum. Beni serbest bırakacaklardı. Pikniğimizi yapacaktık. Jenny ve ben çalılıkta saklanacaktık, Caroline bizi bulacaktı.

"Zaman alacak," dedi yengem. Cildi benimki kadar pürüzsüzdü. Ben çok küçükken, o şimdikinden daha da gençti. Ağızlarımız neredeyse birbirine değecek kadar üzerime eğildi. Jenny ayakta kıpırdamadan duruyordu. Jenny'nin sessizce durmakta gayet iyi olduğunu biliyordum.

"Tokatlandı," dedi Jenny. Ağlamak istedim. Ondan nefret ediyordum. Ona ters ters baktım, gülümsedi. Yengem yüzümü ve saçımı okşamaya devam ediyordu. Sonra uzun, uçlara doğru sivrilen parmaklarını ensemden aşağıya sırtıma indirdi. Titredim ve ona doğru büzüldüm. Gözleri şefkatliydi.

"Yaşı yirmi beş. Daha genç gösteriyor. Beatrice'in kıçı hep güzeldi, değil mi, Beatrice?"

Gözlerimde hem "Hayır!" hem de "Evet!" işaretleri vardı. Parmak uçları küremin, yarma şeftalimin, ihtişamlı bal kabağımın üzerinde geziniyordu. İşaret parmağının ucu yarığımı aradı. Dudaklarım titriyordu. Jenny başını çevirmiyordu. Oysa ellerin hepsi insanlardan gizlenmeliydi. Annem öyle söylerdi bana. Eller günahkâr olabilirdi. Bileklerim bağlıydı.

Yengemin parmağı kıçımın yanaklarının içe doğru eğimini yokladı ve aralarına solucan gibi kaydı.

Hayır, kocam bile bunu yapmadı. Edward asla bunu yapmadı. Üvey annesi beni kıskanıyordu. Ona çiçekler getiriyordu. Kamışını hatırlıyorum. İnce ve uzundu.

Bir ses çıkardım; yumuşak, küçük bir ses. Parmak

ucu gülüme, anüsüme, bir O harfi yapan kıçımın küçük ağzına dokundu. Yengem gülümsedi. Çenemi kendine doğru döndürdü. Küçük fıkırdayan sesler çıkardım. Kıçımı büzdüm. Dudaklarım uzun ve sessiz bir, "Oooooh!" ile sarktı. Parmak ucu içime girdi ve orda hareket etti. İleri geri, 2-3 santim girip çıkıyordu.

Yengem burnumu başparmağı ile işaret parmağı arasında sıkıştırdı. Bir balık gibiydim. Nefes almak için dudaklarımı ayırmak zorunda kaldım. Ruj kokulu ağzı ağzıma geldi. Dili dışarı doğru çıktı, ağzımın içini yaladı. Kıvranıyordum. Parmağı, kıçımın yanakları arasına daldı. Derinlere doğru... Kazığa geçirilmiştim. Soluk soluğaydım. Dili çalışıyordu. Dilimin etrafında uzun, ıslak işini yapıyordu. Parmağı, karanlığın ve darlığın tehdidi altında tünele girmekte tereddüt eden bir tren gibi yavaşça girip girip çıkıyordu.

Parmağı, yakıcı, kaşındırıcı, tuhaftı. Sonra dışarı çıktı. Dilini de ağzımdan dışarı çıkardı. Dudağımla rujunu tattım. Jenny'ye ondan nefret ettiğimi söylemek istiyordum. Yengem kıçıma bir şaplak attı ve ayağa kalktı. Eteğini aşağıya doğru çekiştirip düzeltti.

"Banyo yapmalı," dedi. "Götür onu, Jenny!"

Jenny beni ayağa kaldırdı. Banyoya giden koridor boyunca öncülük edildim. Banyo o günlerde olduğu gibi çok büyüktü; içinde bir ocak vardı. Duvarlar boydan boya lacivert kadifeyle kaplıydı. Banyo küveti beyaz porselendendi. Zincirlerim çözülmüş, giysilerim çıkarılmıştı. Hizmetçiler suyu daha önceden içeriye getirip küvete doldurmuşlardı. Ilık ve hoştu.

"Sana aşık olduğumu biliyorsun," dedi Jenny.

Oturdum. Su, sanki diliyle beni yalıyordu. Hoşuma gitti. Jenny beni süngerle sabunladı ve maşrapayla başımdan aşağı parfümlü suyu döktü.

"Yatılı okulda kötü sözler öğrenmiştik hatırlıyor musun?" diye sordu. ben de bir şeyler sormak istedim, ama sormadım. Başımı evet anlamında salladım. Gözleri parladı ve mutlulukla doldu. Noel ağacı süsleri. "Am nedir?" diye sordu.

"Con" (Kadının cinsel organının Fransızcası. İngilizcesi cunt olarak geçiyor./çn.) dedim. Bilmediğimi düşünmesini istemiyordum. Fransızca telafuzu hoşuma gider ama İngilizcesini sevmem. İngilizce telafuzu çirkin. Kulağı tırmalıyor.

"Peki yarrak?" Gözlerinin içine bakabileyim diye başımı çevirdi. Göğüsleri suyla ıslanmıştı. Göğüs uçlarını hafif hafif ısırmak istedim.

"Çam!" Doğru söylediğimi biliyordum. O zamanlar asla kamış demezdim. Neden İngilizce'de erotik kelimeler kulağı okşamaz? Biri onları sertleştirmiş olmalı. Kirli sakallı ve sesleri gırtlaktan çıkaran Anglo–Saksonlar böyle yapmışlardı onları. Kıçım suyun içine yanaklarını bastırdı: Şaapp. Çok mu büyük?

"Peki meni?" Durmayacaktı. Eskiden de ekseri böyleydi, hiç durmadan sorulara boğardı beni. Küçükken yatakta beni gıdıklar ve söylettirmeye çalışırdı. Hayallerimde, biraz daha ahlaksızca şeyler söylerdim ama asla bu kadar kabaca sözler söylediğim olmamıştı ona... Biliyor muydu yoksa? Bir cezalandırma mıydı bu?

"Foutre." (Meni kelimesinin Fransızcası/çn.) dedim. En çok bu kelimeyi sevdiğini biliyordum. Benim de en

çok bu kelime hoşuma gidiyordu. Ağızda çiğnenen ve yutmadan önce dudakların üzerine kısa bir süreyle parçaları gelen olgun bir eriğin suyu gibiydi. Bu kelime dilimin etrafında kalın kabarcıklar gibi duruyordu. Kaymağımsı kabarcıklar.

"Kırbaçlanmadın mı daha?" Jenny idi soran. İlkin ne olduğunu anlamadım. Sesin tavandan geldiğini sandım. Yanıt vermedim. Sessiz kaldım. Parmakları göğüslerimin dışarıya çıkıntı yapan kısımlarının üzerinde dolaşıyordu. Göğüs uçlarım süngerin altında dikleşmişti. Jenny kulağımın içini yaladı. Kıkırdadım. Ortama hiç uymadı.

"Kırbaçlanmadığını biliyordum," dedi, "kalk!"

Ayaklarım kaydı. Tokatladı beni. "Ayakta dur kıpırdamadan!" dedi, tıpkı babam ve amcamın dediği gibi. Süngerle bacaklarımı sildi ve araladı. Sünger, balkutumun altında pelte gibi ve sıcaktı. Jenny daha önce orama hiç dokunmuş muydu? Hayır! Evet, yatakta bir kere dokunmuştu sanırım. Yıllar önce bir yaz günüydü. O zamandan beri nice dondurmalar yenmiş, tabaklar kenara konmuştu.

"Kalçalarını oynat. Süngere sürt onları, Beatrice. Edward'ın yarrağı üzerinde gelir miydin sık sık?"

"Senden nefret ediyorum," dedim. Gözlerimde yaşlar vardı. Ona söylemeyeceğimi biliyordu. Sabrı kalmamıştı.

"Oh, çık dışarı!" dedi. Küvetten kaba bir şekilde beni dışarı çekti ve havluyla kuruladı. Küçükken, daha küçükken annemin yaptığı gibi canlı ve hızlı hızlı kuruladı. Sonra pudra sürdü. Pudra bulutları, hapşırttı beni.

Odama geri götürdü. Ev sessizdi. Herkes kaçmış mıydı?

"Şampanya istiyorum!" dedim. Neden böyle söyledim bilmiyorum. "Kabarcıklar. Foutre!" Jenny güldü.

"Göğüs uçlarında ruj olmalı," dedi. Kapıyı açık bırakmıştı. Koridordan sesler, ağlamalar, iniltiler geliyordu.

"Ne oluyor?" diye sordum. Yabancı bir dilde konuşuyormuşum ve yalnızca cümlelerin başlangıçlarını biliyormuşum gibi hissettim kendimi bir an. Sonra toparlandım, "Caroline'in sesini duydum," dedim.

Jennny başımın üzerinden beyaz keten bir gecelik geçirdi. Ayaklarıma kadar indi.

Eteği genişti. "Göreceksin!" diye yanıtladı. Elimi tuttu ve koridor boyunca yürüdük. Caroline'in odasının kapısı yarıya kadar açıktı.

Caroline yatakta yüzü koyun çıplak bir şekilde yatıyordu. El ve ayak bilekleri benimkiler gibi bağlanmıştı. Maude yengem kızının sıkı, pembe yanaklarının üstüne uzun, ince bir deyneği hafif hafif indiriyordu. Caroline'in yüzü kıpkırmızıydı. Sopanın kıçına her değişinde kalçalarını havaya sıçratarak kaldırıyor ve inliyordu.

"Şimdi ikiniz de uyuyacaksınız!" dedi Jenny. Gerisin geriye odama itti beni ve kapıyı kapadı. Kilitin tıkırtısını duydum. Püsküllü perdeler ellerimin arasında aralandı. Alnımı soğuk cama dayadım ve gözlerimi dikip karanlığa baktım. Ekmekçi arabası, kedi tavırlı hizmetçi gitmişti. Ekmekleri bitmiş miydi?

Yatağım yumuşak ve rahattı. Çarşaflar lavanta kokuyordu. Yağ lambaları tavanda gölgeler yapıyordu. Bir türlü söndürmek için davranamadım. Hizmetçinin biri sabah odaya gelip, ilgilenirdi onlarla.

Turkuaz rengi denizde yüzüyordum. Kocaman bir ge-

minin karanlık gölgesi üzerime düşüyordu. Uzanıp gövde tahtalarına yapışmış midyelere dokundum. Saçlarımda deniz yosunu vardı. Babam bana doğru yüzerek geldi. Eteklerim derin, sakin sularda kalçalarıma kadar yükselmişti.

Kimse bizi görmüyordu.

6.
Bölüm

Uyandığımda güneş ısıtıyordu. Perdeler açılmış, yağ lambaları alınmıştı. Kütük gibi uyuduğum aşikârdı. Jenny uyandırdı beni, odanın girişinde durmuş gülümsüyordu. Aşağıda kahvaltıyı bildiren zil çaldı.

"Geç kaldın!" dedi Jenny. Uzun siyah bir etek giyiyordu. Beli sıkı sıkıya üstüne oturuyordu. Beyaz blûzunun, düğmeleri inciydi. Blûzun ipek kumaşının altından göğüsleri pembe pembe fırlamıştı. Göğüs uçları dim dikti. Kumaşta çıkıntı yapıyorlardı. Okula geç kalmış bir çocuk gibi banyoya telaşla sokulup çıkarıldım.

"Giyecek hiç elbisem yok," dedim. Jenny elime bir şaplak attı.

"Geç kaldın," diye yineledi. Cızırdayan beykının kokusu geliyordu burnumuza. Açıkmıştım. Ağzım sulandı. Gardrobun kapakları hızla açıldı. Açık kahverengi, pas

renginde ince yünden bir elbise uzatıldı bana. "Altına çorabından başka bir şey giyme," dedi Jenny. Geceliğimi çıkarırken göğüslerimi ve kıçımı avuçladı. Hoş bir duyguydu. Elbise omuzlarımdan aşağıya döküldü ve vücudumun kıvrımları üzerine sıkı bir şekilde oturtuldu. Sanki çıplak gibiydim. Bugün botlarımı -dizlerime kadar gelen siyah bağcıklı olanı- giymemin tercih edildiğini söyledi Jenny. Topukları yüksekti. Merdivenlerden aşağıya düşmekten korkuyordum. Ona korktuğumu söyledim.

"Saçma," dedi Jenny, "saçlarını çabucak fırçala. Dişlerini göster bakayım. Temiz mi?"

Aşağıya indirildim. Yemek masasına yaklaşırken daha yavaş yürüdük. Bacaklarım botların içinde, yüksek topukların üstünde daha uzunmuş gibi geliyordu bana. Yengem, amcam ve Caroline masadaydılar. Gümüş çorba kâseleri masif kontrbüfenin üzerindeydi. Caroline başını kaldırıp bana baktı ve sonra yeniden beykınını yemeğe devam etti. Sanki hakkımızda verilecek hükmü bekliyormuşcasına suçlu suçlu sessizce yiyorduk. Ne yengem ne de amcam konuştu, birbirlerine bile laf atmadılar. Belki de bir pişmanlık ifadesiydi bu. Oburca ama kibar bir şekilde yiyordum. Çok sağlıklıydım. Böbrekler ve mantarlar lezizdi. Servis yapan hizmetçi kızlar genç ve güzeldi. Onlardan hoşlandım. Gözlerimden uzak duruyorlardı. Derslerini iyi çalışmışlardı.

Jenny'nin vücudunun her hareketinde göğüsleri blûzunun altından göğüs uçlarını hareket ettiriyordu. Masa örtüsünün altından amcamın eli uyluğunun üstüne gitti.

Eteğinde hafifçe kabarıklık yapan jartiyerler giyiyordu. Onları okşadı. Avucunun içi bir bacaktan diğerine

geçti. Jenny eteğinin altından bacaklarını ayırdı ve gülümsedi. Dilinin ucunu emmek geldi içimden.

Amcamın başını sallamasıyla oradan gönderilme vaktinin geldiğini anladık. Caroline ve ben masadan birlikte kalktık ve salona geçtik. Bulunuşumuzda kaybolmuştuk. El ele tutuştuk. Parmaklarımız birlikte fısıldaştı. Birden yan taraftaki girişin birinden amcam bahçeye çıktı. Anlaşılan bir atlı araba yaklaşıyordu ve misafirler daha evin önüne gelmemişlerdi. Kısa bir süre sonra bir atlı araba seyirterek amcamın durduğu yere yanaştı.

Selamladığı kadın otuzlu yaşların başındaydı. Sanki daha önce onu görmüş gibiydim. Çiçekli şapkası büyük ve geniş kenarlıydı. Soluk sarı hasırdan yapılmıştı. Dirseklerine dek uzanan oğlak derisinden yapılmış eldivenler giyiyordu. *Onlar benim eldivenlerim miydi? Benimkileri gece denizde bırakmıştım. Balıklar kemirmişlerdir.* Elbisesi mavili beyazlıydı ve yakası farbelalıydı. Boynunda inciler parlıyordu. Güzel ve şıktı. Yanında, ceketinde velur klapalar olan siyah takımıyla derli toplu giyinmiş bir uşak vardı. Küstahlığı itaatkârlığını bastırıyordu.

"Güzel kadın!" dedim Caroline'e "kim olduğunu biliyor musun?"

Jenny'nin sesi arkamızda çınladı. "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu sert, tırmalayan bir tonla.

"Soru soruyordum," diye yanıtladım.

Caroline kıpırdadı. Avucumun içindeki eli nemliydi. "Onu tanıyorum. Katherine Hayton'dur, aktris. Adelphi'de izlemiştik," Jenny'yi gören gözleri fincan tabağı gibi açılmıştı.

"Size el ele tutuşmanız söylenmedi!" dedi Jenny. Ba-

şıyla beni işaret ederek "Gel. Beatrice, gel!" diye çağırdı.

Ümitsiz şekilde Caroline'nin elini bıraktım. Kendi evimiz hâlâ bir okyanus uzaktaydı. Nişasta kokusuyla burnumda tüttü. "Öğrenmelisin; ikiniz de öğrenmelisiniz, Beatrice. Bilmiyor musun?" diye sordu bana Jenny.

Gözümü kırpıştırdım. *Kim olduğumu bilmiyordum. Babam belki de yalan söylemişti. Madras'a gitmemişti. Odalarda kadınlarla birlikteydi. Fransız tarzı şarap içiyorlardı. Dudakları körinin tadını alıyordu. Bacaklarının arası misk kokuyordu.* "Evet," dedim Jenny'ye. Ses sadece ağzımdan çıktı. Ellerim iki yanımda sarkık kaldı.

"Önümde diz çök Beatrice!"

Diz çöktüm. Başım eğdirildi, ellerim sıkı sıkıya kavuşturulmuştu. Her şeyin iyi olması için dua ediyordum.

Edward'ın annesi odasının kapısı yarıya kadar açık soyunurdu. Geçerken görürdük onu. Kıçı büyüktü. Edward'a annesinin kapıyı kapatması gerektiğini söylerdim. Gülümserdi. Kalkmadığı zamanlardaki çamı gibi, gözleri küçük ve zarifti.

"Uyluklarımı öp!" dedi Jenny. Eteğini kaldırdı ve yukarıda uçlarını topladı. Süt gibi bacaklar dışında gözlerim bir şey görmez oldu ve burnumu güzel bir parfüm kokusu sardı. Külotu hem önden hem de arkadan yarıklıydı. O zamanlar modaydı bu. Kadınlar külotlarını çıkarmadan doğal fonksiyonlarını görebiliyorlardı. Annemin çocukluğunda kadınlar hiç külot giymezmiş.

Yarığının, aşk deliğinin, balkutusunun bukleleri beyaz keten tellerle çevrelenmişti. Avuçlarım uyluklarının arkasını aradı. Dizleri hafifçe kırıldı. Gülümseyişini hissedebiliyordum. Dilim, dışarı çıkmış, siyah çoraplarının ger-

gin duran üst kısmının etrafını yalıyordu. Teni, tenim gibi beyazdı. Çeşitli çiçekler karışımı bir koku burnumu sardı. Dudaklarım uyluklarında bir gösteriye çıkmıştı.

"Ah, yala! Küçük bir köpekcik gibi yala!" diye gülüyordu Jenny. Bir süre sonra dizleriyle iterek beni kendinden uzaklaştırdı. "Çok erken!" dedi. Ağlamak istedim ama izin vermedi. Kapının açıldığı, Jenny'nin elbiselerini düzeltiği sırada ayağa kaldırıldım. Yengem Caroline'i içeri soktu ve sanıyorum Jenny'ye biraz kaş çattı. Duvarları kâğıt kaplı odanın penceresi, bizden uzak olan duvarda yukarıya doğru açılmıştı. İçeri giren ışık, sabah yelinin yumuşaklığını da taşıyordu. Caroline'in üzerinde benim gibi yünden ince bir elbisesi vardı.

"Gidip onları karşıla!" dedi yengem. Amcamın ve Katherine'in eve girdiğini duydum. Kadehlerin birbirine çarpışından çıkan sesler ve kahkahalar geliyordu uzaktan. Kapı, üçümüzü yalnız bırarakak kapandı.

"Elbiselerinizi çıkarın!" dedi Jenny. Ellerim benimkinin düğmelerine gitti ama Caroline tereddüt ediyordu. Jenny sıkı bir tokat attı Caroline'e, Caroline tiz bir çığlık attı. "Çabuk çıkar!" dedi, sertçe Jenny. Çırılçıplak ayakta duruyorduk artık. Üzerimizde yalnızca çoraplarımız ve botlarımız vardı.

Jenny bizi yüzlerimiz ve uyluklarımız birbirine değecek şekilde birbirimize çekti. Bir çekmeceden ip çıkardı ve ayak bileklerimiz, bacaklarımız ve belimizden sıkıca birbirimize bağladı. Ellerini Caroline'in kıçının altına yerleştirdi ve yavaş yavaş odanın bir köşesine doğru gitmemizi istedi. Duvarların buluştuğu yere sırtım dayalı bir şekilde durdum. Caroline'in soluğu dudaklarımın

üzerine akıyordu.

"Bedenleriniz iyice birleşti işte!" dedi Jenny, "göğüsleriniz tam olarak birbirine dokunuyor mu? Göğüslerinizi oynatın. Göğüs uçlarınız birbirine dokunmalı!"

"Evet," dedim, "evet Jenny." Göğüs uçlarımız çıngırak gibi birbirini itiyordu. Benimkiler dikleşmiş ve sızlıyordu. Caroline'inkiler de dikleşti. Ayak parmakları benimkiler üzerinde kıvrılmıştı.

"Lütfen, yapma!" diye fısıldadı sanki Caroline. Konuşamadı ama kafasının içinden böyle bir rica geçtiğini biliyordum. Dudaklarımı kulağının üzerinde gezdirdim. Jenny gitmişti.

"Hoşuna gidiyor!" dedim. Güzel sözler söyleyerek onu ikna etmek, mutlu etmek istiyordum. Değneğin tadına bakmıştı. Hoşuna gitmiş miydi? "Hoşuna gidiyor mu?" diye sordum. Sanki tatil yapıyormuşuz havası verdim sesime. Hoşuna giderse mutlu olacaktık.

"Bilmiyorum," dedi Caroline. Sesi tütsülüydü. Kasıklarımızın birbirine teması ipeksiydi. Yarığının atışını sıcaklığını, hissedebiliyordum. Kıpırdamadan ayakta durmak güzeldi. Ağzımı kulağından yanağına doğru yavaşça kaydırdım. Titreyişini hissediyordum. Onun kamışını emmiş miydi? Henüz bunu sormayacaktım. Sonra sorardım nasılsa... Dilimin ucu alt dudağının her tarafına, yay şeklindeki eğriye dokundu. Caroline yüzünü çevirdi. Yanakları yanıyordu. Göğüs uçlarımız, birbirine dolanmış dikenler gibiydi.

"Yapma!" diye soluksuz kaldı.

"Jenny de gelecek," dedim. Caroline ağzını benimkine getirdi. Benimkilerin üzerindeki göğüslerinin soğan

biçimindeki olgunluğu beni heyecanlandırdı. Arayışlarında yumuşaktı ağızlarımız. Dilimle dilini arıyordum. Oyuğunun içinde kıvrılışında kıvrılarak geri çekiliyordu. Dudaklarını yudumlayarak onu dışarı çıkarttım.

Heyecandan ikimiz de titriyorduk. Göğüs uçlarımız, yalvarıyordu. Kasığımı kasıklarına daha sıkı bastırdım.

Kapı aniden ardına kadar açıldı. Jenny idi gelen. Bizi azarladı ve öpüştüğümüzü söyledi. Elini aramıza sokup aşk ağızlarımızı, uyluklarımız arasındaki ketumluğu hissetti. Parmaklarımızı kıçlarımızı aradı.

"Pratik yapmalısınız; birbirinizi seviyorsunuz. Caroline, dilini onun ağzının içine koy!"

Sallandık. Caroline'in dili küçük, sivri ısrarcıydı ve hafif vuruşları vardı. Bir sır gibi dudaklarımızın gizlediği dillerimiz birbirini yaladı. İştahla istiyordum ben.

"Açın ağzınızı, dillerinizi göreyim!" diye emir verdi Jenny. İtaat ettik.

"Yarım saat," dedi Jenny. Kapıya doğru gitti ve yeniden yalnız kaldık. Kuşlar dışarda yarprakların arasında şarkılarını söylüyorlardı. Mutluydum. Birbirine yapışmış bedenlerimizin zenginliği hoştu. Caroline'in kirpikleri titriyor benimkilere hafif hafif çarpıyordu. Kasıklarının dalgalanışını hissediyordum.

Sıcak yılanlar gibi dillerimiz birlikte çalışıyordu. Uyluklarımız titriyordu. Çoraplarımızın kabarık üst bölümleri birbirine sürtüyordu.

Belki kapı sonsuza kadar kapalı kalacaktı.

Zihinlerimiz, mağaralardaki insanlar gibi birlikte fısıldaşıyordu.

7.
Bölüm

"Çayıra gideceğiz," dedi yengem. Joras bakışımı gördü. Tam yarım saat sonra serbest bırakılmıştık. Yeniden giyinmiş, bahçede oturuyor, şampanya ve limonata içiyorduk. Jenny, bunun bir ödül olduğunu söyledi; çünkü bizi çözene ve elbiselerimiz giydirilene kadar ağlamamış, karşı çıkmamıştık.

"Çayıra gidiyoruz; amcanın satın aldığı bir kır evi var orada," diye açıkladı Maude yenge.

"Önce içeriye girebilir miyiz?" diye sordum. Kendi evimizi kast ediyordum. Halam sanki soruya şaşırmış gibi başını olur anlamında salladı.

"Oyalanmayın! Öğlen gidiyoruz," dedi bize.

Jenny bize evimize kadar eşlik etti. Eminim onu yeniden görmekten dolayı memnun ve meraklıydı. Giysilerimi toplamaya başladığımda beni durdurdu, "Çok fazla

yükleme Beatrice. Yalnızca elbiseleri al. Sakın binici elbiseni almayı unutma!"

Bir bavul aldım yalnızca Caroline gibi. Tuhaf bir heyecan duygusu sardı beni. Yıllar geriye gitti. Tatil için hazırlanan çocuklardık yine. Denizin içinde oynayacak ya da midillilerle götürüldüğümüz, merdivenleri suyun içine inen banyo kulübelerinden aşağıya inecektik. Bayanların plajda yatmasına izin yoktu. Erkekler ise bayanlardan epeyce uzakta oldukları sürece çıplak denize girebiliyorlardı.

Jenny görmeden bir şişe likör aldım ve sakladım. Caroline'e de aynısını yapmasını fısıldadım. Başını 'olur' anlamında salladı. Bir bisküviti çiğneyerek, Jenny'nin evi ihtiyatla teftişini bitirmesini bekledik. Aşağıya indiğinde annemin giderken bıraktığı süslü bir şapkayı takmıştı başına.

"Bunu alabilir miyim?" diye sordu Jenny. Neden izin istediğini bilmiyordum. Belki beni denemek içindi. "Hayır," dedim. Hiç bozulmadan çıkardı ve hizmetçiye vererek yukarıya götürüp koymasını istedi. "Eğleneceğiz," dedi ve bizi evden çıkardı.

Londra dışında ya da daha büyük pazar kasabalarının dışında pek sık rastlanmayan türden altı kişilik büyük bir atlı araba yolda duruyordu. Güzelce yerleştik. Katherine'e eşlik eden uşak bavullarımızı arabanın üzerinde düşmemesi için parmaklıkla çevrili yere koydu. Yengemiz bize katıldı; sonra amcam ve Katherine geldi. Elbisesini değiştirmiş, üç köşeli bir şapkası –saçının üzerine dikkat çeken bir şekilde tünemiş küçük bir şapka– olan bir binici elbisesi giymişti. Bir yabancının uzak gülüm-

seyişle bize gülümsedi. Dört atın çektiği araba bir kamçının uzun şaklayışıyla hareket etti. İsmi Frederick olan uşak arabacının yanına oturmuştu. Uzun ve bunaltıcı bir yolculuktu. Sanırım fazla hoşnut değildi durumundan. Katherine iki de bir binicinin kırbacıyla oynuyordu. Bir iki kez şakadan amcamın uyluklarını dürttü onunla. Bunların olduğu sırada amcamın pantolonunda dikkat çeken bir kabarma olduğunu fark ettim.

Yeterince hoş bir yolculuktu. Kasabadan çıkar çıkmaz önümüzde kırsal bölge alabildiğince açıldı. Katherine ve Maude yenge, izlemediğimiz oyunlardan söz ediyorlardı. Aktristin oynadığı besbelli özel bir tiyatro gösterisinden de söz edildi.

"Bir tane de biz kurmalıyız," dedi amcam, "belki ahıra."

"Tavan arası kesinlikle şahane olurdu," diye yanıtladı yengem. "Son derece büyük," diye Katherine'e açıklama yaptı. Sonra sanki konuşmak üzereymişiz gibi gözlerini dikip bize baktı. Ağaçları sayarak oyalanıyordum. Tavan araları hakkında ne biliyordu? Belki de kendi evinden bir teleskopla bizim evi gözetlemişti. Babama söylemeliyim. Şifreli bir mesaj yazacağım, görünmez mürekkeple, Fransızca olarak. Casuslar var çünkü.

Yolculuk boyunca iki kez hanlarda mola verdik ve bir şeyler içtik. Her ikisine de girerken amcam hiç içme niyeti olmamasına rağmen neşeyle, "İşte bira bahçesi!" diye bağırdı. İnsanlar bize meraklı bir şekilde bakıyorlardı. Yabancıydık. İkinci mola yerinde çok temiz görünmeyen kalın çatallarla et tartlar yedik. Jenny, kız kardeşimle beraber oturdu ve ben ayrı bir masada yedim.

"Çocukları sustur, Jenny," dedi yengem. Kurşun ve kalay alaşımından yapılmış maşrapalardan bira içtik. Orada tahdit altındaydım. Hanın dışında oturup üzerlerinde kaba iş kıyafetleri olan çiftlik çalışanlarının gelip geçişini seyretmek istiyordum. Kurşunlu kalın camlardan onların küçük imajlarını görüyordum. Babam suyun üzerinde yüzüyordu. Elbisem suyun içinde şişmişti. Birbirimize sarılırken balıklar jartiyerimi hafif hafif ısırıyordu. Neron'un banyo yaparken aynı şekilde suyun altında yüzerek penisiyle ilgilenen oğlan köleleri olduğu söylenirdi. Cildi dağılmış bir kitapta okumuştum. Edward'ın penisi uyluğuma değdiğinde kitabın deri kaplı mukavva kapakları birbirine çarpmıştı.

Amcam hesabı öderken Jenny bizleri dışarı çıkardı. Bir elinde bir sepet taşıyan diğer eliyle küçük bir çocuğu elinden tutan bir kadın yol boyunca yürüyüp geçti. Çocuk gözlerini dikip bize baktı ve eliyle gösterdi.

"Şişşt! Onlar kasabalı," dedi kadın. Yürürken reverans yapmaya çalıştı. Çocuk mızmızlanıyordu ve sürüklene sürüklene gidiyordu. Kadın gibi onun da ayakları çıplaktı.

Yolculuğa devam ettik. Arabacı ve Frederick dışarıdaki bir masada yemeklerini yemişti. Arabacının sık sık tekerleklerin takırtısını bastırırcasına geğirdiğini duyuyorduk. Araba aşırı sarsıyordu. Uyukluyordum. Yengemin, amcamın ve Katherine'in konuşması arıların uğultusu gibiydi. Jenny ne onlarla konuştu ne de handaki kısa bir konuşma haricinde onunla konuşuldu.

Sonunda araba, arabacının atlara bağırışıyla ani bir dönüş yaptığında toparlanıp dik durumda oturuşa geçtim.

Çitler, taş duvarlar vardı, takuş-tukuş bir yoldu. Araba, uzun bir bayırdan aşağıya doğru inerken sallandı ve bizleri sağa sola savurup durdu. Derken ev göründü. Çevresinde ek binalar vardı. Uzun bir evdi ve gri taştan yapılmıştı. Kemerli bir yoldan geçerek avluya girdik.

"İkiniz de çıt çıkarmayacaksınız!" dedi Jenny. Diğerleri arabadan inerken bekledik. Ondan sonra bizi telaşlı bir şekilde arabadan indirdi. Siyah elbiseli ve başında kahya kadınlara özgü bir kep olan bir kadın basamaklarda bizi bekliyordu. Bir genç koşarak yanımızdan geçip arabacı ve Fredierick'in bavulları indirmelerine yardımcı olmaya başladı.

"Odalarınıza!" dedi Jenny bize, dairesel hole girdiğimizde.

"Evi, bahçeleri görmemize izin yok mu?" diye sordum. Jenny dik dik bana baktı. Gözlerin savaşı vardı. "Sonra!" diye kararını bildirdi. Ses tonunda bir yumuşaklık aradım ama çok az bulabildim. Merdiven genişti ve döne döne yukarı çıkıyordu. Dış duvarlarda pencereler için taşlar çıkıntılı döşenmişti. Bir tanesinde beyaz bir güvercinin durmasını istedim. Pembe gözleri geçerken bana dikilecekti. Ekmek kırıntıları atacaktım ona. Hızlı hızlı gagalayacaktı onları. Pembe kuşaklı beyaz bir elbise giyecektim.

Babamın gemisinin yelkenleri rüzgârda şişiyordu. Kimle konuşuyordu? Ayaklar güvertenin tahtalarını arşınlıyordu. Adamlar ufuklara bakıyorlardı. Ufukların ötesinde bronz tenli kadınlar el sallıyor ve bekliyordu.

Odalarımız yan yanaydı. Jenny, çoraplarımıza kadar soyunup dinlenmemizi söyledi. Testilerde soğuk su var-

dı. Caroline elbiselerini çıkarıp uzanırken biz kapıda bekliyorduk.

"Sırtının üzerine düz uzan ve bacaklarını ayır," dedi Jenny ona. Dediğini yaptı. Mavi gözleri kırpıştı. Kolları iki yanında yatağın üzerinde uzanmıştı. Balkutusunun etrafındaki yumuşak eğrelti otları, altın sarılığını, parlayan pembeliğini ele veriyordu. Kapıyı üstüne kapatan Jenny bana döndü, ağzımdan öptü. Arzusunu biliyordum. Dillerimiz birbirine dokundu. Bir erime oldu içimde...

"Onu seviyor musun?" diye sordu Jennny. Yanıtlama ihtiyacı duymadım. "Birlikte ikimizin olacak o!" dedi."Giysilerini yere atma. Tertipli ol!"

Ahmakça sözlerinden dolayı yüzüm kızardı. Onun suç ortağı olmayı, ağaçların üzerine mesaj yazmayı çok istiyordum. O beni izliyor ve içimi okuyordu. Beyaz bir ata binmiş saçlarım rüzgârda dalgalanıyordu. Bir okçu yanımız sıra koşuyordu.

Oda sadeydi, taşlar tahmin ettiğim gibi özenle sıvanmamıştı. Orta yerde büyük bir yatak duruyordu. Ayak kısmı kapıya bakıyordu. Baş kısmında yaldız çerçevelerin içinde üç tane oval ayna vardı. Görünüşe göre ağır tek bir gardrob vardı. Kapakları yatağın baş kısmı gibi aynalıydı. Kalın tüylü halı yegâne konfordu.

Önce şapkamı ve elbisemi yavaş yavaş çıkardım, sonra kombinezonumu ve külotumu. Jenny, dizime kadar gelen botlarımı çıkarmamı ve çoraplarımın her zaman düzgün ve gergin olmasına dikkat etmemi söyledi. Dudaklarım daima hafifçe aralık olmalıydı.

"Neden buraya geldik?" diye sordum. Caroline gibi ben de kollarım düz iki yanımda olacak şekilde yatağa

uzandım. Jenny ayak bileklerimi dürterek bacaklarımı biraz daha ayırdı. Uzun yolculuğun ıslaklığı vardı balkutumun içinde ve çevresinde. Jenny yatağın ucuna gitti ve gözlerini dikip bana baktı.

"Göğüs uçlarını dikleştir!" dedi. Dudaklarımı yaladım ve avuçlarımı hafif hafif göğüslerimin üzerinde gezdirdim. Göğüs uçlarıma kalkana kadar hafif hafif dokundum. Kozalaklar kendilerini çevreleyen kırışık derili dairelerden yukarı doğru sivrilmişlerdi.

"Eğitileceksin!" dedi bana, "itaat edersen sana hiçbir zarar gelmez!" Yatağı boylu boyunca yürüyerek sol tarafımdaki komodine geldi. Sol tarafımda, ayrıca, taştan geniş bir eşiği olan kurşunlu camdan uzun bir pencere de vardı. Eşikte ise içinde tek bir solmuş çiçek olan bir vazo. Su testisinin içine parmaklarının uçlarını daldırdıktan sonra göğüslerimin üzerine suyu serpiştirdi. Suyun soğukluğundan irkildim. Göğüs uçlarım titredi ve daha da sertleşti.

"Eğitimin amacı ne!" diye soracaktım ama soru reçel kavanozunun içindeki yaban arısı gibi kafamın içinde kaldı. Vızıldadı ve dönüp durdu. Jenny döndü ve pencereden aşağıya doğru uzanıp giden çayırlara gözlerini dikti.

"Katherine'i öpmek istedin mi?" diye sordu, "çabuk yanıt ver!"

Ona bakmadım. Bakmamam gerektiğini biliyordum. "Evet," dedim. Sorular yağmaya başladı. "Evet," dedim. "Evet, göğüslerini görmeyi, uyluklarını öpmeyi, yarığına dil atmayı çok isterdim!" Jenny'den nefret ediyordum. Gerçekten bunları istediğimi biliyordu.

Yine dönüp uzaklaştı. Uçarılıklarım artık onu eğlen-

dirmiyor gibiydi. "Bu akşam bir resepsiyon verilecek Beatrice. Giyeceklerinin talimatını sana vereceğim. Bir hizmetçi bir saate kadar senin için gelecek. Onun dediklerini yap!"

Gitti. Bir anahtar kilitte döndü. Artık burada kapalıydım. Taşta yarıklar var mıydı? Gözetleyenler? Arayanlar? Yengem gelebilirdi. Gözlerimi kapadım ve düşünce koridorlarında yürüdüm. Annem dönecek mi? Adamın biriyle Biarritz'e gittiği söylenirdi. Bir öğle sonrası arabasının gelişini, annemin perdelerin arasından bakışını hatırlıyorum. Solgun bir şekilde gözlerini dikip bakmıştı bize.

"Uzun süreliğine gitmiyorum," demişti annem. Bir hizmetçi saygıyla ona kapıyı açmıştı. Ayak sesleri yolda, belli belirsiz yankılanmıştı. Bir kamçı şaklamış ve araba gitmişti. Arabanın hareketiyle birlikte toz kalkmıştı yoldan. Tozu bir kavanozun içine koyup sonsuza dek dönüşünü izlemeyi düşünmüştüm. Caroline'e bunu anlattığımda, "Dönmezdi," demişti. Babamın o gün eve dönüşüne dek sessizce oturmuştuk. Annemin yokluğu hakkında hiçbir şey söylememişti. Akşamleyin güneşe doğru bir kelebeği kovalamıştım.

Uyuklamıştım. Bir hizmetçi omuzumu sarsıyordu. Merdivenlerde gördüğüm kâhya kadındı. Elbisemi, kombinezonumu, külotumu aradım ama götürülmüşlerdi. Ayaklarımın dibine gri renkte bir pelerin attı.

"Hadi!" Hanımefendi diye hitap etmedi bana. Pelerini üstüme attım. Üst kata çıktık ve dar koridorlardan geçip daha küçük ikinci merdivenlere geldik. Merdivenlerin başında Caroline bekliyordu. Benim gibi bir pelerine sa-

rınmıştı. Altında yalnızca çorapları ve botları vardı.

"Yürü!" dedi kadın. Demir mandallı bir yan kapı, reverans yapan bir genç hizmetçi kız tarafından açıldı. Dışarıya çıkıp aralarından ot ve yosunlar fışkıran döşenmiş taşların üzerinde yürüdük. Tavuk, domuz ve saman kokuları geliyordu burnuma. "Doğruca ahıra!" dedi kadın ve eliyle işaret etti. Omuzlarım Caroline'i dürttü. Parmaklarımızın orta eklemleri pelerinlerimizin altından birbirine değdi. Ayaklarımız kaba otların üzerinde tökezliyordu. Ahırın kapıları büyük gibi geldi ve ardına kadar açıktı. İçeri girdik.

Açık kepenkler, güneş ışığı huzmelerinin ahıra girmesine izin veriyordu. Işık huzmelerinin içinden geçerek ötedeki duvara doğru yürüdük. Demir halkalar, zincirler vardı. Kadın pelerinlerimizi üzerimizden alırken yan yana getirildik. Kollarımız yukarı kaldırıldı ve birbirinde ayrıldı; bileklerimiz halkalara bağlandı. Burnumun ucu, Caroline'inki gibi tahtadan yapılmış duvara dokunuyordu nerdeyse.

Çoraplı ve botlu bacaklarımız gergin dursun diye, bir metre kadar birbirlerinden ayrılmışlardı. Metalik klik sesleri. Bileklerimiz bağlandı. Ürkerek nefes alıyorduk. Bir diğerimize bakmaya cesaret edemiyorduk. Çevremizdeki saman balyaları geçmiş yazları hayal ediyorlardı.

Az ötede sesler duyuluyordu. Kadının geri dönüşünü hissettim. Başım geriye doğru çekildi. Deri bir ağız tıkacı dudaklarımın arasına sokuldu ve saçlarım dibinden arkada bağlandı. Caroline'nin dudakları tıkaca açılmayacaktı. "Şrak!" diye patlayan bir tokat indi. Kesik kesik ağlayışı deriden çıkan sese karışarak yitip gitti.

"Onları yıka!" dedi bir ses. Suyun çoraplarımıza gelmesini önlemek için kaba kumaş parçaları uyluklarımızın üst kısmının etrafına sıkıca bağlandı. Su geldi, ıslaklık, soğuk. Aniden sarsıldım. Belkemiğim kavis yaptı. Sünger ısrarlıydı. Kıçımın altından geçti ve yarığımı soğuttu. Parmaklar, süngeri sürterken, aşk dudaklarım da arandı. Parmak uçlarımızda gergin bir şekilde durmaya zorlandık. Sünger, koltuk altlarımdan, oradaki buklelerden geçti. Göğüslerimin küçük tepeciklerinin üzerinden dolandı. Su gıdıklıyordu, kasığımdan aşağıya gıdıklanıyordum. Kıvranırken bir kahkaha duydum. Sesler tanıdık değildi.

Benden sonra Caroline'e geldi sıra. Sünger, sanıyorum balkutusunun üzerinde daha uzun çalıştı. Kıskanç mıyım? Aşk ağzı benimkinden daha fazla dudaklarını sarkıtmış değildi. Kaba bir havlu bizi kuruladı. Göğüs uçlarımız duvara değdi dimdik. Demir halkalar, kelepçeler, ayak bileklerimizdeki bağlar şakırdadı.

"Altı," dedi bir ses. Yeni bir hareket sezinledim. Yumuşak bir sesti -âdeta bir derinin bir avucun içinden geçerken çıkardığı sesi ima ediyordu.

"Şırrraaaaak!" Derinin genişliği kıçımı dağladı. "Ah!." Sıçradım. Karnım duvara yaslandı. Kıçımın yanakları titredi, büzüldü. Bir tane daha geldi. Yakışı tatlıydı, bütün kıçımı boydan boya kapladı.

Tıkacın altında vızıldayan bir sızlanma. Benimki mi, Caroline'inki mi? Babam? Hayır! Babam buna izin vermezdi. Tabii ki gemisi dönecekti, yüksek yelkenleri çok gergin. Emirler. Ayaklar güvertenin üzerine basıyordu. Gözlerim buruluyordu. İkincisinde kıçımdan ateş çıktı sanki.

"Daha sert," dediğini duymuştum annemin, Jenny'nin bizde kaldığı gece.

Çığlıklar boğazımda düğümlendi. Alev saçan şerit pençesine aldı beni tekrar. Bir daha. Bir daha. Ağaçlar beni göremiyordu. Otlar bana aldırmıyordu. Gözyaşları inci gibi yanaklarımdan aşağıya dökülüyordu. Perişan halimle alev alev yanan kıçımın yanaklarını daha da sıkı büzüyordum.

"Ah, her şeyi yerli yerinde! Uyluklar, yanaklar. Ne güzel yuvarlaklıklar!" dedi bir ses. Katherine miydi? Caroline'in çıkmayan çığlıklarını duyuyordum. Kırbaç benden sonra onunla ilgileniyordu. "Sıcaklığı izin ver hissedeyim," dedi bir ses. Aynı eğitimli kadın sesiydi. Avuç içleri titreyen kıçımı kadınsı şefkatle avuçladı. Dolgunluğunu, zonklayışını hissettiler. Caroline'in kalçası acıdan kıvranırken benimkine çarpıyordu. Derinin şaklayışları yankılanıyordu. Parmak uçları alev alev yanan çıkıntımın üzerinde kalmaya ısrar ediyordu. Kıçım avuçların arasında tutulduğundan ağırlığımı onların üzerine verdim. Benim büyük eriğim, bal kabağım...

Deri, son kez şakladı.

"İzin ver ona dokunayım," dedi bir ses. Katherine'in parfümünü kullanan bir başkası geldi. Arkamızda yan yana duruyorlar, arayan elleriyle kıvranışlarımızı kontrol ediyorlardı. Öpüşler duydum. Dilleri hissettim. Caroline'in ani bir sıçraması beni sert bir şekilde salladı. Küçük, kısık bir kahkaha.

"Şimdi değil, daha değil!" dedi arkamdaki kadın. Parmaklar isteksizcesine kıçımın üzerinden ayrıldılar. "Islak mı? Söyle bana," dedi. "Ah, dilini ver bana!"

Caroline'den söz etmişti. O kötüydü. Kalçalarımın çalışmasını durduramıyordum. Ateşten uzun diller hâlâ yanaklarımı yalıyordu. Sıcak bebek parmaklar kıçımın yarığı içinde hareket ediyordu. Aşk deliğim hafif hafif atıyordu. Göğüs uçlarım sertti.

"Onları bırak, güzelce ilgilenildi onlarla. Tatlı küçük kısraklar. Şimdi sulanabilirler."

Ses onun sesiydi. Onu şimdi Katherine olarak tanıyordum. Ağız tıkaçlarımız çözüldü. Teneke bir maşrapa duvar ile ağzımın arasına girdi ve suyun dudaklarımın arasından dökülmesine yetecek kadar eğildi. Su istemiyordum. Şarap istiyordum. Hizmetçi bavulumu boşaltmış mıydı? Boşaltıysa eğer küçük likör şişemi bulmuştur.

Su, hüngür hüngür ağlayan Caroline'in çenesinin üzerinden döküldü. Suyun deri üzerinde bıraktığı etkiyi hissediyordum. Küçük su damlaları düştü ve göğüs uçlarını süsledi. Derken kapılar kapandı, büyük kapılar kapanışlara terk edildi. Yalnız bırakıldık.

Kendi kendine konuşmak istiyordum. Ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Caroline başını öne eğmişti. Alnı duvara dayalıydı.

"Seni seviyorum," dedim ona. Kalçalarımızın dolgunluğu birbirine dokundu. Bana yanıt vermeyecekti. Aptalca, bebekçe sesler çıkardı. Bacaklarım iyice açık biçimde gözlerimi yeniden kapadım ve sabırsızlıkla bekleyen kamışların kırmızı başlarını, o yuvarlak süngüleri açılmış dudaklarımın arasında hayal ettim. Kıçım oyuncak atın arkasına doğru gittiğinde, gergin pamuklu kumaşta balkutumun dudaklarının izi çıkmıştı. Atın terkisine sürtüyordum ve zevklenişlerini hissediyordum.

"Acıyor," diye sızlandı Caroline. Onu susturdum. Sesimizi duymamaları gerekiyordu. "Kıçının yanaklarını büz!" dedim. Kıçına, parlak yuvarlaklığına dokunmak istiyordum. Ayak sesleri duyuldu. Saman tutamlarının üzerinde hafif, hızlı yürüyen ayaklar.

"Ne yapıyorsunuz?" diye sordu Jenny, "yaramazlık mı yapıyorsun?" Bizi çözdü. Caroline yüzünü kapatıyordu. Ona önem verilmedi. "Giyinin, bu şekilde ortalıkta görünemezsiniz. İşçiler var etrafta; kaba erkekler," dedi Jenny. Pelerinlerimizi üzerimize aldık. Çoraplarımın üst kısımları ıslaktı. Hoşuma giden bir duyguydu o. Kıçım hâlâ yanıyordu ama şimdi daha hoştu. Farklı biçimde yürümeme neden oluyordu. Kalçalarım daha fazla sallanıyordu.

"İyi!" dedi Jenny. Bu durumu görüyordu. Arkamızdan yürüyordu. Kapılar yeniden açıldı, kocaman kapılar ardına kadar açıldılar. Ellerinde saman tırmıkları olan iki erkek ileride duruyordu. Önlerinden geçerken şapkalarına dokunarak selam verdiler. Onlara bakmadık. Sözcükleri taşralıydı. Nefesleri çok uzun süre pencere eşiklerinde kalmış taş kavanozlardaki sıcak süt, bayat peynir, kuru ekmek kırıntıları kokuyordu. Kaba saba adamlardı. Pelerinimin altında kıçım ipeksi, sıcak bir yumru gibi bir o yana bir bu yana sallanıyordu.

8.
Bölüm

Ağzımın etrafında ekmek kırıntıları vardı. Peçetemle kibar bir şekilde dudaklarımı sildim ve esnedim. Hizmetçinin odama getirmiş olduğu yemeği yedikten sonra likörümü yudumladım. Sofra kaldırılmamıştı. Tepsiyi getiren hizmetçi, o sabah ahıra götürülürken bize reverans yapan genç kızdı. İsmi Marry idi. Cahil ama güzeldi. Başımda beklemekten memnundu. Yanakları keyiften kızarmıştı.

Çorap ve botlarım dışında çırılçıplak oluşumdan şaşırmış görünmüyordu. Tabakları, şarap şişesi ve kadehleri almaya geldiğinde bileğinden tuttum ve doğruldum. Bacaklarım yatağın üzerindeydi.

"Hanımefendi?" diye sordu. Kahya kadın bana bu şekilde hitap etmemişti. Rütbeleri, sınıflanışı, sınıflara aidiyeti fark ediyordum. Mary'yi yanıma çektim. "Kal-

maya cesaret edemem," dedi, "beni cezalandırırlar,"

"Kayışla mı?" diye sordum.

Gözlerini yere dikti. Ayakları, temiz siyah botların içindeydi. Küçük ayaklar. Belki parmaklarını yalardım. Yo, hayır. Araları kirlidir. Burnum tiksintiyle kıvrıldı. Elim bileğinden kaydı ve elini kapladı. Gözle görülür bir şekilde titriyordu. Gonca gül ağzı güzeldi. Böylesi vücut hareketleri ölümcüldür. Virgüller, tireler, soru işaretleri gibi anlamları vardır. Kelimeler arasında yürüdüm. Onların arasındaki boşlukların tehlikelerini bilirim.

Elimi boyundan ensesine doğru götürdüm ve saçlarına dokundum. Benimkilerin ipeksiliği yoktu ama temizdi. Yüzünü çevirdim dudaklarımı dudaklarına götürdüm.

Bir geyik yavrusu gibi irkildi. Onu kollarıma aldım. Ağzında taze ekmek tadı vardı.

"Anlat bana!" dedim.

"Yanıt yok!" dedi bir ses. Jenny idi gelen. Sessizce içeri girmişti. Ne kıpırdadım ne de yerimden sıçradım. Belki o da öyle kalmamı istemişti. Bunun yerine ağzımı kızın ağzına bastırdım. Körpe dudakları titriyordu, uyluklarının arasında tuzlu bir çiğ vardı. Cesaret imalarını hissettim. Jenny'nin eli omuzuma indi.

Mary'yi kollarımdan çekip aldı. Kız tabakları odada bırakarak arkasını dönüp gitti. Tam doğrulacaktım ki Jenny üzerime çöktü ve bacaklarımı bacaklarıyla zorlayarak iki yana açtı. Apış arasındaki tüyler, ince pamuklu elbisesinin altından apış aramın üzerinde yaylanıyordu sanki. Yeni bir elbiseydi. Mavi zemin üzerinde küçük leylak rengi çiçekler vardı. Onu istedim...

"İçinde bir vahşilik var," dedi Jennny. Dili ansızın

ağzımın içini yaladı ve sonra geri çekildi.

"Uyluklarını izin ver öpeyim," diye yalvardım. Güldü ve sulu iri iki kabak gibi duran göğüslerini benimkilerin üzerine sürtünecek şekilde kollarının ön kısmı üzerinde kendini yukarı iterek yavaşça doğruldu.

Yoksun bir şekilde uzanıp kaldım. Göz yaşlarımı arayacak mıydı? Tuzlu damlacıkları öpecek miydi? Noel arifesinde külotum indirilmiş bir şekilde üst kata götürülmüştüm. Deniz ağlıyordu, rüzgâr ağlıyordu. Jenny pencereye doğru döndü ve aşağıya baktı. Dışarıda şimdi karanlık vardı alabildiğine; gecenin ağzı.

"İstasyonların hepsi kapalı; insanlar gitti. Gemiler yelken açıp uzaklaştı," dedi. Ağlamaya başladım. Döndü ve sert bir şekilde "yapma" anlamına gelecek şekilde başını salladı "Resepsiyon az sonra başlayacak Beatrice! Kalk, giyin!"

Sözler dudağımın ucuna kadar geldi ama ötesinde bir arayışın olmadığını biliyorlardı. Göğüs uçlarımın dudaklarının altında yanmalarını istiyordum. Bunun yüzünden botlarımı ve çoraplarımı çıkarmamı istediğinde sessiz bir şekilde itaat ettim. Çoraplarımın yerine dansçıların sahnede giydiği türden tayt giyecektim. Ten rengindeydi. Apış aramdaki bukleler kozalağı görünecek şekilde çıkıntı yapıyorlardı. Aynı kumaştan yapılmış bir üstlük omuzlarımın üzerinden geçti. Belimi ve kalçalarımı kucakladı. Öylesine sıkı sıkıya oturmuştu ki göğüs uçlarım ince dokudan dışarı fırlıyordu.

"Daha uzun botlar!" dedi Jenny. Gardrobu göstererek. Sessizce ona doğru yürüdüm. Benim için hazırlanmışlar, boyanmışlardı. Ayaklarıma tam oturdu. Topukları dardı

ve uçlarına çivi çakılıydı. "Saçını fırçala, kendini tam hazırla" dedi Jenny, "bir dakika içinde döneceğim!"

Arkadaki merdivenler ve giriş holünün dışında evi daha hiç görmemiştim. Caroline -benim gibi giyinmiştiile aşağıya indirilirken sesler uğulduyordu. Kıçımızın yanakları arasında kalan yarıklar ince kumaş dokusundan görünüyordu. Bir piyano çalıyordu. İçeri girdiğimizde sustu. Resmi gece kıyafetleri giyen insanlar bize gözlerini dikip baktılar ve sonra başlarını çevirip gittiler. Duvarlarda yaldızlı aynalar, aynaların arasında tablolar vardı. Odanın duvarlarında bir biri ardına dizilmişlerdi; Mary ve diğer kız misafirler arasında şampanya ile dolaşıyorlardı. Kontrbüfelerin üzerinde rengârenk kanepeler vardı. Gümüş tepsileri içinde çiçekler kadar güzel görünüyorlardı.

Piyano tekrar çalmaya başladı. Sanırım Mozart'tan bir üvertürdü bu. Erkekler göğsüme ve kıçıma, kalçalarıma bakıyorlardı. Gözleri Caroline'in kıvrımlarını tarıyordu. Yüksek topuklar, sıkıntılı ve kazık yutmuş gibi yürümemize neden oluyorlardı. Kıçlarımızın yanakları dalgalanıyordu.

Jenny, elleri dirseklerimizde kapılardan en uzaktaki boş bir duvara götürdü bizi.

Kelepçeler, zincirler, deri kayışlar vardı.

İlkin Caroline. Bacakları ayrıldı; elleri başının üzerinde, bilekleri bağlandı.

"Başını geriye at, kıçın dışarı çıksın!" diye sert bir şekilde söyledi Caroline'e.

Gözlerimin bağlanmasını istedim. Öyle çok iyi olduğunu biliyordum. Siyah kadife bantlar gözlerimizi sardı.

Karanlıkta duruyorduk, omuzlarımız birbirine dokunuyordu sıcak sıcak... Kelepçeler sıkıyordu.

Amcamı görmüştüm. İtaatkârlığımızı izliyordu. Sesini duydum. Odada bir sessizlik oldu. Piyanonun son akorları çınladı ve sustu.

İlkin Caroline. Caroline'in nefesini içine çekişini duydum; amcamın elleri, uyluklarının arka kısmından yukarı doğru çıkıp, kıçının yanaklarını sıkarken, "Güvercinlerim!" diye fısıldadı. Kıçlarımızın üzerine geniş ve sıcak avuçlarını koydu. İnsanlar alkışladı. Oda yeniden hareketlendi, canlandı.

Yalnız başımıza bırakıldık. Ara sıra parmakların orta eklemleri kıçlarımıza gizlice dürtüyordu. Yasaklı mıydık? Dişi parmaklar daha nazik dokunuyordu. Kıçlarımızın dışarı doğru çıkmış durumu ve bacaklarımızın ayrık oluşu nedeniyle yarıklarımız yağmalanıyordu âdeta. İnce parmaklar arayıp dudaklarını bulurken taytın kumaşına ıslaklığını vermişti benimkisi. Kalçalarımı oynatmamaya çalışıyordum.

Şampanya, görünmeyen kadehlerden dudaklarımızın arasından akıtılıyordu. Benimkini oburca yutuyordum. Caroline'in diliyle yalayarak içişini duyuyordum. Dans ediliyordu. Ayak seslerini duyuyordum. Piyanoya bir obuanın kederli çığlığı eşlik ediyordu. Çalan, kız olsaydı, onu vücudunun inceliğinden, yalnızca bir obuanın kamışının girdiği sıkı ve küçük ağzından bilirdim. Yüzü oval ve soluk, göğüsleri hafif ve oynak olurdu. Az konuşurdu. Sesiz odalarda geçen günlerin etkisiyle sözleri kurumuş mısır çoraklığında olurdu. Yükselen notalarda onu beyaz badanalı bir hücrede bir yatağın üzerinde ha-

yal ettim. Karşı koymazdı bana. Çorapları beyaz, uylukları inceydi.

Sırtüstü uzanmış halde burnundan yavaş, sessiz ve düzensiz nefes alıyordu. Elbisesi yukarı doğru sıyrıldı. Dizler, bacaklarının arasında yatağın üzerinde diz çöktü. Dizleri titredi, sallandı ve kırıldı. Kıçı küçük ve sıkıydı. Eller, onu avuçladı ve kaldırdı. Beyaz oğlak derisinden eldivenler giyiyordu. Eldivenleri nerdeyse unutmuştum. Birer santim arayla küçük inci düğmelerle süslüydüler.

Hiç konuşma yok. Ağzı kuru. Küçük kuru bir ağız. Balkutusu da kuru. Küçük kuru bir balkutusu... Bir dil onu ıslatıyor, parmakları kenetleniyor. Gözlerini kapatıyor. Kirpikleri saman renginde.

Dizleri tutuluyor. Obuasının kalınlığının üç katındaki bir penisin arzulu kırmızı başı yarığına giriyor. Küçük bir çığlık. Kuruluğunda bir titreme. Giriyor, derinlemesine giriyor. İyice yerleştirdi. Tümü içinde. Daracık yerde. Ritmik hareketlerle hareket ediyor, dudaklar sapın etrafında açılıyor.

Çıplak önkollarının üzerinde kendini tutan adam sessiz bir şekilde çalışıyor, altındakinin yüzünün solgunluğuna gözlerini dikip bakıyor.

Kalçaları seğirdi ve büzüldü. Bir karga pencereye kondu. Taşı gagaladı ve gitti.

Penis sertçe hareket ediyor. Dudaklarından, küçük bir ses çıkar gibi oldu. Kalçalarının sıkıştırması, onu bir fok kürkü gibi kavrayan duvarları bastırıyordu. Boşalırken inliyor. İçinin derinliğinde inliyor. Yüzü eğildi. Dudakları kızın kuru gözkapakları üzerinde gezindi.

Kız hiç kıpırdamıyor. Onun için söylenecek söz yok.

Odasının beyaz hücresinde hapsedilmiş...

Paçavralardan yapılmış bir oyuncak bebek duvara yaslanmış gülümsüyor. Şimdi burun deliklerinden çıkan nefesi tıslıyor. Müzik notaları zihninde dans ediyor. Et obua içinde çalıyor.

"Puuff," diye nefes verdi, ağzı açıldı. Adam, ağzını yağmalıyor; kız mücadele ediyor, kıvranıyor. Adamın kalçaları daha çok parlıyor. Kasıkları arasındaki soluk kadifenin sesi kesilmişti. Balkutusunun dudakları kıskaç gibi kavrıyordu. Adam, onun kıçını kavramış, yanaklarını ayırıyordu. Hâlâ asilik yapan dili geriye gidiyor, erkeğin arayışlarına terk ediliyordu.

Meni çağladı. Kaşınan sapın içinde lav yükseldi. Yatak sarsılıyordu. Şehvet müziği... Aşk şehvet kuruluğuna çekiliyordu. Perdeler sallandı ve dalgalandı. Kıçı yataktan havaya kalktı, beli kıvrıldı. Tokmak hızla vurmaya devam ediyordu.

İçine alıyordu... Fışkırmaları alıyordu, uzun ince fışkırmaları. Saçılan meninin kaşıntısı. Soluklar kesildi. Kızın kolları gevşek biçimde yana düştü. Islak uzun ipleri di sızan. Gelişin son fışkırması... Damlalar... Son sarsılışlar... Kasıklar sıcak... Bir zayıflık, düşüş... Güçlü giriş hareketleri yapan kalça şimdi kâğıt gibi. Halsiz kalır öylece biraz, sonra kızdan uzaklaşır.

Kızın yüzü solgun. Adamın gitmesini bekler ve kalkar. Elbisesi düzeltilir. Saçlarıyla şöyle bir ilgilenilir. Bir hayalet gibi sessiz aşağıya iner sonra kız...

"Çayını şimdi alır mısın, canım? Dersini aldın mı?" diye sorulur. Başını evet anlamında sallar, dizleri titrer. Uyluklarının arasından bir sıcaklık sızar. Obua, evet.

Yüksek gemi yelken basar.

Rüyalarımdan sıyrıldım. Çözülmüş ve çevrilmiştik. Yeniden bağlandık. Kıçım duvara değiyordu. Bekliyordum.

9.
Bölüm

Yine sessizlik oldu. Müzik yine sustu. Hoşuma gitmiyordu bu. Sessizliğin zayıflığı sinirlendiriyordu.

Leydi Arabella diye anons yapıldı. Göremesem de başımı çevirdim.

"İçeri alın ve buraya getirin," dediğini duydum amcamın. Sanki ağır bir masa taşınıyormuş gibi bir ses oldu. Jenny'nin elleri yüzümde geziniyordu. Onların kokusunu ve tadını biliyordum. Parmağının ucu alt dudağımın üzerine dokundu hafif hafif. Göz bağım gözlerimin altına doğru 2-3 santim kaydı.

"Bak!" dedi Jenny. Kadının girişini gördüm. Saç biçimi seçkindi. Kuğu gibi bir boyunda elmas bir kolye. Vücut kıvrımları kırmızı benekli beyaz saten bir elbisenin altında gösterişliydi. Elbisesinin yakası arka kısımda, tıpkı Elizabeth dönemine ait portrelerdeki gibi hafifçe

yukarı kalkıktı. Soğuk ve mesafeli bir görünümü vardı. Dudakları dolgun, burnu uzun ve düzdü. Gözkapakları Mısır'ın erken dönemine öykünmeyle gölgelenmişti.

Amcam tam onun yanına vardığında bir adım geri atmak istedi. Parmakları parlak mücevher kutusu gibiydi. Arkasından asker görünüşlü bir erkek girdi. Dönemin gece modasına uygun siyah bir ceket ve beyaz pantolon içinde tertemizdi. Aralarındaki yaş farkını tahmin etmeye çalıştım. Kadın daha gençti.

"Burası olmaz, uygun değil," dedi.

Jenny, gözlerimi kapadı. Caroline'inkini açtı mı? Yanımda bir ses duymadım.

"Hayır!" dedi kadın fısıltı halinde söylenen bir şeye yanıt olarak. Yanımdan geçip gidenler oldu. Havanın hareketinden hissettim. Eller uyluklarıma dokundu, okşadı. Bir parmak, taytın ince kumaş dokusundan hatları ortaya çıkan balkutumun dudaklarına dokundu. Aniden sanki başka bir parmak tarafından çekildi oradan. Bileziklerin şıngırtısını duydum.

"Burada olmaz!" dedi kadın yine. Sanki kadının etrafının sarılı olduğunu ve itilip kakıldığını hissettim. Beni iteklemeye kalkışmıyorlardı, sadece dokunmuşlardı. Sergileniyor muydum?

"B... Beatrice..." Kız kardeşimden şikayet eden bir fısıltı. Kulak asmadım ona. Ciyaklayışını duydum. Parmaklanıyordu. Bağları şangırdadı. Obualı kızınki dardı. Meni darlığına fışkıracaktı. Onu hissedecek miydi?

Jenny beni kayırdı. Bir kere daha göz bağım kaydı. Avizeler karo biçimindeki kristal parçalarını dans ettiriyordu. Leydi Arabella ileriye doğru yürüyordu, sanki

suyun içinden geçiyormuşçasına... Onun yanında daha yaşlı bir kadın yürüyordu, bir el dirseğini tutuyordu. Yaşlı kadının üzerinde mor bir elbise vardı. Kabalığı apaçık görülüyordu.

"Arabella, tatlım, yarın akşam yemeğe gelir misin? Sandhurst'ler geliyor," dedi cilveli sesi.

"Bilmiyorum. Belki gelirim. Tabii ajandama bakmam lazım."

Arabella'da gergin bir hal vardı. Dudakları kapalıydı. Arkasında, ona eskortluk eden adamın kıçını dürttüğünü hissetim. Hayli büyük bir kıçtı, gerçi vücudun haşmetli kıvrımlarıyla karşılaştırıldığında çok fazla büyük de sayılmazdı. Yüzü yalvarırcasına eskortuna döndü. Eskortu başını "Hayır" anlamında salladı. O sırada masayı gördüm. Gerçekten ileriye doğru itilmişti. Bana en yakın kenarında büyük bir kadife yastık vardı. Uzun bacakları masaya yaklaşırken tutuldu sanki. Ayaklarını sürüyordu. Ayakkabıları beyaz lameydi. Uzun elbisesinin altından ara sıra çıkan, ayak uçlarından görmüştüm.

Jenny gözlerimi yine kapattı. Caroline'e bakmamıştım. Damarları benim içimde atıyordu. Dudakları benim dudaklarımdı. Çıplak olarak birbirimize bağlanmıştık. Onun tükürüğünü yudumlamıştım.

Mırıltılar, fısıltılar, karşı çıkışlar, geriye çekilişler vardı. Sabah odasına açılan kapılar açıldı ve kapandı; yeniden açıldı ve yeniden kapandı.

"Özel," dediğini duydum yengemin diğerlerine. Oda daha sakinleşti. Arabella'dan çıkan bir çığlık duydum.

"Elbisesini kaldır tamamen!" dedi bir ses, "kollarını tut!"

"Burada olmaz..." Başka bir şey söyleyemez durum-

da görünüyordu. Burada olmaz, burada olmaz, burada olmaz, burada olmaz. Bir hışırtı. Hafif tahta gıcırtısı. sızlanan solumalar!..

"Külotunu çıkar!"

"Uygun mu? Onunla nişanlı değil mi?" Bu yengemin sesiydi. Kiminle konuştuğunu bilmiyordum. Eskortla konuştuğu tahmininde bulundum. Sesi kuru ve inceydi.

"Uygun değil," diye yanıt verdi bir ağız. Söz, bir kitabın kapanışı gibi düştü. "Çıkarın ayakkabıları. Tekmelemesine izin vermeyin," dedi.

"Hayır! Değnek atmayın!" diye feryat etti Arabella. Yengemin ve asker görünümlü adamın seslerinin modülasyonu komiğime gitti. Ton olarak sönüktü ve tavrı saygılıydı... "Kadını bağlamış mıydı," diye sordu yengem. "Gerekmemişti," diye yanıtlandı, "ama bileklerinden tutulmalıydı."

Masanın üzerine doğru eğildiğini tasavvur etim. Kıçının küreselliği parlıyordu. Jartiyerleri beyaz satenden kırmızı benekli olmalıydı. Kıçının derinliği, yanakların içeriye doğru eğimi, soluğu, bekleyen iç çekişlerinden süzülerek bana ulaştı. Bir değneğin kuru hışırtısı. Onun tadına hiç bakmamıştım. İlkin yumuşak olmaları gerektiği söylenir.

"Bağlamadın mı?" dedi yengem. Sesi üzüntülü gibiydi. "Hilda, sen bileklerinden sıkıca tut. Kollarını yana doğru aç"

"Hayıırrrrr!"

Değneğin havada çıkardığı ilk sesle birlikte uzun, tatlı aristokratik çığlık duyuldu. Düşündüğüm kadar yüksek bir tonda değildi. Görmek istiyordum. Aklım körlemesi-

ne Jenny'yi aradı ve ona yapıştı. Belki diğerleriyle birlikte sabah odasına gönderilmişti. Caroline, yanımda, hafifçe inledi. Değnekten korktu mu? Onun tadına bakmayacaktı. Onu korurdum. *Babamın adını seslenerek tünellerden koşuyordum. Edward üvey annesinin vaftiz ismini kullanmıştı. Ona izin vermişti. Edward üzerine uzanmıştı.*

"Na! Naaaah!" Daha uzun bir çığlık. İç çekişleri keman sesi gibi yükseldi. Masa gıcırdadı. Yukarı kaldırılmış elbisesinin altında jüponu, kombinezonu, kadife yastık kasıklarını bastırıyordu. Kendimi rahatlatmaya çalışıyordum.

Sesler devam etti. Değnek hafif ama kararlı bir şekilde havada hışırdıyordu. Bana öyle geliyordu. Önce bir yanağa sonra diğerine iniyordu hiç kuşkusuz. Diri yarı küreler kızarmış ve kıpır kıpırdı. Değnek kayış gibi miydi? Ahırdan hoşlanmamıştım. Tersine, içimde bir hoşluk bırakmış mıydı?..

"Sor ona şimdi!" dedi erkeğin sesi. Fısıldaşmalar oldu. Titrek bir çığlık çıktı bir itiraz çığlığı. "Üç tane daha," dedi. Onları beraber yakaladığımda külotu inikti."

Yengem, "Sus adam, sus!" dedi. Sus susları, iç çekişlerin, hışırtıların üzerine geçti. Odada küçük kuşlar gibi uçtular.

"Vaaaaaay! Hayırrrrrrr! Vaayyyyyyy!" diye inliyordu Arabella. İç çekişlerini boğazımda hissettim. Azaldılar. Sessizlik oldu. Gözyaşları masanın cilalı tahta yüzünde parlıyordu.

"Yeniden sor ona!" dedi aynı ses, duygusuz, sakin. İç çekişlerin sonu gelmiyordu.

"Daha evvel yaptın mı?" diye sordu yengem. Ot hı-

şırtısına benzeyen, açık ve soruşturan, davet etmede başarılı bir soru işaretinin canlı makamıydı.

"İki defa ama karşı koyuyor. Ne söylüyor"? diye sordu başka birine.

"Duyamıyorum. Arabella, konuşmalısın canım yoksa değneği yersin yine!". Hiç kuşkusuz bileklerini tutan kadının sesiydi bu. Peki, değneği kim tutuyordu?

"Ya..... yaa... Yapamam! Hayır, oh yapma! Tamam, evet, vurmasın!"

Göz bağımın altından, "Devam!" diyen başının sallandığını gördüm. Havada bir ıslık sesi. Bilekler daha sıkı tutuldu. Kalçalar titredi. Kibirli kıç alev alev yanıyordu; dışarı doğru iyice kalkmıştı.

"Hayır!. Oradan değil! Ah!. Çok büyük! Oradan değil!"

Küçük delik düşümde ağlıyordu. Kalın et çubuk, o kocaman penis uzandı girdi deliğe. Etin ete zorlayarak girmesinden çıkan ses doldurdu odayı.. Avizeler yüzlerce mumuyla parlıyordu.

İç çekişleri söndü, derinden inlemeler başladı. "Haha... hayyyy...." İnlemeler kekelemeye dönüştü. Her girişte masa ses verdi.. Hâlâ bileklerinden tutuyorlar mıydı? Anlamak için seslere, tasvirlere ihtiyacım vardı.

"Kıçını çalıştır, Arabella! Ona doğru it!"

Yengem konuşuyordu. Nefes alış verişleri odayı kaplamıştı. Boğazda düğümlenen bir soluk. Son bir iç çekiş. Sessizlik. "Elbisesini giysin!" dedi sonunda yengem. "Hilda, onun saçıyla ilgilen, yüzünü yıka, iyiydi. İyi değil miydin, Arabella?" Bir mırıltı. Öpüşme. "Çok iyi," dedi yengem. Bedenler hareket etti, bizi geçti ve gitti. Sabah odasının kapıları yeniden açıldı. Bir sürü insan, sesler.

Meraklı sorular. Yengem yanıt vermiyordu. Amcamın daha derin sesi duyuluyordu ara sıra: "Bilmiyorum!"

Kollarım bacaklarım ağrıyordu, yine de acılara boyun eğmemiş olmamdan gururluydum. Kibirliydim. Hiç konuşmadan öylece durduk. Zihinlerimiz fısıldaşıyordu. Günahkârdık.

Göz bağlarımız çıkarıldı. Altından sızan ışık netleşti. Caroline benden daha çok gözlerini kırpıştırdı. Onun göz bağı hiç açılmamıştı. İnsanlar şimdi bize daha garip biçimde dik dik bakıyorlardı. Çeşitli yaşta insanlar vardı. Gözleri, göğüslerimizin hafif hafif kıpırdayışlarında irileşiyordu.

"Yatmanız gerekiyor. Bir hizmetçi akşam yemeğini size getirecek," dedi Jenny.

Dikkatli, temkinli bir şeklide davrandım, dokunulmakta ikircimli, kalçalarım sallanıyordu. Arabella'yı düşünüyordum.

Merdivenlerin başına geldiğimizde o da çıkmaya başlamıştı. Bekledik. Ona daha yaşlı olan mor elbiseli kadın eşlik ediyordu. O zaman bileklerinden tutanın o olduğunu anladım. Gizlenmek istedim. Gözleri üzerimizden geçti, bizi görmeyerek...

"Garden Party verilecek, kilise için biliyorsun" dedi mor elbiseli kadın.

Arabella'nın gözleri parlak, sesi yumuşak ve güzel bir tondaydı.

"Tabii, bayılırım," diye yanıtladı.

"Gördün mü olanları?" diye sordu bana Caroline ertesi sabah.

"Önemli bir şey yoktu. İnsanlar gürültü yapıyorlardı

diye düşün." diye yanıtladım. Ondan daha masum olduğumu sanmasını istedim.

"Amcam göğüslerime dokundu," dedi.

Memnun görünüyordu.

10.
Bölüm

Sabahları; pırıl pırıl sabahları, sisin ardından güneşin bütün güzelliğiyle parladığı sabahları severim.

O sabah Caroline ile ben, sabah odasında oturduğumuzda da böyle bir sabahtı. İkimizinkiler hariç diğer sandalyeler odadan çıkarılmıştı.

"Bundan sonra kahvaltınızı yalnız yapacaksınız," dedi yengem, "yavaş yavaş yiyin, yavaş yavaş çiğneyin. Yıkandınız mı?" "Evet" anlamında baş salladık. Jenny kapının önünden geçiyordu. İçeriye baktı, bize doğru. Kâğıt gibi bir ifade vardı yüzünde. Elinde bir binici kamçısı vardı. Uyluğuna çarptı ve küçük bir "Şak!" sesi çıkardı.

Önünden geçtiğimiz salon tertemizdi. Kapıları, masumiyetini ilan edercesine açıktı. Bağlandığımız duvarlar yeniden aynalar ve tablolarla donatılmıştı. Belki de gece rüya görmüştük.

"Ata binilecek" dedi Maude yenge. Üstümüzü değiştirmeyecektik. Yazlık elbiselerimiz yeterli olacaktı. Katherine pencerenin önünden geçti, çimin kenarındaki yassı taşların üzerinde yürüyüp gitti. Yeri süpüren uzun bir elbise giyiyordu. Elbisenin yakası düşük ve fırfırlıydı. Göğüslerinin kavuni iriliği göze çarpıyordu. Hasır şapkası geniş kenarlıydı. Beyaz bir güneş şemsiyesi taşıyordu. Uşağı, gri üniforması içinde arkası sıra yürüyordu.

Yemeği bitirdiğimizde Jenny yine kapıya geldi ve parmağıyla gelmemizi işaret etti. Özel mülk toprağından geçtik ve çitin ötesindeki çayıra girdik. Frederick iki tane zarif doru atın dizginlerini tutmuş bizi bekliyordu. Jenny, hediye edildiklerini söyledi. Yeni eyerlerin üzeri mavi kadifeyle kaplıydı.

Binmemiz söylendi. Uşak ileriye doğru bakıyordu. Uzakta arazinin yükseldiği yerdeki karaağaçla inceliyordu.

"Eyerin üzerinde ayaklarınızı sallayın! Erkek gibi bineceksiniz. Yan oturma eyeri değil zaten." Rüzgâr eteğimi kaldırdı ve kıçımı ortaya çıkardı. Külot giymemiştik. Çalımı sergilemiştim. Frederick her iki atın dizginlerini tutmak için dönmüştü. Aygırlar heykel gibi duruyorlardı. Bacaklarımın arasındaki kadife yumuşak ve sıcaktı. Balkutumun dudakları kadifenin üzerine yayıldı.

Eriha!..

Jenny, dar bir çember üzerinde dönmemizi söyledi. Ben saat yönünde, Caroline saat yönünün tersine sürmeye başlayacaktık. Uşak atımı döndürdü. Evle karşı karşıya geldim. Ev, küçük ve uzak görünüyordu. Bir oyuncak ev gibiydi sanki. Döndüğümüzde ve içine girdiğimizde, biz de küçülecektik.

Jenny ellerini çırptı ve sürmeye başladık. Altımdaki

kadifenin oynayışı dudaklarımı zevkle birbirinden ayırdı. Yanımdan geçerken Caroline'in yüzünün kızardığını gördüm. Küheylanlarımızın böğürleri oramızı fırçalıyordu âdeta. Saçım rüzgârda havaya kalkmış ve dışarı doğru açılmıştı. Öğretildiği gibi sırtımızı düz tutuyorduk. Babamın beni tokatlamak için erişemeyeceği kadar yüksekteydim.

"Ayaklarınızı dümdüz yapın kıçlarınızı kaldırın yukarıya!" diye bağırdı Jenny. Çemberin ortasında duruyordu. Eteklerimizi kaldıran rüzgâr, her tarafımızı ortaya çıkardı. Eteklerimizin uçları toplanıp belimize dolandı. Gök etrafımda dönüyordu.

"Daha yukarı!" diye emir verdi Jennny. Dizlerimiz dümdüz oldu. Frederick gitmişti. Memnun oldum. Yan yana geçerken profilden Caroline'in kıçının soluk ayrığı parladı. Çığlığını, kamçının onu, hafif ama yakan bir şekilde dışarıya doğru çıkan kıçının yanaklarının üzerinde yakaladığında çıkardığı uzun ince keskin çığlığı duydum. Ve sonra benimki! Nefesim boğazımdan ıslık gibi çıktı. Başımı arkada tutuyordum. Çok uzakta evin yanında iki kişi bizi izliyordu. Katherine'in başı amcamın omuzuna yaslanmıştı, üzerlerinde güneş şemsiyesi dönüyordu.

Yine kamçı. Kıçımın çıplak yanaklarını yaladı; diklemesine inmedi bu sefer, bir balonun üzerini yalarmışçasına yanlamasına geldi. Ona bunu kim öğretmişti? Yaktı derimi kamçı ve üzengilerdeki parmaklarımın üzerinde havaya kaldırdı beni. Atın yelesine yapışarak öne doğru eğildim. Islık gibi çıkan çığlıklarımı uzaklara, derinlemesine gökyüzüne bıraktım.

Jenny, her birimize 12 kez kamçı ile vurduktan son-

ra elini kaldırdı. Yavaşladık, eşkin sürdük ve dizginleri çektik. Atların üzerine öne doğru nefes nefese kapandık, yanan kıçlarımızı havaya dikerek... Rüzgâr, sıcak kabaklarımızın üzerinde serin serin esiyordu.

"İnin!" diye bağırdı Jenny. Uşak Frederick, elinde bir şeyler taşıyarak geri dönüyordu. "Ahıra götür onları!" diye emretti Jenny. Atları kastetti sandım ama Frederick onlarla hiç ilgilenmedi. Yaklaşırken kıçım büzüldü. Toprak bana kucağını açacaktı; kabul edecekti elbette. Uzun otların arasına kendimi gömecek ve çaya çağırılana kadar orada gizlenecektim. Yeniden on beş yaşında olacaktım.

Uşağın ellerinde şimdi görebildiğim deri tasmalar vardı geniş ve kalın; dış yüzlerine iri başlı çiviler çakılıydı. Gözlerim ona hayır dedi ama o bana bakmıyordu. Babamla tavan arasındayken yaptığım gibi dudaklarımın üzerine sessizce bir soru işareti yazdım. Uşak okuyamadı. İlk tasmayı boynuma taktı. Sırtımdan aşağıya bir zincir sarkıyordu. Zincirin ucu kıçımın dışarı doğru kavisinin üzerinde duruyordu. Arkamda, Caroline'in durduğu yerden küçük bir çığlık duydum.

"Hayır, Caroline, sakin ol!" diye tısladı Jenny, "şimdi ambara doğru yürüyün!"

Uşak arkamızda zincirleri tutuyordu; biri bir elinde diğeri öbür elinde, dizginleri tuttuğu gibi tıpkı... Otların, tümseklerin üzerinde düşecek gibi oluyorduk.

"Niçin?" diye sordu Caroline. Kendi kendine sormuştu ama Jenny yanıt verdi. Yanımızda yürüyor, adımlarımızı hızlı atmamız için baskı yapıyordu.

"Aşk kararlılıktır, Caroline. Sizler imtiyazlısınız. Durun!"

Ahırın kapılarına yaklaşmıştık. Açıktılar. İçerinin karanlığı çayırın üzerine geniş bir şekilde yayılıyor, yakınına gelen havayı yutuyordu. Katherine oradaydı. Şemsiyesini kapatmış, kapılardan birine dayamıştı.

"Buraya bırak, onlarla ilgileneceğim," dedi Jennny'ye.

"Peki hanımefendi," diye yanıt verdi Jenny. O, kraliçe miydi? Kimdi o? Zincirler sırtımızda yılan gibi sinsice oynadı; ileri, içeriye doğru yürümeye zorladı. Caroline'in yanaklarının kızarıklığında kendi yanaklarımı hissettim.

"Öteye!" dedi Katherine, parmağıyla işaret ederek. Atlar için çok dar olan iki bölme vardı. İki bölmeyi birbirinden ayıran duvarın yüksekliği 30 santim kadardı. Yine zincirleri, duvar halkalarını gördüm. Caroline'in yüzü soldu, geri geri gitmek istedi. Bir el tarafından ileriye doğru iteklendi. Kelepçeler, bilek halkaları ve zincirlerin hepsi sağlamdı. Yan yana durduk, aramızda alçak duvar vardı. Elimin tersinin Caroline'in eline dokunmasını istedim. Ama mümkün olmadı.

"Aptal herif elbiselerini, eteklerini kaldır!" dedi Katherine. Frederick'in ellerini hissetim. Güçlü ama naziktiler. Bacaklarıma ve kıçıma dokunmadan belime kadar beni soydu. Aynı şeyi Caroline'de de yinelerken, Caroline titredi ve dudaklarını ısırdı.

"Sağrılarını yıka!" dedi Katherine.

Bir kovanın takırtısını duydum. Her ikimize de sünger sürüldü. Su, kalçalarımızdan ve uyluklarımızdan aşağıya döküldü. Çoraplarımın konçlarına girdi. Sert bir şekilde kurulandık.

"Güzel bindiler. Sen ne dersin Frederick?"

"Evet hanımefendi."

Sesi, resmi ve ifadesizdi. Kamçının sapının hararetini duyumsayarak kıçımı gevşettim. Islak uyluklarımın üzerinde dışarıya doğru fırlayan yanakları gül rengindeydi. Hayalimde. Katherine'i beyaz elbisesi içinde o haliyle görmek istedim ama sırtım ona dönüktü. Çok güzel, siyah saçları omuzlarının üzerine dökülüyor olmalıydı.

"Teşhir et, Frederick!"

Sesi ters ve toktu. Bekledi. Çalınışı duran ve ipinin yeniden çekilmesini isteyen bir çan gibi, bekleyişini hissettim.

"Hanımefendi?"

Sesi, karga sesi gibi kalın çıkmıştı. Korkmuş muydu? Ben korkmuyordum. Sabahın yumuşaklığı üzerime yayılmıştı. Etim diriydi. Üzerindeki ıslaklık, tenimin ateşiyle kurumuştu. Çoraplarımın konçları soğuktu. Caroline, burnundan nefes alıp veriyordu. Havada ayakların sürtünmesi ile giysi sesleri, küçük metal sesleriyle birbirine karışıyordu.

Kumaş, kurbağa gibi sesler çıkarır.

"Teşhir etmek?" Ne teşhir edilecekti?

"Çevir onları!" dediğini duydum Katherine'in Frederick'e. Ah, garipti. Tokmağının kafası sallanırken bize değmesin diye kasıklarını geriye çekerek söylenene itaat etti. Uzun ve kalındı tokmağı. Artık uzun ve kalın olanından hoşlanıyorum. Zincirler şakırdadı. Döndürüldük. Kocaman bir göz gibi duran ambarın kapısından baktım. Dışarıdaki dünya gözlerimi açtı. Bu boşlukta takıldı kaldı. Katherine bir saman balyasının üstüne oturmuş bacak bacak üstüne atmıştı. Etekleri dizlerini gösterecek şekilde yukarıya çekilmişti. Bana gülümsedi. Küçük bir dudak kırpış, bir gülümseme kırıntısıydı bu. Caroline'in

yüzü al aldı. Uşak çıplaktı. Taşakları büyüktü. Penisi dimdikti.

Yan yana kıpırdamadan duruyorduk. Sınıfın önüne çağrılmayı bekleyen çocuklar gibiydik. Cezalandırılacak mıydık, ödüllendirilecek miydik? Frederick'in vücudu ince ve kaslıydı.

"Gel!" dedi Katherine ona. Döndü ve ona doğru yürüdü. Sırtı bize dönüktü ama ona bakmadı. Bunu hissettim. Yukarıya bakıyordu, başının üzerinden, saygıyla yukarıya. Dar bir sehpa vardı; iki çift V biçiminde bacakların üzerine oturtulmuş kalın bir tahtadan ibaretti. Yürüdü ve önünde durdu. Beli tahtaya dokundu. Sonra, omurgası tahta üzerinde köprü biçiminde olacak şekilde geriye doğru eğildi. Avuç içleri yeri öpüyordu. Penisi yukarı doğru dimdik duruyordu.

Katherine şık bir hareketle uzun ve geniş eteğini dalgalandırdı ve saman balyasının üzerinden aşağıya kaydı. Bize geldi. Bacaklarımızı ayırdı. Halinden memnundu.

"Caroline bu gece yüzüstü bacaklarımın arasına uzanacak, Beatrice. Siyah çoraplar giyeceğim. Boynumda inci kolye olacak. Bacaklarım onun kulaklarına bastıracak.. İzleyecek misin bu sahneyi? Görmek ister misin?"

Gözlerim yalvardı. Güldü. Dudaklarım ayrılıncaya dek çenemi sıktı. "Kamışını görebilirsin!" diye fısıldadı. Dili ağzımın içinde yılan gibi kıvrılıyordu. Benedictine* kadar sıcak ve güzel olan soluğunu tattım. Dilini kıvırdı ve ardından Caroline'e yöneldi.

"Dilini ağzımın içine koy, Caroline!"

(*) *Benedictine: İlk başlarda Benediktin papazları tarafından yapılan bir Fransız likörü.*

Oh, aptal, hemen itaat etmeliydi. Katherine suratına bir tokat attı. Frederick'in yarrağının ucu titredi.

"Sana az sonra egzersiz yaptırmaya başlayacağım, Caroline, anlıyor musun?"

"Hayır!" Kız kardeşimin sesi sanki kilisede bir sıranın arkasında saklanıyormuşçasına zayıftı.

"Hayır hanımefendi, diyeceksin!"

"Hayır hanımefendi."

Caroline vazifeşinas olabiliyor. Vücudu hoşuma gidiyor. Kıvrımları çok tatlı. Göğüsleri ve kıçı dolgun.

"Öğrenirsin," dedi Katherine. O sırada Jenny içeri girdi. Bunun bir oyun; özel bir oyun olduğunu hissettim. Kapının girişinde elleri kalçalarının üzerinde bizi izliyordu. Kıskançlık mı duyuyordu? Katherine döndüğünde Jenny'nin elleri hemen iki yanına düştü. Hâlâ tek kelime konuşulmamıştı. Bir pandomim gösterisini andırıyordu.

"Ayağa kaldır onu!" diye emretti Katherine. Jenny güldü. İleriye doğru yürüdü ve kamçısını Frederick'in gergin aletine hafifçe vurdu. Ayağa kalkarken inledi. Gözleri bitkindi.

"Seçebilirsin," dedi Katherine ona. Jenny başını salladı. Bir bana bir kardeşime baktı. Caroline'e doğru adım attı ve öne çekti.

"Lütfen yapma!" dedi Caroline. Ayakları kaydı, sürüklendi. Serbest olan eli havada yalvarırcasına sallandı. Şoför onunla yüz yüze gelmişti. Elbiselerimizi aşağıya düşmeyecek şekilde sıkıştırmıştı. Caroline'in kıçını öpmek istedim. Kıçının yanakları sıkı ve tombuldu.

Balkutusunun dudakları sarkıyordu.

"Sehpanın üzerine yatır onu," dedi Katherine.

Caroline bir çığlık kopardı. Jenny tasmasına bağlı zinciri tutmuş sertçe çekmiş ve yüz üstü sehpanın üzerine yatırmıştı onu. Çığlığı, yere düşen buruşmuş ve kullanılmış bir mendil gibi düştü ve orada kaldı. Sırtı avuç içlerini yere koyacak kadar kamburlaştı. Kıçı yukarı kalktı. Yarığının tatlı incirleri ortaya çıktı.

Uşak bekliyordu. Ereksiyonu eskisi gibi tamdı. Heyecanlıydı.

"Dal!" dedi Katherine.

Bana yabancı gelen kelimeler vardı sözlerinde. Onları öğreniyordum. "Teşhir et!" "Dal!" Gözleri alev alev oldu. Caroline'in kalçaları yukardaydı. Onları tuttu, sıkıca kavradı. Caroline isyankâr biçimde kalçalarını döndürmeye çabaladı ama nafile; uşak iyi kavramıştı onları. Dudakları kıpırdadı Frederick'in. Bir şeyler söylemesini istedim -ifşa sözleri- ama hiç konuşmadı. Kalçası yay gibi oldu. Penisinin ucu dokundu Caroline'in orasına, yokladı.

"Caroline! Kıpırdamak ya da konuşmak yok. Yoksa kamçıyı yersin," dedi Katherine.

İzliyordu. Önceki gece salonda yengemin, hazırlanmış penisin Arabella'nın kıçının yanakları arasına girişini izlerkenki gibi izliyordu. Şimdi yalnızca uşağın kalçalarını görüyordum, taşakları aşağıya sarkıyordu. Caroline'in ağzından bir inleme çıktı. Konuşmaya benzer bir inleme. Şaftı girdi –yavaş, ama yavaş– taç yaprağına benzer dudaklar içeri almak üzere birbirinden ayrıldı. Gerilen damarlar, kırmızı kafa, sünnet derisinden uzamıştı.

Caroline'in başı yukarı doğru sıçradı ve sonra Jenny'in elindeki zincirin gerilmesiyle gerisin geri öne düştü.

"Hayır, Caroline!" dedi Jenny yumuşak bir şekilde.

On santim. On üç santim. Caroline'in ağzı açıldı. Belki de sandığım gibi hiç penis emmemişti. Aşk ağzı şaftı sarmıştı. Hakikat halkası. Çığlıklar dudaklarının arasından hırıltı gibi çıktı. 15 santim, 17,5. Boşluk bırakmadan giriyordu. Kalçalarının kasılıp gevşediğini gördüm uşağın. Elleri uyluklarının ön kısmına doğru kaydı, nazik bir şekilde tuttu onları. Avuçlarına çorapların üst kısmı dokunuyordu.

"Hayır... Ohhhhh!"

Hafif, belli belirsiz bir sızlanma: "Gir!" Yerleşti içine uşak. Dibine kadar girdi, taşakları kıçının altında sallanıyordu.

Bir saniye geçti. İki. Üç.

"Çıkart!" Diye kestirip attı Katherine.

Şaftı parıldayarak dışarı çıktı. Frederick'in yüzünü profilden görüyordum. Yüz hatları Durer tarafından çizilmiş gibiydi. Katherine başını salladı. Frederick giysilerine doğru yürüdü. Caroline hüngür hüngür ağlıyordu; kalçaları sanki Frederick hâlâ içindeymişçesine titriyordu. Jenny zinciri çekerek onu yukarı kaldırdı. Gözleri yaşlıydı. Yüzü gözyaşlarıyla kaplanmıştı.

Evde tasmalarımız çıkarıldı. Ayakta durup bekledik. Katherine, Caroline'e doğru yürüdü ve yanağını okşadı.

"Öğreniyor musun?" diye sordu. Sesinde yaz sıcaklığı vardı.

"Hanımefendi!"

Caroline'in sesi bomboş, bizi yıkayan sünger gibi yumuşaktı. Katherine başını salladı, "önemli değil," dedi. Sırları paylaşıyorduk güya ama ona neler olduğunu bilmiyordum. Caroline'in uylukları arasındaki sır içimi sız-

lalatıyordu. Dudaklarımın üzerindeki bir vızıltı gibi onun sırlarını hissediyordum. Caroline günahkârdı. Kesin olarak öyle olduğunu hissediyordum. İçine alışı ondan beklenmeyecek denli iyiydi. Bir çığlık atması eksikti. Ben olsam atar mıydım? Kathy ileriye doğru döndü.

"Eğer yanıt vermezsen seni kırbaçlarım biliyorsun Caroline!"

Caroline'in dudakları kıpırdadı, mırıldandı, "H..h...h" sesini çıkardı ağzını açmadan. Uylukları titriyordu. Katherine ona doğru geri döndü.

"Böylesi daha iyi," diye gülümsedi, "Yaramazsın Caroline, yaramaz olduğunu biliyorsun. Seni eğitmem gerekiyor. Edward eğitildi. Onun iyi eğitilmiş olduğunu düşünmüyor musun?"

Caroline başını eğdi. Yalnızdı. Öpüştüğümüz, dokunduğumuz anlar hariç her birimiz yalnızdık. Bazen dokunulduğumda bile yalnızdım. Dudaklarının, o güzel dudaklarının çevresinde küçük bir bulut vardı. "Evet," dedi. Katherine yine memnun oldu. Maude yenge içeri girdi. O da hareketlendi. Konuşmaksızın kolumu tuttu ve beni dışarı çıkardı.

Yukarıdaki odaya çıktığımızda elbisemi üzerimden çıkardı. Yatağı gördüm. Benim yattığım yatak değildi. Başlığı farklıydı. Başlıktan bilek kayışları sarkıyordu. Beni üzerine yatırdı. Çoraplarımı düzeltti ve bacaklarımı ayırdı. Ayak bileklerimin bağlanmasını bekledim. Karşı koymuyordum. Kollarımı başımın üzerinden çekip bileklerimi kayışlarla bağladı. Yüzü yüzüme eğilmişti.

"Senin iyiliğin için, Beatrice. Mutlu musun?"

"Evet," dedim. Onu memnun etmek istiyordum. Bağlarımın içinde kibirli bir şekilde yatıyordum. Belim hafif

bir kavis yapmıştı.

"Belki," diye yanıtladı. Garip bir cümleydi bu: "Daha çok mutlu olacaksın. Edward sana zayıf geliyordu değil mi?"

Başımı evet anlamında salladım. Sabah ışığı güçlendi ve vücudumun üzerinde çiçek açtı. "Dolgun göğüslerim, biçimli bir kıçım, ince bir belim vardı," Maude yenge böyle söylemişti. Jenny bana iyi davranmış mıydı? diye meraklanmıştı. Aklımdan "evet ile hayır" arası bir yanıt geçirdim. Öpülmek istemiştim. Jenny'nin bana yapmamı söylemiş olduğu gibi dudaklarımı ayırmıştım. Emin değildim belki, Maude yengem öyle söyledi. "Az sonra emin olacaktım." Üzerime eğildi ve beni öptü ve parmaklarını en yakın uyluğumun iç kısmına koydu. Ağzı sıcak ve dolu doluydu.

"Dilini biraz oynat Beatrice. Dilinin yarısını hızlı ve küçük küçük oynat!"

Bana öğretiyordu. Ağızlarımız birbirine yapıştı. İşaret parmağı kıçıma dokunuyordu çok hafif bir şekilde. Kalçalarım canlanıyordu. Öpmeyi bıraktı ve gülümsedi. Ayağa kalktı. Bana bakarak elbisesinin düğmelerini çözdü ve omuzlarından aşağıya bıraktı. Göğüsleri dolgun kabaklar gibiydi. Göğüs uçları koyu kahverengi ve kalındı. Kabaklar yüzümün üzerine geldi ve çeneme, burnuma dokundu. Yengem kedi gibi bir mırıltı çıkardı. Göğüsleri ağzımın üzerinde çan gibi sallanıyordu. Göğüs uçları dudaklarımın arasında büyümüştü. Isırmak istiyordum onları.

Katherine içeri girdi. Yengemin üzerimden kalkmasını bekledi.

"Onu daha kırbaçlamadın mı?" diye sordu Katherine. Maude yenge, "Hayır" anlamına başını salladı.

"Belki az sonra."

"Peki," dedi Katherine. Elbisesini çıkardı. Çorapları gümüş renginde, sırmalı dantelalı ipekten siyah jartiyerler ile bağlıydı. Külotu siyah satendi ve balerinlerin giydiği kadar da küçüktü. Göğüsleri özgürce sallanıyordu. Yatağımın yanındaki tuvalet masasına oturdu. Maude yengem, kendi elbisesini tamamen çıkardı ve Katherine'in arkasına geçip saçını taradı. Aynada birbirlerine gülümsüyorlardı. Gülümseyişler, babamın kıçımı tokatlamasının ardından kendi kendimi öptüğüm zaman dudaklarımın bıraktığı iz gibi bir an orada kalıyordu.

Katherine ayağa kalktı. Yengem çorapları, botları, ince belindeki korsesi, fırfırlı paçalı külotu ile muhteşem görünüyordu. Küçük, kişisel notlar gönderiyormuşçasına gözleriyle bir şeyler fısıldadılar birbirlerine. Yengem başını, olur, anlamında salladı. Katherine yüzü ayaklarıma dönük biçimde yatakta üstüme çıktı. Kıçının ayı yüzümün üzerinde bütün haşmetiyle belirmişti.

"Bacakları!" dedi.

Ayak bileklerimimin bağlı olduğu yatağın ayak ucu tahtasını ileriye doğru hareket ettirerek dizlerimin kırılmasını sağladı. Daha sonra keşfettiğim gibi ustalıkla yapılmış bir düzenekti bu. Dik pozisyondaki tahta ağır tekerleklerin üzerine yaslanan bacaklara tespit edilmişti. Ayaklar ve tahta yataktan biraz daha geniş oldukları için istenildiği gibi hareket ettirilebiliyordu. Dizlerim kırılmış, dışarıya doğru eğilmişlerdi. Katherine'nin uzun paçalı külotlu kıçı burnumun ucuna hafifçe dokunuyordu. Aşağıya indi. Bir mutluluk karanlığında ağzımı, yüzümü, gözlerimi kapladı.

Katherine'in tadına bakıyordum.

"Dudaklarını oynatma Beatrice, yasak!" dedi.

Nefes alabiliyordum. Kıçının yarım kürelerinin tüm ağırlığı üzerimdeydi. Yarığının dudaklarının ipek kumaş üzerindeki izleri ağzımın üzerindeydi. Kıçı bütün haşmetiyle üzerimdeydi. Soluk soluğaydım.

Kıçı yüzümün üzerinde hareket etti. Bir ara ancak iki santim kadar havaya kalktı. Havayı içime çektim. Yeniden üzerime indi. Hırıltılar çıkardım, soluksuz kaldım. Maude yenge bir tüy aldı. Ucunu, gıdıklayan ucunu balkutumun içinde yukarı doğru hareket ettirdi. Çağıltılı sesler çıkardım, soluksuz kaldım. Tüy, dönüyor, içeri giriyor ve çıkıyordu. Hava burun deliklerimin arasında ıslık çaldı ve burun deliklerim yeniden kapandı. Kalçalarım zapt edilmiyordu.

Zevkten kendinden geçmenin muazzam heyecanı tüyün her dokunuşunda yoğunlaşıyordu. Şeytanca, klitorisimin etrafında geziniyor ve yakıyordu. Kıçım yatağa vuruyordu. Yatak gıcırdıyordu. Yüzümün yan tarafları Katherine'in ipeksi uylukları arasında mengeneye sıkışmış gibiydi. Uzun arzu bıyıklarını balkutumun içine sokuyordu. Kıçım boğuluşumla havaya kalkıyor, yalvarıyordu. Misk kokusu, parfüm, ekşi bir tatlılık; hepsini biliyordum.

Arzularım içinde benimle sevişilsin; bu muhteşemdi.

Ama hayır Katherine üzerimden kalktı. Külotu ıslaktı. Alnım, yanaklarım terden parlıyordu. Kasıklarım kaşınıyor, batıyordu. Ağzım onun ağzıyla ıslaktı. Gözlerimi kapadım ve düşümde kilisedeki sıranın arkasında Caroline ile fısıldaştım. Şekerleme süslü blûzlar, güzel şapkalar giyiyorduk. Bonbon çiğniyorduk. Canım istedi bir tane.

Bağlarımı süratle çözüp ters çevirdiler beni. Yüzüstü yatar yatmaz yeniden bağladılar. Yatağın ayak ucundaki

tahta daha da ileri sürüldü ve dizlerimi nerdeyse göğüslerime dek yukarı getirdi. Kabağımın yarığı ortaya çıktı.

Kıçımın yanakları arasına bir şey girdi. Kadifemsi bir dokunuş, kadife bir kılıfın içinde köseleden ince bir takma penis. Yağlı başı, gülümü, gizli ağzımın daracık büzüşüklüğünü kavradı, anüsümün O'suna dayandı.

"Ha..hhhhhh!" soluğum kesildi. Kayarak dibine kadar girdi. Ağzım yastığıma gömülmüştü. Onun sıcaklığında, onun soğukluğunda; onu, aynı Edward'ın penisi gibi ince ve uzun hissettim. Edward hiç kıçımı denemedi. Onun tokatlandığından haberi yoktu.

"Ooooooohhhh!"

Çığlık atılmamalıydı. Atılmalı mıydı? Şimdi daha sessizdim. Kabul ediyordum. Veriliyor, seviliyordum, boyun eğiyordum. O zaman farklıydı. Kıçımın ağzı onu bir ihanet kavrayışıyla sıktı; kadife aşkımın kaygan siyah kadifesiyle sivri burnu içeriye girdi ve döndü. Kıçım yarılıyordu. Yüzümü ve kalçalarımı çılgınca ordan oraya atarken Katherine'in bacaklarını gördüm. Fildişi parlaklığında uylukları... Dönerek dışarı çıktı. Açılmıştım. Yastığımı ısırıyordum. Yakan tatlılık kasıklarımın içinde sarsılıyordu. Üzerine sürülen yağ kayganlaştırmıştı onu. Yüzümü ekşittim, ağladım. Katherine gülüyordu.

"Yeter, yeter! Ne kadar tatlı iç çekiyor; kıçı nasıl da alıyor onu içine?"

"Kıçı tokatlandığında da öyleydi. Şimdi kırbaçlanmalı!" dedi yengem. Donuk bir "plop!" sesiyle beni terk etti. Çuval gibi bom boştum. Ondan yoksundum. "O" daha büyük bir "O" idi artık. Utancın kumdan kaleleri arasında daldım. Ayak parmaklarım oynuyordu. Foutre.

Babamın gemisi geriye dönüyor muydu? Eastborune'a

yanaşacaktı. Plajdaki insanlar çığlık atarak koşacaklar, ayaklarının altındaki çakıl taşları kayacaktı. Babam belinde bahriye kılıcı, gemiden inecekti.

Beni serbest bıraktılar. Ayakucu tahtası yerine çekildi. Bacaklarım düzleşti. El ve ayak bileklerim çözüldü. Yatağın içinde kıvrılıp kaldım Bir kirpi olacaktım. Çingeneler beni yakalayacaktı.

"Dışarı çıkalım mı şimdi, Beatrice?"

Katherine'in sesiydi. Döndüm. Elbisesini giyiyordu. Yengem de giyiniyordu. Elbisesinin düğmelerini bir doktorun muayenehanesinde çıkarmış birinin havasıyla ilikliyordu. Gözlerimi sakladım.

"Evet," dedim. Utanıyordum. Katherine keyifle ellerini çırptı. Yatağa doğru uzandı ve beni çekti.

"Gel hadi, giyin aptal kız. Kaç yaşındasın?"

"Yirmi beş," dedim. Hepsi biliyordu. Neden sordular peki? Maude yenge saçlarımı fırçalamamı azarlar gibi söyledi.

"Yaramaz bir kız olma, Beatrice," dedi.

11.
Bölüm

Amcam, açık kapılara yüzü dönük bir şekilde atların dizginlerini tutmuş oturuyordu. Araba bizi getiren arabanın aynısıydı.

Caroline ve ben hasır şapkalar, düz yüksek yakalı beyaz blûzlar ve uzun siyah etekler giymiştik. Saçlarımız arkada kurdelelerle toplanmıştı. Yengem ve Katherine bizimle beraber arabaya bindi.

"Ellerinizi oynatmayın," dedi yengem. Bir sarsıntı oldu ve araba bayırdan yukarı doğru ilerlemeye başladı. Tepeye çıktığımızda sağa döndük –geldiğimiz istikametin tam tersine yani– ve dar yollardan ilerlemeye devam ettik. Geldiğimizi gören birkaç köylü kenara çekildi. Bizimkinden başka araba yoktu yolda.

Maude yenge ve Katherine eldivenleriyle oynuyorlar, balolardan, resepsiyonlardan, danslardan söz ediyorlardı.

Keyifli hallerine gıpta ettim. Ben sessiz ve ciddiydim. Nereye gittiğimizi sormak istedim ama bunun yasak olduğunu biliyordum. Aşağı yukarı 6 mil kadar sonra bir kasaba için çok küçük ama bir köy için de çok büyük olan bir yere vardık.

Sokağın döşeme taşları üzerinde şakırtılar çıkaran araba, bir havuz ve onu sarmayan yeşilliğin karşısında bir evin önünde durdu. İki çocuk çimin üzerinde çemberlerle oynuyordu. Ev taştan yapılmıştı, pencereleri küçüktü. Etrafı duvarla çevrili bir bahçenin içindeydi.

"İçeriye gelsinler mi?" diye sordu Katherine. Yengem, "evet," anlamında başını salladı. İlk olarak onlar indi. Amcam inmemize yardımcı oldu. Yüz ifadesi çok ciddiydi. Silindir şapka, gri ceket, yelek ve siyah pantolonuyla resmi bir şekilde giyinmişti.

Sanki bir aile fotoğrafı çekilecekmişiz gibi evin girişindeki kapıya doğru götürdü bizi. Kapı siyah renkteydi ve ortasında buzlu cam vardı. Aslan başına benzeyen kapı tokmağı pirinçten yapılmıştı. Amcam tokmağın üzerindeki çıngırağın ipini çekti. Kulağımıza içerlerden bir yerlerden kırık notalar geldi. Sanki emrimize amade bekliyormuş gibi anında bir hizmetçi kız kapıyı açtı. Amcamı ve teyzemi görür görmez reverans yaptı.

Hole girerken, amcam kartını çıkartıp verdi. Hizmetçi kartı küçük gümüş bir tepsiye koydu ve gözden kayboldu. Gecikmeden geri döndü ve bizi aceleyle orta yaşlı bir çiftin arkası yüksek sandalyelerde oturduğu salona soktu. İkisi aynı anda ayağa kalktı. Güneş görmeyen odada belirgin bir kasvet havası vardı.

Tanıştırılmam için bekledim. Oysa hemen Katherine

bir köşede duran küçük bir dedikodu koltuğunu işaret etti. "Oraya oturun," dedi. Mobilyaların arasından geçerek yürüdük ve yan yana, ellerimizi kucağımıza koyup güvercinler gibi oturduk.

Kadehlere Porto şarabı dolduruldu. Birer kadeh aldık. Yengem, Caroline'in mahçupluğuna benim de şaşkınlığıma yol açar bir şekilde "Ruby," diye hitap ettiği bayana bizden söz etti. Yaşlarımızı söyledi ve eğitimimiz hakkında bazı ayrıntılar verdi. Sesimizi çıkarmadan oturuyorduk. Yalnızca vaftiz isimlerimiz verildi.

"Sessiz ve uslu oldukları hemen hemen kesin," dedi bayan. Bakışlarını üstümüze çevirdi ve bize değer biçti. Gözlerimiz aşağıya bakıyordu. Caroline utangaçlığından ve şaşkınlığından, bense basiretimden. Bunun onun hoşuna gideceğini hissediyordum. Öyle de oldu. Adam bize daha büyük bir ilgi gösterdi. Sandalyesinden ileriye doğru eğilip yengeme alçak sesle bir şeyler söyledi. Yengem iki kez "evet" anlamına gelecek şekilde başını salladı. Bunun üzerine adam ayağa kalktı. Saatinin zinciriyle sinirli sinirli oynayarak bize yaklaştı. Hiç kıpırdamadan bekliyorduk.

"Hareket etmeyin," dedi sessizce Katherine bize, "yukarı bakın!"

Gözlerimizi yukarıya kaldırdık. Olgunluk çağında tıknaz bir adamdı. Adamın eğilip ellerini Caroline'in blûzunun üstüne koyup göğüslerini avuçladığında Caroline, yerinden sıçradı birazcık. Göğüslerinin sıcaklığını ve ağırlığını kendi avuçlarımda hissettim. Sonra benimkilerle ilgilendi, başparmaklarının kökünü göğüs uçlarımın etrafında dolandırdı. Tahrik oldular ve blûzumun kuma-

şının üzerinde dik dik göründüler. Elleri aşırı bir şekilde titriyordu. Pantalonundaki dikleşme tehlikeye dikkat çekiyordu.

Yerine döndü. Soluk alış verişi çok hızlıydı. Katherine'in gözleri durumunu fark etti, biliyorum. Adam sandalyeye oturunca yandaki sandalyede oturan karısı elini onun eline koydu. Kadın yeniden bize bakmaya başladı.

"Onları yukarı çıkarabilir miyiz?" diye sordu.

Yengem başını eğdi. "Üzgünüm...." Dedi. Sesi, sanki parşomen kâğıdının üzerinde yazıyormuşcasına resmiydi. "Amanda'yı görmeliyiz, belki..."

Başlar sallandı. Hizmetçi kız çağrıldı. Bayan Amanda'nın aşağıya inmesinin söylenmesi istendi. Bekledik. Şömine rafının üzerindeki saat, halıya küçük ses okları fırlatıyordu. Göğüs uçlarım yeniden şişkinleşti ve yumuşadı. Ayak sesleri... Kapı açıldı... Yaklaşık yirmi üç yaşlarında genç bir leydi göründü. Sade bir elbise giymişti: Vücudunu hayranlık uyandıracak şekilde saran mavi bir elbiseydi bu. Mavi kadifeden püsküllü bir kordon elbiseyi belinden sıkıyordu. Bedeni inceydi. Bacakları uzundu. Dik göğüsleri, kumaşın altından gözlere hoş görünen bir şekilde beliriyordu. İnci bir kolye ve ona uygun küpelerle tamamlamıştı kıyafetini. Gözleri iri ve biraz meraklıydı. Ağzında huysuz bir ifade vardı.

Kız kardeşimin ve benim yine dışında tutulduğumuz tanışmalar oldu. Amanda bize doğru baktı. Bakışından kaçtık. İskemlelerin arasında tuzağa düşmüş bir karaca yavrusu gibi duruyordu.

"Gitmek istemiyorum," dedi. Sesi kısık ve uzaktan geliyordu. Katherine'in gözleri kızının dışarı doğru yap-

tığı zarif çıkıntıyı âdeta emiyordu.

"Bir ay, belki daha az sürecek," dedi yengem. Amanda sanki orda değilmiş gibi konuşmuştu. Seansın sonu gelmiş gibiydi. Kuklaların ipleri sanki yukarı doğru çekilmişti.

"Pelerinini al," dedi bayan, küçük beyaz dişleriyle alt dudağını ısıran Amanda'ya.

"Ama söz verirsem..." diye başladı Amanda.

"Saçma! Kıçına tokat bile atılmayacak," dedi bayan yengeme hitap ederek. Aynı anda Katherine Amanda'nın bileğini tuttu. "Gel!" dedi sert bir şekilde. Bu sözün aynı zamanda bize de yönelik olduğunu biliyorduk. Bir telaş, bir hışırtı, kapıların bir açılıp bir kapanması ve evden çıkış... Araba kalkarken ince bir toz bulutunu da beraberinde havaya kaldırdı. Çember çeviren çocuklar arkamızdan bize baka kaldılar. Amanda solgun ve sessiz bir şekilde Caroline ile benim aramda oturuyordu.

"Amanda, korkmana gerek yok, sana iyi davranacağız," dedi yengem, "çayda çilek ve krema olacak." Caroline ve ben gülümsedik, onu yumuşatmamız gerekiyordu. Kırlık bölgeden geçiş, uzaktan seyredilen tuvalin üzerindeki manzara görünümündeydi. Odama dönmek ve yatağa sessizce uzanmak istiyordum. Eve döndüğümüzde, Caroline ve benim yukarıya serbest bir şekilde gönderilmemize şaşırdım.

Kimse bizi izlemedi. Odalarımızın kapıları açıktı. Kapıların arasında ne yapacağımızı bilmez bir şekilde oyalandık.

"Çok mu büyüktü?" diye sordum. Düşüncelerimi biliyordu ve ahırdan söz ettiğimin farkındaydı. Şeffaf ke-

penkler indi gözlerinin üzerine.

"Ahlaksızlıktı," dedi Caroline. Nar çekirdeği gibi sıkı dişleri dudaklarının arasından göründü. "Neden öyle yaptı o?" diye sordu. Sesinde çekici bulduğu bir çocuksu nefes nefeselik vardı.

Alnındaki altın sarısı saç tellerini yana taradım elimle. Şapkalarımızı çıkardım ve onu odama götürdüm. Bir cesaret gelmişti bana. Kapıyı kapadım.

"Eğitilmelisin!" dedim. Bu tılsımlı kelimeyi ezberlemiştim. Daha olgun hissediyordum kendimi. Ötesinin kokusu burun deliklerimin içindeydi. Hava gözlerimde berraktı.

"Neden?"

Doğrusunu söyledim: "Bilmiyorum, Caroline." Birbirimize gözlerimizi dikip baktık. "Maude yenge seni sopaladığında..." diye başladım. Devamını getiremedim.

Caroline, "Sertti ve acıttı," dedi. Ağzının çevresindeki şaşkınlık krema izleri gibiydi. Alt dudağını öptüm ve dudaklarımın arasında emdim. Bir arı öpücüğü. Dillerimizin ucu birbirine dokundu ve oynadı. Ellerim kalçalarından hafifçe tutuyordu. İkimiz de Amanda'yı düşünüyorduk. Bunu biliyordum.

"Çamaşır odasında..." dedim.

Gözleri alev alevdi. "Biliyorum..." diye ekledim. Eteğini yukarı doğru kaldırmaya başladığımda vücudu yumuşadı. Ellerim çoraplarının konçlarını, onun üzerindeki tatlı sıcak eti aradı. Caroline ellerini omuzlarıma koydu. "Güzeldi," dedi tok bir sesle. İçimde küçük bir şehvet dalgası çalkalandı. Ellerimi yukarı doğru külotunun bağcıklarına kaydırdım ve çözdüm. Külotu yavaşça dizlerine

kaydı. Günahkârlığımı biliyordum. Balkutusunun çevresindeki bukleler avucumun içini gıdıklıyordu. Islaklığını hissetim.

"Kameriyede uzun süre kaldınız," dedim. Unutmamıştım. Yarığının avucumun altında yuvarlanan dudakları kaygandı. "Güzel miydi?"

Caroline'in kolları enseme dolandı. Bayılmak üzereymiş gibiydi. Dizleri külotunu gergin tutacak şekilde, bacakları ayrılmıştı. "Evet," dedi. Tatlı bir rahatsızlıkla başımın döndüğünü hissetim. Denizin dalgaları bize çarpıyordu hafif hafif.

"Güzel!" dedi bir ses. İrkildik ve sıkı sıkı sarıldık birbirimize. Bakmak istemiyordum. Katherine'in sesiydi. "Ama böyle yapmamanız söylendi size, değil mi?" diye sordu. Ellerim düştü. Caroline'in eteği yarıya kadar inip dizlerinin üzerinde toplandı. Dizlerine inmiş külotunun paçaları görünüyordu.

Katherine parmağıyla gelmem için bana işaret etti. "Şeytanlığını biliyorum," dedi ve kıçıma sert bir şaplak vurdu. Sıçradım ve Caroline'in sık sık yaptığı gibi çığlık attım kesik kesik. Eli, babamınki kadar ağırdı. Kafamın içinde tozlanmış eski fotoğraflar vardı. Elbisemin kolunda ölü bir arının kanadı...

Caroline bir emirle meyus meyus oturdu. Bileğim kavranıldı. Yatak odasının kapısı iyice açık bırakıldı, yukarı kata çıkarıldım. "İkinci kapı," dedi Katerine. Kapının kilitini açtı ve sert bir tavırla içeri itti beni. Uzunlamasına bir odaydı ve mobilya yoktu. Kafesler, ince ferforje demir çubuklar vardı. Her biri, küçük bir dolap boyunda üç tane kafes bir üçgen yapacak şekilde

duruyordu. Deri kaplı uzun sıralar vardı. Odanın ortasında yerde iki sehpanın üzerinde sırık biçiminde kalın bir tahta duruyordu. Tepedeki tozla kaplı iki pencere gündüzün içeri girmesine izin veriyordu.

Katherine hızla beni soydu. Elbisemi ve külotumu çıkardı. Üzerimde kalan bot ve çoraplarla en yakındaki kafesin içine soktu. Kapı şangırtıyla kapanırken belli belirsiz sızlandım. Ayaklarımın dibindeki küçük alanda bir kase çilek ve krema, bir tabak kahverengi ekmek ve tereyağı ve bir şişe beyaz şarap duruyordu.

Katherine kapıya yürüdü. Çıkarken arkaya dönüp bana baktı ve "Şanslısın Beatrice. Sen seçildin!" dedi. Kısa bir sessizlikten sonra gitti.

Yiyip içmek için iki büklüm oldum. Çilekleri yemek için kaşık yoktu. Krema parmaklarımdan damlıyordu. Yaladım. Küçük bir damla balkutumudaki buklelerin üzerine düştü. Şarab açılmıştı. Başıma dikip içtim. Serin bir çağıltıyla boğazımdan aşağıya aktı. Canım ekmek istemedi.

Az ötede kapı öylece bana bakıyordu. Dört bir yanı metal kalın başlı çivilerle çakılı kalın siyah deri ile kaplıydı. Hoşuma gitti. Kapı dostum olacaktı.

Yarım saat geçti. Kafesin çubuklarına sırtımı yasladım ve kıçımın yanakları arasında soğuk yuvarlak demirlerden birini hissettim. Hoş bir duyguydu. Kıçımı demire doğru bastırdım ancak temas arzuladığım kadar zevk verici olmadı. Öne doğru iyice eğilemiyordum.

Kapı açıldı. Maude yengem Amanda'yı içeri soktu. Açılmış olan siyah saçları benimki kadar uzundu. Apış arasında kıllı üçgen bakımlı ve temizdi. Çoraplarının

konçlarında metal halkalar bağlıydı. Uzun bacakları Caroline ile benim giymek zorunda bırakıldığımız o aynı model yüksek topuklu botların içinde sendeleyerek yürüyordu. Göğüsleri, soluk pelteleşmiş ihtişam tepeleriydi. Gururu utançla sızlasa da, çıplaklığıyla başını dik tutuyordu.

"Gelmek istemedim," diye ağzından kaçırdı. Yengem aldırış etmedi. Benimkinin yanındaki kafesin kapısı açıldı. Yerde benim yediğim yemeğin aynısı duruyordu.

"İtaat etmeyeceksin biliyorsun itaat etmeyeceksin," dedi yengem. Kilit şakırdadı. "Beatrice, sessiz dur ve şarabını bitir. İyi gelecek sana!" Topukları döşemenin üzerinde gürültü çıkartarak yürüdü. Çivili kapı kapandı. Her yan sessizliğe büründü. Şarabımı içtim. İki şişe olsaydı, birazını göğüslerimin üzerine dökerdim. Amanda yalayabilsin diye, göğüs uçlarımı demirlere doğru kaldırırdım. Kıçı çok tatlıydı. Sıkı ve küçük. Bir şeftalinin yarısı gibi dışarıya doğru çıkıntı yapıyordu. Düzülmüş müydü, alta alınmış mıydı, binilmiş miydi? Saftım o zamanlar. Öyle olmadığını bilmeliydim.

Amanda bana bakmaya çalıştı. Bakamadı. Eli demirleri kavradı. Diğer kolu gevşek biçimde yana düştü. Gevşerken kalçasının tatlı kavisini sergiledi.

"Nefret ediyorum," dedi. Kim olduğumu sormadı. Sormasını isterdim.

"Kıçın tokatlanmadı," dedim.

Göz kapakları indi. Zayıf, zarif bir sesi vardı. "Senin ki?" diye sordu.

"Sık sık." Parmağımın üzerine biraz şarap döküp emdim. Aramızda kafesin olmasını istemiyordum. Bu şekil-

de öpüşemezdik. Yüzü oval, soğuktu. Gözlerinde aynalar yoktu. Bir parça ekmek çiğnedim. İstemediğimi unutmuştum.

"Ne yapacaklar?" diye sordu Amanda. Ağzı küçüktü. Bastırılınca sulu sulu öpülürdü. Sulu ağzı severim. Foutre gibidir tıpkı.

"Seni eğitecekler," dedim. Ağzı açık bana baka kaldı. Uyluklarının çevresindeki metal bantlar gözlerimi kamaştırıyordu. Bacaklarının altından yukarı doğru kaydırılarak çıkartılmış, daha kalın yere gelince durmuşlar, yüzük gibi sıkı sıkıya oturmuşlardı. Onun için yapıldıklarını söyledi. Bir ay önce ilk kez takılıken, çok fazla tekme atmış. Sonra sıkı sıkı tutup takmışlar ve o zamandan beri takmak zorunda bırakılmış.

"Kim taktı onları?" diye sordum. Yüzü kızardı ve yanıt vermedi. Sabrımın biraz taştığını hissettim. "Şarabını iç," dedim. Kafesinden çıkarılmaya, rahat ettirilmeye, yumuşatılmaya ihtiyacı vardı.

Bu düşünce beni titretti. İlk itirafımdı.

12.
Bölüm

Jenny odaya girdi ve külotumu demirlerin arasından bana uzattı.

"Giyin, amcan geliyor," dedi. Tam zamanında üstüme çektim. Ellerim göğüslerim üzerinde dindarca duruyordu.

Amcam bana bakmadı. Jenny, Amanda'nın kafesini açtı ve dışarı çıkardı. Amcamın bakışından korkmuş, apış arasını gizlemeye çalışıyordu. Jenny bileklerine eliyle vurdu. Amcamın elinde kalın ve geniş bir kayış vardı, kıçlarımızın ahırda tattığı o aynı kayıştı belki de.

Amanda'nın ayak bilekleri burkuluyor, tökezleniyordu. Jenny, onu bel hizasında sehpaların üzerinde duran sırık biçimindeki kalın tahtanın önüne götürdü. Ağaç yuvarlak ve cilalıydı. Kasıklarının yaslanacağı yerde hafif bir çukur vardı.

"Eğil ve topuklarını bitiştir. Alttaki çubuğu sıkıca

tut," dedi amcam.

Sesi, Amanda'nın aşina olduğundan .daha mı otoriterdi? Amanda'nın gözleri donuktu. Bir an duvara baktı ve sonra söylenenlere itaat etti.

"Lütfen çok fazla acıtmayın! Sonra gidebilir miyim?"

Sesi bir Pazar Okulu sesiydi. Jenny eğildi ve bileklerini geniş bir kayışla bağladı. Geriye çekilirken omuzunun üzerinden bana şöyle bir baktı. Kapıya bakıyordum, dost kapıya. Yaslansam, daha da sıcaklaşacaktı.

Amcam görünümü çok nefis olan Amanda'ya yaklaştı. Benim de fark ettiğim gibi elleri altaki çubuğa mahsus bağlanmamıştı. Kıçının küresi kusursuzdu. Yarık iç kısmında hafifçe mürekkeple boyanmıştı. Kayış havaya kalktı ve açıldı.

"Şraaaakkkkkk!" Ah, onun şaklayışı, genç kızlığının üzerine! Derinlere işleyen deriyi öpüşü! Amanda acıyla vücudunu çekti, ağzı sarktı. Hafif bir inleme çıktı. Darbeler yavaş ve tembel ama ısrarlıydı. Kayışın ağırlığı kolun ve bileğin üşengeç bir hareketine ihtiyaç duyuyor gibiydi. Bazen tam üstüne, bazen alta uzun bacakların buluştuğu ve derinin sanki dışarıya doğru çıkıntı yapmaya hazırlanırken kendi kendini buruştururcasına küçük kırışıklıklar yaptığı şişkinliğin altına iniyordu.

Her şaklama, ağzından çok daha güçlü bir soluğun çıkmasına neden oluyordu. Kıçı, pembe ile beyaz arasında bir renk aldı. Parmak eklemleri altaki çubuğu tuttuğu yerlerde beyazlaşmıştı.

"Haayırrrr... Haaayırr... Haayırr... Haaaayırrrr!" diye yalvarıyordu. Kalçaları daha şiddetli red hareketleri yapmaya başlamıştı. Her bir darbede sıkı yanakları daha sı-

kılaşıyordu. İri yapılı bir adamın elleri yarılmış bir kavun gibi yanakların her ikisini birden avuçlayabilirdi. Dilimi onun sıcaklığının içinde gezdirmek, dışarıya verdiği ısıyı hissetmek istedim. On... On iki... On dört... Ancak buraya kadar sayabildim. Amanda dişlerini gıcırdatıyordu. Kendi içinde mi ağlıyordu? Kıçı kıpkırmızı parlıyordu ama yine de hiçbir iz görülmüyordu. O işin sanatını öğrenmiştim, daha doğrusu adını öğrenmiştim. "Fransız cilası". Kayışın derisinin asla ince olmaması gerekiyor. İnce deri zulüm olur.

Amanda'nın çoraplarının üst kısımlarını saran metal bantlar birbirine sürtüyordu. Dizleri sarkmış, kıç küresini daha çok dışarı çıkarmıştı. Dudaklarından kısık bir uluma çıktı. Beklenmeyecek bir ses değildi bu.

Amcam durdu. Amanda'nın hıçkırıklarını duyuyordum ama acıdan dolayı değildi onlar. Oyuncaklarını kaybeden bir çocuğun ağlamasıydı. Kendisini dinleyen kimse olmadığında ağlamayı kesen bir çocuğun hıçkırıklarıydı.

"Sus, Amanda. Sus!"

Jenny'nin sesi bir aşk sesiydi. Kızın bileklerini saran kayışı çözdü, bacaklarını ayırdı ve birer birer sehpanın iki yanına bağladı. Aşk dudaklarının somon pembesi göründü. Hıçkırıkları ulumaya dönüştü ve doğrulmaya çalıştı. Ama Jenny ensesinden yakalayıp aşağıya eğdi vücudunu yeniden. Amcam dönüp gitmişti. Benim yanımda olmasını, göğüslerimin mütevazı duruşunu avuç içlerine bırakmasını istedim o an. Ama bakmadı bana o. Yapılacak bir işi olduğunu belli belirsiz anımsayan biri gibi yürüdü, gitti. Yürüyüşü hantal ve tutuktu. Ereksiyonu hâlâ dikkat çekiyordu.

Çıkışıyla birlikte Maude yenge göründü. Ellerinde bir ufak şişe sıcak, tatlı yağ ve uzun, ince yapma bir penis vardı.

İzliyordum, dinliyordum. Artık göğüslerimi kapatmam gerekmiyordu. Yağlı bir parmak Amanda'nın hiç durmadan hareket eden küresinin üzerinde geziniyordu. Gülünü, kızının ağzını arıyordu. Jenny'nin eli şimdi aşağıya doğru eğilmiş başının üzerindeydi. Amanda'nın derin derin soluyuşunun dışında her şey sessizdi. Penis ona, kademe kademe, yanaklardan yukarı doğru ayıra ayıra girdi.

"Nnnnnn..." diye kapalı ağzından bir inilti çıktı Amanda'nın. Ensesi ve omuzları Jenny'nin elinin baskısına karşı boş yere gerildiler. Kalçaları çılgınca dönüyordu. Yarı yarıya içeri gömülmüş penis yengemin parmakları arasında yavaşça dönüyordu. Yengem bir yandan döndürürken bir yandan da ileri geri kaydırmaya başlamıştı.

"Tatlı kısrak, daha onun pistonunu alacaksın içine," diye mırıldandı. Sesinde kötülük yoktu. Ses çıkmayan odalardan, inmiş perdelerden, susturulmuş bir güneşten söz ediyordu.

"Hayır, oh! Oh!"

Amanda'nın sesi aynı makamdan ama cansız bir tonda yükseliyordu, ancak yanıt yoktu. Penis 3 santim daha girdi ve sonra geri çekildi. Jenny, Amanda'yı çözdü ve kafese soktu. Amanda ellerini yüzüne kapatıp hıçkırıklara boğuldu. Dizi şarap şişesine çarptı. Şişenin boyun kısmı kafesin demirleri arasına takıldı.

"Niçin ağlıyor? Hayır duasıyız biz," dedi yengem.

"Öfke gözyaşları onlar," diye yanıtladı Jenny. Sanki yanlış kelimeleri bir araya getirmişcesine tedirgin görünüyordu. Yardım için Maude yengeye döndü. Yengem kaşlarını çattı.

"HAYIR ruhu ondan çıkartılıyor," dedi. Kafesimi işaret etti eliyle. Kapının kilidi açıldı. Sanki ayine gidiyormuşum gibi gösterilmeden gideceğim yere yöneldim. Sırık biçimindeki uzun tahta beni kabul etti. "İlk önce okşa onu, değerli biri o!" dedi yengem.

Uyluklarım birbirine bitişik olduğu şekilde test edilen bir mekanizma gibi yavaş yavaş eğdirildim. Tahtayı tuttum. Parmaklarım Amanda'nın hayalinin üzerindeydi. Jenny'nin parmakları yuvamın dudaklarının dışarı sarkıklığına dokundu, aşk dudakları büzüldü. Öbür eliyle kıçımın sıcak yanaklarını avuçluyordu. Parmak ucunun dokunduğu yarığımın üst kıvrımları ve düğmem iyice mıncıklamasına izin verecek şekilde açıldı Zihnimde sessizce mırıldanıyordum. Zevk yolcuları sinirlerimin içinde geziniyorlardı. Kıçımın yanakları Jenny'nin öteki işaret parmağının içeriye dalışlarına titreyerek yanıt veriyordu.

Yengem, barın öteki tarafında eğilmiş, sanki sera meyvesiyle ilgilenircesine göğüslerimi çok yavaş bir biçimde okşuyordu. Başparmakları göğüs uçlarımla konuşuyor, onlarla fısıldaşıyor, onları karlı tepelerin sert konileri gibi dikleştiriyordu.

"Yeter, pozisyonu gayet iyi koruyor!" dedi Maude yenge.

Sırada kayışın olduğunu biliyordum; deriyi ısırışını biliyordum. Kayışı kullanan Jenny, kalçalarımı sallamama izin verdi; sola doğru salladığımda sol yanağa, sağa

doğru salladığımda sağ yanağa yapıştırıyordu. Kafamın içinde bildik sesler ötüyordu; görüntüler, resimler, günahkârlıklar filizleniyordu. Etimde sıcak fırtınalar esiyordu. Yok oluşumda inliyordum.

On iki mi? On iki mi saydım? Dizlerimin bağı çözülmüştü. Ağzımın üstünde bir ağıza ihtiyacım vardı. Amanda kafesinde balmumundan heykel gibi duruyordu. Dizlerimi ayırdım. Hareketim gözden kaçmadı.

"Gel!" dedi Jenny. Sesinde bir anlayış vardı. Nemli elim, soğuk elindeydi. Kıvır kıvır kıvranan bir okul çocuğu gibi uzandım, bacaklarım iki taraftan sallanacak derecede dar bir divanın üzerine.

"Topuklarını yere sıkıca bas, başını arkaya at!" dedi yengem. Kıçımdaki ağır sıcaklık altımdaki siyah derinin üzerine çökmüştü olanca ağırlığıyla.

Jenny arkama geçti, kollarımı başımın epeyce üzerine doğru çekti. Beni hafifçe tutuyordu. Belki de karşı koyacağımdan korkmuyordu.

Yengem elbisesinin kolundan uzun ve beyaz, ucu kıvrık bir tüy çıkardı. Gözlerimin önünden geçti. Kalçalarım titredi.

"Hayır, Beatrice!" dedi yengem şarkı söyler gibi. Sözleri hafifçe azarlar gibiydi. Kayışın kıçımda bıraktığı batma hissi arttı. "Bana bak Beatrice! Dilini dudaklarının arasından çıkar! Yalnızca ucunu."

Gözlerim Maude yengenin gözleriydi. Geçmişin gezmediğim ülkelerini biliyordu. Dilim çıktı. Amanda evde yatağına uzanmıştı. Yok oluşunun tülleri kalkmıştı. Kayış kalkıp iniyordu. Metal bantlar altın bantlar olmuştu. Kıçının gül rengi sabahlarında yaşıyor, akşamlarını ay-

dınlatıyordu.

"Güzel... Öylece kal... Kıpırdama!" diye uyardı beni yengem. Tüy uyluklarımın arasında hareket ediyor ve gıdıklıyordu. Dudağımı ısırdım. Dilim geriye çekildi.

Yengem iyi davranıyordu. Bekledi. Dilimin yeniden dışarı çıkan ucunda tükürükten bir baloncuk belirdi. Alt dudağımın üstüne kaydı. Gırtlağımda şarkı söylüyor ve tüyün ucunun dönerek hareketlerini, düğmemin etrafındaki beyaz ısısını hissediyordum.

Maude yengenin bakışı, gözlerinden gözlerimi çekme cesaretini verdi. Tüy aşağı yukarı dokunuyordu. İçime girdi. Kalçalarım havaya kalktı, düştü; yeniden kalktı. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Kıvranıyordum, tavan dönünüyordu boşluğunda. Dönüyordu... Dönüyordu...

Kuralları ihlal ettim.

"Naa! Na... Aaaaaaaaahh!" boğuluyordum.

Kasıklarımda yıldız patlamaları. Kıçım kabarıp iniyor, topuklarım yere vuruyordu. Sıçrıyor, içimdeki her bir uzun heyecan dalgasını sindiriyordum. Klitorisimin etrafında beyaz sıcaklık haleleri dönüyordu. Oradan vücudumun her yanına ateşten oklar fırlıyordu. Dilim dışarı çıkmıştı. Titrek bir çığlık fırladı ağzımdan ve aniden hareketsiz, düşkırıklığı içinde bomboş yığılıp kaldım. Boş tavan pencereleri gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Bir kırlangıç geçti birinden. Şimdi... Burada... Hızla geçip gitti.

Bir anda kendimi kafesin içinde çömelmiş halde buldum. Amanda ve ben, karşısındakine soracak çok fazla şeyi olan yabancılar gibi gözlerimizi dikmiş birbirimize bakıyorduk.

13.
Bölüm

"Bugün iyiler miydi?" diye sordu o akşam amcam.

Yine, vücudu saran çok ince yün elbiseler giymiştik Vücudumuzun hatları olduğu gibi ortadaydı. Botlarımız, çoraplarımız aynıydı. Elbiselerimizin altında başka bir şey yoktu.

"Bahçede oynadılar. Onları oynarken görmek çok hoştu," diye yanıtladı yengem.

Katherine siyah, yakası yüksek bir elbise giymişti. İnci bir gerdanlık boynunu süslüyordu. Jenny de aynı şekilde giyinmişti. Yengemin giysileri onlara göre daha az resmiydi, üzerinde sıradan bir günlük elbise vardı. Amanda yoktu. Ciddi ciddi oturuyorduk.

"Konuşabilirsiniz," dedi Jenny bize.

Caroline ve ben bakıştık. Söyleyecek hiçbir şeyimiz yoktu. Her şey bakışlardaydı. Göğüs uçları benimkiler gibi yün elbisesinden çıkıntı yapıyordu. Kalçalarımız dışarı doğru fırlamıştı. Katherine ayağa kalktı ve piyanoda

yumuşak bir parça çalmaya başladı. Akşam yemeğini bekliyorduk.

Katherine bize gülümsedi. "Çok fazla konuşmuyorlar," dedi.

Yengem başını öne eğdi. "Hayır, rüyalarında kaybolmuşlar," diye yanıtladı. Ellerini çırptı. Bir çıngırtı ve ardından, ayak sesleri duyuldu. Amanda idi gelen. Üzerinde parıldayan bardaklar olan bir tepsi taşıyordu. Parlak saçlarının üzerinde, küçük beyaz dantelden bir kep duruyordu. İnce, beyaz blûzunun altından göğüslerinin soluk pembeliği görünüyordu. Giydiği siyah hizmetçi eteği, kalçalarını gösterecek şekilde kısaltılmıştı. Eteğin ucunun dalgalanışıyla siyah çoraplarının konçlarını saran metal halkalar ortaya çıkıyordu.

İlk olarak amcama doğru yürürken eğildi ve ona bir dry sherry ikram etti. Eğilirken eteği yukarı kalktı. Çıplak kıçı tabak gibi ortaya çıktı. Kimse konuşmuyordu. Caroline ve bana geldiğinde yanakları kızardı. Dudaklarının arasına küçük bir gülücük gönderdim. Bakışım anaçtı.

Kıçının yanaklarını bilerek sallayarak odadan çıktı. Gözlerimiz bir yolculuğun anısı gibi kıçının yarım aylarına yapışıp kalmıştı.

"Burada evdekinden daha iyi eğitilecek," dedi Maude yenge. "Evet" anlamına gelecek şekilde başlar sallandı.

"Sana mücevherler verecek," dedi Jenny ve dudaklarını sarkıttı. Kahkahalar patladı. Kendimi tuttum. Caroline'in kahkahası küçük bir sinirlilik özrü gibiydi. Amcam saatine baktı. İlerde atlı arabanın tekerleklerinin, çakıl taşlarını ezişinin sesleri duyuldu. Kahya kapıya se-

yirtti. Gelen Arabella idi. Pelerinini holde çıkardıktan sonra; yakasının etrafı özenle dokunmuş beyaz dantelli, mat kırmızı ipek bir elbiseyle içeri girdi. Elmasları ışık mesajları saçıyordu. Konuşmadan, nereye oturacağından emin olmayan biri gibi dalgın bir şekilde iskemlelerimizin arasında gezindi. Bir kadeh sherry dirseğinin dibinde onu bekliyordu.

"Günler güzel geçiyor," dedi yengem ve kadehini kaldırırken ona gülümsedi. Caroline ve ben sanki orda yoktuk. "Senin günlerin de iyi geçti mi?" amcamın sesiydi soruyu soran.

"Av vardı," dedi Arabella. Ekseri aristokratların takındıkları biraz sıkılmış bir ifade vardı halinde. İskemlesinde arkaya doğru yaslanırken ipeğin kulaklara gelen hışırtısıyla bacak bacak üzerine attı. "Üç kız , güzel ve canlı. Çok uzağa kaçamadılar. Avlunun ve ötesindeki gül bahçesinin duvarlarını kullandık. Yakalanan tavşanların çıkardıkları seslerden beter çığlıklar attılar. Bağlayıp içeriye soktuk. Çok neşeliydi. Beyler, onlara sırayla bindiler. Genel kızlardı, bu tür arzulara teslim edilen tarla kızları olduklarını sanıyorum. Değersiz varlıklar."

Ayağa kalkarken çantasını açtı ve kâğıt paketten bir sigara çıkardı. O sıralarda bu , alışkanlık değildi. Çok az sayıdaki kadın herkesin içinde sigara içebilirdi .Yakmak için mumu kaldırırken elleri hafifçe titredi. Kokudan Türk tütünü olduğu anlaşılıyordu.

"Görgü kurallarına göre davranmadınız. Öyle değil mi?" diye sordu Maude yenge, "gelen haberler iyi değildi."

Leydi Arabella'nın yüzü sigaranın dumanından bulanıklaştı. Caroline sesini tanımış mıydı?

"Ben istemedim," diye başladı Arabella. O sırada akşam yemeğini bildiren gong çaldı. Yemek odasına girdik. Frederick ve Amanda servisi yaptı. Kadehlerimiz sürekli olarak doldurudu. Masaya en iyi şaraplar konmuştu. Amcam, Maude yenge ve Katherine ile ev, tarlalar ve çiftlik hakkında sohbet etti. Yeni bir kameriye yapılacak dedi. Caroline'in bacağını sıktım. Lütfedip kızardı. Yengem ara sıra başını "evet" anlamında sallayan Arabella ile fısıldaştı.

"Bunun için gelmedim. Eğlence olmayacak mı?" diye sorduğunu işittim.

"Tekrar neden gönderildiğini biliyorsun. İtaatsizlik hastalığına tutuldun," dedi yengem ona. Arabella, ilk kez olarak dinleyip dinlemediğimizi anlamak için bizi süzdü. Başlarımız eğikti. Kendimizi istakoz ve Chateauneuf du Pape'a kaptırmıştık.

"Önce gözleri bağlanmıştı," diye mırıldandı Arabella.

Yengem, "bırak canım," gibilerinden elini salladı. "Kıymeti yok!" dedi, "gel, en azından küçük bir teşhire izin vermen gerekiyor," Kalkıp Arabella'nın arkasına geçti, üzerine eğildi ve elbisesinin önündeki düğmeleri açtı. Düğmelerin orda niye durduğunu anlamıştım. Elbisenin yenleri yana kayarken, göğüsleri tüm muhteşemliğiyle dışarıya çıktı. Göğüs uçlarına ruj sürülmüştü. Katherine iskemlesini geriye doğru kaydırdı, Caroline ve ben de. Maude yenge gülümsedi, yeniden yerine oturdu ve Arabella'nın dudaklarına şarap kadehini götürdü. İçerken gırtlağı oynuyordu Arabella'nın.

"Pekâlâ döndüğünde yerinde oturmalısın; bu daha uygun," dedi yengem ona.

Amanda içeri girdi. Ardından Frederick girdi ve tabakları alıp dışarı çıktı. Amanda'nın elinde gümüş bir çanak vardı.

"Kremayı getirdin mi?" diye sordu Katherine ona, "Sıcak mı?"

Amanda "evet" anlamında başını salladı. Yüzünde bir şaşkınlık vardı. Yüz hatlarına bir şeyleri bilememenin bulutu oturmuştu. Dudakları rujluydu, gözlerine far çekilmişti. Güzel görünüyor diye aklımdan geçirdim. Geçerken eteğinin açılmasıyla kıçının yanakları üzerinde pembe lekeler gördüm. Eteğin kenarı, tutulmayan bir söz gibi kabahatli düştü ve sonra yine kalktı. Katherine'in tarafına yaklaştı.

"Buraya değil, Leydi Arabella'yla!" dedi sabırsızca Katherine. Yengemin elleri Arabella'nın tarafında masanın altında kayboldu. Arabella'nın yüzü kızardı. Vücudu biraz havaya kalktı sanki. İpek hışırtısı duyuldu yüksek perdeden. Eteği yukarı çekilmişti. Amanda'nın, Arabella'nın tarafına doğru masayı dolanırken attığı adımları hızlı ama küçük ve zarifti. Çabuk öğreniyor gibiydi, kuşkusuz serbest bırakılma umuduyla. Koruluğa koşup saklanacak mıydı? Av yapılacaktı. Ellerinden ayaklarından bağlanacak ve eve götürülecekti; sıkı sıkı sarılmış iplerin arasında eteği yukarıya sıyrılmış vaziyette.

"Dök," dedi yengem. Arabella'nın masa örtüsünün altında kendine en yakın elini tutmuş görünüyordu.

Arabella irkildi, sandalyesi gıcırdadı. Amanda eğilmiş ve sıcak, bol kremayı, göğüslerinin vadisine, o derin yarığa dökmüştü. Ayağa kalkıp aşağıya doğru inişini görmek istedim beyaz lavın. Cesaret edemedim.

"Kıpırdama, aşağıya akacak, bırak aksın," dedi yengem Arabella'ya.

Amcamın purosundan çıkan bir duman bulutu masanın üzerinde asılı kaldı. Birer bakire niyetiyle oturuyorduk Caroline ve ben. Kâh yakındık olanlara, kâh uzak.

"Çök, kız!" dedi yengem Amanda'ya. Gözleri kılıçlar gibi çarpıştı. Çanak boşalmıştı. Krema kenarından damlıyordu. Amanda sendeleyerek masanın üzerine bıraktı onu. Dizleri kırıldı. Masanın altında kayboldu. Meşe ağacından yapılmış cilalı masanın altında hissettim onu. Kıçı ayağımın başparmağına dokundu. Arabella'nın gözleri kaydı, geriye doğru yaslandı. Hafif hafif soluyordu. Kuşkusuz yengemin boş durmayan ellerinin rehberliğinde bacaklarının açıldığını hissettim. Sıcak krema, nefis göğüslerinin arasında beyaz bir iz bırakarak, Maude yengenin, elbisenin belindeki kemeri kaydırdığı yerdeki gevşekliğinin altında kayboldu.

"Atları sevdin mi?" Amcamın sesiydi. Soru banaydı.

"Evet, amca." Caroline de, "Evet amca," dedi. Şarap şişeleri uzatıldı. Bardaklarımız yeniden dolduruldu.

"Bir saniye sessiz olalım," dedi yengem sanki sürekli konuşuyormuşuzcasına azarlayarak.

Dizlerinin üzerine çöken Amanda'nın kıçının tombulluğunu çorabımın altındaki parmaklarımla hissetmek için botumu sıyırıp çıkarmak istedim. Yüzü şimdi besbelli Arabella'nın uyluklarının arasındaydı. Kremayı; dudaklarıyla Arabella'nın çalısının üzerindeki kayganlığı yalıyordu.

Arabella yerinden biraz sıçradı. Gözleri yarı kapalıydı. "Şarabını iç," dedi yengem ona. Kadeh tekrar dudaklarına doğru kalktı. Dudakları şapırdadı. Ayaklarımın

altından başka bir şapırtı geldi. Arabella ağzında şarabı fokurdattı ve kadehine püskürttü.

"Aslında misafirliğe geldiğinden bu yana iki kez binildi," dedi ona azarlar gibi. "Kötü değildin değil mi aşkım?"

Arabella'nın gözleri kapandı. Dudaklarını huysuzca kadehten çekti. Şarap damlaları göğüslerinin üzerine düştü. "P.. p.. p.. p...." diye ağzından küçük ses patlamaları çıkıyordu. Kalçaları çalkalanıyor, göğüsleri titriyordu. Masanın altından gelen şapırtı sesi artmıştı.

"Böylesi olgunluğu görmek her zaman güzel!" diye mırıldandı Katherine. Şişede kalan şarabı amcamın kadehine boşalttı. Hemen dikip içti. Yengem Katherine'e baktı. Katherine gülümsedi. Bir an için beni kucaklayacağını sandım ama ayağa kalktı ve arkamdan Caroline'in arkasına gitti. Üstüne eğilerek ve yüzünü kendine çevirerek ağzını kendi ağzıyla kapattı ve parmaklarını açıkta duran karlı tepelerin etrafında usulca gezdirdi. Kız kardeşimin göğüs uçlarının ağzımın içinde sızlayışını hissettim. Katherine'in dili derine indi. Derinliği hissettim.

Arabella'nın sandalyesinin ayakları yeri sıyırıyordu. İskemle sallanıyordu.

"Sen de zorlanıyorsun, Caroline, değil mi?" diye kedi gibi mırladı Katherine. Ağzı bir gül gibiydi. Onu dolu dolu öpebilecek miydim hiç? Beni kıskandırmak istiyordu, biliyorum. Amanda'nın ağzının içinde oynayan dilinin sesi kulaklarımdaydı. Arabella'nın dudaklarından isterik küçük sesler dökülüyordu.

"Bana bak, Caroline, zorlandın değil mi?" diye dil

döktü.

"Ee... eee.... eveettttt!" diye dişlerinin arasından yanıt verdi Caroline ."Oh, ama çok büyüktü ve..."

"Ne saçma konuşuyor," diye güldü yengem, "onu emdin; emdiğini biliyorum. Amanda, kalk, bırak onu!"

Bir sürünme sesi ve Amanda ortaya çıktı, yüzü kızarmış ve dudakları ıslaktı. Amcam işaret ederek onu yanına çağırdı. Yukarı kalkmış eteği çıplak kıçının davetkârlığını ifşa ediyordu.

"Raporun iyi değil. Aslında kötü daha," dedi ona. "Öyle değil mi?"

"Efendim?" diye soracak oldu Amanda boğuk bir sesle. Gözleri ıslanmış, surat ifadesi biraz donuklaşmıştı. Amcamın onu kendine çekip kıçını okşamasını bekledim. Ama yapmadı. Şaşırdım. Babamı düşündüm. Belki plajda yatıyordu, kılıcı yerde. Ona bakmak için insanlar yaklaşırken çakıl taşları kıpırdıyordu. Bekleyişinde dinleniyordu.

Yanımda bir mırıldanma, yumuşak ve ıslak dudaklardan çıkan ses... Caroline'den nefret ediyordum. Utangaçtı. Ama aşk likörünü emmişti, meni ağzını doldurmuştu. Yatağına çıplak bir şekilde sırtüstü uzanmış bacaklarını ayırmıştı. Yuvası onun yumurtalarının dayanmasını bekliyordu. Onu kırbaçlayacaktım.

Arabella iskemlesinin yüksek arkalığına dayandı. Ağzı açıktı, yüzünde takatsiz kalmış bir ifade vardı. Tahminime göre aşağı yukarı yirmi yedi yaşındaydı. Parmağında alyans yoktu. Tırnakları parlak, son derece bakımlıydı. Yengemin eli masanın altında uyluklarının arasında yavaşça çalışıyordu. Arabella'nın kirpikleri titriyordu.

Amcam purosunu salladı, "Yukarı götürün onu," dedi Katherine'e. Uysal adımlarla dışarı çıkarken arkasına bakmadı Caroline. Merdivenlerde ayak sesleri. Katherine geri döndü.

"Amanda'ya gelince..." dedi Katherine. Herkes, Arabella'nın dışında onun konuşmasını bekledi. O belki hâlâ bir heyecanlar lüksünün içinde yüzüyordu. "Amanda, yüzün bize dönük, köşede ayakta dur. Ne kadar günahkârsın!"

Yengem bir çıngırağı salladı. Frederick içeri girdi. İçinde buzla kaplı bir şarap şisesi olan, küçük bir gümüş kova vardı elinde. Masanın üzerine koyduktan sonra şişeyi çıkardı, bir kumaş peçeteyle sildi ve sonra masanın üzerine bıraktı. Kapı arkasından kapandı. Şişenin mantarı yuvarlak, siyah ve cilalıydı.

"Eteğini kaldır, bacaklarını ayır!" diye emretti Katherine. Amcam dönüp bakmadı. Amanda'nın gözleri parlıyordu. Çalısı siyah siyah yanıyordu. Bukleleri daha net görünüyordu şimdi. Düz karnının üzerinde kremalar duruyordu.

"Günahkâr!" diye monoton bir sesle konuştu. Şişeyi aldı ve gözleri tavanda gezinen Amanda'ya uzattı. Şişenin boynu alçaldı ve apış arasındaki tepeciğin üzerinde sallandı. Çoraplı uyluklarının arasından dikey doğrultuda asılı kaldı. "Bacaklarını birleştir, Amanda, yakala onu!"

Amanda'nın boğazından suların delice çağlayışına benzer bir ses çıktı. Gözleri yerinden çıkacakmış gibi oldu. Uzun kiprikleri titredi. Buz gibi soğuk şişe titreyen uyluklarının arasında sıkışmıştı. Katherine, ifadesiz bir şekilde, parmaklarını zarafetle şişenin altına koydu

ve yavaşça yukarı doğru itti.

"Haaaayyyyıraaahhhh!" diye inledi Amanda. Siyah, yuvarlak ve parlak mantar aşk dudaklarını ayırdı ve içerde sımsıkı kavrandı.

Katherine küçük eteği indirdi.

"Vooooo!" diye titredi Amanda. Şişe eteğin altında gizlenmişti. Küçük beyaz inci dişleri birbirine vuruyordu. Dişlerimi onların üzerinde dolaştırmak istedim.

"Şarabı bitirelim," dedi amcam. Ayağa kalktı, bir ev sahibi endamıyla, kadehlerimizi doldurdu. Arabella'nın başı önüne düşmüştü. Ruhu, uzaklardaki ormanlarda dolaşıyordu. Krema, yarığından, sıkı torbasından, fındıkkıracağından, penis şişiricisinden yalanalı çok olmuştu. Sandalyesinin üzerindeki kıçının çıplak yanakları bütün dolgunluğuyla gevşemişti.

Dilimin ucunu kadehimin dibine daldırdım. Küçük bir kırmızı balık gibi yüzdü. Yine Fransız tarzı içmek istiyordum. Yasak mıydı? Arabella gözlerini açmış ve sandalyesinde doğrulmuştu. Daha sakin görünüyordu. Başı Maude yengenin başına doğru eğilmişti. Yeniden yanıma oturan Katherine elini bacağımın üzerine kaydırdı ve okşadı. Ona bakamazdım. Gözlerimi masanın beyaz ve temiz örtüsüne diktim.

"Seviliyor muyuz?" diye sordu bana. Zihnim mantığın köşelerini yakalamaya başlamıştı bile. Amanda yalnız yalnız öylece ayakta duruyordu. Yanıt vermedim. Yengemin söylediği sözleri yakalamak istiyordum. Hepsinin içinde en çok leydi Arabella bende merak uyandırdı. Gelişi tamamen gönüllüydü, öyle hissetmiştim. Vücudunda, ikna edilerek öne çıkarılmadığı sürece

tatmin olmayan arzunun kibiri vardı. Hepimiz aynı mıydık? Hangi karanlık sunaklara götürüldük? Karanlıkta çiçeklerdi gün ışığı ve krema...

"Beni heyecanlandırıyor, korkuyorum," dedi Arabella.

Arzunun kökeninde korku yatar. "Külotun inik vaziyette yakalanmak istemiyor muydun?"

"Odama sürüklenerek götürüldüm," diye mırıldandı Arabella. Sesinde doyumun dinginliği vardı.

"Ve hayran olunacak biçimde atlandı," dedi yengem sertçe. "Buraya geldiğinde, değneklendikten sonra. Değneklenmeyi tercih ediyor musun?"

"Her zaman değil ama kayış?.."

"Sana boyun eğdiriyor, evet, ama ona bağımlılığın artmamalı. Evlilik senin ilacın olmaz. Sana böylesine çekicilik veren nitelikleri sulandırır. Gelecek seferlerde gözlerinin bağlanmasını tavsiye ederim. Senin mütevazılığın gibi bir mütevazılık içerir o. "

Yengem şarap kadehinin sapını çeviriyordu. Benim gibi o da masanın örtüsüne gözlerini dikmiş, derin derin düşünüyor gibiydi. "Hatırladığım kadarıyla özel bir kâhya vardı evinde," diyerek sözüne devam etti. "Eric" değil miydi ismi? Genç ve şehvet dolu. Olay esnasında, kıçın çıplakken, aletini ağzına sunacak. Gözlerin bağlı olduğu için el yordamıyla onu tutmaya çalışacaksın, bir taraftan da pistonlanırken..."

Arabella'nın çığlığı yengemin sözlerini kesti. Yüzünü elleriyle kapadı. "Oh! Yapamam!" diye hıçkırıklara boğuldu.

Maude yenge ayağa kalktı. "Thomas, onu eğlendireceksin!" diye talimat verdi, "Amanda, mutfağa gidebilir-

sin, sen kızım." Katherine'i, Jenny'yi ve beni süzdü. Salon hepimizi kabul etti. Ayakta duruyorduk. Bazı mobilyalar çekilmiş, orta yerde bir boşluk açılmıştı. Orada bir sandalye duruyordu. Sade bir işçilikle yapılmıştı. Yaklaşık olarak bir metre uzunluğunda sağlam ağaç bacaklarla payandalanmıştı. Geniş oturma yeri –eğer oturma yeri denirse ona– yalnızca deri bir askıdan ibaretti. Oturağın her iki tarafında yine geniş deriden yükselen arkalıklar vardı. Bu arkalıkların ortalarında birer delik açılmıştı.

Genel görünüm olarak arkası olmayan kaba bir divan gibiydi. Antik Mısır harabelerinde görmüştüm benzerlerini.

Ayakta duruyorduk. Jenny yanımda duruyor kıçımın yanaklarının dolgun kavisini yavaş yavaş okşuyordu. Katherine hole gidip hemen geri döndü. Yanında Frederick'de vardı. Çıplaktı. Aleti dimdikti. Boynunda zincirle bağlı olan bir yular vardı.

Katherine konuşmadan onu sandalyelerden birinin arkasına götürdü ve yüzünü ona doğru çevirdi. Gözleri şehvetten göremeyecek kadar kördü. Taşakları sallanıyordu. "Daha yaklaş!" dedi Katherine, kaba bir şekilde. Ayakları ileriye doğru süründü, zincir şakırdadı. Yüz hatlarının hafifçe ekşimesiyle dikilmiş kamışının kafası, deri askı arkalığa değdi. Katherine'in hafifçe ama iğrenerek yaptığı rehberlikle kafası delikten geçti ve öte yandan kamışı tam olarak çıkıncaya dek hareketini sürdürdü.

Kıpırdamadan ayakta duruyordu. Deliğin darlığından daha da şişen yarrağının üzerindeki damarlar iyice çıkmıştı. Taşakları deliğin altında deriye dayanmıştı.

Jenny'nin ince parmakları yanaklarının arasında yuka-

rı doğru bastırarak kıçımı araştırıyordu. Bacaklarımı germiş, kıpırdamadan durmaya çalışıyordum. Maude yenge içeri girdi, sahneyi inceledi ve başını, iyi, anlamına gelecek şekilde salladı. Topukların belli belirsiz bir itişmesi geldi ve Arabella sırtı sıvazlanıp içeriye girmeye amcam tarafından ikna edildi. Elbisesi kalçalarına kadar toplanmıştı, gözleri bağlıydı. Bacakları muhteşemdi: Sütun gibi, uzun ve güzel kavisliydi. Yarığının tüyleri yoğun ve bukle bukleydi. Uylukları ileri doğru tökezleyerek yürürken sınırlı bir şekilde birbirine sürtünüyordu.

"Bu bir simülasyon," diye mırıldandı bana Jenny.

Yengemin ellerinin rehberliğinde Arabella iskemlelerin olduğu yere götürüldü ve oturak yerinin üzerinde diz çökertildi. Ama ağzının 2-3 santim önünde -onu o zaman bilmiyordu ama– uşağın kamışı tehditkâr bir şekilde uzanıyordu. Kıçının muhteşem yanakları –sanki Mikelanj mermerden oymuştu onları- diğer iskemlenin arkasına dayanmıştı. Oradaki bekleyen delik, onun yarı küreleri arasındaki derin yarıkla tam olarak aynı eksen üzerinde görünüyordu. Kavun gibi dolgun çıplak göğüsleri sarkıyordu. Dizleri sinirsel refleksle oynamaya çalıştı ama bacaklarının bütün ağrılığının bastırdığı askılı oturak yeri buna çok az izin verdi.

Amcam, onun kalçalarının yaslandığı sandalyenin arkasına yaklaştı. Yüzünde yabanıl bir ifade vardı. Ceketi ve yeleği çıkarılmıştı. Pantalonunun düğmeleri açıktı.

"Daha değil, imtiyazlı değilsin," dedi Jenny. Son bir araştıran okşayışla eli kıçımdan ayrıldı. Gözlerimi bağlarken boşluğun içinde ayakta duruyordum. Sesler vardı etrafımda. Karanlığımın ıssızlığında ne kadar tuhaftı.

Mobilyalar hareket etti mi? Bana bir an öyle geldi.

Hayaller kuruyordum. Mistik bir sihirdi bu.

"Kalçalarını tut!" Amcamın inlemesiydi...

"Gerek yok Thomas. Arzu dışında hareket ederse değneği yiyecek. Aç ağzını şimdi Arabella, hisset onu, kafasını em! Şimdi kıçını geriye, sıkıca deriye yasla. Thomas, şimdi!"

İniltiler, hırıltılar, çığlıklar; bir hırlama, bir inleme. Hüngür hüngür ağlama; bir şamar, bir emme sesi. Ağzı tıkandı... Dudakları uşağın aletinin etrafında şişti. Ağaç bacaklar gıcırdadı. Arabella'dan acılı bir sızlanma. Kıçı da tıkanmıştı.

İmkânsızlığım içinde sallanıyordum. Ama benden yarım metre ötede Arabella'nın nefes alış verişlerinin tıslamaları burun deliklerinden yankılanıyordu. Belki yarın başka misafirleri olacaktı. Harcıâlem nezaket soruları sorulacaktı. Müzik parçaları bir piyanonun üzerine dekoratif biçimde dizilecekti. Anne babası iki yanına oturacaktı. İtaatkâr olduğu sanılacaktı. Hizmetçiler kendi alanlarında hızlı hızlı hareket edeceklerdi. Perdeler dilsiz kesilecekti. Yatağı gecenin inmesini bekleyecekti. Çoraplarının konçlarının üzerinde meni damlalaları olacaktı. Kurtuluş burada mı? Boş gözleri mesajlar alıyor olacaktı...

"Ah! köküne kadar girdi. Her ikisini de aldı!" Katherine'in sesiydi bu. Dili kulağımı yalıyordu. Titriyordum. Kıpırdamadan durmak gerektiğini biliyordum. Hareketsiz öylece duruyordum.

Kimse hiçbir zaman bilmeyecekti. Çevremizin dışında, hiç kimse. Bizler seçilmiştik, arzularımızda şehveti kabul edenlerdik biz...

14.
Bölüm

Bahçe çitinin defne yaprakları kurumuştu. Yanağımı onlara sürttüm. Hafif esen rüzgâr eteğimi çırptı. Ertesi sabah iki saat süreyle kafese konulduk, Caroline, Amanda ve ben. Sonra Jenny birer birer bizleri çıkardı ve çıplak kıçlarımıza on ikişer kere kayışla vurdu.

"Sabah idmanınız; az sonra daha hoş olanlarını tadacaksınız," dedi. Amanda sessiz sessiz ağlıyordu. Üçümüz de yeniden kafeslere konulduk. Kıçlarımız yanıyordu. Konuşamazdık; konuşamadık.

İlk önce ben çıkarıldım ve giydirildim. Bu kez belinde altın bir zincir olan ince bir beyaz yün elbise ile bahçeye gönderildim. Solgun bir şekilde avare gezdim. Ellerim ince dallarla oynadı. Hizmetçi Mary limonata getirdi dışarı. İçimi bir soğuk dalgasıyla serinletti. Gözlerim onun gözlerinin karşısında sessizdi. İçimde yenili-

ğin ipuçlarını hissettim.

Babam dalgalı denizlerde yolculuk ediyordu. Ona yazacaktım. Hızlı kargo gemisiyle mektubum karaya çıkmasından kısa bir süre sonra eline ulaşacaktı.

Eve döndüm, buna iznimin olup olmadığını bilmeden ve yengeme sormadan. Dün geceki derili sandalyenin yerinde şimdi küçük bir masa vardı. Üzerinde biblolar ve vazolar duruyordu. Halıda iskemlenin ayak izlerini aradım ama göremedim.

Maude yenge oturmuş nakış işliyordu. Mektup yazıp yazamayacağımı sordum. Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Odana kâğıt, kalem ve mürekkep konulmuştu zaten dedi. Tam gitmek üzereyken, yanına gelmemi işaret etti. Yaklaştım. Eli, elbisemin vücudumu sıkıca sarışını kontrol etti; belki de külot giymediğimden emin olmak içindi.

"Vücudun ne kadar dolgun ve sıkı," dedi ve iç geçirdi. Kayışın kıçımdaki yangısı hâlâ sürüyor, parmak uçlarına kadar aktarılıyordu. Eli üzerimden ayrılmadan önce uyluklarımın arkasını okşayarak aşağıya kaydı. "Güzel ve yaz gibi sıcak," dedi bana.

Odama çıktım. Daha önceden tahmin edilmişcesine her şey ihtiyaçlarım için hazırlanmıştı. Bir duvarın yanına küçük bir yazı masası yerleştirilmişti. Oturdum ve kâğıdı önüme çektim. Mürekkep siyahtı. Kalemin süslü çelik ucunu zarifçe döndüre döndüre yazmaya başladım. "Canım babam..."

Bir kuşun kanatları pencerenin camında hışırdadı. Ayağa kalktım ama kaçmadı. Pervaza mesaj bırakılmamıştı.

Alnımı eğerek cama dayadım. "Canım babam..."

Katherine'in odaya aniden girişiyle irkildim ve döndüm.

"Söyleyecek bir şey yok," dedi, "her şey yapılıyor..."

"Doğru değil," dedim. Ağlamak istiyordum. Kolları, korkulan bir yolculuğa az sonra çıkması gereken bir çocuğun kucaklanması gibi hafifçe beni sardı.

"Bildiğin iyi oldu. Bilmeseydin, hızlı hızlı yazıyor olacaktın. Öyle değil mi?"

Sesi ikna ediciydi. Omuzuna dayalı başımı "evet", anlamında salladım. Esnek vücudunun basit bir hareketi kıvrımlarının benimkilerine sıkıca yaslanmasına yetti.

Yarı baygın biçimde kasıklarımı yılankavi biçimde düzelterek onunkine yapıştırdım. Dudaklarında ağzımın üzerinden geçerken hissettiğim bir tebessümle çok hızlı bir şekilde beni bıraktı.

"Bir resepsiyon veriliyor. Saçını tara, bir hasır şapka giy," dedi Katherine. İtaat etmemi bekledi. Aşağıya inerken onu ayakta bekleyen Mary'den şapkasını ve eldivenlerini aldı. İki at dışarda tozları kaldırdı. Bu kez araba iki tekerlekli olanlardandı.

"Caroline gelmeyecek mi?" diye sordum. Sorum duymamazlıktan gelindi. İlkin ben girdim, ardımdan yanıma oturan Katherine.

"Bir arkadaşı göreceğiz," dedi.

Yolculuk bir saat sürdü. Almanda'nın yaşadığı evi geçtik. Çember çeviren çocuklar gitmişti. Belki küçük bir okulda, nehirlerin ve rüzgârların yönlerini öğreniyorlardı. Katherine susayıp susamadığımı sormanın dışında benimle pek sohbet etmedi. "Evet," anlamında kafamı salladığımda bir handa dizginler çekilmişti. Garson dışarıya şarap kupaları getirdi. Arabacı kendininkini gürültü-

lü bir şekilde kana kana içti. Yukarıdan gelen bir geğirti ve kırbacın şaklamasıyla yeniden yola koyulduk.

Vardığımız ev, amcamınki gibi kasabadan uzak,her şeyden izole kırlık bir alandaydı. Girişi, üzerinde aşk tanrıları olan taş sütunlar süslüyordu. Yolculuk uzun ve molasız sürmüştü. Arabanın freni çekilir çekilmez bir kâhya göründü ve geldiğini duyuracak önemli kişileri olan birinin ciddi ifadesiyle bizi içeri buyur etti telaşla. Bir salona girdik. Gördüğüm sahneden dolayı şaşkınlığa düştüm. Arabella oturmuş kroşe yapıyordu. Karşısındaki sandalyede oturan ve daha önce onunla hiç görmediğim asker bıyıklı bir adam ayağa kalktı ve bizi selamladı. Arabella başıyla nazik biçimde selam verdi ve Katherine'e güldü. Uzun parmakları zarif bir şekilde çalışıyordu.

Adı Rupert olan beyefendi, Katherine'i uzun odanın köşesinde bir yere çekti. Fısıltılarından yalnızca birkaç sözcüğü yakaladım. "Onu ilerletecek," dediğini duydum Rupert'in. Arabella'yı süzüyordum. Dudakları sıkı sıkıya büzülmüştü. Parmaklarının hafifçe titrediğini sezdim.

Katherine yanıma döndü. "Yukarı çıkacağız," dedi. Meraklanışım arttı. En süslü odalardan birine çıkmıştık. Bir Adams şömine göz kamaştırıyordu. Önündeki büyük pirinç paravanın her iki yanında taştan yontulmuş iki küçük aslan duruyordu. Mavi kadife perdeler odaya zenginlik katıyordu. Mobilyalar yeni cilalanmış vernik kokuyordu.

Katherine'in sesi Arabella'yı da kucaklamış görünüyordu. Elleri kroşe işinin üzerinde dolandı ve düştü. Beyefendi onun adını söyledi. Kalktı, gözleri kararsızdı. Dantel işi döşemenin üzerinde düştü. Önümüzden giden

beyefendi hole girdi ve yukarı doğru geniş, dönerek çıkan merdivenleri çıktı. İlk sahanlıkta karşımızda birkaç kapının yanı sıra bekliyen hizmetçi giysileri içinde üç genç kız duruyordu. Duvarın önünde yan yana ayakta duruyorlardı. Elleri arkalarından bağlı, ağızları tıkalıydı. Siyah elbiseleri, beyaz önlükleri ve kepleri son derece düzenliydi.

"Bu!" dedi Katherine. Aşağı yukarı on yedi yaşında görünen en küçük kızı seçti. Vücut kıvrımlarının aşırı hatları elbisesinin sıkı sıkıya oturuşundan taşıyordu.

Rupert başını salladı ve kız diğerlerinden ayrılarak bizi takip etti. Ellerinin bağlı olması yürüyüşünü biraz bozuyordu.

İkinci kata, orta yaşlarda eşsiz güzellikde bir Leydinin aşağıya inmek üzere olduğu ikinci kata çıktık. Durdu ve bizi övdü. "İlerleme, evet." Beyefendi ona söylediklerini tekrar etti: "Onun için iyi olacak. Arabella, itaat edeceksin canım!" Geçerken onu yanağından öptü ve aşağıya indi. Diğer iki hizmetçi kızı çözmeye diye düşündüm. Duruşlarını, düşüncelerini, iç dünyalarını tinsel arayışlarını, kıçlarının yanaklarının sıkılığını biliyordum. Uylukları varoluşlarının gizemi içinde titreyecekti.

Bir kapı açıldı. Aşağıdaki oturma odasından daha büyük bir odaya girdik. Bize uzak olan duvarda yan yana dört pencere vardı ve perdeler kapalıydı. Çift kanatlı kapı ağır bir şekilde kapandı. Arabella, hizmetçi ve ben odanın ortasına yöneldik.

O sırada pencerelerin karşısındaki duvarda boydan boya asılı olan tabloları gördüm.

Bağlanmış kızlar ve erkekler vardı Erkekler ya deriy-

le bağlı ya da çıplak bedenlerinde cesurca dikilmiş olan penislerini sergiliyorlardı. Her bir damar öylesine ustaca boyanmıştık ki insan dokunabilir ve şişkinliklerini hissedebilirdi âdeta. Kadınlar bağlı bir şekilde, çıplak ya da garip giysiler içinde birbirlerinin üzerine uzanmışlardı. Bilekleri bağlı, gözlerinin üzerinde göz bağları sarılı olan erkekler, çıplak kadınların açılmış uyluklarının arasında, penislerinin arayışı içinde diz çökmüşlerdi.

Gözlerim sanki aynalardan geçermişçesine tablolardan geçti. Biri hariç. Sım sıkı oturan botlar ve siyah tayt giyen bir kızın olduğu tablo. Tayt, dizlerine kadar indirilmişti. Aralış arasının her bir tüyü ayrı ayrı incecik bir fırçayla boyanmıştı. Uzun tahtalarla kaplı döşemenin ortasında yalnız başına duran bir direğe bağlanmıştı. Ağzı tıkalı değildi. Başı yukarda ve gözleri gururluydu. Uzun altın sarısı saçları benimkiler gibiydi. Kiraz gibi göğüs uçlarını gururla dikleştirmişlerdi.

Katherine yanıma geldi. "Başkalarını bağlı görmektense bağlı olmak daha iyi, değil mi?" diye bana sordu. Arabella'nın gözlerini aradım ama bana bakmıyorlardı. Beyaz elbisesi benimki kadar sadeydi. Altındaki çıplaklığını seziyordum.

"Bilmem?" diye mırıldandım.

"Gel, yanıtı öğreneceğiz," diye karşılık verdi Katherine. Odanın öbür ucuna yakın bir yerde, tablodaki gibi sağlam bir direk duruyordu. Arkasına, dört uzun tahta her iki yandan taşan bir kare oluşturacak şekilde bağlanmıştı. İleriye doğru götürüldüm ve sırtım direğe gelecek şekilde döndürüldüm.

"Kollarını kaldır!" diye talimat verdi Katherine. Kal-

dırdım. Bileklerim uzun tahtalara dayandı. Katherine iple onları bağladı. Sanki çarmıha gerilmiş gibiydim. "Seni daha önce görmemiş olacaktı," dedi Katherine ve Arabella'nın iyice arkasına yaklaşmış olan Rupert'e omuzunun üzerinden gülümsedi. Rupert'in kıçını avuçlarken başını sinirli sinirli sallayışını izledim Arabella'nın.

Katherine eğildi ve elbisemi, kalçalarımın etrafını sıkı bir şekilde saracak şekilde yukarıya doğru kıvırarak kaldırdı. Apış aram ortadaydı. Gözlerimi açıp kapadım, karşımdaki çiftten kaçırmaya çalıştım ama Arabella'nın kalçalarının giderek artan kıvranışı gözlerimi cezbetti.

Ayak bileklerim birbirinden iyice ayrılarak bağlandı. Yarığımın dudakları yapış yapış birbirinden ayrıldı. Yolculuğumuz sırasında olduğu gibi sıcak ve nemliydi. Arabella mırıldandı ve küçük bir çığlık boğazında düğümlendi. Elbisesi yavaş yavaş Rupert tarafından arkadan kaldırılıyordu. Hizmetçi küçük bir ağaç gibi ayakta bekliyordu.

Katherine ona işaret etti. Acemiliğiyle birlikte geldi. Katherine onu önüme, dizlerinin üzerine itti ve ağzındaki tıkacı çıkardı.

"Yalamayı öğrettin mi ona?" diye sordu, elleri Arabella'nın elbisesinin arka kısımının altında meşgul olan Rupert'e. Genç kadın kıpkırmızı oldu, sanki olduğu yerde donmuş gibi görünüyordu. Kıçı şimdi, tüm dolgun solgunluğunda, çıplak, lezzetli ve diriydi. Elbisenin ön tarafının düğmeleri hâlâ yarığını gizleyen mütevazılıkla ilikliydi.

Rupert başını salladı. Ellerini dolduran böylesine sıkı et hazinesinin yanı sıra, benim sunduğum görüntüyle de

kendinden geçmişti.

"Canım babam..."

Kâğıt, bıraktığım yerde ümitsiz bir şekilde duruyordu. Hiçbir işaret adresine gitmemişti.

Hizmetçinin burnunun kasıklarıma ilk dokunuşunda özlemlerim içinde titredim. Katherine onu dürttü ve musluktan su içmeye çalışan biri gibi daha da eğildi.

Dizlerimi öptü. Ağzı uyluklarımı, bir "O" çizecek şekilde emdi. Dudakları, çoraplarımın konçlarının sıkı bağına takıldı. Dili uyluklarımın iç kısmındaki yumuşak etimi aradı. Dizlerimi hafifçe kırdım. Bal kutumu iyice sundum. Âdeta çatlak camdan izledim Rupert'in ellerinin Arabella'nın kıçını bırakıp elbisesinin önündeki düğmeleri açmak için koltukaltlarından kayışını.

Ağzını, dilini, organını her şeyini istiyordum onun. Gözlerimle ona ulaşmaya çalıştım ama gözleri yarı şuursuzca kapalıydı. Göğüsleri ortaya çıktığında, sızlandı ve karşı koydu. Rupert onu tuttu. Göğüs uçları parmaklarının arasından çıktı. Peltemsi tepeler arayışlarının altında titriyordu.

Hizmetçinin dilinin, aşk dudaklarıma erişip iyice emmesinden önce küçük küçük dokunuşlarını hissettim. İnlemek istemiyordum. İnlememem gerekiyordu. Başparmaklar dudaklarımı ayırdı ve klitorisimi, düğmemi, uyarıcımı aradı. Dilinin ucu kıvır kıvırdı. Onun ustalığını biliyordum. Ah! Kız iyi. Kasığımda yıldızlar patlıyordu. İnledim, kalçalarımı indirdim. Dili içime ulaşamayacak mıydı? Onu delice istiyordum.

Çığlık attım mı? Tuzlu serpintimin, dökülüşümün eşiğinde, bir zevk bulutunun içinde titredim.

"Söyleyecek bir şey yok. Her şey yapılıyor," demişti Katherine. Arabella bayılacak gibiydi. Rupert'in kolları onu dik tutuyordu. Elbisesi, yukarı kaldırılmıştı, uyluklarının, özlediğim yerin önünde çalısı şişti. Mükemmel bir Venüs tepesi vardı. Kremalanmış mıydı yoksa henüz yalnızca kıçı mı kremalanmıştı? Yanıtı çok geçmeden öğrendim.

"Yeter!" dedi Katherine. Ayağıyla hizmetçiyi dürttü. Kız sırt üstü düştü ve yana doğru devrildi. Omuzu yere vurdu. Küçük pembe dili dudakların çevresini yaladı.

Arabella'nın mücadeleleri Katherine'in dönüşüyle yinelendi. Gözleri tuzağa düşmüş geyik yavruları kadar vahşiydi. Göğüs uçları, haince, dikilmiş parlıyordu. Uylukları birbirine sıkıca yapışmıştı. Duman rengi ipek çorapları birbirine sürtünürken bacaklarında bir elektrik akımı oluşuyordu. Bu halinin bir davet oluşturacağını bilmiyor muydu?

Ben çarmıhımdaydım. Aşağımdaki hizmetçi, başını bacaklarımın arasından yukarı doğru gizli gizli kaldırmasının haricinde hiç kıpırdamadı. Gözlerimin soğukluğunu onun üzerinde kullandım. Kızardı ve gözlerini kaçırdı. Geceleyin otların içinde hareket eden ve hışırtı çıkaran kertenkele gözleriydi onlar. Geceleyin yatağımda kaba bir battaniyenin altıda açılıp kapanarak gizlenirdi onlar, kötücül göz atışlardan; ağır ayak seslerini beklerdi, bir kulübe küçüklüğü dünyası...

Kısıtlanmış şehvet yerleri. Kasıkların kalkışı. Arzudan titreyişler. Yarığımın tüyleri üzerinde meni damlacıkları. Eteğin altında titreyen kusursuz küçük bacaklar.

Belki onu satın alırım.

"Hayır!"

Arabella, mor kadife kaplı bir divana doğru götürülürken aptalça bir çığlık attı; elbisesi kasıklarını ortada bırakacak şekilde yukarı sıyrılmıştı.

"Vaaa- aahhhh!" Çığlıkları, divana yatırılmasına, Katherine'in tıpkı benim suratıma oturduğu gibi omuzlarına oturarak zaptedilmesine yardım ettiği sırada bir histeriye dönüştü. Çılgıncasına tekmeler atmasına rağmen Katherine'nin dizlerini avuçlarıyla kepçeleyip kendine doğru çekmesini engelleyemedi. Yarığı tüm dolgunluğuyla ortaya çıktı.

Muharebeye şimdi Rupert hazırlanıyordu; ceketini çıkarıp attı ve pantalonunu indirdi. Dimdik kamışı 22 santim, kafası şiş ve morumsuydu. Elleri Katherine'e Arabella'nın süt gibi uzun uyluklarını ayırmada yardımcı oldu. Arabella'nın omuzları havaya kalktı. Bastırıldı. Kederli çığlıkları Katherine'in eteğinin altında yarı yarıya boğuluyor; kaynayıp gidiyordu.

"Yalnızca kıçının mı tadına baktın?" diye sordu Katherine.

"Üç defa; masanın üzerindeki kefaret ödemesi de dahil. Ne kadar muhteşem görünüyor!"

Arabella körlemesine kalçalarını döndürdüğü uzun anlar boyunca Rupert arzusunun kaynağına gözlerini dikip baktı. Yine hizmetçiyi istiyordum; en çok da dilini. Kibirimden soramadım. Yalnızca yarığımın sessiz atışları yalvarıyordu.

Bir inlemeyle içeri sokuldu koca penis.

"Yavaş yavaş, yavaş yavaş!" diye fısıldadı Katherine. tünemiş bir kartal gibi fetihi izliyordu. Kenarları tüylü

sulu dudaklar, hücum edenin sorgucuyla ayrıldı. Arabella'nın uylukları yakalanmışlığı içinde titriyordu. Rupert'in elleri kıçını kepçelemiş kaldırıyordu onu.

Damarlı şaft içeri dalarken teslimiyetin küçük işaretlerini hissetim. "Küçük işaretler!.." Güzel bir söz. Kıçının uysallığı beni titretti. Damarlı şaft dibine kadar girerken, avuçları üzerinde biraz havaya kalktı.

İçgüdülerimin ortağı vardı sanki. Katherine birden bire kamışı tümden sıkı sıkıya içine almış olan ergen güzelliğin üzerinden indi. Arabella'nın kıçının parlak ıslak yanakları puflayarak hafifçe titredi. Rupert'in kasıkları onunkine dayanmıştı. Apış arasının tüyleri birbirlerine karışmıştı. Hafif hafif zonklayan zevk titremelerini içimdeymiş gibi hissediyordum.

Arabella teslim oldu. Tüm şıklığıyla çoraplı bacakları onun gevşeyen avuçlarından aşağıya kaydı. Botlarının topukları divanın kadifesi üzerinde oynadı. Bacakları titredi ve düzleşti. Önü açık elbisesinden dışarıya fırlayan iri göğüsleri kösnül bir şehvet düşkünü görünümü veriyordu ona.

Rupert'in pantalonu daha da aşağılara kaydı. Sanırım kulağına bir şey fısıldadı; Arabella'nın yüzü derinlemesine kızardı. Dudakları oynadı. Elleri ürkek bir şekilde Rupert'in gömleğine yapıştı.

"Dilin," diye bastırdı, "dilini ver Arabella!"

Arabella'nın nefesi sanki boğazında içeriye doğru bir emilişle duyulur bir şekilde içeri çekildi.

"Gelmemelisin! Oh! Gelmemelisin!"

Divan sarsılıyor titriyordu. Zevkin treni yola çıkmıştı.

Dili dışarı çıktı, ağzının içine girdi. Ağızları birbirine

yapıştı. Şaftı parlayarak dışarı çıktı ve yine içeri girdi. Divan sallanıyor, gıcırdıyordu. Rupert hızlandı. Dizleri sanki önce utangaç bir şekilde kırıldı. Baldırları, arayışında şaşkın bir şekilde havaya kalktı. Kamışı erkek gücüyle dövüyordu onu. Bir anda kasıklarında düğümlendiler. Bir haykırış. Dilleri çalışıyordu. İnleyerek kasıklarını oynatıyorlardı.

Ayaklarımın dibinde yatan hizmetçi hareketlendi. Onları görebilecek pozisyonda değildi. Dizlerinin üzerinde doğrulmaya çalıştı sakarca.

Şehvet dolu sahneye tıpkı benim gibi kilitlenmiş olan Katherine o anda bile başını döndürdü ondan tarafa.

"Hayır!" diye sert bir şekilde seslendi: "Kapının orda, sırtın bize dönük ayakta dur!"

Kız itaat etti. Divanın önünden geçerken yan gözle arzunun harman oluşunu izledi. İşini uzun tuttu Arebella. Heyecanı içinde tahmin ettiğimden daha uzun tuttu. Sonunda, şakıyan haykırışı; bacaklarını aniden birbirine doğru bastırışı. Rupert son anda göğüslerine dalmıştı Arabella'nın. Boşalırken oburca emiyordu onları Arabella. Sarsılmalar, titremeler, yarığının dudaklarına son bir sıkı hamle. Sonra durgunluk.

Arabella'nın gözleri ve ağzı açık başı arkaya düştü. Bacakları gevşedi, yana devrildi. Tüm vücudu uyluğu üzerinde aşağıya doğru sızan bir yılan izi gibi menisini bırakan kamışın geri çıkışıyla titredi. Yüzünde boş bir şaşkınlık ifadesi vardı. Sonunda kalkmaya çalıştı ama elbisesine takıldı ve budalaca ona yaslandı.

"Bu gece yine," dedi. Kıçına hafifçe vurdu. Arabella'nın gözleri gözlerime bakmıyordu. Döndü, saçlarına

takatsiz bir şekilde vurdu ve sonra üstünü örttü. Islaklığını biliyordum.

"Sessizliklerinden kurtarılacaksın, Beatrice" dedi mırıldanarak Katherine bana. Bakışında bir emir vardı. Beni serbest bırakırken bir bakıcı gibi üstümün başımın düzenli olmasına titizlendi.

Kimsenin aldırmadığı hizmetçi kendi oyunlarına bırakıldı. Ağır ağır, perde açıldıktan sonra tiyatroya giren insanlar gibi sessizce yürüyerek aşağıya indik. Oturma odasında yukarda karşılaştığımız Leydi oturmuş şarap içiyordu. Bir hizmetçi içeri girdi ve kontrbüfenin üzerinde bizi bekleyen kadehleri doldurdu.

"Arabella, kroşeni yere düşürmüşsün," dedi Leydi. Sesi sitem doluydu. Rupert bizimle odaya gelmemişti. Onların orgazmı bu tür ilk seanslar için aşırıya kaçmış olmalıydı.

"Üzgünüm," diye kısık bir sesle yanıtladı Arabella. Yerden aldı kroşesini ve yeniden kucağının üstüne koydu. Yanaklarında bir kırmızılık vardı. Onun dışında yine sakinleşmiş gibiydi.

Oturup şarap içtik ve günlük şeylerden konuştuk.

15.
Bölüm

"Ah, nasıl düzüldü!" diye iç geçirdi Katherine yeniden arabaya binerken.

Hayatımda böyle bir kabalığı hiç işitmemiştim. Dik dik baktım. Gözlerinde daha önce görmediğim bir ışık vardı.

"Onu düzmese miydi? Menisini derinliğinin içine saçmasa mıydı? Masanın üzerinde kıçından düzdüğünde, ah, nasıl onu zaptetmek zorunda kalmıştık! Kamışı kaybolmuştu deliğinde. Hadi, öp beni Beartrice!"

Eli omuzlarıma dolandı. Dudaklarımız bir tatlılık bulutu içinde buluştu. Uzun dili ağızımın derinliklerine girdi. Arabanın sarsıntısı sarılışımızın heyecanına heyecan katıyordu. Elinin eteğimin altına doğru kaydığını hissettim. Uyluklarımı arayışlarına ayırdım. Başparmağı yarığımın dudaklarına dokunuyordu hafif hafif. Ağzının

içinde kesik kesik soluyordum.

"Yedi yıl, onu bu noktaya getirmesi yedi yıl aldı; şimdi bize itaat ediyor artık. Bu gece yine düzecek onu. Başlangıçta ne kadar uysal olacak! Ne kadar kızaracak! Dili göğüs uçlarını yalayacak, varlığını titretecek. Uylukları acemice hareket edecek, açılmayı bekleyecek ama açılmayacak hemen. Dilleri buluşacak. Eli tereddüt ederek kamışını bulacak. Şimdi kıçından düzülmeye bayılıyor, gerçi daha önce üç kere düzmüştü onu ama her seferinde tutularak. Artık ödülününü –kıçının içinde etten kamayı kavraması- alacak; bilerek daha kolay kayışa ve değneğe gelecek. Beni duyuyor musun, Beatrice?"

Duyamıyordum. Ne söylüyor bilmiyordum. Yarığım sulanmış, köpürmüş akıyordu. Oturduğum yerden kayıp az daha yere yuvarlanıyordum. Vakarlı varlığım, kurumuş yapraklar gibi etrafıma saçılmıştı. Sıkıca yapıştım ona, düşüşümde sıkıca yapıştım.

"Seni seviyorum," dedim.

Katherine güldü ve beni kaba bir şekilde köşeye itti. Parmakları parlıyordu. Yalayacak mıydı onları?

"Duamı beğenmedin mi?" diye sordu.

Beğendiğimi belli eder şekilde başımı salladım. Sözler bana bir kutudan çıkarılıp dağınıkça atılmıştı sanki. Onları yakalamıştım ama yeniden düzenlemem gerekmişti. Yüz hatlarıma bir içe kapanış hâkim oldu. Ağlamak istiyordum. Daha büyük icraat istemiştim. "Kamış onun üzerine uzanmıştı ve ona kendisini vermişti." Kabalıktan nefret ediyordum. Zihnimin içinden onlara kepenkleri kapattım. Çarptılar kepenklere. Onları dikkate almıyordum.

Katherine'in gözleri alaycıydı. "Hoşuna gitmedi mi?" diye sordu.

Sınavda mıydım? Başımı, hayır, anlamında salladım. "Bilmiyorum," dedim.

Katherine güldü. "Aptal. İpuçları verdik, onları hâlâ bulamadın Beatrice. Şimdi kes artık. Dersini bekle!"

O akşamki yemek resmiydi. Caroline sessiz ve tetikte oturuyordu. Yengem, onun iyi bir kız olmadığını söyledi. Öyle görünüyordu ki Amanda yukarda kafesteydi ve yemeği oraya götürülmüştü. Siyah yünlü bir elbise giyiyordum, her zamanki gibi vücuduma sıkı sıkı oturan. Odada yeni bir hizmetçi kadın vardı, yaklaşık otuz yaşlarında, çekici ve dolgun. Mat siyah elbise ve beyaz önlük yakışmıştı ona. Tüm yemek boyunca tek bir söz etmesi gerekmedi. Bizden önce yiyip içmiş miydi merak ettim. Bu tür şeyler zaman zaman zihnimi meşgul eder. "Şefkat!" Babam bir keresinde bana tarzımın modasının geçtiğini söylemişti.

Kahveleri salonda içtik ve sonra likör başladık. İçeride bir bayram havası vardı. Onu hissedebiliyordum. Rahatça dinleniyorduk. Zincirler atılmıştı. Caroline amcamla ara sıra gülüşüyordu. Ehlileştirilmiştik.

Hizmetçi Cointereau getirdiğinde Katherine bileğinden tuttu onu.

"Bizimle iç!" dedi.

"Hanımefendi!" Hizmetçinin yanakları al al oldu.

"Bizimle iç, bizimle otur burada, ayağımın dibinde; bir kadeh al!" Katherine'in sözleri mermi gibi ard arda sıralandı. Tenime saplandılar. Kadının tedirgin bakışı daire biçiminde oturan bizlerin üzerinde gezindi.

"Bak, otururken senin kadehini tutacağım!" dedi Maude yenge.

Hizmetçi sonunda itaat etti, yere rahatsız bir şekilde oturdu. Bacakları altına kıvrılmıştı. Baldırlarının biçimi hoşuma gitmişti. Ayak bilekleri inceydi. İnce bilekler ve dolgun uyluklar sıklıkla haz duymaya açıklığın işaretidir bir ölçüde.

"Arkana yaslan ve rahat et," dedi Maude yenge. Yaslanması için halının üzerine bir yastık bıraktı. Huri gibi, cariye gibi görünüyordu. Amcam Caroline'e fısıltıyla bir şeyler söylüyordu. Ne konuşuyorlardı?

"Çekici kadınlar ekseri yere oturur," dedi Katherine. Hizmetçi ona baktı ve gülümsese mi, gülümsemese mi bilemedi. Katherine'in dudaklarında bir kedi gülümseyişi vardı. Parmak uçlarının bir hareketiyle ayağındaki Türk tarzı sırma terlikleri sıyırıp attı ve kadını irkilterek kıvrılmış parmaklarını uyluğunun üstüne koydu.

"Güzel," dedi Katherine. Ayağı hizmetçinin kalçasında yukarı doğru hareket ediyor ve kalçanın kavisini hissediyordu. "İçkini iç!" dedi sert bir şekilde. Kadın itaat etti. Yengem de ayakkabısının bağlarını çözüp çıkardı. Hizmetçinin arkasına meylederek bacağını kaldırdı, çoraplı ayağını kadının çenesinin altına dikkatle yerleştirdi ve yukarı kaldırdı.

"Sırtüstü yat; sırtüstü!" dedi yengem.

Hizmetçinin kolu, şikâyet eden bir tarzda hareket etti ama söylenenlere itaat etti. Katherine yastık altında ezilen bacağını çevirdi ve ayağının tabanını kadının iri göğüslerinin üzerinde hafifçe gezdirdi. Hizmetçi irkildi ve Maude yengenin ayağı bir bilek bükülüşüyle boğazına

dayanmamış olsaydı doğrulacaktı.

Hizmetçinin gözleri iri iri açıldı.

"Hanımefendi, istemiyorum!" diye sızlandı.

"Oh!, sus!" dedi sabırsız bir şekilde Katherine. Ayağı gerisin geri yere kaydı. Ayak parmakları hizmetçinin eteğinin ucuna çengel gibi takıldı ve eteği çoraplarının konçlarına denk yukarı kaldırdı. Tombul uyluklar parlıyordu. Basit jartiyerleri etini sıkıştırmıştı.

"Hayır, lütfen, hanımefendi!"

Hiçbiri dinlemiyordu onu. Maude yengenin ayak parmakları hizmetçinin ensesini ve kulaklarının arkasını okşuyordu. Katherine'in ayak parmakları yukarıya katlanmış eteğin altından yukarılara dalmıştı. Kadının elleri halının üzerini tırmalıyordu. Yengemin parmakları ağzının üzerinde yavaşça durdu. Boğuk bir çığlık çıktı ağzından ve hizmetçinin beli yerden kalkarak kemer gibi oldu. Katherine'in parmaklarının hizmetçinin uyluklarının yukarısındaki nazik arayış hareketleri siyah kumaşı dalgalandırıyordu. Hizmetçinin yanakları pembeleşti. Dudakları, ağzını yalayarak geçerken tatlı tatlı yengemin sürten ayağının tabanının altında birbirinden ayrıldı. Katherine'in ayak parmakları eteğin iyice yukarısına girmişti. Topuğu sürtüyordu şimdi.

Hizmetçi inledi ve gözlerini kapadı. Yanımda oturan Caroline tuttuğu soluğunu dışarı verdi. Kıçı hafif hafif oynuyordu. Bir dizini yukarı çekti. Amcamın gözleri tuhaf bir şekilde kayıtsızdı. Maude yenge oturduğu yerden aşağıya kaydı ve hizmetçinin yanında dizlerinin üzerinde elbisesinin önündeki düğmeleri çözmeye başladı. Göğüslerinin kavun gibi olgunluğu ortaya çıktı. Göğüs uçları

konik dikleşmesinde sert ve kalındı.

Katherine de dizlerinin üzerine kaydı. Elleri hizmetçinin elbisesini beline kadar sıyırdı. Apış arasının tüyleri kabarık ve yoğundu. Hizmetçi yüzünü elleriyle kapamış küçük çığlıklar atıyordu.

"Bacaklarını güzelce aç!" dedi Katherine ona, sert bir tonla. Elleriyle yüzünü kapatmış olan hizmetçi ayak bileklerini birbirinden ayırdı. Sık sık aynı yatak odasında kalan kadın hizmetkârlar birbirlerini parmaklasalar da belki de bu onun böylesi ilk zevk alışıydı.

Amcam önümde belirdi. Gülümsedi, elimi kendine doğru çekti.

"Yukarı çıkalım," dedi. Mahrum kalacaktım. Caroline görecek, ben göremeyecektim. Koridora girdik ve yukarı çıktık. Kafese girmek istemiyordum. Ama oda boştu. "Tahtaya git, elbiseni yukarı kaldır," dedi amcam.

Hizmetçiye neler olacağını görmek istiyordum merakla. Arzulayışında olgun muydu? Katherine'nin onu öpmesini istemiyordum. Ama amcama itaat ettim. Beyaz ve siyahta dolgun bir senfoniydi bu. Aşağıdaki çubuğu yakaladım, kıçım çıplak ona dönüktü. Şimdi görüşe hazırdım. Kapı yeniden açıldı ama ben bakmadım. Yavaş ayak sesleri... Uçlarına doğru incelen, sıcak yağla kaplı parmaklar, bal kabağımın yarığına masaj yaptı. Parmak, gülümün, "O"su üzerinde oyalanıyor, onu yumuşatıyordu. Yüksek ökçeler takırdadı yeniden ve misafirimiz gitti.

Gerilmiş bir şekildeki pozisyonumda, uyluklarımı, topuklarımı bitişik tutuyordum. Benim aşk arzulayan torbam, kalçamın yanaklarının altından incir gibi çıkıyordu. Bekledim.

Derinin ilk şaklayışında küçük bir çığlık attım, başım sallandı. Kayışın yakışı bana üç, dört, beş, altı kez hücüm etti. İki yanağımı da sıktım, toplar yanıyordu. Gözlerimden yaşlar sızıyordu.

İkinci kere koyverdiğim patlayan titrek çığlık üç düzine sırımın ilk ısırışıylaydı. Kırbacım gelmişti, –yaşıyordu– şarkı söylüyordu. Ondan nefret ediyor ve onu seviyordum.

"Amca, yapma!"

Benim küçük sızlanmam, giderek sönen çığlığım. Boğazımda tıkanan hıçkırıklarımda boğuluyordum. Sırımların uçları beni arıyor, çiçek gibi açan yanaklarımı yakıyor ve yarıkları arıyordu. Ateş yağmuru, kıvılcımların duşu. Kalçalarım kıvranıyor, topuklarım döşemede gıcırtılar çıkarıyordu. Domalmış güzelliğimin efendisi, hıçkırıklarım daha yüksek perdeden çıkana dek kırbacı daha derinlerime vuruyordu. Omuzlarım kalktı, düştü. Ellerim alttaki çubuğun üzerinde kaydı ve yeniden yakaladı.

Sonunda kendini ele veren tıkırtısıyla kırbacın yere düştüğünü anlayıp doğrulmak istedim. Elim arkaya gitti ve yukarı kaldırılmış elbisemi aradı.

"Hayır, Beatrice, kal öyle!"

"Yeter artık!"

Kıçım kavruluyordu, dilenen sızlanışlarım kâr etmiyor, elleri kalçalarımı çelik gibi kavrıyordu.

"Eğil, Beatrice, eğil!"

Kıçımın yanakları tutuldu, ayrıldı, yayıldı. Gülüm ortaya çıktı. "Hayır, Oooooh!" Kolayca günaha girme eğilimimin son çığlığı telaşladı, yere düştü. Vücut sıcaklığının ateşini, kamışının sertliğini hissettim. Kamışı san-

ki topuzlarıyla birlikte içime giriyordu. Boğazımdan soluğum ıslık çalarak çıkarken doğrulmaya çalıştım.

"Eğil, Beatrice, eğil kız eğil!"

Hüngür hüngür ağlıyor, kıvranıyordum. İstiyordum, istemiyordum. Anüsümün esnek halkası istilaya uğramış yarrağının kabarmış kafasının girişine boyun eğmişti. Yarım santim yarım santim damarlı şaft içeri giriyordu. Ağzım açıldı. Kalın çivi zonkluyor, zorlayışı içeriyi zorluyordu. Derken inleyerek tamamını içeriye soktu; kıçımın arsız yanakları, sıcak tereyağı topları gibi kasıklarına yapıştı.

Şimdi tamamen içimde olan kamışı, oynuyor, zonkluyor, atıyordu. Taşakları yarığımın altına dayanmıştı. Sonra geri çekildi: Hem korktuğum hem de istediğim yavaş geriye çıkış... Şişenin tıpasının açılması gibi bir ses çıktı hafiften. Yeniden açık havaya çıkan kafası kıçımın yanaklarına çarptı.

"Odana git," dedi amcam.

Bakmadım. Korkuyordum. Arkamdan içime almıştım. Doğruldum, bacaklarım titreyerek elbisemi aşağıya indirdim. Kıçım havayı içine çekti ve kapandı. Kapıyı zorla bulup odama koşarak indim.

Kimse gelmedi.

Hıçkırıklarımda, uyuyup kaldım. Üzerimde elbisem, acıyı unutuncaya kadar kıçımın yanaklarını sıkarak...

16.
Bölüm

Tuhaflık günleri üzerimize daha da çöktü. Soyulup, kafeslere konuluyorduk; yengemin söylediğine göre "meditasyon" için. Yalnızken bana rüyalarımı soruyordu. Başım önümde, diz çökmüş vaziyette ona anlatıyordum. Konuşmalarım sırasında eteğini kaldırmama ve uyluklarını öpmeme izin veriyordu. Böylesi anlarda tam anlamıyla onun kölesi oluyordum. Dudaklarımı, çoraplarının üstünde kalan pürüzsüz cildine gömüyor ve yalıyordum.

"Sen doğan gereği günahkârsın," dedi bir keresinde özel bir rüyamı ona anlattığımda.

Maria –onun ve Katherine'in oynadığı hizmetçi– evde kalmaya devam ediyordu. Zevklenişinin ertesi günü sabah daha uysal ve emirlere daha boyun eğer oldu. Etekleri son derece kısaltıldı. Amcam ne zaman bacaklarına baksa kıpkırmızı oluyordu.

Bir gün öğleden sonra yengemin "bir eğlence" dediğini yaşadık. Öğlen yemeğinde, şarap ve yemek servisinden dolayı Maria'ya komplimanlar yapılmıştı. Memnun olmuş görünüyordu aptal bir şekilde. Oturma odasına çekilirken, sağlam bir üç ayaklı sehpa üzerinde duran maun ve pirinçten yapılmış büyük bir fotoğraf makinesi merakımı çekti. Objektifi, hiç kuşkusuz ışığın daha iyi toplanabilmesi için içeriye doğru yerleşikti. Önüne basit bir tahta iskemle konulmuştu. Diğer mobilyalar geriye, duvara doğru itilmişti.

Maria likörleri getirdiğinde yengem ona "Maria, bugün senin bir resmini çekeceğiz. Hoşuna gitmez mi?" dedi.

Maria gülümsedi ve reverans yaptı. "Siz nasıl istersenız hanımefendi," diye yanıt verdi. Daha sonradan öğrendiğim üzere, amcam yemek masasının üzerinde önceki akşam onu kamışıyla köklemişti. Karşı koymamıştı; öyle anlaşılıyordu. Katherine, piyano çalarak bizi canlandırdı. Eski bir melodiydi, hüzünlü ve duygulu. Bizimle birlikte öğlen yemeği yemeyip yukarda Amanda'yla ilgilenen Jenny de gelip bize katıldı.

"Kâhyayı getir," dedi Katherine ona.

Jenny kayboldu ve yeniden göründü. Maria'nın toparladığı uzaktaki mutfaktan bir şıngırtı geldi. Bir kere daha Frederick çıplak, boynunda tasma ve ona bağlı zincirle ortaya çıktı. Yumuşak bir şekilde sallanan penisinin köküne mavi bir fiyonk atılmıştı. Jenny onu sandalyeye götürdü ve yüzü fotoğraf makinasına dönük ayakta duracak şekilde döndürdü.

Maude yenge dudaklarını dantelli bir mendille sildi

ve dışarı çıktı. Bir itişme sesi geldi -bir tokat– sonra sessizlik. Bir ya da iki dakika sonra yengem file çoraplar, dize kadar uzanan botlar, göğüslerini ve göbeğini açıkta bırakan küçücük siyah bir korse ile Ascot'da görülebilecek türden büyük, tüylü bir şapka giyen Maria ile içeriye girdi. Yüzüne pudra ve ruj ile güzel bir makyaj yapılmıştı. Gözkapakları ağırlaşmış gibiydi.

Frederick'i görür görmez irkildi. Çıplak kıçında patlayan bir şaplak hemen kendine getirdi onu.

"Git ve sandalyeye otur –bir Leydi gibi davran– bu ciddi bir poz," dedi yengem ona. Amcam kollarını kavuşturmuş oturuyordu. Maria, söyleneni yaparken, iri kıçının yanaklarının bir o yana bir bu yana sallanışına dalıp gitmişti. Çalısı siyah, yoğun ve sıktı. Yanakları al al oturdu karşımızda.

"Bacak bacak üstüne at, Maria! Ne cesaret oranı gösteriyorsun?" diyerek tersledi.

Katherine bir sigara yaktı. Sigaranın dumanı etrafımızda tütsü gibi kıvrım kıvrım dolanıyordu.

Maude yenge fotoğraf makinesine gitti ve başı ile omuzlarının üzerine büyük siyah bir kadife örüyü atarak arkasında eğildi. Örtü fotoğraf makinasının arkasını da kapatmıştı. Eli ön tarafta arandı ve büyük pirinç objektifi ayarladı. Maria'nın gözlerinde keyifsiz bir ifade vardı. Maude yenge bir dakika hiç kıpırdamadan durmalarını tembih ederek çiftin bir kare resmini çekti. Amcam yerinden kalktı ve cam plakaları değiştirmede yengeme yardımcı oldu.

"Sağ elini kaldır Maria ve Frederick'in yarrağını avucunun içine yatırmasına izin ver," dedi Katherine.

Bir tereddüt yaşadı Maria ve Frederick'in yarrağı, sıcak, nemli avucuna konulurken, belli belirsiz oynadı ve kalınlaştı. Yengem yüz ifadesini gülümseme olarak korumasını sert bir tonla söylememiş olsaydı Maria dehşet içinde dilini ısırmış olurdu.

Küçük varyasyonlarla yengem fotoğraf çekimine devam etti. "Işık mükemmeldi diye," görüş beyan etti. Dördüncü karede Frederick'in kamışı dimdik havaya kalktı. Et, özenle bağlanmış mavi kurdelenin altında ve üstünde şişmişti. Maria onu kavramakta zorlandı. Yüzünde donuk, bön bir ifade vardı.

Sonunda, "Bitti," dedi Maude yenge. Ağır cam plakaları bir araya topladı. Yaldızlı çerçevelere konulacak, dedi.

"Onları götüreyim şimdi," dedi Katherine. Penisi ereksiyonunu kaybetmemiş olan Frederick'e yürüdü ve zincirinden sımsıkı tuttu. "Kalk!" dedi yavaşça Maria'ya. Bana gülümsedi. Onu istediğimi biliyor muydu?

"Onları nereye götüreceksin?" diye sordu Maude yenge.

"Ahıra. Çiftleşmelerinin zamanı geldi." Katherine arkasına geçip, kıçının top gibi yanaklarının arasından yukarı doğru parmağını soktuğunda Maria'dan bir ciyaklama duyuldu. "Çok sıkı ve dolgun; onu derinlemesine emzirecek." Gülümsedi. Gülümseyişinde zeytin tadı vardı.

Maria ileriye doğru fırladı ve yengemin ayaklarının önünde diz çöktü.

"Hanımefendi, yalvarırım size," diye yalvardı.

Katherine parmaklarını şaklattı ve Jenny deri bir tasma ve zincir getirdi. Katherine hemen tasmayı Maria'nın boynuna taktı.

Yengemin gözleri müşfikti. Maria'nın eğilmiş başının üstünden aşağıya doğru bakıyordu.

"Bana düzüşmek için yalvar, Maria. Ne aptal bir kadınsın sen!" Elleri eteğini kaldırdı. Yarığının karanlık üçgeni beyaz, yarıklı külotundan hepimizin gözlerinin önüne serildi. Çıplak uylukları Maria'nın yüzüne sıcak ve ipek gibi dokundu. Maria başını ağır ağır kaldırdı. Dili dışarı çıktı, tüyleri yoğun bir şekilde fırlamış olan dolgun tepenin üzerinde ağzı gezindi. Dudakları dudaklarının üzerinde hareket etti. Yengemin bacakları biraz açıldı. Maria'nın dili dudaklarının etrafında geniş ıslak bir iz bıraktı.

"Kalk şimdi!" dedi yengem ona. Zincir şangırdadı. Jenny zinciri çekti ve kadını ayakları üzerine kaldırdı.

"Hanımefendi..." Maria'nın dudakları titriyordu. Ne yapacağını bilmeyen erken büyümüş bir kız çocuğu gibi görünüyordu. Göğüslerinin uçları, büyük, süt gibi kalınca dışarı çıkıntı yapıyordu. Etrafındaki halkası geniş ve kırışıktı. Eti sıkıydı.

"İtaat edeceksin Maria. Aygır ve kısrak ahırda uygun. Hadi git şimdi!" diye Maude yenge emretti.

Katherine onları dışarı çıkardı. Pencereden üçlünün evin önündeki çimi geçip ahıra doğru gittiklerini gördüm.

Maude yenge bize döndü. "Yukarı çıkın," dedi, "izlememeliydiniz."

Odamda elbiselerimi çıkarmak üzereydim. Yatak odalarımızda elbiselerimizle durmamıza asla izin verilmiyordu. Sık sık denetleniyorduk. Apış aramdaki kıllar ara sıra göbeğimin altında düzgün bir çizgi oluşturacak şekil-

de kesiliyordu. Bunun buklelerimin geri kalan bölümünün daha yoğun kümelenmesine yol açtığını Katherine söylemişti. Elbisemi çıkarmak için belime dek kaldırdığım sırada odaya girdi. Hiç beklemeden bana doğru süratle geldi ve ortaya çıkardığım çıplak yanakları avuçladı. Okşar gibi dokunuşuyla hemen titredim.

"Tuvalete gitmek istiyor musun?" diye sordu. Evet anlamına gelecek şekilde başımı salladım. Çok şarap içmiştim. "Ben de istiyorum, benimle gel."

Tuvalet yeni yapılmıştı. O sıralarda fazla kullanılmıyordu. Klozetin olduğu ek bölüm genişti. Beyaz ve mavi çiçekli klozetin karşısındaki kapıya bir ayna asılıydı. Beni içeriye sokup, kapıyı kilitlemem için talimat verdikten sonra hemen elbisesini kaldırdı ve çömeldi.

"Sarıl bana, işerken sarıl," diye mırıldandı.

Geriye çekildim. Tereddüt ettim. Ama bileğimden yakaladı ve elimi uyluklarının arasına çekti. Dışarıya sarkan dudaklarının etrafındaki kılları parmaklarıma dokundu. Ağzından en derin zevklerden biri olarak ayırdına vardığım bir mırıltı döküldü. Islaklığını, kaygan yarığını hissettim. Kolu yukarı kalkıp yüzümü aşağıya doğru çekti. Ağızlarımız dumanlı bir tatlılık içinde birleşti. Duygularım dumanlar içinde yüzüyordu. Düşünmeden kürkle kaplı hazinesini avuçladım. Dili ağzımın içine girerken birdenbire ince, altın renginde bir yağmur avucumun kenarlarından fışkırdı. Dilimin üzerinde uzun ıslak dolanışları, elimin üzerinden sıcak akıntıyla birlikte beni hipnotize etti. Son damla akana kadar bileklerimi bırakmadı.

"Sıra sende; sen yap şimdi," dedi.

Biraz karşı çıkar gibi oldum. Kalktı ve beni döndürdü ve elbisemi yukarı kaldırdı. Kıçım klozete sunuldu. Dizlerim titriyordu. Öpüşürken, beklettiğim akışı, avucunu ve parmaklarını yıkayarak serbest bıraktım. Son damla düşene kadar beni bırakmadı. Sonra ellerimizi su dolu bir kaba daldırdık ve bir çivide asılı olan ince bir havluyla kuruladık.

Tuvaletten çıkarken elini omuzuma koydu. "Amcan şimdi seni görmek istiyor," dedi, "çalışma odasında bekliyor seni."

İnziva yerini daha önce ziyaret etmemiştim. Koridorda adımlarım yavaşladı. Katherine'in eli belime doğru hafifçe bastırdı. "İnat etme," diye ittirdi. Düşüncelerimin kaleydoskopu dönüyordu. İçeriye girdiğimizde amcamın kolları beni kucakladı. Ellerinin içinde hapsedilen bir küçük kuş gibi kollarında titriyordum.

"İyi miydi?" diye sordu Katherine'e omuzumun üstünden. Bir gülme geldi ondan. Düşen gümüş yaprakların saçılışı gibi.

"Tuvalette elimi ıslattı," dedi Katherine, "uylukları hâlâ ıslak. Dokunsana!"

Arkamda hızla hareket edip elbisemi kalçalarımın üstüne kadar kaldırdı ve sonra kollarımı yakalayıp arkama sıkıca çekti.

"Bacaklarını aç ve ona göster. Bak, uylukları hâlâ ıslak!" dedi. Yüzüm utançtan kıpkırmızı oldu. Elinden kurtulmak için çaresiz bir şekilde debelenirken, amcam beni inceliyordu güzelce, baldırlarımın zarifliğini, uyluklarımın yukarı doğru dolgunlaşmasını, hazinemin saklı olduğu yerdeki kılların kesim tarzını, kasıklarımın be-

yazlığını.

Aniden ona doğru itildim. Pantolonunun altında ki gizli kamışı uyluğuma battı. Beni kocaman kucaklayışıyla birlikte havaya kaldırıp sağa sola salladı. Dönerken bir divanın kenarı dizlerinin arkasına çarptı. Düşerken beni de basit bir hareketle kucağının üzerine çekti. Elbisemin yukarıya doğru sıyrılmasıyla jölemsi göğüslerim meydana çıktı.

"Hayır, amca, hayır!"

Elinin çıplak kıçıma hızla inişiyle birlikte nefesim kesildi.

Tiz çığlıklar attım. Ağladım. Çok fena yanıyordu kıçım.

"Hayır, hayır, hayır, haaayır!" diye hıçkırıklara boğuldum yeniden. Eğitimim beni bırakıp gitmişti. Yanaklarım alev alevdi. Bacaklarım tekmeliyordu. Halıyı tırmalıyordum. Avucunun içinin kıçımın üzerindeki şaklayışları tekrar tekrar çınladı. Kadın ve çocuktum. Kıçım geriye doğru kalkmış yanıyordu. Gözlerimden ince inciler yanaklarımdan aşağı dökülüyordu.

"Ya –aaaah!" Durana kadar tekrar tekrar avazım çıktığı kadar çığlık attım ve kendimi çuval gibi çaresiz, okşayışlarına bıraktım. Büyük avucu küremi sarıyor, parmakları tenime dalıyordu. Üzüntümü fısıldıyordum. Öbür eli sarkan kabaklarımı arıyordu.

"Kalk, Beatrice!" dedi Katherine donuk bir ses tonuyla.

Gözlerim şiş, balık gibi kıvranarak doğrulttum. Kolları, kıçımın hissiz bir şekilde kıvranışına devam etmesine izin vererek belimden sıkıca kavradı. Ağzı benimkini

aradı. Boğulur gibiydim. Tuzlu gözyaşlarım dudaklarıma kadar inmişti. Sesi beni sakinleştiriyordu. Ağzımın üzerinde nefesi -şarap ve parfüm kokusu- nefesime karışıyordu; elbisesini yukarı kaldırmıştı. Çoraplarımızın konçları birbirine sürtünüyordu. Ağzımdan çıkan kabarcıklar onun dudaklarına yapışıyordu. Kurnaz bir şekilde bacaklarını ayırdı, yarığını beninkine sürtmeye başladı. Belimdeki kavrayışı gevşememişti.

"Balkutun ne kadar kaygan! Göğüs uçların ne kadar sert ve tatlı"

Çılgınca yüzen, beynimi istila eden sözlerini ağzımın içinde yuttum. Dudak ve dili lapa gibi olmuş yarığımı yalıyordu. Beni uzun süre öylece tuttu, teskin etti, öptü. Bedenim donuk bir halde titriyordu. Kasıklarımızın arasındaki yapışkanlık arttı; tere karıştı. Amcam sesini çıkarmadan arkamda oturmuş bekliyordu.

Kıçımdaki yanma azaldı, zonklamaya dönüştü. Zaman ve uzayda kaybolmuş gibi ayakta duruyordum. Ağzı benim sığınağımdı. Tuhaf bir sersemlik pençesine aldı beni. Ayaklarımının ata biner gibi duracak şekilde ayrıldığını hissetim. Katherine'in parmak uçları küremi inceledi, yanaklarını ayırdı.

"İzin ver görsün, izin ver görsün, Beatrice. Seni mıhladı, kırbaçlamadan sonra mıhlamadı mı?"

"Ya... ya... yapma!" diye kekeliyordum. Parmakları yanaklarımın açıklığını kaşıyordu. Beni tutuyordu ama küstahça ve gevşek bir biçimde.

"Mıhladı, evet Beatrice. Mili kıçında. İçeriye tekli dalış. Öyle deriz biz buna. Geriye doğru hareket et. Yavaş yavaş, santim santim hareket et."

Köşelerdeki örümcek ağlarında sözler var mıydı? Serbest bırakılan ellerim boş havayı yakaladı, dünün hayaletlerine yapıştı. Küçük bir çığlıkla amcamın kucağına düştüm. Penisi yukarı doğru uyluklarımın arasındaydı. Kıçımı çalkaladı, yukarı kalktı, delicisinin kadifemsi kafası kasığımdaydı.

Sıçrıyor, mırıldanıyor, dönmeye çalışıyor ama kurtulamıyordum. O sırada Katherine üzerime eğildi. Çenem yukarı kalktı. Amcamın sarsılışlarını hissediyordum. Katherine'in elleri penisin etrafında çalışıyordu. Parmaklarının eklemleri amcamın hareketi sırasında kasıklarıma sürtünüyordu. Katherine'in gözleri kahkaha atıyordu. Eli daha hızlı hareket etmeye başladı. Amcamın elleri koltuğumun altından göğüslerimi tartıyordu. Yarığımın tomurcuğu şişmişti, gül kırmızı klitorisim. Taşakları kıçıma şak şak çarpıyordu. Bir parmak yuvamı arıyor ve sürtünüyordu.

Amcam inledi. Dişleri hafifçe omuzumu ısırdı. Avuçları dimdik göğüs uçlarımın üzerinde yanıyordu. Kalçalarının tüm gücüyle hareket edişini hissettim. Aniden kasığıma kalın meni fışkırışları yağdı. Eridim. Öldüm. Bitişimle taşaklarını ıslatmıştım. Göğüslerim şişmişti. Kasığım gelişiyle ıslanmıştı. Son damlalar fışkırdı. Bacaklarım ayrık, geriye doğru çekilmesiyle kaykıldım.

"Git!" dedi Katlerine. Beni yukarı doğru çekti. Elbisem iyice sıyrılmıştı. Kapının ağzı açıldı, beni yuttu. Arkamdan bir öpüşme sesi geldi.

Derimin üzerindeki menisi hemen kurudu. Biraz çoraplarımın konçlarına sıçramıştı. Her zamanki gibi, sanki herkes gitmişcesine ev sessizdi. Merdiven sahanlığındaki

pencereden dışarıya, çimin üzerine baktım ve Caroline'i orda yatarken gördüm. Jenny onu öpüyordu.

Yatağıma uzandım sırtüstü. Tavan karardı ve alçaldı. Üzerime kapandı.

Mağaraların içinde koşuyor ve sihirli ışıkları görüyordum.

17.
Bölüm

Maude yenge, beni, sabahın erken saatlerinin sıcaklığında uyandırdı. Çay getirmişti. Yatağımın içinde oturup yarı şeffaf bir fincandan çayımı yudumladım.

"Dün kötüydün, kötü olduğunu biliyor musun?" diye sordu. Çayımı içerken saçlarımı okşadı. Ne yanıt vereceğimi bilemedim. O günlerde sık sık bilinemezlikler içinde yüzüyordum.

Yengem çarşafı aşağıya çekti ve yazıklandı. "Çorapların merdiven gibi katlanmış," dedi. Zahmet edip çıkarmamıştım. Doğruldu ve bir çekmeceden yenilerini getirdi. Çarşaf, yatağın ucuna kadar çekilmişti. Bacaklarımı okşayarak çoraplarımı çıkardı ve yenilerini giydirdi. Siyah yeni çoraplar file işiydi ve uyluklarımın en üstüne kadar çıkıyordu. "Böyle daha iyi," dedi ve çayımı bitirinceye kadar bekledi.

"Artık iyi bir kız olacaksın, Beatrice, değil mi?"

Gözlerimle, "evet", dedim. Gözlerimden sabah mağmurluğu akıyordu. Yengem geceliğimi çıkardı ve makyajimla ilgilenip pudra ve ruj sürdü.

"Maria kötüydü, hatırlıyor musun?" diye sordu.

"Evet," dedim. Sabah mahmurluğu sesime de yansımıştı. Dün ya da önceki gündü diye düşündüm, hangi gün olduğunu unutmuştum.

"Amanda biraz iyileşme gösteriyor. Arabella tabii ki tam yetişti artık," diye Maude yenge devam etti. Uzun saçlarımı bir fırçayla taradı. Kalın ve sert kılları sırtımı gıdıkladı. "Senin gibi değiller, Beatrice. Dön şimdi, kıçını kaldır, iyice!"

İtaat ettim. Dizlerimi yukarı çektim. Tuvaletteki ve çalışma odasındaki günahkârlığım için cezalandırılacaktım. Bileklerim, demir bacakların şiltenin altına girdiği yerlerden yatağın iki yanına bağlandı. Sonra ayak bileklerim. "Sırtını aşağıya indir güzelce; kendini sun, Beatrice!" Sesi sertti. Dediğini yaptığımda arkama geçti. Yanaklarımı yastığa dayamış bekliyordum. "Böylesine mükemmel bir kıç!.. Hepimizi geride bırakıyorsun," diye mırıldandı.

Yastığımın altından alınan kırbaç elindeydi. Sırımların şaklaması, belimin aşağıya doğru inip, kıçımın bir kısrak gibi havaya kalkmasına yol açtı. Yüzümü yastığa gömdüm ve ısırdım. Sırımların uçları yakıyor ve tenimde yeni yerler araştıran kuryeler gibi dolaşıyordu. Yarıklarımı bulduklarında küçük ağızlarını çimdikliyor ve beni kıvrandırıyorlardı. Ateş hareleriyle sıcaklık yayılıyordu bedenime... Sırımlar kıçımın arsız yanaklarında,

bal kabağımda ıslık çalıyor, sunduğum incirimi, bal kutumu yalıyordu. Ne kadar kıvranır ve zevki içimde tadarsam, acısı o kadar tatlı hale geliyordu. Kayışlar beni tutuyordu.

Geride bir ses. Kırbaç düştü. Yüzüm yastıktaki saklanışında hışırdadı. Amcam içeri girdi. Ayak seslerini, ağır adımlarının yere inişinden biliyordum. Bağlarımdan kurtulmak için çabaladım. Kıçım dalgalandı. Gözlerim kapandı, açıldı; tekrar kapandı. Yatak bacaklarımın arasında eğildi bacaklarım dışarı doğru açıldı.

"Hayır, amca, hayır!"

"Ses çıkarma, Beatrice!" Eli saçımı okşuyordu. "Kıvranırsa sert geçir, Thomas! Öğrenmeli!"

Hırıldıyor, çağlıyor, kesik kesik çığlıklar atıyordum. Sırımların öptüğü kıçımın yanakları ayrılmıştı. Günahkârının kafası benim "O"rama, kırışık halkaya dayandı. Eller kalçalarımı kavradı ve gelişigüzel hareket etmelerine son verdi. Halkam boyun eğiyordu. Zonklayan şaftın 2-3 santimi içime girdi. Büzmeye çabaladım. Çok geçti. Piston kıçımı zorluyordu. Yarısı kınına girmişti.

"Ne kadar sıkı kavrıyor!" diye inledi. Ustalıkla ve sükunetle biraz daha içeriye soktu. "Ne muhteşem bir kıç! Sıcak sıcak, nasıl da sıkıştırıyor! Dilini ver Maude!"

Dudaklarının, yalayışlarını işittim. Yengemin eli kasıklarımın altına kaydı, yarığımın dudaklarını okşadı ve ayırıp klitorisimi aradı. İrkildim. Bu hareket amcamın yarağının daha da gömülmesine izin verdi. Dudakları emerek birbirlerinden ayırdı. Kıvranışlarımda, kıçımdaki çelik gibi pistonla inliyordum.

"Aaaaah!" diye nefesim çıktı. Uyarmadan kamışının tümünü köküne kadar sokmuştu. Uzun, kalın kamış kıçımın içinde derinliklerde zonkluyordu. Üzerime doğru eğilip sallanan göğüslerimi avuçladı.

Yengem, dizüstü durduğum yerden, altımdan geriye doğru kendine yer açarak yerleşti. Başım dönüyordu. Nemlenen anüsüm kadifemsi yakalayışını sürdürüyordu. Yarıya kadar geriye çıkmış aleti yeniden dibine kadar girdi, çıktı ve sonra bu hareketi sıkça tekrarlamaya başladı. Kasıklarımda şimşekler çakıyordu. Alev alev yanan kıçımın yanakları bedenine yaslanmış çalkalanıyordu.

Maude yenge ağzımı kendi ağzının üzerine çekti.

"Kıçını hareket ettir, Beatrice; kamışının üzerinde hareket ettir onu!"

Ağzının içine ağlayarak bir şeyler söylüyordum. Dili tükürüklerimi kucaklıyordu. Artık daha kolay hareket eden sert penisi haşmetli girişlerine başladı. Sert giriş çıkışlarıyla sarsılıyordum. Yarığımda sızlayan bir tatlılık giderek artıyordu.

"Kıçını hareket ettir; oyuncak atın üzerindeymişsin gibi yap!"

Heyecandan kabalaşan yengem yanaklarımı yakaladı. Ağzımız emen süngerler gibiydi. Ben de onun kadar iştahla emiyordum artık. Kalçalarımı hareket ettirdim. Fışkırışını hissetme arzusu beni pençesine almıştı. Şehvet düşkünü bir şekilde kıçımı çalkalıyor, kamışı eskisinden daha hızlı pistonlayan amcamdan daha fazla boğuk zevk çığlıkları çıkartıyordum. Elleri çoraplı uyluklarımı okşuyordu. Göğüslerimi okşayan yengeminkilerle birleştiler.

"Evet!"

Yengemin ağzına kendimi kaybetmişliğimle inledim.

"Kıçının içine boşalt onu, Beatrice!"

"Evet!"

"Gücünün farkında değil misin, aşkım? Onun kasıklarına vur kıçını kuvvetle; boşalt taşaklarını!"

"Sözler... Sözler... Gücün mü dedi?" Hareket ediyor, soluğum kesiliyor, her şey girdap gibi dönüyordu. Dilim yengemin ağzında olduğu halde, amcamın kamışının başını hemen hemen kıçımın yanaklarına, deliğime dokununcaya kadar öne çektim.

"Dur şimdi!" diye talimat verdi Maude yenge. Altımdan kaymış, kocasına katılmıştı. Oraya bir erik sokulmuşçasına kafasını sıktım. "Kıpırdama Thomas!" dediğini duydum yengemin "Beatrice, şimdi istediğin gibi hareket edeceksin!"

Başım sarkmış, dudaklarım onun görüşünün ötesinde sıkıca büzülmüştü. Tam itaatimin son bir sınavı mı bu? Eski albümlerin yaprakları zihnimde yavaş yavaş dönüyordu. Dişlerim kısa bir süre birbirine vurdu. Çekim şimdi çok şiddetliydi. Amcam hareketsiz bir şekilde duruyordu. Geriye doğru kıçımı ittim. İkimizin arasındaki belli bir kayganlık girişi kolaylaştırmıştı. Kıçım aletinin etrafında rahat ama sıkı bir şekilde genişledi. Onu santim santim dibine kadar içime alırken soluk alış verişlerinin gitgide daha kabalaştığını işittim.

"Hareket etmek yok, Thomas," diye fısıldadı yengem. Güçlü bir hıçkırma kaçıverdi ağzımdan. Kıçımı küçük ama hızlı hareketlerle geriye doğru itmeye başladım. Her biri, tokmağının tüm uzunluğunu hissetmeme izin verdi bana. Anüsümün esnek çevresi onu daha sıkı bir şekilde kavra-

dı. Uyguladığım basıncı kendim ayarlayabiliyordum.

"Senin kendi hızında, Beatrice. Geliyor musun?"

Şehvetin heyecanından güçbelâ nefes alabiliyordum. Tattığım duygunun benzeri yoktu. Kıçımdaki sıcaklık, boyun eğişimin berbat, arzu ettiren yakışına eklenmişti. Yanaklarımın geriye doğru yavaş vuruşlarımla kasıklarına yaptığı baskının tümden kendine özgü bir mahremliği vardı.

Çok belirsiz titremelerle iki kez gelmiştim. Başımı hafifçe yukarı kaldırıp, kamışının yarısı içimde olan kıçımı döndürdüm. Bağırtıları ödülümdü. Aletinin durdurulmaz zonklamaları iki katına çıkmıştı.

"Onun gelmesini istiyor, arzu ediyor musun, Beatrice?"

Anlamamıştım. Neden bana soruluyordu? Peki buranın efendisi kimdi? Elleri artık kalçalarımı tutmuyordu. Her hareket benim kendi irademle oluyordu.

"E... e... evet!" diye kekeledim. Sesim tavan arasındaki o küçük kızın sesiydi. Tavan arasındaki güneş ışığı tozla pusluydu. Şarap oyun sonlarımızı taş soğutucularda beklerdi. Merdivenden inerken kıçım kıvranır, ağzım yazla kaplanırdı.

Amcamın nefesinin kesilir gibi olduğunu işittim. Heykel gibi pozu şaşkındı, erkekliğinin kökü hareketsizdi, ben onun arzusunu zorluyordum. Kıçımın kasıklarına bir sonraki hafif çarpışıyla birlikte derin bir titreme sardı bütün bedenini. "O"nun ağzı onu kadife bir mengene içindeymişçesine kavradı. İçgüdüsel olarak dolgun yanaklarımı şimdi sıkıca ona dayadım ve büzdüm. İnlemeleri odanın içinde yankılandı. Ah! Fışkırma; derinde sıvının püskürmesi; her bir uzun, yoğun boşalış atışı,

süngerimsi sıcaklığın içinde bilindi, hissedildi ve emildi. Burnumu çektim, gerildim, nefesimi ıslık gibi ağzımdan çıkardım. Damlalar yeniden fırladı, emildi. Anüsüm zenginlikle akıyor, dışarı damlıyordu.

Zevk içinde yüzerek çöktüm. Etten sümüklüböcek plop, diye ses çıkarak çıktı; ıslak burnu uyluklarıma değdi. Bağlarım gevşetildi. Arkamda bir ayak sürüyüş ve tohumları harcanmış, taşak torbaları daha hafif bir şekilde çekip gitti.

Tatlı doygunluğumda yarı uykulu bir şekilde yüzüstü çevrildim. Sırtımın üzerine uzandım. Ağzı benimkine dokundu. Parmakları hem apış aramdaki tepecikteki hem de kıçımdaki ıslaklığı hissetti.

"İyiydi," diye mırıldandı Maude yenge. Bedenim hâlâ sarsılıyor ve titriyordu. Bacaklarım şehvet düşkünü bir şekilde açıktı. Dillerim dokundu. Dudaklarım onun stamenini arayan taç yapraklarıydı. Yengem kafamın içindeki sayfaları çeviriyor ve onları sessizce, yavaşça okuyordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu.

Bir kelime aradım: "Her şeyi," dedim. Kelime, ağa yakalanmış bir kelebekti. Kanatları kırık değildi. Yengemin gözleri onu yeniden serbest bıraktı. Çevremizde uçtu ve içimde eridi. Parmakları alt dudağımın üzerinde gezindi, sarkmasına neden oldu. Nedensiz bir şekilde kıkır kıkır güldüm.

"Jenny bir kafeste!" dedi yengem.

Ona inanmadım. Bir an için inanmak istemedim. Bacaklarımı sıkıca birbirine bitiştirdim beni gıdıkladı ve onların yeniden ayrılmasını sağladı. File çoraplarımın

içinde bacaklarım dümdüzdü.

"Giyin şimdi. Külotunu da giy. Ona karşı kararlı davran. Ne yaptırmak istiyorsan söyle ona!"

Kalkarken ona gözlerimi dikip baktım. Oda etrafımda uçsuz bucaksız gibiydi. Elbisemle titiz bir şekilde ilgilendim. Sızan meni bacaklarımın arasından aşağıya kayıyordu.

"Gerçekten mi?" diye sordum.

Maude yenge güldü ve çenemi kaldırdı. "Başka ne için gönderildin ki? Başlangıcı ve bitişi hâlâ bilmiyorsun?" Bunun için yetiştirilip, yönlendirilmedin mi? Öbür türlü onların kamışları senin utancının sebebi olurdu. Caroline, Amanda ya da Jenny gibi mi olacaksın?"

Başım yerdeydi. Öğrendiklerimle sıkışıp kalmıştım.

"Öyle bile olsan, şehvetten delirtebilirsin karşındakini. Özgürlüğün şimdi tam Beatrice. Senin ilerlemene damgamı vururum. Yavaş yavaş öğret, eğit, emret. Anlıyor musun?" Çenemi bıraktı. Başımı "evet" anlamında salladım. Gözlerimin etrafındaki bilinmezlik sisi kalkmıştı. Meni Caroline'in kıçında baloncuk yapmıştı. Belki de şimdi düşmüştü kıçına. Övgüler düzüp vaatler verdim kendime; kendi içime daldım. Kıçımın yanakları ağır, sıcak ve tatmin olmuş durumdaydı.

Ona arkamı dönüp yukarı kata yöneldim. Amcamın çalışma odasının kapısı açıktı. Masasında yazı yazıyordu. Geçerken başını kaldırdı. Gözleri çöküktü. Belli bir arsızlıkla kalçalarımı salladım. Onun bakmasını arzuluyordum. "Ne kadar sıkı ve dirisin!" demişti yengem. Sapkınlıklarımı seziyordum. Evin havası üzerime eski bir pelerin gibi sarılmıştı.

Jenny, bir kafeste çıplak duruyordu. Amanda sırtüstü bir yatağa uzanmış yatıyordu ve sıkı sıkıya bağlıydı. Kafesi açtım. Jenny'nin kolları iki yanından kayışla bağlanmıştı. Siyah çoraplar giymişti ve boynunda, kavun gibi göğüslerinin arasına sarkan uzun bir inci dizisi vardı. Oturuyordu. Donuk gözlerle bana bakıyordu. Başımı oynattım ve bir an için demirlere doğru düşer gibi olduktan sonra kendini toparlayıp kalktı ve kafesten dışarı çıktı.

Sırığa benzeyen uzun tahtaya götürdüm onu. Kayışlama niyetim vardı. Küçük, taş gibi kıçı gözlerimi kamaştırıyordu. Amanda'nınki gibiydi. Ama Jenny'nin saçları ondan daha kısaydı. Amanda'nın saçı haşarı küçük çocuklarınki gibi kenarlardan kısaltılmıştı.

"Ben izin verene kadar konuşma," dedim Jenny'e. Onu tahtanın üzerine eğdim ve kıçına sert bir şaplak indirdim. Kolları bağlı olduğundan öne doğru eğik olan başının arkasına hafifçe dokunmam zorunluydu. Şaplağın sesine, kıçının yanaklarının geriye doğru esnemesi ve beni muazzam biçimde heyecanlandıran çıkardığı vahşi, küçük çığlık eşlik etti. Yavaşça onu bıraktım ve kayışların sarktığı duvara yürüdüm. En kısa ve en kalın olanı seçtim. Amanda'nın gözleri kısa bir süreyle beni yokladı. Hiçbir şeyin ifadesi olmayan küçük ve gergin bir gülümseyişle yanıt verdim ona.

"Biz küçükken, babam seni düzdü mü?" diye sordum Jenny'ye. Sözlerim ağzımdan çıkarken, kayışı kıçına yapıştırdım, "Şraaaakkkk!" diye. Kalçaları sallandı ve tahtanın müsaade ettiği ölçüde içeriye doğru şiddetle kasıldı. Mat bir kırmızılık yarı kürelerinin üzerine yayıldı.

"Yanıt vermeye niyetin yok mu, Jenny?"

Yüzü kıpkırmızıydı. Kayışın ikinci ve daha sert inişi kesik kesik çığlıklarını artırdı.

"Evet, Beatrice!"

"Misafir odasında yattığında mı?" Geçmişin iki kanatlı kapıları şimdi bana daha net bir şekilde açıldı. Dünümüz üzerindeki esrar perdesi aralandı.

"Evettttttt!" diye ıslık gibi yineledi Jenny, kıçının üstüne indiğinde şaklayan deri.

"Daha sonra bana kesin ayrıntılarıyla anlatacaksın. Kalk!"

Doğrulurken yüzü acıyla buruştu. Topukları üzerinde döndü ve önümde durdu. Başı sarkmıştı. Gülümsedim ve göğüs uçlarını çimdikledim.

"Onun için ne kadar tatlı bir lezzet olmuşsundur!" dedim hiçbir şey hissetmeden soğuk bir biçimde. Bir gözlemdi bu. Onu, kopacak diye ödünün patladığını bildiğim inci kolyesinden tutarak aşağıya indirdim. Küçük ayakları halının üzerini sessizce arşınladı. Yeniden boş olan odama sokarken onu havaya sıçratan bir şaplak daha indirdim kıçına. Sinirli bir şekilde kayar gibi ileriye doğru gitti ve sonra hareketsiz bir şekilde ayakta öylece durdu.

"Diz çök!" dedim ona. Bir sertlik duygusu içimi kapladı ama henüz tam tamına hocalık düzeyinde değildim. Birkaç ay sonra onunla daha iyi ilgilenebilecektim. Diz çökmüş, başı ve omuzları itaatkâr biçimde öne eğilmiş olan Jenny sığınacak bir yer arar gibi görünüyordu. Bu durum onu daha da çekici yapıyordu. Dilini istedim;

küçük, ok gibi çıkan dilini ama henüz çok erkendi.

Yavaş yavaş inceleyerek etrafında döndüm. Yıllar onun üzerinde çok az iz bırakmış diye düşündüm. Vücudu çocuk gibi, çıkıntıları sıkı, küçük ve hoştu.

"O gece kayışlandın mı?" diye sordum.

"Evet!"

Küçük söz halının üzerine uzandı. Bir kere daha önünde durdum ve ayağımı kaldırıp, botumun tabanını başının arka kısmına dikkatli bir şekilde indirdim. Dudakları diğer botumun uç kısmına dokundu ve onu öptü.

"Başla, Jenny!"

Ağzı, botumun üzerinde mırıldandı. Dudakları parlak yüzünde iz bıraktı. O konuşurken, söylediklerini kafamın içinde etüt ettim. O geceki değişimi beni inandırması gerekecek kadar hızlı olmuştu. Güya yarı uykulu bir şekilde götürüldüğü çift kişilik yatakta geceliği üzerinden çıkarılmış, kıçı yukarı kaldırılmıştı. Beni uyandırmak korkusuyla çığlık atmamıştı. Kayış kıçını ateş gibi yakmıştı. Doğru olmadığını söylediği itiraflar alınmıştı ondan. Çok sayıda vuruştan sonra arkadan en derin yerinden mıhlamış sonra geriye çekip ona yeniden girmiş zonklayan aletiyle içinde öylece kalmıştı; tıpkı amcamın beni uzun ve derinlemesine bir giriş ve sonra geri çıkışla mıhlamış olduğu gibi.

Sonunda misafir odasına geri getirildiğinde kendini yalnız ve terk edilmiş hissetmişti. Evin gecedeki sessizliği, bir yarasa kanatlanışının korkusuyla üzerine çökmüştü. Kıçı sıcaklığa, boşluğu doldurulmaya özlem duyuyordu. Sızlayışlarıyla uzanmıştı.

"Devam et," dedim, anlatışının bu bölümünde durduğunda.

"Hepsi bu," diye geveledi ağzında. Ağzı botumun üzerinde daha da ateşli bir şekilde hareket ediyordu.

"Ona inanıyor musun?" diye bir ses geldi arkadan. Yengemdi. Duyulmadan sessizce içeri girmişti. Jenny'yi görmüyor gibiydi. Bana doğru geldi, çenemi kaldırdı ve beni öptü. Uzun sürdü öpüşü. Yengemin eli ağızlarımız kilitlenmişken aşağıya doğru inip Jenny'nin saçlarını aradı. Jenny'nin suratını yukarı, eteğimin altına, bacaklarımın arasına çekti. Jenny'nin açık, sıcak ve arayan dudakları külotumun yarığına dokundu. Dilinin yalvaran yalayışlarını hissediyordum. Kıpırdamıyordum. Kalçalarım ona yanıt vermiyordu. Öbür elini kıçımın altına koyan Maude yenge de bunun farkına varmıştı. Dudakları benimkinin üzerinde zevkle hareket ediyordu. Tükürüklerimiz birbirine karışıyordu.

"Ona inanıyor musun?" diye sordu yine.

Yanıt vermeyecektim. Bildiğimin içimde kalmasını istedim. Kıçım anımsadıklarımla büzüldü. Yengemin ağzı benimkinden geriye çekildi. "Söyle ona," dedi sessizce.

Aşağıya baktım. Eteğimin önü Jenny'nin başının üzerine takılmıştı. Dili gayretli bir şekilde çalışıyor, külotumun aralığından yarığımın dudaklarını boylu boyunca yalıyordu. Dizlerimdeki hafif bir titremenin dışında hareket etmiyordum.

"Çök!" diye emrettim. İçimdeki güç kabarmıştı. Gücümü biliyordum. Jenny'nin yanıtı ani oldu. Yeniden dizlerinin üzerine çöktü. Ağzı beni terk etti. "Git! Kafesine gir!" dedim. Kapının kapanışıyla birlikte yengem

elimi tuttu ve yatağa doğru götürüp oturttu. Dolaba gidip ikimize likör koydu. Geri dönüp yanıma oturdu.

"Meditasyonlarına devam edeceksin," dedi. "Gizli planlarını yap, onları iradene göre hareket ettir."

Jenny ile ilgilendikten sonra hararetlenen içimde soğuk likörün ferahlatıcılığını duydum.

"Hepsini mi?" diye sordum.

Maude yenge bana doğrudan yanıt vermedi. "Jenny ile güzel ilgilendin. Caroline ile ve ihtiyacın olursa Katherine ile de böyle olacak. Erkekleri gözlemle. Ne kadar da kibirli bir şekilde aletleri kalkar. Bazen pantolonlarının altında gizlenir, bazen şehvet düşkünü bir şekilde ortaya çıkarılırlar. Onlarla vakit öldür, eğlen, oyna onlarla. Fışkırırlar. Yüzleri yumuşarken, aletleri de yumuşar. Yüz hatları ifadesizleşir. Eğitimleri kızların eğitimlerinden daha çetin değildir. Senin talimatlarına göre kolayca sana hizmet edeceklerdir.

"Hizmet mi?" Anlamını sezinlemiştim ama yine de sormuştum.

"Şehvet düşkünlüğüne hizmet Beatrice; yarığına, kıçına. Asla ağzına değil. Ağız başkaları için."

"Ağız, Caroline gibiler için mi?"

"Tatlı ama kurnaz. Onların fışkırışlarını emdi, evet. Bunu bilmiyor muydun? Utangaç, uysal. Ağzı, bir gül gibi kendini meniye veriyor, derinlemesine içine çekiyor. Tevazuluğu içinde dudaklarını gizlice şiliyor ve kızarıyor. Bilmiyor muydun?"

Yüzümü saklıyordum. Bu benim son utangaçlığımdı. "Belki" dedim. Hayalimde örümcek ağları belirdi karmaşık ve muhteşem; kopardım onları ellerimle, düştüler.

Örümceklerin ağları zihnimde parladı, Caroline'e bir an için gıpta ettim, büyük morumsu topuz dudaklarında, dili damarların üstünde kayıyor. İtişleri kavrıyor ve emiyor. Dudaklarının emişinin dışında çıt çıkmıyor. Aletin tatlı zonklayışı; fışkırışı. Ağızda tuzlu krema. Sonra gevşemiş vücudu ayağa kaldırılır. Kıçı okşanır.

Yeniden kendime geldim. "Yakında geri dönüyor muyuz?" diye sordum.

"Nasıl istersen, Beatrice." Kadehinin son bir kalkışı sonrası gitti. Geriye doğru yaslandım. Duvar soğuk geldi. Yazın çimin üzerine, kameriyeyle çalılığın arasına kafesleri koyacaktım. Kırbacımı alacaktım. Gözlerim ateş gibi, göğüslerim dikleşmiş olacaktı.

Evet.

18.
Bölüm

Babama yazmaya başladığım mektup bıraktığım gibi duruyordu. Onu odaya girerken ve kendimi ona bakarken tasavvur ettim. Çinlilerin bir kere mektup yazdıktan sonra onu adreslerine göndermeseler bile katiyen yok etmediklerini duymuştum. Üzerilerine yazılan şeyler sihirli bir varlık, bir karakter kazanırlar; uçmak istemeyen kuşların dingin kanatları gibi kâğıt üzerine tünerler.

Yeniden kalemi aldım. "Canım babam, dönüşünü bekliyorum; Beatrice." Bu kadar yeterliydi. Geceleyin kelimeler tıpkı girilmesi yasak bir arazide avlanan avcının karaağaçlar ve karaçamlar arasında hareket ettiği gibi dolaşacaktı. Bir zarf alıp üzerine babasının ona miras bıraktığı Malabar'daki çay plantasyonunun adresini yazdım. Oradan ceketinin klapalarında tozlar ve burun derinliklerinde koyu esmer kadınların misk kokusuyla,

oyuncak bir atın hayali geri dönecekti babama.

Atı çimin üzerine belki de Caroline için koyduğum daha büyük bir kafesin içine yerleştirecektim. Yağmur yağdığında terk edilmiş bir şekilde orada duracak ve üzengilerinin üzerinde kristal parlaklığında yağmur damlalarıyla bekleyecekti.

Banyo yaptım ve bahçeden gelen seslerin cıvıltısını dinledim, Caroline ve Jenny'nin sesleri de onların arasındaydı. Yemek için aşağıya indiğimde iddialı olmaktan ziyade zekâmı kullandım. Çorba servisi yapılırken Maria'ya balıkla birlikte hangi şarabı içeceğimizi sordum.

"Balıkla, Riesling..." diye başladı Maria ve sanki Katherine'e yanıt veriyormuş gibi ona bakındı. Yengem peçetesini açmakla meşgul gibi görünüyordu.

"Riesling değil Piesporter içeceğiz Maria ve bana hanımefendi diye hitap edeceksin. Anlaşıldı mı?"

Zavallı kadın şaşkınlığı içinde nerdeyse reverans yapacaktı. Bunun üzerine Katherine; kahvaltı süresince sakin kalan ve sorulanlara sakince yanıt veren Maude yengeye bir bakış gönderdi. Amanda'yı da odamdan aşağıya indirtmiştim. Bir partide arkadaşı olmayan bir kişi gibi sessizce oturuyordu. Katherine'in bakışı bana yöneldi. Biraz sıkılmış bir havayla kısa bir süre bakışını kabul ettim.

"Caroline, yemekten sonra bahçeden çicek toplayacaksın. Odaların havası biraz kasvetli. İlk önce benim yatak odama koy. Amanda sana yardım edecek," dedim ve hemen sohbet için yengeme döndüm. Amcam bir işi için evi terk ettiğinden -ya da sanırım gönderildiğinden- Katherine de böylece tek başına kalmış oldu.

Masadan ilk ben kalktım. Normal olarak sohbetlerde Maude yenge böyle yapardı ve ben onun kalkmasını beklerdim. Bununla birlikte bu küçük işaretle çıt çıkarmadan oturan Katherine benim kalkışımla başka mesajlarımı da almış oldu. Amaçlı bir şekilde çiçek saksılarının olduğu camekânlı bölüme gittiğimde, beni hafif yaralı bir şahin gibi izlediğini hissettim. Gerçi ona hiçbir kötülük yapmamıştım; tam tersine beni hem fiziksel olarak hem de zihinsel olarak cezbediyordu.

"Sanırım bir değişiklik var." diye sordu sessizce.

"Bütün her şeyle ilgili var," diye yanıtladım. Kolumu beline doladım ve elimi çok yavaş bir şekilde kızının son derece mükemmel küresine dokunmak ve okşamak için aşağıya doğru kaydırdım. Elbisesinin hafif kumaşının altındaki ikiz yarıküreleri bir şeftalinin yüzeyi kadar pürüzsüzdü.

Katherine, hafifçe dudaklarını birbirine bastırdı ve parmaklarımın hiç bastırmadan dalgalanarak yaptığı tahkikattan dolayı bir zevk tebessümünü gizlemeye çabaladı. Külot giymediği, kızının daracık aralığına elbisesinin tek katını yavaşça sokabilmemden, aşikârdı.

"Bize bir gösteri yapmadın daha, Katherine!"

"Yapmadım mı?" diye karşılık verdi: Sesi yumuşak ama titrekti. Her zamanki halini takınmaya çabaladı ve ileri doğru hareketlendi ama parmaklarımın içeriye doğru uyarıcı baskısı olduğu yere mıhladı onu. "Konu unutuldu," dedi. Yanaklarının üzerinde çok hafif bir kızarıklık oluşmuştu. Hoşuma gitti.

Onu küçük bir sıraya doğru çektim. Yan yana üzerine oturduk. Küpeçiceğinin kokusu burun deliklerimi dol-

duruyor; kimi düz, kimi yatık nostaljik saksılardan gelen fide toprağı kokusuna karışıyordu.

"Çok mu az gösteri yaptın? Yani, senin özel piyeslerini kastediyorum Katherine!"

"Le Teatre Erotique mi?" Geçmişte birkaç eğlence olmuştu. Geçen yaz Lord Eridge'in üç kızını enfes bir maskeli baloya sokmuştum. Onlar için mükemmel bir ilk öğrenim oldu. Bir fantezi dünyasında yaşadıklarına inandıklarında ilk başta mütevazı olan izinler onlara olağanüstü şeyler yapmalarına imkân verirdi.

"Tümden kostümleri tarafından gizlendiklerine de inanıyorlar mıydı?" diye sordum.

Katherine'in bu soru üzerine bana bakışı bir başka zamanda tekrarlansa dalkavukluk olurdu.

"Kesinlikle. Daha önce ne ayak bileklerini göstermişler ne de eteklerini çok fazla kaldırmışlardı. İlkin onlara dize kadar çıkan botlar ile parlak taytlar ve şeffaf yelekler giydirttim. Müzik, kendilerini teşhir edecek denli onları büyüledi. Küçük bir orkestra tedbirli bir şekilde bir perdenin arkasına yerleştirilmişti. Başlangıçta masum bir sirk oyunu icra ettik. Malikâne midillileri bu iş için mükemmeldi. Büyük bir çadır kullandık. İzleyiciler doğal olarak azdı ve şampanya su gibi akıyordu. Kızlara rollerinin arasında istedikleri kadar içmelerine izin verdim. Midilliler üzerinde kıkırdarken ve aptalca dönüp dururlarken morallerini bozmak için birkaç kez kırbacı yapıştırdım."

Elimi Katherine'in bacağının üzerine koydum ve elbisesinin eteğini bana yakın bacağı hemen hemen kalçasına dek çıplak kalacak şekilde yavaş yavaş parmaklarım-

la yukarı kaldırdım. Parmak uçlarım çorabın koncunun etrafında şehvetle dolandı. Geriye doğru yaslandı. Dudakları, sanki nefesimi arıyormuşcasına bir an için hafifçe aralandı. Çorabın koncundan ipek gibi pürüzsüz tene geçiş nefisti.

"Peki eğlence?" diye sordum. Yengemin Maria ve Frederick'le fotoğrafik interlüdünden sanıyorum hatırlamıştım bu lafı.

"Hileli bir sürüş olacağını söyledim onlara," diye devam etti Katherine. Elimin daha kolay bir şekilde yukarı kaymasına ve bacaklarının sıcak iç kısımlarını okşamama izin verecek şekilde dizlerini daha geniş bir şekilde iki yana açtı.

"Midilliler, Lord Eridge'in ahırlarından üç tane saf Arap atıyla takas edilmişti. Çadırın kapısı sıkı sıkıya kapalıydı. Çadırı bizimkine bitişik olan müzisyenler bir şey göremiyordu.

"Kızların gözlerini bağladım ve atlara bindirttim. Elleri atların boyunlarına bağlandı. Düşecekleri korkusuyla bu konuda biraz canları sıkıldı ama onları rahatlattım."

Yarığının dudaklarına yavaş bir şekilde dokunuken, tebessüm ederek ve gözleri yarı kapalı bir şekilde anlatmaya devam etti. Kıçı oturduğu yerde öne doğru hafifçe kaymıştı.

"Ayak bileklerini üzengilere bağladın; evet, devam et!" dedim kendimden emin bir şekilde.

"İlkin bir çember içinde onları döndürdüm. Onlardan habersiz erkeklerden üçü atları dizginlerinden çekiyorlardı. Kız kardeşler kendilerinin pek usta olduğunu düşünüyorlar ve kimi zaman heyecanları kabarıp kulakları

tırmalarcasına gülüyorlardı. Ara sıra daha önce tadına baktıkları kırbacı daha sert bir şekilde indiriyordum. Derken hazır olduklarına hükmettim. Atlar durduruldu ve oyunun üç tatlı kadın kahramanının çığlıkları arasında bacakları aşağıya doğru hızla çekildi. Sonra tek bir sıçrayışla her bir atın terkisine bir erkek bindi, çıplak kıçlarını eğerlerden yukarı doğru kaldırdılar ve..."

Ona doğru eğildim. Dudaklarımız, dillerimiz buluştu. İşaret parmağım yarığının giderek artan biçimde kayganlaşan dudaklarının üzerinde daireler çiziyordu.

"Her biri birden çok mu düzüldü?" diye sordum. Böyle kaba bir kelime kullanmak istememiştim, öylesine dökülmüştü ağzımdan. Katherine'in dili dilimin etrafında dolanıyordu.

"Uzun zamandır böyle bir fırsatı bekleyen erkekler her birini sırayla yaptılar. Her kız üçlü bir doz aldı. İkinci kez köpüren mızrak yarıklarına girdiğinde dikkat çekici ölçüde sakinleşmişlerdi bile. Bir çember çizecek şekilde yavaş yavaş dönmeye devam eden atların hafif hafif sallayışları da kuşkusuz zevklerine katkıda bulunuyordu."

"Kıçları da onurlandırıldı mı?" diye sordum. Katherine'in ayrılmış bacakları düm düz olmuştu. Kıçının tatlı küresinin altını araştırdım ve kırışık gülünü buldum.

"Hayır!.. Ha... Hayır!.. Atın üstünde değil!" diye kekeledi. O zevk sonraya saklanmıştı. Tarifsiz hazdan nerdeyse yarı baygın hale gelen kızlar sonunda atlardan indirildi ve gözleri bağlanarak eve götürüldü. El bilekleri bağlandı, taytları ve botları çıkarıldı. Çıplak kıçları tabii ki o kadar ata bindikten sonra hayli pembeleşmişti.

Malikânenin yatak odasında her şey daha önceden hazırlanmıştı. İçeri alındıktan sonra kıçlarının yukarı kalkması için kasıklarının altlarına yastıklar konularak yatağın üzerine yan yana bağlandılar.

"O sırada, sallanan penisiyle oyuna hazır bir şekilde içeri giren toprak sahibi sırasıyla her birinin kıçında kudretini yiğitçe sergiledi; sırayla mıhladı onları. O işini yaparken kızlar inim inim inleyerek huysuz bir şekilde kıvranıp durdular. Sonra, ortaya yerleştirilmiş olan en büyük kızı alarak; mızrağını kıçının dibine kadar soktu. Bu arada diğer ikisi onu okşuyordu. Sonunda çıktığı güldeliğinin bolca köpürmesi, diyebilirim ki , onun zevkiydi. Oh! Oh, Beatrice! Dilin, canım, yalvarıyorum sana!"

Nefis uylukları arasına ağzımı sokmam için yalvarıyordu. Bunu yapmaya niyetim olmadığını söylemek beni pek memnun etti. Rica etmiş ve reddedilmişti. Tam bana uygun bir durumdu. Çenesini tutarak yüzünü geriye doğru ittim ve parmaklarımla oynamayı kestim.

"Belki daha sonra" diye mırıldandım, "iyi halinin devamına bağlı. Resitalini bitirmedin. Sonra ne oldu?"

"Yarrağı, tabii, epeyce yumuşadı, kıvranan ve gözleri bağlı güzellikleri tıpkı kıçlarını delen -daha sonradan bu durumdan pek de tümden hoşnutsuz olmadıkları ortaya çıktı– yiğit malzemenin sahibi gibi onları merak içinde bırakarak gitti. Sonra serbest bırakıldılar, banyo yaptılar ve şımartıldılar. Yenik düştükleri şehvet düşkünlüğünden hiç söz etmedik ve bunun yerine şarap ve pastalar getirip öğleden sonrayı şenlik havası içinde, şamatayla geçirdik.

"Eğitimleri ondan sonra mı başladı Katherine?" Elim

hâlâ hükmeder bir pozda çenesinden tutuyordu.

"Evet. Ondan sonra senin gibi giydirildiler. –Çorap ve botların ya da ayakkabıların haricinde altlarına hiçbir şey giyilmeyen vücuda tam oturan yün elbiseler.- Değneğin sık ama hafif uygulanışı harikalar yarattı. Sırasıyla on altı, on sekiz ve yirmi yaşlarında olan üç kız kardeşi en iyisi sürekli kapalı bir yerde bir arada tutmaktı. Büyük olan sabah odası onlar için bir yeniden yaratılma odasına dönüştürüldü. Büyük yuvarlak bir masasın ortasına kısa bir direk diktirdim. Her bir kız masanın üzerine bilekleri direğe bağlı olacak şekilde yatırılıyordu. Ayak bilekleri ise masayı fırdolayı dönen ve dışarıya doğru gergin bacaklarının üzerinden geçen iplerle bağlanıyordu.

"İlk hafta aşağıya indirildiklerinde gözleri hep bağlıydı. Elbiseleri bellerine kadar sıyrılmıştı. Kahvaltı odasına girerken birer birer kıçlarına vuruyordum yavaşça. Çok güzel kıçları vardı ve masanın etrafında bir daire oluşturacak şekilde bağlandıklarında gayet sessiz ve itaatkârdılar. Başlangıçta bir düzine değnek, ıslık çalarak sunulan kıçlarının üzerinde pembe parlaklıklar yarattı. 12. Vuruş her zaman en sert olanıydı. Kulakları tırmalayan çığlıklar çıkartırdı onlardan; zira ardından zonklayan malzemenin kıçlarına sert bir şekilde girişinin geleceğini pek çabuk öğrenmişlerdi.

"İlk haftanın sonuda her biri değneklendikten hemen sonra en büyükleri Samantha'yı serbest bırakırken diğer ikisini bağlı tutmaya devam ettim. Ona sessiz olmasını tembih ettikten sonra bileklerini bağladım ve göz bağını çıkardım. Onu bekleyen kamışın yukarı doğru şahlanışı-

nı görür görmez kıpkırmızı oldu ve dönmeye çalıştı. Ama tutup ona doğru yüzünü çevirdim.

"Oran için yalvartsaydın," diye mırıldandım.

"Elbette!"

Katherine'in sesi pusluydu, gözleri dilim orasıyla ilgilensin diye çıldırıyordu.

"Ne kadar acemice," dedim yavaşça ve ayağa kalktım ona doğru bakarak. "Katherine, eteğini yukarı kaldır iyice; kıçının altına kadar. İyi. Bacaklarını daha da aç. Mükemmel! Nefis bir saçak, tatlım. Son zamanlarda sulandı mı?"

Yanıt vermeye fırsat bırakmadan kapıya doğru uzun adımlarla yürüdüm ve geriye dönerek ona baktım. Gerçekten bir şehvet tablosu gibi görünüyordu. Çoraplarının üzerinden görünen teni soluk fildişi rengindeydi. Yarığının kılları yoğun ve kabarıktı.

"Bekle!" dedim soğuk bir şekilde, dışarı çıkarken kapının anahtarını hızla çıkarıp diğer tarafa taktım. Kıpırdamadan yerinde oturan Katherine, yalvaran gözlerle beni izledi.

Maude yengeye gittim doğruca ve hemen yapmak istediklerimden ona söz ettim. Gözleri parladı. "Onu hazırlayacağım," dedi, "hemen hazır olur!" Maria'yı çağırdı ve ona gecikmeden Frederick'i alıp gelmesini istedi. Frederick her zamanki sessiz haliyle –uzun zamandır süren itaatkârlığının arkasına güzel bir şekilde gizlendiğini hissettiğim bir uyanıklılık– geldi.

"Soyuncaksın!" dedim. Bana itaat etmesi gerekip gerekmediği konusunda emin değilmişcesine uzun bir süre gözlerini dikip bana baktı ve sonra hemen ceketini çı-

kardı. Ortalıkta başka hizmetçi olmadığına emin olduktan sonra basit, arkası düz tahta bir iskemleyi alıp onun oturması için yerleştirdim.

Frederick, çıplaklığı içinde, fizik olarak kusursuz muhteşem bir hayvandı. Penisi parmaklarımın nazik uygulamasının altında 22 santime ulaştı. Oturması için talimat verdikten sonra yengeme onu yüzü kapıya dönük biçimde iskemleye sıkıca bağlattırdım.

"Şimdi Katherine'i görecek misin?" diye sordum yengeme. Başını evet anlamında salladı ve dışarı çıktı. Hanımefendisinin adının zikredilmesi Frederick'i irkiltti; korkudan değildi ama öyle sezinledim. Zira penisinin kafası iyice kırmızılaşırken göze hoş görünen yüzüne de koyu bir kırmızılık yayılıyordu.

Kapının arkasından sürünerek yürüyen ayak sesi geldi. Kapıya doğru uzun adımlarla yürüdüm ve açtım. Yengemin güçlü kucaklayışında kıvranan Katherine duruyordu. Birlikte içeri girdik ve planladığım küçük seremoni için kapıları yeniden kapadık.

"Oh! Ne cesaret!" diye yaygarayı bastı yukarı doğru dikilmiş aleti ona zevk vermek için bekleyen hizmetkârını görünce ve yüzü kızardı. Elbiselerini çıkarmaya gerek yoktu; kalçalarının üzerine derli toplu ve süratle sıyrılmıştı. Maude yenge bileklerini tutarken ben kıçına sert bir şekilde şaplak indirdim. Kalçaları sarsıldı ve gözlerine beyaz parlak gözyaşları doldu.

"Sus, Katherine!" diye soğuk bir şekilde talimat verdim. "Seni daha düzmedi değil mi?" Her bir istekle zorlanan ve sürüklenen adımları, vücudunun alt yarısının muhteşem çıplaklığını kahyanın yabani bakışlarına daha

da yaklaştırdı. "Hayır!" diye çığlık attı. Başı çılgınca sallanıyordu.

"Konuşacaksın!" dedim Frederick'e. "Kıçının, şahane göğüslerinin üzerinde oynayışının şehvetli zevklerinin tadını çıkarmadın mı?"

"Ha... Hanımefendi!.. ha... hayır! Sık sık beni elbisesini giydirip çıkarmam için çağırırdı –ekseri banyoya hazırlamam için– ama tapınılası tenine parmaklarımın dokunmasına hiçbir zaman izin verilmedi," diye kesik kesik konuştu.

Belki onun "tapınılası," sözcüğünü beklenmedik kullanışı sırasında –aslında bir uşaktan duyulmamış bir söz– bacakları ayrılmış bir şekilde, erkeklik aletinin dimdik bekleyişi içinde, tam yarığının dışarı çıkan dudaklarının altına gelinceye dek Frederick'in üzerine götürülmesi sırasında tasavvur etmiş olduğumdan daha yumuşak bir çığlık attırdı Katherine'e.

"Oh! Maude! Beatrice!" Yalvarıyorum size, hayır!" Katerine tamamen tiyatro efekti olarak hissetiğim hıçkırıklara boğuldu. Hiç kuşkusuz Eridge'in kızlarının eğitiminde onlardan sırayla izlemişti bunları. Katherine'in kollarını öne doğru Frederick'in omuzlarının üzerine çeken yengem onu bırakmadı. Bu arada ben, kıçının üzerine elimi bastırdıktan sonra daha da alta inip, şimdi inim inim inleyen Frederick'in taş gibi kamışını yarığının yumuşak dudakları arasına koydum.

Katherine'in gözleri döndü. Frederick'in aşk malzemesinin yuvarlak burnu onun enfes mağarasının içine girip güzelce yerleşirken Frederick'in iki dizide titredi, başı geriye düştü. Geriye, Katherine'in omuzlarından

aşağıya doğrù bastırmak kalmıştı. Kıçının arsız yanakları sonunda Frederick'in çıplak dizlerinin üzerine kıvranarak yaklaştı; acılı bir hareketle üzerine yerleştiğinde Katherine'in boğazından şok ve zevk karışımı olduğu izlenimi veren hafif bir hırıltı çıktı.

Gerisi basitti. Bir lahzada ona bağlandı. Elbisesinin önü, Frederick'in burnunun, hiç kuşkusuz biraz neşeyle ipeksi kavun gibi göğüslerinin arasındaki derin vadiye yerleşmesi için çözüldü.

Diz çökmek için can atmama rağmen yapmadım. Onursuzluk olurdu. Bununla beraber kamışının içine derinlemesine girişini ve taşaklarının onun altında ezilişini –o ilk anda– görmüş olmak hoşuma gitmişti. Kolları boyuna dolanıp bağlanmış, ayak bilekleri de Frederick'inkilere bağlanmıştı. Böylece kıçını aşağı yukarı manevra ettirebilecek alana sahip olmuştu ve hiç kuşkum yok, yalnız kaldıklarında da öylece kalacaktı. Hıçkırıklarla karşı çıkmasına rağmen Maude yenge ve ben odadan çıkmak üzere hareketlendik.

"B... Beatrice! Gidemezsin!" diye yalvardı Katherine. Bu şekilde onun üzerine oturtulmuş olarak çok güzel görünüyordu. Göğüs uçlarının daha şimdiden dimdik olduklarını fark ettim. Onları bu erotik sahnede yalnız bırakıp çıktığımız anda Frederick'in dudakları, Katherine'in çıplak kavunlarının ona sunduğu kırmızı tomurcukları hafif hafif ezecekti.

"Bu sefer arzu ettiğin gibi gelebilirsin Frederick!" dedim yavaşça. Sona çıktık, kapılar arkamızdan kilitlendi.

"Bu bir eğlence, öyle düşünmüyor musun?" diye sordum Maude yengeye.

Yengem, "evet," anlamında başını salladı. "Ona hiçbir zararı olmayacak. Eminim onunla ilgili olarak uzun zamandır kendini engellemişti. Frederick'in onun efendisi olmasına izin vermeyeceksin, değil mi?"

Gözlerinin bana anlattığı gibi gereksiz bir soruydu. Henüz ne girdiğim ne de girmeyi düşündüğüm permütasyonlar vardı.

"Katherine'i Robe'ların efendisi yapacağım," dedim ve güldüm. Kulaklarımızı kısa bir süre kapıya dayadık ve bastırılmış inlemelerini yakaladık. "Gururdan tek bir kelime konuşmayacaktır ona," dedim, "ve ne de Frederick, onu tıkamasına rağmen onunla konuşmaya cesaret edecektir. Sanırım neredyese kusursuz bir birleşme. Daha sonra tabii isterse cezalandırabilir onu. Buna izin vereceğim. Ondan da zevk alacaklardır her ikisi de."

"Zenginleşerek büyüdün," diye yanıt verdi Maude yenge.

"Elbette!" dedim küstahça. Egzersiz, bana zulmetmeden fethetmenin baş döndürücü duygusunu vermişti; daha sonra bütün bildiklerimle izleyeceğim yolda. On kişiden sekizinde doğru koşullarda ve doğru ellerin rehberliğinde olmak kaydıyla boyun eğme arzusu vardır. Orada onlar için bir güvenlik yatar. Yönlendirilirler, bir şeylere izin verirler. Zorlanmaları içinde bir şeylere izin verirler.

Denizin altında gezinmiş ve eteklerimi sıyırmıştım. Su okşamıştı beni. Bir dil dokunmuştu bana. Balıklar jartiyerimi kemirmişlerdi.

Yengeme, en ince oğlak derisinden dirseklerime kadar uzanan bir düzine eldiven alacağımı söyledim. Eldi-

venlerin tene dokunuşlarının son derece şehvani olduğu fikrim onda kabul gördü. Eldivencisine sipariş vereceğini söyledi. Son derece sıkı oturacaklardı ellere.

"Geldiklerinde parmaklarının üzerinde fıkırdayacaklar" diye gülümsedi.

"Onu arzu ettiğimde..." dedim. "Gel, seni atın üzerinde istiyorum!"

Maude yenge geriledi. "Beni mi?" diye sıçradı ama elim dirseğini yakalamıştı bile. "Ciddi misin Beatrice?" Yanıt vermeye ihtiyacım yoktu. Uysallığı yarı yarıya bekleyen birinin işareti gibiydi. Çorap ve botların dışında çıplak kalması onu muhteşem gösteriyordu. Vücudunun tüm çıkıntılarında elastiki bir sıkılığa sahipti. Atın üstüne bindi ve kıçını arsızca geriye doğru gererek çıkarttı. Yarığı sulanmış parlıyordu.

Kırbacın üç düzine yakıcı darbesinden başka ona hiçbir zevk bahşetmedim. Topuklarını üzengilerin üzerinde tutma mücadelesi verdiğinden dizlerinin zorunlu kırılışı –kıçının top gibi çıkışıyla beraber– uzun zamandır kendimle ilgili tasavvur ettiğim fantezi görüntüsünü sağlıyordu.

Gelecekte, atın arkasında, erkeğin münasip anda binebilmesi ve çalkalanan kalçaları tutarken penisini sokabilmesi için küçük bir sehpa olacak.

Benim emrimle.

Bunu yapacağım. Benim görüşümün ya da kontrolümün ötesinde ne egzersiz, ne eğlence, ne şenlik olacak.

Kendi güç alanıma girmiştim.

19.
Bölüm

Katherine'i çözüp kaldırmadan önce tam tamına 40 dakika geçti. Göğüsleri şiş, göğüs uçları sertti. Yengem, bahşettiğim kırbaçlamadan sonra fark edilir bir şekilde aksayan bir yürüyüşle beni izledi ve Frederick'i serbest bırakarak başıyla yan odalardan birinde giyinmesini işaret etti.

"Kaç defa, Katherine?" diye sordum yumuşak bir ses tonuyla, elimi uyluklarının arasında aşağıya doğru indirirken. Menisinin bolluğu kendini uyluklarının arasındaki sabunsulukta hissettiriyordu. Birazı damlamış ve çoraplarının konçları üzerinde birikmişti.

Alev alev yanan yüzünü omuzuma gömerek yakalayamadığım birkaç şey geveledi ağzında. İsteksiz yüzünü kaldırdım, gözlerinin arkasında saklanmaya çalışan kurnaz zevk işaretlerini izledim.

"En azından iki kez geldi, doğru mu?" diye sordum sert bir ses tonuyla. Yine yüzünü gizlemek istedi ama buna izin vermedim.

Katherine, "evet," anlamında başını salladı. En tatmin edici pozisyonlardan birinin bir erkeğin bacakları üzerinde, yüz yüze oturmak olduğunu henüz kendi kendime öğrenmemiştim. "Evet," diye üstüne basa basa söyledi. "Beatrice, ben..."

"Onu cezalandırmalı mısın? Elbette, nasıl istersen!" diyerek sözünü bitirmesine fırsat vermedim. Son derece güzel yarım bir kahkaha dudaklarının arasından patladı ve ona bir gonca gülün tüm renk ve kokusuna sahip bir küçük, "Oh!" eşlik etti. Bir annenin çocuğuna yapabileceği şekilde elbisesini aşağıya doğru çektim ve kalçalarını okşadım.

"Bana yine yapmayacaksın bunu değil mi?" diye sordu. Davet o kadar barizdi ki nerdeyse gülecektim.

"İtaat daima zorunludur, Katherine," diye yumuşak bir sesle yanıtladım ve alnından öptüm. Hâlâ sarf ettiği çabalardan dolayı ıslaktı. Tıpkı, şeftaliye benzeyen kıçının yanakları gibi. Şimdi onu bu şekilde kollarımın altında tutarak kıçına bir başka erkeklik organını sokmaktan ayrı bir zevk duyardım. Gözlerimde bu arzuyu okudu belki. Zira aptal aptal sırıttı ve bana sokuldu iyice.

"Ben asla..." diye başladı ama bitiremedi. Niyetini biliyordum. Daha önce olanlar için özür dileyecekti. Belki benim onu sınamak için tebdili kıyafet ederek eve geldiğimi düşünmüştü.

"Jenny'yi bugünlük hizmetçi olarak alabilirsin Katherine."

Hızla yürüdüm ve onu orada yalnız bıraktım. Orda

kalmamı isteyeceğini hissettim, kalarak belki de ona bir tür anlaşılması zor bir rahatlık duygusu verecektim. Ama yine de mesafenin korunması gerekirdi. Güzelce isteğini çevirip ayrılmıştım ondan, deyim yerindeyse bir ayak havada. Benim esas kaygım Amanda'ya yönelikti. Uzun süredir bahçede Caroline ile vakit öldürmüştü. Bununla birlikte, mutfak masasının üzerinde dizi dizi duran çiçeklerden keyifli anlar yaşadıkları aşikârdı.

Maria çiçeklerin bir kısmını düzeltiyordu. İçeri girerken oldukça utangaç bir şekilde bana baktı.

"Mutlu musun, Maria?" diye sordum. Yüzünden sağlık fışkırıyor gibiydi gerçekten. Kasten dar ve kısaltılmış elbisesinin iyice ortaya çıkardığı vücut kıvrımlarının şehvet düşkünü görüntüsünden hoşlanmıştım. "Evet," anlamına gelecek şekilde başını salladı. Gözlerinde bir belirsizlik peçesi vardı. Parmakları çiçeklerin üzerinde bocalıyordu. Parmağında yeni bir yüzüğün olduğunu fark ettim. Çok değerli olmayan bir yüzüktü. Amcamın verdiğini tahmin ettim. Sorum üzerine öyle olduğunu itiraf etti.

"Sana bindi mi Maria?"

Soru öylesine direkti ki, ne yanıt vereceğini bilemedi. Küçük ama kıvrımları güzel olan dudaklarının arasından küçük bir tükürük balonu belirdi.

"Frederick'in ahırda yaptığı gibi miydi Maria?" diye ısrar ettim. Siyah eteğinin altında zevk bekleyişleri içinde kıvranan kızının yanaklarının olgunluğunu gözlerimin önünde canlandırabiliyordum.

"Kocam bilmiyor, hanımefendi," diye kekeledi.

"Sorularıma yanıt ver, Maria!" dedim yumuşak bir

ses tonuyla ve ellerini çiçeklerin saplarıyla oynamaktan uzaklaştırdım. Avuçları nemliydi.

"Utandım hanımefendi," dedi boğularak. Gözlerindeki ifade iyi gizlenememişti. Her türlü niyetime kendisini teslim edeceğini sezdim.

"Karşı geldin mi, ya da mücadele ettin mi Maria?" Tokalarla tepesinde çörek biçiminde toplanmış saçını tuttum. Tokalardan biri gevşedi ve parmaklarımın arasına düştü.

"Hayır, hanımefendi, cesaret edemezdim. Bayan Katherine'in elinde ahırda kırbaç vardı ve hanımefendi daha sonra beni yemek odasında masanın üzerine çıkarıp kıpırdamamam uyarısında bulundu."

Söylenenlerin yarısını dinliyordum. Bu tür kadınların kurnaz bir yöntemle nelerden zevk aldığını öğreniyordu. Ara sıra yapılan karşı çıkışlar vicdanını temizliyordu. Kocasının sessiz, iyi bir insan olduğunu, kendisi gibi otuzlarında olduğunu söyledi. Çiftlik işçisiydi.

Saçını bıraktım.

"Kısa bir süre hizmetime gireceksin, Maria; kocanla birlikte. Evde ortalıkta onun yapacağı işler olacak. Ahırlar için bir bölümü temizleteceğim. Belki benim Ahır Kâhyam olursun ve bu benim çok hoşuma gider. Kadınlarla ilgilenilmesi konusunda biraz bir şeyler öğrendin ve uysalsın. Talimatlarımla daha da öğreneceksin. "

Beş pountluk banknotları tanıyabilirdi ama "uysal"ın ne anlama geldiğini bilip bilmediğinden kuşkuluydum. O dönemden sonra tarla kızlarına planlanan hizmetlerinin karşılığında bir Gine akçesi verdim hep, onlar da hayret içinde paraya baka kaldılar.

Söylenilemeyen sözler Maria'nın dudaklarının üzerinde dans etti. Kocasıyla ilgili bana verdiği kısa tariften, Ned, gerektiğinde hem Caroline'in hem de Jenny'nin hizmetinde geniş ölçüde kullanılabilecekti. Bu tür zevklere ara sıra izin verdiğim Maria da bu duruma çok geçmeden alışacaktı.

Amanda'nın içeri girmesi için seslendim. Çimin üzerindeki bir kilimin üstünde boş boş oturan Caroline biraz şaşırmış bir şekilde gözlerini dikip bana baktı. Ona gülümsedim. "Daha sonra" diye bağırdım. Bu onu bir süre rahatlatırdı. Onun da bildiği gibi güvencesi benim yükselişimdeydi. Çıplaklıklarımızda ona bağlı oluşumun anısı hâlâ en tatlı anılarımdan biriydi. Belki, hatırlama oyunları oynayacaktık. Bir yol bulacaktım. Benim en sevdiğim favori hizmetçim olacaktı. Tavan arasında kahkahalar patlayacaktı yine. Saçını tarayıp kıçına okşayarak hafif tokatlar atacaktım. Düzülüşlerinde sabah sisinin arkasında pırıl pırıl parlayan o nefis güneş gibi şehvetin fısıltıları olacaktı. Pencerenin kenarındaki arı kanatları hâlâ kıpırdayacak; gözlerini büyülemek için renkler yaratacaktım. Dolduruldukten ve doyduktan sonra, inceliği ve güzelliği içinde bacakları hâlâ çıplak vaziyette yine merdivenden aşağıya indirilecekti. Uyluklarının arasındaki altın sarılığı meni zenginliğiyde parlayacaktı.

"Zenginlik var mı, Amanda?" diye sordum. Anlamadığı için yanıt vermedi. Onu yukarı doğru götürürken neşeli halinde bir acemilik vardı. Küçük, sıkı kıçına her gün ilgi gösterilmiş olmasına rağmen, hâlâ derinin ya da sopanın ilk darbesiyle ürkek bir şekilde sallanıyordu.

Amanda'yı odamda elimle tutup, ayakları bitişik bi-

çimde ayakta diktim. Ben de yatağa oturdum.

"Bu senin ilk yeni egzersizin olacak; emirle ayakta kıpırdamadan durmak. Artık kafese kapatılmaz ya da değneklenmezsen bunu yapar mısın Amanda?"

Gözleri umutla parladı ve başını evet anlamında iki kez salladı.

"Aradığın şey bu mu?" diye sordum... "Hâlâ kayış olacak!"

"Bilmiyorum," diye mırıldandı. Sezgilerime göre zayıf bir karakteri vardı. Gerçi bu sezgiye niye kapıldığımı bilmiyorum. Ayağa kalkıp, etrafında döndüm ve sakınıp sakınmadığını anlamak için elimi eteğinin altına kaydırdım. Sakınmadı. Başparmağımı güldeliğine dayadım. Maude yenge günde iki kez yapma penisi oraya sokuyordu. Bu uygulamanın onu ilerlettiğini fark ettim. Kızının küçük bir onay veren hareketi başparmağın ucunda kendisini hissettirdi.

"Kayışa aldırdığın yok mu?" diye sordum. Başparmağımın kökünü elastik yanakları arasında aşağı yukarı hareket ettirdim.

Amanda en azından belirsiz bir şekilde başını "hayır" anlamında salladı. Belki, hayır, demekten korkuyordu ya da belki gururu bunu engelliyordu. Şimdi onu, sürpriz bir zevk hissiyle kabul etmeye başlamış olması mümkündü.

"Elbiseni kaldır Amanda ve belinin çevresinde sıkıştır. Ayaklarını bitiştir. Ellerini yana bırak; güzel. Sana söylenildiğinde bu şekilde duracaksın. İleri bir egzersiz olacak bu. Uyluklarındaki bantlar , şimdi gümüşten olmasın mı? Onları hak ettin mi?

"İyiydim ben hep," dedi, dudakları titriyordu. Verdiği yanıtın farkında mıydı? Onu buraya getirdiğimiz evi düşündüm; odaların kasvetini... Kafesli pencereleri çok küçüktü. Göğüslerimizin üzerinde kısa süreyle titremiş olan erkek ellerini.

"Gümüş," diye tekrar ettim. Parmaklarımı metal bantların etrafında gezdirdim, "kuyumcu o, değil mi?" Gümüşü tercih etmez misin?

"Sanırım." Sesinin donuk tonu dilin üzerinde dolaşan kuru bir kaşığın arkasının yavan tadı gibiydi.

"O halde öyle olacak," dedim ona. Gözleri kıpırdamadı. Maude yenge ona daha iyi bir hedef için farklı mı davranırdı? Emin değildim. Çatı kemiğinin etrafındaki kıllar sık ve düzgün, benimkiler gibi üsten düz tıraş edilmişlerdi. Karnının kavisi çok azdı, göğüsleri jelatin gibi ve sıkıydı. Zihnine, okurken anlayamayacağı mesajlar yazardım. Belki iki ya da üç yıl içinde nişanlanırdı. Gözleri bu günlerin etkisiyle belirsizlikle hareket ederdi. Erkekler onu öper ve yatağa yatırırlardı. Şehvet peşinde olanların dışında herkesi hayal kırıklığına uğratacak bir boşlukla yanıt verirdi.

Onunla çiftleşecek ve uyluklarını geniş gümüş halkalarla süsleyecek olan erkekler ancak değeri olmayan önemsiz insan döküntüleri olurdu. Onda en azından diğerleri kadar kurnazlık olsaydı ona da katettiği yolda yenilikler katar, keşif tünellerini kolaylaştırırdım.

O akşam saat yedide, Frederick'in ulak olarak gönderilmesinden sonra kuyumcu geldi. Gözleri beklentiden bitkin düşmüştü.

"Çok erken değil mi?" diye sordu bana. Gözlerinde

benim mesul olduğum şikâyetçi bir dehşet vardı. Göğüslerimi okşamasına izin vermiştim.

"Amanda yukarda bekliyor," diye yanıtladım. Şapkasını ve pelerinini çıkardıktan sonra, ayan beyan görünen ve gidermek için tek bir söz etmediğim bir merakla bana eşlik etti. Merdivenlerin kafesli odaya götüren sahanlığında biraz durdum. "Dediğim gibi olacak. Söylediklerimi yapacaksın. Ben talep etmedikçe konuşmayacaksın. Yoksa nazik denge bozulur. Ondan sonra ona sahip olabilirsin. Uysallığını göreceksin. Yalnızca bir şey daha var," diye ekledim onu odaya sokarken.

Gözlerinin önündeki sahneden dolayı kazık gibi durdu. Amanda uzun tahtanın üzerindeydi; vücudu yeni yıkanmış ve parfüm sürülmüştü. Doğrulmasın diye bileklerinden bağlamayı gerekli görmüştüm. Çıplak olan kızı kusursuz elma biçimini ortaya koyuyordu. Kapıyı kapattım.

"Sözlerimi hatırla; hassas denge," dedim ona yine fısıldayarak. Belki de kendinin bir cennette olduğunu düşünerek kabul ettiğini başını sallayarak gösterdi. Gözleri Amanda'nın teslim olmuş formunun üzerine yapışıp kalmıştı. Yüksek sesle, Amanda'nın yararına olacak şekilde ekledim: "Gelecek hafta onun adi metal bantları gümüş olanlarla değiştirilecek. Onların üzerinde işlenecek uygun bir deseni de kuşkusuz düşüneceksin. Şimdi giysilerini çıkar ve izle."

"Çık... ar... Çıkarmak mı?" diye kekeledi.

"Yoksa ona sahip olamazsın. Ona yavaş yavaş öğrettiğimiz belli gelenekler var," diye devam ettim süratle. Tüm sahne beni çok fazla eğlendiriyordu ama oynattıra-

caktım. Koşullandırılmamış bir erkeğin olduğu ilk deneyimimdi. "Ona sağlam gümüş çorap bantları vermeyi kabul ediyor musun?" diye sordum.

"Öyle arzu ediliyorsa eğer," diye viyakladı.

Başkaları olsaydı onun yerinde farsın sınırına ulaşılmıştı bile ama burada bu acayip odada ve Amanda'nın onun zevklerine açık mükemmel pozisyonuyla ahmakça söylediğim her şeyi kabul etmeye hazırdı. Amanda'nın çıt çıkarmaması da duruma katkı yapıyordu.

Gülünç bir isteksizlikle benim önümde elbiselerini çıkarmaya başlarken yüzü pancar gibi kızardı. Ona bakmıyormuş gibi yaptım. Vücudu kaslıydı ve belki de hayvani çekiciliğinin nedeni buydu. Gövdesi kalındı, bacakları ağaç gövdesi gibiydi. Çıplaklığının ilk sunuluşunda penisi hareketsiz sarkıyordu ama Amanda'ya doğru götürürken biraz sonra olacakların heyecanıyla kalktı. Amanda'nın kıçını bu ana hazırlık olarak önceden yağlamıştım. Amanda her haliyle yarı şuursuzcasına tahtanın üzerinde iki büklüm asılıydı. Yalnızca dizlerindeki hafif bir titreme onu ele veriyordu.

Adam ise şimdi vecd içindeki biri gibi görünüyordu. Beline elimi koyup ileriye bir adım daha atması için hafifçe ittim. Dikilmiş penisi –kalın ve uzundu– yanaklarının içeriye doğru kavis yapan arasına doğru uzandı; zonk zonk atan sütununu buraya bastırdı. Amanda küçük bir çığlık attı hemen, huysuz bir kısrak gibi sallandı. Kıçının bu hareketi, yalnızca taşaklarına kadar daha da derinlerine dalmasına hizmet etti.

"Sessiz ol lütfen. Şimdi bileklerini arkaya getir ve birleştir," dedim ona.

Bu sözler karşısında ağzının açık kalışı ona büyük bir ahmaklık havası verdi. Yine de söylenene itaat etti. Kasıklarının sinirli sabırsızlığında onu tümden şaşırtarak bileklerini kelepçeledim. Yüzü mosmor oldu.

"Sessiz!" diye uyardım, "İlk perde bir seremoni olarak planlandı. Şimdiden itibaren ilk haftalar boyunca ona nasıl davranacağına ilişkin talimatlar alacaksın."

Amanda'nın başı arkaya doğru silkinmeye başladı. Bilek bağlarını gerdi. En çok gözyaşı döktüğü protestosu çıktı ondan. Köleliğinin sakin rahatından uyanmıştı. Bunu beklemiştim. Bu nedenle benim bir sonraki hareketim onu şaşırttı, zira omuzlarının sallandığı tarafa geçip bileklerini çözdüm.

"Kıpırdama!" diye uyardım onu. "Seçeneğin var. Sonunda kamışını içine kabul et ya da burada üç ay daha kal. Anlıyor musun?"

"Lü... üt.. Lütfen, onun yapmasını istemiyorum!"

Sesi, acınacak halde kısık çıkmıştı; yüksek sesle dile getirilemeyen bir itiraz ünlemi... Sırtının yukarı doğru hiçbir hareketi olmadığından beni etkilemedi. Sonunda daha önce onda boş yere aradığım bir kurnazlık iması ortaya çıktı, zira alttaki çubuğu, sinirli biçimde olsa da sıkıca kavramaya devam ediyor ve kıçını dikkat çekici bir şekilde hareketsiz tutuyordu. Saçları yüzünün etrafına dökülmüştü.

Aygırının durduğu yere geri döndüm. Gözleri çaresizlikten donuk bir şekilde –kollarını kullanmaktan yoksundu– penisinin şişmiş ucunu güldeliğine yaslamaya çabalıyordu.

"İzin ver bana," dedim ve avucumun içinde muazzam

bir şekilde zonklayan milini yakaladım. Geriye doğru gitmesini işaret ederek ve bununla kuşkusuz ona hayatında ilk kez olarak iki kadının aynı anda yakın ilgisini yaşamasına izin vererek taş gibi şaftını aşağıya doğru bastırdım ve kırmızı kafasını Amanda'nın iyice yağlanmış deliğine dayadım. "Yavaş yavaş gir ona," diye fısıldadım.

Esnek halka, Amanda'dan huysuzcasına inlemeler ve çığlıklar çıkartarak boyun eğerken adamın dizleri şiddetle sarsıldı, çenesi sarktı. Bir saniye geçmeden penisin kafası içeri alınmıştı. Şaft ise kibirli bir şekilde duruyordu dışarıda. Damarları sabırsızlıkla atıyordu. Ensesindeki saçları yakalayıp sert bir şekilde aşağıya doğru çektim ve şaşkınlık dolu bir inleme çıkarttım ondan. Sodomi –erkekler bilmese de bunu- üstün cinse yönelik bir tapınma eylemidir. Kadınların maruz bırakıldığı kölelik ya da aşikâr aşağılanmalar ne olursa olsun, onlar, Maude yengenin bana öğretmiş olduğu gibi eylemin ebedi muzafferleridirler. Onlar zonklayan ve aşikâr bir şekilde dominant pozisyonda olan penisleri art arda içlerine alabilirlerken, bitkin ve tükenmiş bir şekilde geriye çekilenler erkeklerdir.

Bu sahneyi bu şekilde izliyordum. Elimi onların arasına kaydırarak ve sarkan yumurtalarını avucumun içine alarak, Amanda'nın acı dolu çığlıkları ve hıçkırıklarına ve adamın milini daha hızlı bir şekilde sokmaya çalışırken kasıklarının hummalı bir şekilde sarsılışına aldırmadan –tam tersi davranabileceğimi gayet iyi bildiğim halde- girişi bir santim bir santim olacak şekilde sınırladım.

"Vaaooooo! Vaaoooo! Hayır! Hayır! Oh! Ah!" durdur onu, lütfen!" Amanda'nın inlemeleri kesilmiyordu. Buna karşın penisi yarıya kadar giren adamın ağır vücudu nerdeyse Amanda'nın üzerine tümden kapanacak kadar eğilmişti. Boğuk boğuk soluyordu. Arkadan taşaklarını tutmuştum. Parmaklarımın baskısı, sanki gizlice Amanda'nın derinliklerinin istiridye gibi kavrayışına girmeye devam etmesi için ona yeterli uyarılar oluyordu.

"Bo... bo... bo... bob!" diye anlaşılmaz bir şekilde inledi. Kafasının içindeki fırtınayı biliyordum -dalgaların kabarışını– nefesin dışarıya fırlayışını. Gözleri dışarı pırtlamıştı. Bir an için elleri çubuğunu, benim başkaldırı olmasından korktuğum bir tavırla bıraktı. Testislerini bıraktım ve kıçına cesaretlendirici bir şaplak vurdum. Bunun ani etkisi, köküne kadar kıçına girmesi oldu.

Ah! Yabani, en yüksek perdeden atılan çığlık!

"Na-ah-aaaaaaaaaah!" diye kulakları tırmaladı. Ama şimdi derinlemesine tıpalandığından kalçaları kıpırdayamadı, hıçkırıkları boş boş baktığı yere doğru döküldü.

Adam için ne amaca hizmet ettikleri sır olan kayışlar süratle ellerime geldi. Kesik kesik inlerken ve Amanda'nın kıçını sıcacık kasıklarına sürtüşünü hissederken ikisinin bacaklarını yukardan bağladım hemencecik. Kalçası şimdi yalnızca küçük hareketleri yapabiliyordu. Onun tattığı zevkten kendinden geçtiğini tahmin edebiliyordum. Tuhaf bir şekilde bağlanmış bilekleri kelepçenin içinde çaresizlikle zorlarken, kalçaları, Amanda'nın penisi kavrayan kıçının ilkin büzülmesi ve sonra da hiç kuşkusuz bir şekilde gevşemesi sırasında seyirdi.

Öbür tarafa geçip Amanda'nın önünde diz çöktüm.

Ateş gibi yanan yüzünü yüzüme doğru kaldırdım. Gözleri yarı yarıya kapalı, kirpikleri hoş bir şekilde titriyordu. Avuçlarımı ileriye doğru ve yukarı kaldırıp göğüslerinin uçlarının üzerlerine yaslanmasına izin verdim. Beklediğim gibi göğüs uçları diken gibi sertleşmişlerdi. Dudakları geçip giden öpücüklerimin altında ıslak sallanıyordu. Suskundu. Zihni bana kendini aktarmadı.

"Ç... ç... çöz!" diye viyakladı.

Gerek görmedim. Kızının onun kasıklarında daha tam bir şekilde yerleşmeye ihtiyacı vardı. Onları o pozisyonda bırakıp aşağıya indim ve Caroline'i sabah odasında limonata içerken buldum. Maude yenge, Jenny ve Katherine'i dışarı çıkarmış görünüyordu. Caroline beni görür görmez hemen ayağa fırladı ve kollarıma attı kendini.

"Eve gidemez miyiz?" diye sordu.

Elini tuttum, öptüm ve bir divana oturttum.

"İtaatkâr olacak mısın Caroline?"

"Evet," anlamında başını salladı. Gözleri mutluluktan hafifçe buğulandı, yanağı kadife sıcaklığında yanağıma dokundu. Göğüslerini hissettim. Esnek tepeler kar beyazı ve sert küçük kirazlar gibiydi. Belki iki yılda onu evlendiririrdim. Yeniden kendime önermeyeceğim bir deneyim olurdu bu. Bu arada onu eğitir ve yararlılığının sınırsız olduğu noktaya dek onu geliştirirdim.

"Odamda bekle beni!" dedim.

"Geç kalmayacaksın değil mi, Beatrice?" Gözleri, eteklerime sürünen, baldırlarıma dokunan, okşanmak isteyen babamın spanyel gözleri gibiydi.

"Tabii ki hayır," diye gülümsedim. Sesim en cana yakın tonundaydı. Bir solukta kafesli odaya ulaştım ve

hâlâ kendisini sunan tabloya bir an gözlerimi dikip baktım. Amanda yavaş yavaş soluyordu; girişimle birlikte biraz havayı koklar gibi oldu. Hızlı bir şekilde adamı ondan çözdüm. Kamışı, ucunda bir baloncukla dışarı çıktı; kıçın emişi enerjik bir meni fışkırmasına yol açmış görünüyordu. Amanda da hemen serbest bırakıldı. Mahçup bir şekilde yüzünü ondan saklamaya çalışsa da, içine girmiş ve oraya boşalmış olan ama şimdi nerdeyse aşağıya sarkık haldeki penise doğru gözlerinin ok gibi bakışını engelleyemedi.

"Giyin ve aşağıya in Amanda. Hareket için hazırlan!" dedim donuk bir ses tonuyla. Yalnızca elbisesini giymesi gerektiğinden hemen hazır hale geldi, pantolonunu giymekte olan adamın önünden geçerken yüzü soluk pembeydi.

"Amanda!" diye seslendim arkasından.

Yüz hatlarına uzaktan bakılmasını sağlama telaşında çok az başarılı olarak kapıda döndü.

"İtaatsizlik etmeyeceksin. İlerlemeni tespit etmek için ziyaretine geleceğim," dedim. Bir haylazlık sardı beni. Kafasının içindeki kelebek gibi oradan oraya uçan düşünceleri biliyordum. –İtiraf etmeden onları söylemeden önce birbirine çarpan, vızıldayarak kaçan kelimeleri.- Adama dönerek meydan okurcasına, "Senin tahsisatın artırılacak, öyle değil mi?" diye sordum. Başkalarına bu şekilde davranmak benim tarzım değildi ama daha önce söylediğim gibi bunlar önemsiz insan döküntüleriydi.

"Ne?" dedi birden bire. Bakışımın soğukluğu aşikârdı. Gülünç bir şekilde üstünü başını toplamaya çalışırken, penisi uçan ve geri dönen yorgun bir kuş gibi solgun

bir şekilde, düğmeleri iliklenmemiş olan pantolonunun önünde sallanıyordu. "Ah... ah, evet!.." diye kekeledi.

Yüz ifadesi bir resim gibi olan Amanda'ya başımla işaret ettim. Lafını ağzına mı tıktım yoksa konuşması için teşvik mi ettim bilmiyorum. Arkasında okunmamış bir not bırakan kişinin sessizliğiyle kapı kapandı.

"Yengem bir bilezik alacak. Güzel bir tane yapacağınızdan kuşkum yok" dedim ona.

"Ah, evet" Başka kelime söylemeye o sırada muktedir değilmiş gibi görünüyordu. Üstü başı biraz dağınık bir şekilde odadan dışarı çıkarıldı. Sahanlıkta durdum, göstermem gerektiğini hissettiğim ağırbaşlılığımla kafesli odanın kapısını kapattım.

"Tabii ona bu gece sahip olacaksınız," dedim. "Aynı şekilde. Ama bu sefer bağlanmayacak. Bağlara gelince... Bir kanepenin kolu yeterli olacak."

"Evet?" Dudakları ıslak bir şekilde titredi. Hoşuma gitmeyen bir görüntüydü.

"Haftada bir kez sabahleyin, uyanır uyanmaz hemen,birkaç güzel gecelikle, elbette transparan olanlarla onda değişiklik yapacaksın. İstiridye pembesi ve soluk mavi ona iyi gider. Peşrev faslı olmadan doğrudan kıçını düzeceksin. Bu senden isteniyor!" dedim kral gibi, içimde sessiz kahkahalardan boğulduğumu anlayamayacak kadar duyarsız olduğunu bilerek. Daha önce görmediği denli şımartıldığı ve kuşkusuz daha sonra kendine ait küçük bir at arabasıyla ödüllendirileceğinden ötürü Amanda'nın tahmin ettiğimden daha az zorluk çıkararak kendisini vereceğini düşünüyordum. Günler geçtikçe, bundan daha fazla zevk alacaktı.

Sanki resmi bir devlet konuşması yapıyormuşuz gibi başını sözlerimi olumlar biçimde salladı. Adımlarımız merdivenlerde hafifçe yankılandı. Amanda sabırla koridorda bekliyordu, yüz hatları hafifçe gerilmişti. Onu yanağından öperek şaşırttım. Evin dışında arabasının atları sabırsızlıkla yeri eşeliyor, başlarını geriye doğru atıyorlardı.

"Koşullarda anlaşıldı," dedim Amanda'ya.

Ne konuştuğumuzu bilmeden başını salladı, dudağını ısırdı, kısa bir süre ona baktı ve sonra gözlerini yere indirdi. Aşikâr bir biçimde ona aktardığım bu meseleleri önceden Amanda ve benim tartıştığımıza inanan adam tahmin ettiğinden daha fazla yalvaran bir şekilde elini tuttu Amanda'nın.

Kapıyı açtım. Bu tür anlarda hizmetçileri çağırmaya asla kalkışmam. Eğilerek, benim önlerinden gitmeme izin verdi. Arabaya doğru yürüdüm, telaşla tırmanan arabacıya inmemesini elimle işaret ederek kapıyı açtım.

"Otururken elbiseni kasıklarına kadar topla Amanda ve yolculuğun sonuna kadar öyle kalsın," dedim. Kıpkırmızı oldu. Gözleri benimkilerle kısa bir süre çarpıştı ve sonra teslimiyetini işaret etti. "Seni okşamayacak," diye ekledim binerlerken. "Her ikiniz de sınırlarınızı aşmayacaksınız. Arabacı, yürü!"

Koşumlarında gerilen dört at ileriye doğru hareket etti. Amanda'ya şimdilik son bakışım parlayan bacaklarına, şaşkınlıktan bir gül goncası gibi aralanmış dudaklarınaydı.

Ağzımdan küçük bir kahkaha dalgası kaçtı. Dönerken, sokak ile ev arasındaki yolun iki yanında sıralı rododendron çalılarının tam açılmış çiçekleriyle oynaştı

parmaklarım. Bana itaat etmişlerdi , kuşkusuz aylarca, daha büyük bir şehvetin onları pençesine alana kadar itaat edeceklerdi.

Bir gücün küstahlığından kaynaklansa da daha sonra onları ziyaret etmem bir sorun değildi. Evin yaşça daha büyük olan kadını hiç umulmadık bir şekilde bizimle ilgilenebilir; ziyarete gitmemizden memnun kalabilirdi. Ne adamın karısından ne de Amanda'dan bir itiraz olacağını öngörüyordum. Maria için ilk egzersizi yapma fırsatı sağlayacaktı.

20.
Bölüm

Caroline, yatakta uzanmış beni bekliyordu. Öylesine ürkek bakıyordu ki hemen üstüne kayıverdim. Dudakları dudaklarımın altında daha da yumuşadı.

"Fransız usulü içki içmeyi hatırlıyor musun?" diye sordum. Kızardı, başını, "evet," anlamında salladı ve yumuşak bir ses tonuyla bir şeyler mırıldandı. Beni daha da koruyucu olabileceğim şekilde üstüne çekti. Uyluklarıyla yavaş yavaş oynuyordum ve diğer elim işaret parmağını, alt dudağının dolgun kavisi boyunca hareket ettiriyordu. "Hoşuna gidiyor muydu?" diye sordum. Önce tereddüt etti, sonra peltek ve tıslayan bir, "Evet," sesi çıktı dudaklarının arasından. Soluğunun sıcaklığı yanağımın üzerini kapladı.

"Döndüğümüzde, seni küçük bir kız gibi giydireceğim," dedim.

Kıkırdadı ve bana daha da sıkı sarıldı. "Gerçekten mi?" diye sordu utangaç bir şekilde. Yüreği hızlı hızlı çarpıyordu, göğüslerimiz birbirine bastırıyordu.

"Güzellikler, cezalar ve zevkler olacak, Caroline. Hepsiyle seni tanıştıracağım. Şarap getir şimdi; ağzı açılmış bir şişe, hadi!"

Ani emrimden öylesine afallamıştı ki üzerinden yana kayarken hemen sıçrayıp kalktı. "Bir de peçete!" diye ekledim. Uygun düşmeyen telaşın çıkardığı patırtıyla gitti ve birkaç dakika içinde geri döndü. Bu arada üzerimde yalnızca botlarım ve çoraplarım kalacak şekilde soyunmuştum. Ona da aynısını yapmasını söyledim. Sonra, iri iri açılmış gözlerinin önünde peçete kıçımın altında olacak şekilde sırt üstü uzandım ve ayaklarımı açarak yatağın kenarından sallandırdım.

"Gelecekte Fransız usülü içkiyi bu şekilde içeceğiz," dedim ve şarabı vermesini işaret ettim. Bu arada da onu bacaklarımın arasında diz çökerttirdim. Şişe göğüslerimin arasına soğukluğuyla geldi. Ağzı aşağıya kasıklarıma bakacak şekilde ters çevirerek yatırdım. Başparmağım şişenin ağzını sıkıca kapatıyordu.

Ayaklarımı kaldırdım ve sırtına koydum. Ağzını, yarığımın dudaklarının ilk selamını beklediği iç kısma doğru bastırdım. Ah! Ağzının tatlı sürtünüşü, yarı utangaç, yarı cesur... Şişenin ağzındaki başparmağımı yavaş yavaş gevşettim. Şarap damla damla aktı. Aşağı doğru sızarken zik zaklar yapıp göbeğimin üzerinden geçip kıl çalılığa ulaştı.

"Yalayarak iç!" diye fısıldadım. Şarabın serin serin akışı tenimde hoş bir duygu bırakmakla birlikte Caroli-

ne'in dilinin şimdi çok daha istekli bir şekilde dokunuşları ondan çok daha güzeldi. Dilinin ucu, aşkkutumun dudakları arasında kıvrılıyor, şarap süzülerek keyifle filizlenen tomurcuğumun üzerinden dökülüp ağzına girerken, yukarıya, tomurcuğuma doğru aranıyordu.

Zevkle hareketlenmek istiyordum ama bunu yapmadım; çünkü şarap hareketimle etrafa saçılır, oyunumuz yarım kalabilirdi. Bacaklarım titredi ve sırtından kayarak düm düz oldu. Binlerce doyumsuz zevkin pençesine arsız biçimde bacaklarımı daha da açtım ve parmaklarımı kıvırdım. Şarabın giderek artan akışını karşılayan Caroline'in boğazının gurultusu müzik gibiydi ama yine de yerimi, amacımı ve de kurallarımı unutmamalıydım.

"Şarabı Fransız stili böyle içeceksin, Caroline, kıçında kamış olacak!" diye puslu bir sesle söylendim. "Şimdi sanki onu içine alıyormuş gibi kıçını oynat; daha hızlı yala!" gelirken çığlık atmak istedim ama içimden bir ses Caroline'e zevkimin düzeyini ifşa etmememi söyledi. Kasıklarımda binlerce küçük roket yükselip infilak ederken büzdüğüm dudaklarımdan boğuk iniltiler çıktı yalnızca. Serpintilerimin tuzluluğu kuşkusuz Caroline'e kendisini dilinin üzerinde hissettirdi.

İç geçirdim, gevşedim ve uzun zamandan sonra zevkin doruğuna çıktığımı düşündüm. Başparmağım yeniden şişenin ağzını kapadı. Daha fazla akmasına izin vermedim. Şefkatli ama kararlı bir hareketle ağzını uzaklaştırdım. Tam anlamıyla sırılsıklamdım.

"Beni yıka," diye mırıldandım. Ayağa kalktım ve onun önünden banyoya yürüdüm. "Şimdi konuşma ve yürü, daha sonra konuşabilirsin," dedim ona. Süngerle

beni yıkadı. Kalktım ve yeniden durulandım. Sonra onu küvetin önüne getirdim, boyundan tutarak öne doğru eğdim ve yüzünü yıkadım.

Tekrar yatak odasına döndük ve boylu boyunca uzandım. Tuvalet masamın çekmecesinden bir safran kokusu geldi. Besbelli Mary ya da Maria otları serpiştirmişti oraya. Baykuş gibi mavi gözlerle bekleyen Caroline yanıma tereddütlü bir şekilde oturdu ve gözlerini bana dikti. Parmaklarım sırtında dolaşıyordu.

"Anlıyor musun?" diye sordum.

Dudakları uzun zaman önce uçup gitmiş sözleri yeniden aranmışçasına kıpırdadı.

Kolum yukarı doğru kalkıp ona uzandı. Boynundan dolandı ve ağzının köşesi ağzıma gelecek şekilde aniden aşağıya çekti onu.

"Saflıklarını öğreneceksin, Caroline. 'O', bir saflıktır. İçeriye ve dışarıya doğru kendi kendine çember çizer, başkalık bilmeden. Ağzın bir 'O'dur kıçına benzer bir yuvarlaklık sunar. Uyluklarının arasında 'O' dışarı doğru bir oval, bir elipse bırakmıştır kendini. İçerde bildiğin 'O' dur; kıçının yanakları arasında başka bir şeydir. Gül'lüğünün 'O'su. Erkek stameni ona girecek ve içeriye sıvısını uzun fışkırmalarla boşaltacak. Onu alacaksın, emeceksin, ağzının emdiği gibi. Öyle değil mi?"

Altın sarısı saçlarını yakaladım. Kesik bir çığlık attı. Yüzü afallamamış bir şekilde geri çekildi. Sonra, saçlarını bırakmamla birlikte aşağıya kaydı ve burnunu göğüslerimin arasına gömdü. Kolları belime dolanmıştı.

"Bunun için beni cezalandırma," diye mırıldandı.

Bukleleriyle oynuyor, parmaklarımı ipeksi saçları ara-

sında dolaştırıyordum.

"Cezalar ve zevkler, Caroline. Sana söylemedim mi? Benim önümde, eğilip, emeceksin onu. O ağzının içinde zonklarken, kıçın da kırbacı yiyecek."

"Oh, lütfen yapma! Beatrice, yapma!"

"Ahırlar da olacak, Caroline. Maria'yı onları temiz tutması, tutsaklarımı izlemesi için işe aldım. Sen de onlardan biri olacak mısın?"

Caroline, gözlerini kaldırmaya cesaret edemedi. Ağzı göğüslerimin yuvarlakları arasına gömülmüştü. Uzun süre yanıtı bekledim. Sonunda kafasındaki teredütlü kuralları çiğneyerek utangaçca sorusunu bana fısıldadı.

"O... o... Frederick'le olduğu gibi mi olacak?" dedi kulağıma.

"Penis taşıyanları mı kastediyorsun?" diye onunla hafifçe alay eder bir şekilde sordum. "Bazen gözünü bağlayacağım tatlım. Aygırının kim olduğunu bilmeyeceksin."

"Beni sevmeyecek misin, Beatrice?"

Yüzü yüzümün üzerine gelinceye dek yavaş yavaş yukarıya çektim onu. Çoraplı uyluklarımı açarak, bacaklarının benimkiler arasına kaymasına izin verdim ve dudaklarına hızlı ama duygulu olmayan bir öpücük kondurdum.

"Sevgi, itaattedir; itaat sevgide," dedim. Elimi sırtına düşen uzun saçlarının altına doğru kaydırdım ve ensesini baş parmağımla işaret parmağımın arasına aldım. Bunu yapmak hoşuma gitti. Hatta onun da bu şekilde tutulmasının hoşuna gittiğini hissettim. Balkutusunun ıslak dudakları benimkilerin içine sokulmuş titriyordu.

"Mıhlanmadın mı, Caroline?"

"Lütfen öp beni, lütfen, dilini istiyorum," diye mırıl-

dandı. Gülümsedim. Ruh hali, yaz bulutlarının hafif hafif geçişi gibi dalgalıydı. Onlara ulaşıp dokunabilirdim.

"Em onu," diye fısıldadım. Dilim uzun olduğundan dik bir şekilde onu ağzının içine soktum. Emişi enfesti. Düzgün, kadifemsi dilini ıslaklık üzerinde ileriye doğru hareket ettiriyor ve kasıklarımızın arasına elimi sokup, dolgun küçük tepesini avuçlarken anlamsız şeyler mırıldanıyordu. Bukleleri parmaklarıma dolanıyordu. Caroline, düğmesini okşayışlarıma getirmeye çalışarak kıvrıldı, ama ağzının içinde güldüm ve öbür elimle kıçına aniden bir şaplak patlattım. Çığlık attı.

"Yap... ma!.." diye bir söz döküldü ağzından. Yüzünü boynumun altına sakladı... "Mıhlanmak ne Beatrice?"

"Erkeğin sapının kıçının içinde olması, aşkım; ittiren, kayan, derinlemesine giren. Orada uzun bir süre kalır ve sonra geri çıkartılır."

"Ohh!" Yüzünün kızarıklığının sıcaklığını tenimde hissetim. "O... O... Çok büyük olur!" diye kekeledi.

Güldüm. Gözlerimdeki keyif tavanda yansılandı. Bir sıcaklık kapladı vücudumu. Caroline, ne de olsa, ona sunacağım kamış için saklanmıştı.

"Kıçının yanakları enfes biçimde esnek Caroline. İlk seferinde önemli ölçüde zorlanacaksın ama boyun eğeceksin. Damarlarını, başını, içeriye itişi hissedeceksin, nefesin ciğerlerinde patlayacak. Ama ikincisinde," diye devam ettim reddedişini ifade etmeye yönelik kıvranmalarıyla birlikte ahmakça ağzından dökülen kelimelere aldırmadan. "İkinci seansta, tatlım, güldeliğin, içine ersuyunun fışkırışına dek kamışın tekrarlanan giriş çıkışını kabul edecek."

"Hayır! İstemiyorum!" diye sızlandı.

"Öyleyse ilkin kırbaçlanacaksın ya da belki de kayışla."

Her lafımda kıçına güçlü bir şekilde şaplak indiriyordum. Kıvranarak, kurtulmaya çalışırken öbür kolumu ince belinden sıkı sıkıya dolamıştım bile. Sonunda kendini yan tarafa bıraktı. Arsız kıçı mükemmel bir pembelik arz ediyordu. Parmaklarım üzerinde soluk izler bırakmıştı. Dizlerini yukarı çekerek hıçkırıklara boğuldu ve yüzü duvara dönük bir şekilde uzandı.

Bekledim. Hiç kıpırdamadı. Bir süre sonra kalktım ve elbisemi giydim. Hemen döndü ve sırtüstü yattı.

"Ne... Nereye gidiyorsun?" diye sordu. Gözlerine yaşlar dolmuştu, saçları karmakarışıktı. Bu şekildeki dağınıklığı ona daha bir güzellik katıyordu.

"Maria senin üzerinde şimdi kayışın nasıl kullanılacağını öğrencek," dedim sert bir ses tonuyla. Ona bakmadan aynada saçımı taradım.

Caroline yataktan hemen yuvarlanarak kalktı ve diz çökerek bacaklarıma sarıldı.

"Eğer... Şey... Yapacağımı söylersem... Lütfen!" diye yalvardı.

Gözlerimi aşağıya indirip ona baktım ve sonra saçımı taramaya devam ettim. "Senin konuşma hakkın yok Caroline!" diye yanıtladım kısa bir şekilde. Öylesine sert bir şekilde kendimi ondan çekip uzaklaştım ki yere yüzüstü kapaklandı. Son derece umutsuz görünüyordu. Bu bir oyundu ve onun bunu öğrendiğini hissediyordum. çok fazla ipucu vermemeliydim. Henüz zamanı değildi, bir ya da iki yıl daha, evet ile hayırın arasında bir dengede durmalıydı.

Bir kere daha yerde yatan Caroline e baktım. Kalçalarının kemansı kıvrımları gerçekten hoştu. Kıçının âdeta yukarı doğru sonsuza giden eğimi çok çekiciydi. Caroline, vücudunun Amanda'kinden biraz daha tombulluğuyla duran bu bölümünde, kendini şimdiye dek tattığından daha büyük zevklere teslim edecekti.

Sallanan başı, puslu gözleriyle yavaş yavaş ayağa kalktı ve beni kucaklamaya çalıştı. Kıpırdamadan ayakta duruyordum.

"Maria'ya beni sert biçimde kayışlamasına izin verme!" diye mırıldandı. Parmak uçları sırtıma, dalından kopan taç yaprakları gibi sürtündü. Yanıt vermeyince bana daha da sokuldu, bir bacağını bacaklarımın arasına sokmaya çalıştı. "Beni sevmiyor musun?" diye fısıldadı.

Sonunda yüzümü kaldırdım.

"Bütün varlığımla," diye yumuşak bir sesle yanıt verdim ve ağzından öptüm. "Şimdi yukarı çık! Seni kendi ellerimle kayışlayacağım. Öğreneceksin!"

"Peki!" diye fısıldadı Caroline. Kabulden çok bir yalvarıştı bu. Bir süre sonra yumuşayabilirdim.

"Git!" dedim yeniden, "uzun tahtanın üzerinde bekle beni. Elbiseni buraya bırak!"

Tatlı ve yapmacıklı tavırlarla, önemsemeden bakışı yitik adımları kararsız bir şekilde gözlerimin aynasının önünden geçti.

Beş dakika sonra kayışın sıcaklığı kıçının yanaklarını kaplamıştı.

Alttaki çubuğu tutarken, hıçkırıklara karışık çığlıklarında teslimiyeti vardı.

21.
Bölüm

Ertesi hafta geri dönüş yolculuğu için hazırlık yaptım. Katherine, benimle randevularını ayarladı. Maria'nın kocası Ned ile resmi görüşme yapıldı. Ona nasıl hizmetime gireceğini özenle anlattım Üniforması valelerinkinden olacaktı. Pek çok farklı görev verilecekti. Maria besbelli onu önceden anlaşma konusunda tembihlemişti. Çünkü görüşmemiz sırasında can sıkıcı bir itaatle sürekli başını sallamıştı. Bu önemsiz ayrıntıyla birlikte fiziği son derece uygundu; uylukları güzel, kalçası adaleliydi.

Katherine'e bilgi verdiğim gibi Frederick'de aramızda olacaktı. Ama Frederick'e artık onunla aşırılıklar yapması yasaklanmıştı. Bundan emin olmak için Katherine'i nerede olursak olalım, hiç evden dışarı adım attırmadım.

Hareketimizden bir gün önce Katherine'i odama çağırdım.

"Bir oyun tasarlayacaksın ama çok da basit olmayacak, Katherine. Eve yeniden yerleştikten birkaç hafta sonra oynatacağım."

Şakacı bir şekilde reverans yaptı. Oturmasını söylememiştim. "Oyuncu sayısı çok olsun mu? Altı ya da sekiz olabilir mi?" diye sordu.

Aklım başka yerdeymişçesine yalnızca başımı salladım. Aslında basit bir hileydi bu yaptığı. İhtiyacım olanları hafif bir dengesizlik hali içinde arzulu kılıyor; ya da benim isteğime göre biraz abartıyordu.

"Amanda'yı dahil edeceksin oyuna," dedim. "Onun kaydettiği ilerlemeyi –ve gümüş çorap bantlarını da kuşkusuz– en iyi orada göreceğiz. Ve Arabella'nın evindeki hizmetçiyi de, bizimle ilgilenen genç olanı. Onu da istiyorum. Onu da alıp getireceksin.

Senaryonun fazla önemi olmayacak. Kelimeler, sahneler benim istediğim zaman çıkartılıp atılabilecek ve yerlerine başkaları konabilecekti. Arabella'nın şehveti şahit olduğum gibi kontrol edilebiliyordu. Ara sıra gelen çıraklar için şehvetli bir örnek teşkil edecekti. Beni dinledikten sonra ayaklarımın dibine uzanan genç hizmetçiye –kurnaz bakışlı, erik gözlü olan- gelince, onun gözlerinde istediğimde bastırabileceğim ya da kaprislerime uygun bir şekilde kullanabileceğim bir arsızlık iması vardı.

Yolculuk sabahı, Caroline'i, mavi elbiselerinden en çok yakışanı ile ona uyan şapkası ve aynı tonda desenli çoraplarla giydirip hazırladım. Kendim, boynuma kadar iliklenen modaya uygun siyah bir elbise giydim ve inci bir boyunluk taktım. Şapkam üç köşeliydi. Bana, fingirdek bir görünüşten çok hafifçe övüngen bir hava ver-

mişti. Arzu ettiğim oğlak derisi eldivenlere gelince farklı renklerde 12 çift eldivenim vardı artık. Amcamın cüzdanı iyice yağmalanmıştı.

Maria ve Jenny'ye yulaf ezmesi renginde kukuletalı pelerinler giydirmiştim. Altlarında çorap ve botlardan başka bir şey yoktu. Onları dışarıda bekleyen iki at arabasından küçük olanına yan yana, amcamın vermek zorunda bırakıldığı elbiseler ve kutularla birlikte yerleştirdim.

Maude yengenin Maria'yı bırakması kolay olmadı. Baş başa verip çok tartıştık. Onun ufkunu açtım. Tüm yaz boyunca çeşitli vesilelerle Cuma'dan Pazar'a kadar süren garden party'ler verileceğini söyledim. "Hafta sonu" lafını kullanmadım. Banal bulunuyordu zira. Hem yengem hem de ben toplantılarda tanıştığımız kadınlar ve arada bir de onlarla özel ilişkileri olsun olmasın eskortlarından titiz seçimler yapacaktık. Seçilenler bir tarafa ayrılacak ve özel bir ilgi görecekti. Amacımız açısından en mükemmel olan kadınlar şımartılacak pohpohlanacaktı. Yatak odalarının mahremiyetinde onları soyacak ve bitişik odalara açılan gözetleme deliklerinden erkeklere teşhir edecek vesileler yaratılacaktı.

"Erkekler dikizlerlerken birimiz ya da diğerimiz tarafından keşfedilecek," dedim yengeme. "Tabii onların cezalandırılması da gerekecek. Kurallara ihanet korkusu onları itaat ettirecek. Sonra seyrettikleri ve çıplak duracak olan kadınlar –Maria ya da Jenny ya da bir başkası tarafından tahrik edilirlerken– gözetleme deliklerine götürülecekler ve köle durumundaki erkeklere gözlerini dikip bakabilecekler."

Bu tür konuşmalar yengemi muazzam memnun etti.

Tasavvur gücüm gelişmişti. Ama yine de bazı sırları kendime sakladım. Onun girmesine izin vermeyeceğim mağaralar vardı içimde. Bu durumu sezdi ve bu durum ona hayallerimi açıklarken belli bir tereddüt havası verdi. Benden korktuğu izlenimini edindim.

Caroline ve amcamın beklediği odaya inmeden önce odamda ayakta duruyorduk. Duvara doğru onu itip, elleri yanda öylece durmasını emrettiğimde gözlerinde keyif ve endişe birbirine karışmıştı. Yanaklarını ellerimin arasına aldım. Küçük bir kızın yanakları kadar pürüzsüzdü.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordum. Neyi kastettiğimi çok iyi biliyordu. Gülümsemesi temkinli ama cin gibiydi.

"Kıçın onun kamışını aldığında, muhteşemdin!" diye iç geçirdim.

Gözlerimi onunkilerle aynı düzeyde tutuyordum. Güzel bir heykel karşısında kendinden geçen biri gibi serçe parmağımı alt dudağının üzerinde hafifçe gezdirdim.

"Kullanılacaksın!" dedim.

"Frederick'le mi?" Soru biraz beklenmedikti ama yüz ifademi değiştirmeksizin kabul ettim. Arzularını dikkatli bir şekilde ifşa etmişti.

"Evet onunla ve diğerleriyle. Bana itaat edeceksin, Maude!"

İlk defa onun vaftiz ismini kullanmıştım. "Evet," diye yumuşak bir ses tonuyla onay verdi. Dillerimizin uçları sanki cesaretimizdeki bir uysallıkla birbirine dokundu. Yelkenlerim yukarı çekildi, açıldı. Onun için geriye dönüş olmayacaktı. Islaklığı içinde dillerimiz hareket ediyordu. Sanki Zaman durdurulmuştu. Nasıl geçtiğini anlamıyorduk.

"Peki amcan?" diye sordu. Nefeslerimiz birlikte akıyordu. Bana bindiğinden beri hizmete sokulmamıştı. Bakışları bitkinleşmişti. Yengemden ayrı, küçük bir yatak odasına yerleştirmiştim onu. Dilini son kez yaladım ve kıçıma doğru uzanmaya niyet eden ellerini durdurdum.

"Onu sertleşmiş ama acılı bir durumda, havuzu dolu tutabilirsin. Birkaç hafta içinde benim çıraklarımın ilkinin hizmetine sunulacak; o zamana kadar sağılmamalı," dedim. Konuşurken, gözlerimde, bir şiddet ifadesi asılı kaldı. Yengemi yavaşça bıraktım. Talimatlarıma uymak onu eğlendirecekti, biliyordum.

Konuşmasına fırsat vermeden alt kata yöneldim ve böylece beni izlemek zorunda bıraktım. Bizi holde karşılayan amcamın bakışı ürkekti. Yanağına bir öpücük kondurdum. Uzaklaşmak üzere önünde dönerken eldivenli elim pantolonunun altında kibirli bir şekilde duran penisine dokundu. Bu okşayış onu şimdilik teskin ederdi.

Güneş üzerimizde yükselmişti. Kapı açılır açılmaz altın sarısı ışık her yanı kapladı. "Güneş Tanrıdır!" büyük ressam Turner yirmi yıl önce ölüm döşeğinde böyle söylemişti. Bu sözler dudaklarından tam dökülürken güneşin yatağının üzerinde parladığını ve son nefesini verdiğini anlatmışlardı. Bu anın görkemiyle anlatılanların doğruluğuna inandım. Caroline güzelliğiyle yanımda yürüyordu. Eteği yeri süpürüyordu. Geldiğim gibi gidiyordum ama gidişimde yeniden doğmuş biriydim artık. Rododendronları geçerken yapraklarını ve çiçeklerini bir kere daha okşadım.

Bitkilerin sessizliği hoşuma gider. Görmeden görür gibidirler, bakmadan bakar gibi; dokunuşa boyun eğerler

ama yine de asla teslim olmazlar. Onları ezebilirsin ama gelecek yıl yeniden çıkarlar. Sanki mucizevi bir kimyasallık taşırlar. Habersizce oradadırlar. Geceleyin uyurlar ama zamandan haberleri yoktur. Hafif hafif soluk alıp verirler ama duyulmazlar.

"Bir bitki gibi olacağım," dedim Caroline'e. Arabada elini tuttum. Yengemin ve amcamın basamakların üzerinde duran siluetleri giderek küçülüyordu.

"Evet, bir çiçek olmak isterdim," diye yanıtladı. Anlamamıştı. Önemli değildi. Sesi sade ve çocukçaydı. Onu, erkeklik organı tarafından köklenmiş, kamışın kıçıyla yoğun bir şekilde kaynaşmış olduğu halde görüyordum. Acemiliğinde sallanacak, inleyecek ve sızlanacaktı. Sonra ona sessizliği öğretecektim; bitkilerin sessizliğini öğrenecekti: Kavrayışının içine özsuyun itekleyen akışı. Gömülmüş sap, boyun eğişiyle içinde onu sulayacaktı. Son titreyişlerinden sonra geri çekilecekti. Zaferi, gücü öğrenecekti.

Ev, hizmetçilerden yoksun bir şekilde bizi bekliyordu. Yengem onları kovmuştu. Yalnızca yaşlı bahçıvan Perkins kalmıştı. Planlarıma uymayacak kadar güçsüzdü o.

Arabalarımızın eve yaklaşmasıyla birlikte ortaya çıkıp şapkasını çıkararak selam verdi ve kapının açılışında bir uşak gibi hareket etti. Gülümseyişlerimin en cana yakınını sundum ona.

Odalar en azından havalandırılmıştı. Mutfaktan tereyağı, peynir ve otların kokusu geliyordu. Hepsine o sabah gelen ekmeğin rayihası karışıyordu. Süt taş kavanozlarda bekliyordu ve üstü ince bir tülle kapatılmıştı. Taş duvarlı kilerde kıvırcıklar minik elmasları andıran

soğuk su damlacıklarıyla parlıyordu. Her şey iyiydi. Babama yazdığım mektup okyanusların üzerinde yüzüyordu. Maria ve Jenny pelerinlerini çıkardılar ve etrafımızda dolanmaya başladılar. Pencerelerin önünde durmaktan ve bahçıvanın bakışlarından tuhaf biçimde rahatsız göründüklerinden giyiniktiler. Nezakete özen gösterilmeliydi. Geceleyin perdelerin çekilmesiyle birlikte dünyamız dışarıya kapanacaktı.

"Misafirler gelecek mi?" diye sordu Caroline. Maria çay yapmıştı. Oturma odasında içtik.

"Çok Maskeli balolar, eğlenceler, şenlikler olacak, Caroline, garden party'ler. Bunların tadını çıkaracaksın!"

Kızları gece, ağaçlara zincirlerim, diye aklımdan geçirdim. Çin fenerleri yapraklar arasında sağa sola sallanacak. Elbiseleri yukarı sıyrılmış olacak ve ben aralarında elimde bir tüyle dolaşacağım. Birer birer zevkle getirilecekler. Ahırlar mum ışığıyla aydınlatılacak.

Caroline düşüncelerimi okudu mu? Fincanını masanın üstüne koyduktan sonra ayağa kalktı ve Fransız pencerelerinden öteye kara çamların ince bedenleriyle sallandığı çime baktı.

"Diğerleri kadar beni sevmeyeceksin, biliyorum," dedi somurtarak, "kızların hepsi genç mi olacak?"

"Hayır!" kalkıp ona doğru yürüdüm. Elimi omuzuna koydum. Başını geriye attı. İnce saçları burnumu gıdıkladı. "Bazıları orta yaşlı ama sağlam vücutlu kadınlar olacak. Kameriyenin içi geniş değil mi?"

Caroline, "evet," anlamında başını salladı. Gözlerini görememiştim. "Neden evet?"

"İçini zevkimize göre döşeyeceğiz. Ne var içinde?"

"Bir divan, başka bir şey yok." Yuvarlaklığı içinde kıçı kasıklarıma doğru dayandı. "Babam demişti ki..." diye başladı. Susturdum.

"Ben takdir edeceğim. Divanlar, kilimler, ipek yastıklar, renkli lambalar; kıçını tımar etmek için birkaç kırbaç ve değnek olacak. Kendimize ait özel şeyler olacak: Sırlarımız, şehvetlerimiz. Anlıyor musun?"

"Evet!" dedi. Döndü ve kollarıma sokuldu. "Beni, beni... Orada mı yaptıracaksın? Kimse görmeyecek değil mi?"

"Kimse görmeyecek, yalnızca ben olacağım. Ağzını verdiğin gibi kıçını da vereceksin!"

Bunu söylerken elbisesini arkadan sıyırdım ve parlak küresini okşadım. Yanaklarının arasına dokunarak başparmağımı güldeliğinin etrafında döndürdüm. Ensemdeki eli sıkı sıkı kavradı beni ve titredi.

"Çok... Çok büyük olacak!" dedi titrek bir sesle.

"Sakin ol!" dedim sert bir şekilde, "bacaklarını düz yap ve parmak uçlarında yüksel. Öyle kal, Caroline!"

"Blub!" diye soluğu kesildi. Başparmağımı dikkatli bir şekilde içeriye yerleştirdim ve eklemin üzerindeki sıcak sıkılığını, kavrayışını hissettim. Parmağımı emişi bir bebek ağzı gibiydi. Öbür elimle, düzgün hareketlerle elbisesini ön kısımdan yukarıya doğru kaldırdım ve yuvasını avuçladım. Atışları hızlıydı. Başparmağım dudakları arasına bir kedi gibi sokuldu ve onları ayırdı.

"Kıpırdama!" diye emrettim ona, "elbiseni yukarda tut; belinin üstünde, Caroline!" Ayak parmaklarının ucunda sallanarak emre itaat etti. Ben bir yandan başparmağımı en gizli girintisinde daha derinlere doğru hareket ettirip diğer yandan da klitorisinin küçük, oynak

düğmesiyle oynarken gözleri cam gibi olmuştu. Dengesini koruyamadığından topukları döşemeye vuruyordu.

"Vo..., Voo... Voooooooo" diye inliyordu.

Ona, dışarıya doğru bu küçük nefes patlamaları için izin veriyordum. İpeksi uyluklarının arasında yayılan sıcaklık enfesti. Onu diğerlerinden ayırmaya niyet etmiş olmasaydım, Maria ve Jenny'yi de çağırır, onu dinlettirirdim.

"Ses çıkarma şimdi, ses çıkarma şimdi, sevgilim benim!" diye yumuşak bir ses tonuyla onu susmaya ikna ettim. Ellerimi hareket ettirerek yan tarafına doğru kaydım. Parmakları, yukarı kalkmış eteğini bırakmaya ve havaya girmeye çalıştı ama sessiz bir emirle oldukları yerde kaldılar. Elbisenin katları biraz düştü. Uyluklarının solgun rengi çoraplarının mavi karanlığının üzerinde parlıyordu.

Kıçının doğal elastikiliği biraz daha gevşedi ve başparmağımı dibine kadar sokabildim. Parmaklarım iki yanak üzerinde oynuyordu. Yarığının kayganlığı artmıştı, atışı hızlanmıştı.

"B... B... Beatrice!" diye kekeledi. Başı öylesine geriye düştü ki nerdeyse yere değecek diye korktum. Şiddetli bir titreme bütün vücudunu kapladı. Gergin bacaklarının kavisi harikaydı. Aniden başı öne kaydı ve parmağımı çıkarırken omuzları çöktü.

"Ohh!" diye nefes verdi ve tutmasaydım döşemeye yığılıp kalacaktı: "Ohh... B... Beatrice!"

"İşte böyle!" diye gülümsedim ve onu ağzından öptüm. Başlangıçta çok şey öğrenmişti. Zamanla parlayan bir gururla bu aşk sunağında bunun için diz çökecekti. İki yıl sona, kendime söz vermiş olduğum gibi, gündelik yaşamına dönecekti; evden ayrılma ya da kalma ko-

nusunda tamamen özgür olacaktı.

Bütün bu zevk kasırgasının nedeni ne diye sorarsanız ben de bilmiyorum. Ben emretmeyi seçmiştim. Emirlere uyacak olanlar ve uymayacak olanlar vardı. Bilinmeyenin karanlık camından benim görüntümü arayacaklardı; geceleri korularda, çalılıklarda, ıslak yaprakların arasında toplaşacaklar, orada olmam için ağlayacaklardı. Onların çocukluklarını çözecektim. Gençliklerinin son davulları çalacaktı, onlar için. Boyun eğişlerinde huzur bulacaklar, ağlayarak ve sızlanarak özlemini çekmiş oldukları şeye teslim olacaklardı. Kırbaç, ağlayışlarında kıçlarını yakacak, kadife perdeler çekilecek gözyaşlarını kabul edecek, Aspidistraların kuru yaprakları feryatlarını emecekti. Sabahları koro kızları gibi beyazlar giyecekler, fırtınanın ardından sakinleşmiş bir halde, tatlı tatlı, cıvıl cıvıl konuşacaklardı. Onları günahlarından arındıracaktım. Onlara öğretecektim. Zamanla erkeklerin o penis taşıyıcıların, para getiricilerin aşağılıklarını öğreneceklerdi.

Bu yüzden erkeklerin, yalnızca kullanılması gerektiğini öğretecektim.

Kendimizi toparladık. Maria tepsiyi alırken Caroline oturduğu yerde kaynıyordu. Maria'ya, daha sonra eve gelecek olan Frederick ve kocası için yemek hazırlamasını söyledim. O ve Jenny birlikte mutfakta yiyeceklerdi.

Maria giderken başını salladı ve saygıyla reverans yaptı. Kendisini küçük hizmetçiler meclisinin başı olarak görüyordu belki. Ama onu diğerlerinden nasıl ayıracağımı biliyordum.

"Caroline yakında bir hizmetçin olacak," dedim kapı kapandıktan sonra. Afallamış bir şekilde bana baktı. Da-

ha önce nispeten mütevazı bir şekilde yaşıyorduk. "Benim mi?" diye sordu.

Gülümsedim ve yanına oturdum. Sıcak ve ince parmaklarını elimin içine aldım.

"Şu sırada Arabella ve ailesine hizmet eden genç bir hizmetçi var," diye izah ettim. Bu fikir aklıma aniden gelmişti, Caroline'i diğerlerinden daha üst bir düzeye çıkarmaya yarayacaktı.

"Senin özel işlerine bakacak. Onu eğiteceksin," dedim. "Benim emrim olmadan başkasına hizmet etmeyecek."

"Eğitecek miyim?" Caroline'in yüzü bir resim gibi donuktu. "Oh! Senin gibi mi olacağım öyleyse?" diye sordu saf saf. Gülmemek için kendimi zor tuttum. Sevimliydi çok. Tüm planlarıma, kendisini mesleğine adamış birinin masumiyetiyle teslim olacaktı.

"Belki zamanla Caroline. En azından ahıra sokuldun. Dolaba konuldun. Şahane değil miydi? Zevk almadın mı ondan?"

"Evet," anlamında başını salladı, yanakları kızardı. "Kimse bizi bir daha beraber bağlamayacak artık," dedi.

"Ama hizmetçinle seni birlikte bağlayabilirim," diye güldüm. Utangaçlık gözlerinde bir pervane hızıyla fırladı. "Güzel, kusursuz bir vücudu var. Zevkler ve cezalara uygun; sana söylememiş miydim?"

"Ben... Ben kayışlayabilir miyim onu? Sadece ara sıra?"

Soru, tıpkı Maude yengenin Frederick'le ilgili sorusu kadar beklenmedikti. Bu tür sorularda tüm bedenimi derin zevkler sarıyordu. Yanıt verme ya da vermeme; rahatlatma, ikna etme ya da reddetme; yumuşatma ya da fethetme gücüne sahiptim.

"İster miydin? Başka kimi kayışlamak isterdin?"

Caroline'in ağzının bildik çekici sarkışı kendisini bana sundu.

"Amanda. Gümüş çorap bantları istedi, biliyor muydun?"

"Evet, biliyordum. Başka ne anlattı?"

Caroline'in gözleri geriye çekildi. Korsemle müthiş ilgileniyor gibiydiler. "Gümüş, som gümüş olursa ona vereceğini söyledi."

Hafif hafif soluk alıp veriyor, şaşırdığımı açığa vurmuyordum. "Ah, Amanda! Senin derinliklerin!" Ama kuşkusuz başka bir kaçış yolu bulamadı ve bu nedenle bahaneler aradı. Caroline açık bir şekilde yoklama çekmiş ve sorgulamıştı.

Tanıdığımız kişiler bizden uzakta olduklarında onlara uzaklaşırız. Babam bronzlukları içinde kadınlarla yatacak. Bir sinek şaplağıyla kıçları ıslık çaldıracak. Bitkin bir şekilde kıçları yukarı doğru kalkık uzanırlarken, kendilerini sunan yanakları arasından ter akacak. Şaplak inecek, et nazikçe titreyecek. Hizmetçiler gelip gidecek, çay getirecek görmeyişlerinde kör olacaklar.

"Evet, onu kayışlayabilirsin, ama yalnızca oyun kabilinden," dedim, birden Caroline'in sorusunu hatırlayarak. Onu planlarıma biraz sokacak ama hep merak etmenin eşiğinde bırakacaktım; son çizgiler çekilmemişti daha, havada bir tereddüt vardı. İşçilerin kısa bir süre sonra ahırların inşaatına başlamak üzere geleceklerini söyledim ona. İşin iki haftada biteceğine dair söz almıştım. Babamın normal olarak kullandığı esas yatak odası şimdi benim odam olacak. Caroline onun yanındaki odayı alacak. Ahırlarda bir kafes odası olarak düzenlenmiş ek bir

bölüm olacak.

Planlarım her solukta genişliyordu; yüzü düşüncelerimi yansıtan bir aynaya dönüşüyordu. Bununla birlikte bir soru, tıpkı bir kuşun bir pencerenin kenarına konup orada kalması gibi dudaklarının üzerine oturdu.

"Ama babam ne zaman dönecek?" diye sordu.

Yüzüm bir boşlukta çırpınıyordu. Sanki Soruyu duymamış gibi. "Ve doğal olarak kameriyeyi en son döşeyeceğiz," dedim. Tam yeniden konuşmak üzereydi ki, kapının çıngırağı çaldı. Jenny kapıyı açmak için koşturdu. Bir tepsinin içinde bir carte de visite (Kartvizit) ile yanımıza geldi. Kartı alıp okudum. İsim bana hiçbir şey ifade etmiyordu: Muhterem Horace Ames.

"Çok kısa bir süre görüşmek istiyor birinin eşliğinde," dedi Jenny. Kimin eşlik ettiğini sormadım. Bu tür sorular, kafamda bir tedirginliğe yol açar. Onları içeri almasını isteksiz bir şekilde elimi sallayarak ifade ettim. Caroline, üstünü başını düzeltti. Eteğini yaydı. Bu tür zamanlarda gösterdiği sakinlik her zaman hoşuma gider.

Kapı orta yaşlarda hiç de kötü bir görünümü olmayan bir beyefendiyi içeri almak üzere açıldı. Yalnızdı. Hoşgörüme sığındığını, söyledi. Koyu takım elbisesi ve papaz yakası ona biraz şahinimsi bir hava veriyordu. Kentten geldiklerini söyledi. Cemaatin olduğu yerde bir ev satın almak istiyorlarmış. Arabalarının tekerleklerinden birinin poyrası kırılmış ve emlakçı söz vermesine rağmen anahtarlarla gelmemişti. Ortalıkta bir saattir beklemişlerdi. Şimdi günün geç saatleriyle birilikte kızları için geçici olarak başlarını sokacak bir yer arıyordu.

"Kapıda mı bekliyorlar?" diye sordum.

"Koridorda, hanımefendi. Sizi fazla rahatsız etmeyelim diye düşünmüştüm..."

"Oh, ama onları içeri getirmelisiniz," diye sözünü kestim hemen. "Kız kardeşim ilgilenir. Bir sherry alır mıydınız? Tabii ki ihtiyacımız olan her şeyi size vereceğiz. Beklerken kendinizi ne kadar umutsuz hissetmişsinizdir."

Ağırlayışımdan aşikâr bir şekilde ezilmiş görünen adam sunulan kadehi aldı ve oturduğu sırada kapı aşırı utangaç iki genç bayanı içeri almak üzere yeniden açıldı. Her ikisi de güzelce giyinmişler ve şapka takmışlardı. Botlarında uzun bir yolculuktan gelenlerin tozlu havası vardı.

Hemen tanıştırıldılar. Uzun boylu olanının adı Clarissa idi ve on sekizinde görünüyordu. Jane, onun üç yaş küçüğüydü ama dikkatimi çekecek ölçüde yeterli bir olgunluğa sahipti. Her ikisi de esmer, kalkık burunlu, güzel ağızlıydı. Ayak bilekleri büyük ölçüde gizlenmiş olsalar da inceliklerini belli ediyorlardı.

"Nasıl ve ne zaman döneceksiniz?" diye sordum. Caroline, kızlarla ilgilenip onlara serinletici içkiler verirken benin çenem düştü ve adamı lafa boğdum. Frederick ve Ned, ben nutuk atarken tesadüfen içeri girdiler. Ned'i hemen bazen kiralık araba verdiğini bildiğim tekerlekçiye gönderdim. Bir saat içinde olumlu bir haberle döndü. Uzun bir yolculuk için pek de uygun olmayan üç kişinin zor belâ sığacağı küçük bir fayton vardı yalnızca.

Ben bu arada onlar hakkında çok şey öğrenmiştim. Muhterem Ames, kilisenin şimdiki papazının yerini ala-

caktı. Yine de öyle görünüyordu ki dönmesi zorunlu olan Gravesend'de o akşam yapacak işleri vardı.

"Öyleyse kızlar burada kalmalı," diye ilan ettim hemen. İkisi de çok uysaldı ama yine de soruşturan bakışlar atıyorlardı oturdukları yerden. Hiç kuşkusuz babaları gibi onlar da benim nispeten genç bir yaşta böyle bir evin sahibesi olmama hayret ediyorlardı.

"Hayır! Çok kötü bir dayatma olurdu bu hanımefendi, özellikle de bir hafta dönebilecek durumda olamayacağımdan. Yakınlarda bir yerlerde bir otel ya da han yok mudur?"

"Refakatçısız mı kalacaklar?" diye sordum. Bu sorum çok geçmeden, onları misafir edeceğimde ısrarlı oluşum yalnızca nezaket gereği yaptığı bu türden itirazları geçersiz kıldı. Ne de olsa bizim sınıfımızdandılar. Kurallara riayet ediliyordu. Caroline'in ilave varlığı masaya mükemmel bir damga vurmuştu.

Saat beş buçukta Maria'nın hazırlamış olduğu soğuk çeşitlerden oluşan hafif bir yemeği bizimle yedikten sonra gitmek üzere hazırlandı. Kızları her zamanki gibi ağırbaşlı bir şekilde oturuyorlardı. Çıkarken, birer müşfik öpücük yanaklarına kondurduldu. Şükran ifadeleriyle onurlandırılmış bir şekilde faytonun beklediği evin önündeki yola kadar onu geçirdim.

Clarissa ve Jane'e iyi bakılacağına dair güvence verdim. Eli, elimi aldı ve oldukça sıcak bir şekilde tuttu. Dul olduğunu öğrenmiştim.

"En iyi şekilde bakılacaklar, şimdi bundan eminim," diye beyanda bulundu ve oldukça sert olan oturma yerine yerleşmeden önce elimi ağır başlı bir şekilde öptü.

"En iyi şekilde," diye güvence verdim yine, "her bakımdan onlarla ilgilenilecek!"

"Bir hafta sonra görüşmek üzere," dedi ve el salladı. Sanırım araba hareket ederken bakışımdan oldukça büyülenmiş görünüyordu. Kapıdan çıkana kadar izledim. Evin kapısı hâlâ ardına kadar açıktı. Renkli camlı bölümleri, güneşin vurduğu koridorun duvarı boyunca parlayan ışık çizgilerini parçalara ayırıyordu. Işık, koridorda yürüyüp, oturma odasına girerken sanki takdis eder gibi yanağımın üzerinden geçti.

Caroline, öyle görünüyor ki daha canlı bir şekilde kızlarla sohbete kaptırmıştı kendini. Belki onlar için düşündüklerimi seziyordu. Evde olmalarından dolayı duyduğum memnuniyetin ifadesi olarak ellerimi çırptım ve gülümsedim.

"İlk olarak sizi yıkayacağız ve dinlendireceğiz," dedim. Şapkalarını çıkarmışlardı. Saçları omuzlarının üzerine uzun ve güzel bir şekilde dökülüyordu. Elimi uzatıp Jane'in elini tuttum. "Gel, önce seninle ilgileneceğim. Sonra Caroline, Clarissa ile ilgilenebilir," dedim.

Clarissa'nın yanaklarında bir kırmızılık belirdi. "Oh, ama..." diye başladı. Yeniden gülümseyerek onun susturdum.

"Biliyorum," dedim yumuşak bir ses tonuyla. Sesime sonsuz bir anlayış ifadesi katmıştım, "Normal olarak, bir genç kız olarak yalnız başına banyo yaparsın ama yabancı bir evde tanımadığın bir banyoda; hem musluklar gerçekten çok zor..."

Jane'i dışarıya çıkartırken sesim, yavaşça zayıflayıp sustu. Bir Aşk Tanrısı'nın kusursuz havası vardı onda

diye düşündüm. Bu izlenim ilkin düğmelerini açıp sonra elbiselerini çıkartırken giderek güçlendi. Vücudu enfesti; göğüsleri narların en sertiydi, göğüs uçlarının tomurcukları sanki öpülmek için yalvarırcasına dikti. Külotunu çıkarırken ellerimin kurnaz bir şekilde okşamaya çalıştığı kıçının yuvarlaklığı nefisti. Külotunu ayaklarından çıkarırken, tatlı bir küçük çalının arasına yerleşmiş yarığının dudaklarının dışarı çıkıklığını gördüğümü fark edip yüzünü kızıllık bürüdü.

Onlara parmaklarımla dokunmamak için kendimi güç belâ tuttuğum için, hemen küvete soktum onu. Esans katılmış sıcak su göğüslerinin hemen altına gelecek şekilde oturdu. "Sabunlayayım, izin verir misin?" diye sordum. Sabunlu ellerim ilkin onun kütür kütür göğüsleri üzerinden geçerken gözlerimdeki hayranlıktan kaçmak istemeyen bir görüntüyle ses çıkarmadan oturdu. Yanakları pembeleşmiş göğüs uçları sertleşmişti, en yakın olanı şaka yapanmış gibi iki parmağımın arasına sıkıştırdığımda dudakları inci gibi dişlerini göstererek birbirinden ayrıldı.

"Ne kadar güzel görünüyorsun," diye mırıldandım, "seni öpebilir miyim?"

Bunları söylerken öbür elim sırtının düzgünlüğünde yukarı doğru kaydı, avucumu saçının altına yasladım. Kıpkırmızı olmuştu, dudakları, içine dilimin girmesine müsade edecek kadar birbirinden ayrılmış bir şekilde benimkilere şeftali gibi dokundu. Uzun bir süre dili geriye çekilmiş bir şekilde durdu, sonra uysal bir şekilde benimkiyle buluştu. Elim öbür göğsünün körpe yuvarlaklığı üzerinde geziniyordu. Göğüs ucu avucumu bir

diken gibi yakıyordu. Hareketlerimin şaşkınlığıyla dudakları daha da açıldı ama onu henüz şımartmaya niyetim yoktu. Onu sakinleştirmek için şen şakrak, eğlenceyi seven bir hava takınmıştım.

"Neşeli olacak, Jane, değil mi?" diye sordum ve ondan dudakları arasından dökülen çekingen bir, "evet," yanıtı aldım. Sonra hareketlerimi çok fazla aşikâr kılmaksızın ulaşabildiğim her girinti ve çıkıntıyı okşayarak dikkatli bir şekilde onu sabunladım. Özellikle havlulu elimi bacaklarının arasında nazik, her tarafını yoklayan hareketlerle yaptığım kurulama işlemini uzun sürdürdüm. Yüzünün kızarıklığı bu sırada iyice arttı, dizleri kırıldı ve bana tutunmak zorunda kaldı.

Başka bir şey yapmadım. Bornozunu giydirirken ağzına küçük bir öpücük kondurdum. Bir hafta onunla harikalar yaratacaktım. Ve gece daha inmemişti.

Bir ara banyonun kapısının açıldığını duydum. Caroline, Clarissa'yı yukarı getirmişti. Su hâlâ sıcaktı. O sıralarda iki kişinin aynı banyoyu kullanması su kısıtlılığı yüzünden zaten âdettendi.

Clarissa'nın gözleri gelişiyle birlikte gözlerimi sıyırdı. Bakışını anladım. Banyoda onu ne okşayacak ne de öpecektim. Caroline Jane'i odasına götürürken, ben de Clarissa'yı içeri aldım ve üzerindekileri çıkarırken sakince bekledim. Kombinezonu ve çoraplarıyla görünüşü Amanda'ya benziyordu. Kıçı hariç. Daha büyüktü onunki. Sinirli bir şeklide kombinezonunun bağcıklarıyla oynuyordu parmakları; belli ki dışarı çıkmamı bekliyordu.

Çıkmak yerine, üstünden çıkarıp attığı giysileri topladım. Bunu azarlar gibi yaptım. Bunun üzerine hırçın bir

edayla üzerindeki son giysiyi çıkardı ve çoraplarıyla öylece ayakta dikili kaldı. Apış arasındaki tepe şişkindi, uylukları nefisti, ayakları küçüktü. Göğüsleri büyük olmasa da mükemmel bir yuvarlaklığa sahipti.

"Banyonu yaptığında beni çağır. Bornoz getireyim ya da bir hizmetçi getirir sana," dedim.

Gözlerindeki rahatlama apaçık görünüyordu. Bir, evetleme tebessümü dudaklarında gezindi. Çoraplarını çıkarıp nezaketle soğuk suya bacaklarını soktu ve oturdu.

Kapıyı aralık bırakarak ve elbiselerini bulamayacağı bir yere koyarak dışarı çıktım. Onun gibileri biliyordum. Sevecen, sıcak ve uysal; kıvranan bir merakla kamışı içine alacaktı. Bir hafta çok uzun bir süreydi. Clarissa ile farklı olacaktı. Yalnızca küçük bir zafere izin verdim. O son olacaktı. O gece, çok net ve yakıcı bir şekilde kayışın sürpriziyle karşılaşacaktı. Maria tutacaktı onu.

Derin düşüncelerimin içinde yukarı, tavan arasına çıkan merdivenin olduğu ıvır zıvır odasına doğru yürüdüm. Bir toz hüznü vardı basamaklarda. Aşağıda, banyodaki su, tıpkı seyir halindeki yüksek geminin pruvasının üzerine sıçradığı gibi sıçrıyordu.

Ve o, dönüyordu...
Dönüyordu...
Dönüyordu...

Beatrice, geç Viktorya döneminde yazılan en çok dikkate şayan ve şehvani, erotik romanlardan biridir. İlk baskısı 1920 yılında Paris'te yapılmış görünüyor ama 19. yüzyılın sonlarında yazılan pek çok aykırı roman tümden yitip gittiğine göre daha önce yapılmış baskıları da olabilir. Beatrice, cinsellik yönelimli roman alanında nispeten ender rastlanan bir kitaptır: Genç bir kadın, kartondan kesilmiş bir figür olarak değil ama çekingenlik, tereddüt ve kabaran arzularının tüm nüanslarıyla ortalık yerde görülecek şekilde resmedilir.

"Gelecekte Fransız usülü içkiyi bu şekilde içeceğiz," dedim ve şarabı vermesini işaret ettim. Bu arada da onu bacaklarımın arasında diz çökerttirdim. Şişe göğüslerimin arasına soğukluğuyla geldi. Ağzı aşağıya kasıklarıma bakacak şekilde ters çevirerek yatırdım. Başparmağım şişenin ağzını sıkıca kapatıyordu.
Ayaklarımı kaldırdım ve sırtına koydum. Ağzını, yarığımın dudaklarının ilk selamını beklediği iç kısma doğru bastırdım. Ah!!! Ağzının tatlı sürtünüşü, yarı utangaç, yarı cesur... Şişenin ağzındaki başparmağımı yavaş yavaş gevşettim. Şarap damla damla aktı. Aşağı doğru sızarken zik zaklar yapıp göbeğimin üzerinden geçip kıl çalılığa ulaştı.

Chiviyazıları Littera - Aykırı Edebiyat

ISBN 975-8663-16-X

9789758663163

